

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1971

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
I

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

N.Δ. 792. Περί του άπορρήτου των έπιστολών και της καθ' οίονδήποτε άλλον τρόπον άναποκρίσεως....	1
N.Δ. 793. Περί Έθνικού Συμβουλίου Παιδείας.	2
N.Δ. 794. Περί δημοσίων συναθροίσεως.	3
N.Δ. 795. Περί Σωματείων και Ένώσεων.	4
N.Δ. 796. Περί της άσκήσεως του κατά τὸ άρθρον 20 του Συντάγματος δικαιώματος του αναφέρεσθαι... 5	5
N.Δ. 797. Περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων.	6
N.Δ. 798. Περί καταστάσεως πολιορκίας.	7
N.Δ. 799. Περί Άντιδασιλίας.	8
N.Δ. 800. Περί πολιτικών κομμάτων.	9
N.Δ. 801. Περί της λειτουργίας των κατά τὸ άρθρον 77 παρ. 2 του Συντάγματος Έξεταστικών Έπιτροπών. 10	10
N.Δ. 802. Περί εϋθύνης των μελών της Κυβερνήσεως και των Υφυπουργών.	11
N.Δ. 803. Περί Συνταγματικού Δικαστηρίου.	12
N.Δ. 804. Περί μικτών ὁρκωτών δικαστηρίων.	13
N.Δ. 805. Περί πταισματικών παραβάσεων, θεβαιουμένων παρά των αστυνομικών ὀργάνων.	14
N.Δ. 806. Περί του Έπιτρόπου της Βουλής.	15

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 792

Περί του άπορρήτου των έπιστολών και της καθ' οίονδήποτε άλλον τρόπον άναποκρίσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Έμμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Άπαράβιαστον άπορρήτου.

1. Το άπόρρητον των έπιστολών και της καθ' οίονδήποτε άλλον τρόπον άναποκρίσεως είναι άπαράβιαστον.

2. Παρέκκλισις από της δεσμεύσεως ταύτης έπιτρέπεται μόνον κατά τας διατάξεις και παρόντος.

Άρθρον 2.

Προϋποθέσεις άποδεσμεύσεως.

1. Εισαγγελεύς ή οίσοδήποτε άνακριτικός υπάλληλος, εκ των εν άρθροις 33 και 34 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, ή άλλη αρμοδία αρχή, όσάκις εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των κρίνουν ότι διά λόγους εθνικής άσφαλείας και δημοσίας τάξεως ή προς διακρίβωσιν άπεχθών έγκλημάτων έπιβάλλεται ή άποδέσμευσις εκ του άπορρήτου των διά του ταχυδρομείου διαβιβαζομένων έπιστολών, των τηλεγραφημάτων, των τηλεφωνημάτων, των τηλετυπικών μηνυμάτων και της διά παντός άλλου μέσου άναποκρίσεως, δύνανται δι' έγγραφου αίτήσεως των προς τακτικών άνακριτήν να ζητήσουν την άδειαν άποδεσμεύσεως εκ του άπορρήτου. Έπί πλείονων άνακριτών τὸν αρμόδιον ὀρίζει ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν. Έν τη αίτήσει εκτίθενται τὰ στοιχεῖα, εκ των ὁποίων προκύπτει ή ανάγκη της άποδεσμεύσεως.

2. Ο διενεργών άνάκρισιν τακτικός άνακριτής επί περιπτώσεων, περί ὧν ή προηγουμένη παράγραφος, δικαιούται να προβή και άυτεπαγγέλτως εἰς την άποδέσμευσιν εκ του άπορρήτου, εκδίδων περί τούτου ήτιολογημένην πράξιν.

Άρθρον 3.

Πράξις άνακριτοῦ. Προσφυγή.

1. Ο τακτικός άνακριτής, εκτιμών την περίπτωσηιν και τὰ προσκομιζόμενα στοιχεία, ὑποχρεούται να εκδώση ήτιολογημένην πράξιν περί άποδοχής ή άπορρίψεως της αίτήσεως, εντός εἰκοσι τεσσάρων ὥρων από της λήψεως αὐτῆς.

2. Κατά της άπορριπτικής πράξεως του τακτικού άνακριτοῦ δύναται ὁ αἰτών, εντός εἰκοσι τεσσάρων ὥρων από της εκδόσεως αὐτῆς, να άσκήσῃ προσφυγήν ενώπιον του προέδρου πρωτοδικῶν, άποφαινομένου άμετακλήτως εντός τεσσαράκοντα ὁκτῶ ὥρων δι' ήτιολογημένης πράξεως. Η προσφυγή κατατίθεται εἰς τὸν εκδόντα την πράξιν άνακριτήν.

Άρθρον 4.

Χρονικά ὄρια.

1. Η πράξις του άνακριτοῦ ή, εν περιπτώσει προσφυγῆς, ή πράξις του προέδρου πρωτοδικῶν, ή έπιτρέπουσα την άποδέσμευσιν εκ του άπορρήτου, ὀρίζει την χρονικήν διάρκειαν της άποδεσμεύσεως, μη δυναμένη να υπερβῇ τὰς δέκα πέντε ήμέρας, τὰ αρμόδια ὄργανα, ὡς και τὰ της εκτελέσεως της πράξεως.

2. Παράτασιν της άποδεσμεύσεως εκ του άπορρήτου πέραν των δέκα πέντε ήμερῶν δύναται να έπιτρέψῃ ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν, τη αίτήσει των εν άρθρῳ 2 άναφερομένων ὀργάνων ή του άνακριτοῦ.

Άρθρον 5.

Ποινική Διάταξις.

Εν ούδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ περιεχομένου παραβιασθείσης ἐπιστολῆς, ἡ ἀνταποκρίσεως δι' ἄλλου μέσου, πρὸς σκοπὸν διάφορον τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένων. Ὁ ὑπαίτιος τῆς τοιαύτης παρανόμου χρησιμοποίησεως τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Άρθρον 6.

Ἐναρξεις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 793

Περὶ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Ἀρμοδιότης — Συγκρότησις.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς παιδείας, τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς στόχους, τὴν ἀποστολὴν καὶ τὰς ἰδεολογικὰς κατευθύνσεις, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ συνδέσονται τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα τῆς παιδείας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀξιών καὶ παραδόσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

2. Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας συγκροτεῖται ἐκ:

- α. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,
- β. τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου,
- γ. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων,
- δ. τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν,
- ε. τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
- στ. τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης,

ζ. τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου, ἡ. τοῦ ἀρχαιοτέρου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαίδευσως,

καὶ θ. τοῦ ἀρχαιοτέρου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσως.

3. Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας συγκαλεῖται καὶ προσδρεύεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν ἐλλείψει δέ, ἀπουσία ἢ κωλύματι τούτου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

Άρθρον 2.

Λειτουργία.

1. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἢ ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων προκαλεῖ ὑποχρεωτικῶς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθρου 1 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος.

2. Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον οἱ ἀριστάμενοι εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας δύναται, κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως, νὰ καλῇ παρ' αὐτῷ οἰονδήποτε, τοῦ ὁποῦ κρίνει ὅτι δέον ν' ἀκούσῃ τὰς ἀπόψεις ἐφ' ὧρισμένων τῶν ἀπασχολούντων αὐτὸ θεμάτων. Ὡσαύτως δύναται, κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως, νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὴν ἀνάθεσιν μελετῶν, ἢ τὴν συλλογὴν στοιχείων, εἰς δημοσίους λειτουργοὺς ἢ εἰδικούς ἐπιστήμονας ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητός του.

Άρθρον 3.

Ἐξουσιοδότησις.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ρυθμίζονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας, τὸν τόπον συνεδριάσεων, τὸ προσωπικὸν τῆς γραμματείας καὶ τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικόν, διατιθέμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Άρθρον 4.

Ἐναρξεις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(3)

Άρθρον 3.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 794

Όργανωσις δημοσίων συναθροίσεων.

Περί δημοσίων συναθροίσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Ύπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ

Άρθρον 1.

Έλευθερία των δημοσίων συναθροίσεων.

1. Οί Έλληνες έχουν τά δικαιώμα όπως, υπό τούς όρους του παρόντος, συνέρχονται ήσυχως και άβπλως.

2. Ός δημοσία συνάθροιςις, κατά την έννοιαν του παρόντος, θεωρείται ή έκ των προτέρων διοργανουμένη και σκοπούσα είς την άπό κοινού έκδήλωσιν του φρονήματος ή της γνώμης των μετεχόντων, ή είς την παρακολούθησιν διαλέξεων ή είς την προβολήν κοινών αύτών αίτημάτων.

3. Δέν υπόκεινται είς τούς όρους του παρόντος, διεπόμεναι υπό των ειδικών περί αύτών διατάξεων, αί δημοσίαι συναθροίσεις, αί πραγματοποιούμεναι άποκλειστικώς προς τέλεσιν θρησκευτικών τελετών ή προς συμμετοχήν είς την θείαν λατρείαν ή προς έκπληρωσιν έμπορικών ή ψυχγωγικών έν γένει σκοπών ή προς παρακολούθησιν δημοσίων θεσμάτων ή άθλητικών ή άλλων έν γένει άγώνων.

4. Αί διατάξεις του παρόντος δέν εφαρμόζονται επί των τυχαίως και άνευ προπαρασκευής πραγματοποιουμένων συγκεντρώσεων, ή άπαγόρευσις και ή διάλυσις των όποιων ένεργείται κατά την έλευθέραν κρίσιν της άστυνομικής άρχής, ως και επί των ιδιωτικών συναθροίσεων, ή όργάνωσις και πραγματοποίησις των όποιων είς ούδένα καθ' έαυτήν υπόκειται περιορισμόν.

Άρθρον 2.

Στέρησις του δικαιώματος διοργανώσεως
δημοσίας συναθροίσεως.

Στεροϋνται του δικαιώματος διοργανώσεως και πραγματοποίησης δημοσίας συναθροίσεως:

α) Οί στερηθέντες του δικαιώματος της έλευθερίας της συναθροίσεως δι' άποφάσεως του Συνταγματικού Δικαστηρίου κατά τó άρθρον 24 παράγραφος 2 του Συντάγματος, έφ' όσον διαρκεί ή στέρησις αύτη.

β) Οί Βουλευταί κόμματος διαλυθέντος δι' άποφάσεως του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κατά τó άρθρον 58 παράγραφος 5 του Συντάγματος, έφ' όσον στεροϋνται της έκλογιμότητας.

γ) Τά κόμματα, ως τοιαύτα, των όποιων τó καταστατικόν δέν ένεκρίθη υπό του Συνταγματικού Δικαστηρίου, κατά τó άρθρον 58 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

δ) Τά νομικά πρόσωπα ή αί ύφ' οίανδήποτε μορφήν ένώσεις προσώπων, των όποιων ό πρόεδρος ή μέλος τι της διοικήσεως ή όποισδήποτε εκπρόσωπος τούτων έμπίπτει είς τινα των περιπτώσεων των έδαφ. α' και β' του παρόντος άρθρου.

ε) Πās, όστις ως άντικείμενον της δημοσίας συναθροίσεως έξαγγέλλει, διά της κατά τó έπόμενον άρθρον γνωστοποίησης, την προαγωγήν των σκοπών διαλυθέντος κόμματος κατά τó άρθρον 58 παρ. 5 του Συντάγματος ή οίασδήποτε ύποκαταστάτου αυτού όργάνωσεως ή όργανώσεως επιδιώκόντος όμοίους σκοπούς.

1. Ό διοργανώνων δημοσίαν συνάθροισιν είναι και πρόεδρος αύτης. Έάν ό διοργανώνων είναι νομικόν πρόσωπον ή ένωσις προσώπων ύφ' οίανδήποτε μορφήν, πρόεδρος της συναθροίσεως θεωρείται πάντοτε ό πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ή τó άσκούν καθήκοντα προέδρου όργανον διοικήσεως του νομικού προσώπου ή της ένώσεως, ή έν έλλείψει τοιούτου ό κατά την παρ. 5 παρ. α' του παρόντος άρθρου ορίζόμενος πρόεδρος.

2. Ό πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως δικαιούται νά ορίξη και ειδικήν όργανωτικήν έπιτροπήν της συναθροίσεως. Τά μέλη της έπιτροπής ταύτης, ως και οί όρισθέντες όμιληται της συναθροίσεως, δέον νά μη έμπίπτουν είς τινα των περιπτώσεων των έδαφίων α' και β' του προηγουμένου άρθρου.

3. Ό πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως, τά μέλη της όρισθείσης τυχόν ύπ' αυτού όργανωτικής έπιτροπής, ως και οί όμιληται της συναθροίσεως, ύπέχουν πάσας τάς κατά τó παρόν Νομοθετικόν Διάταγμα ύποχρεώσεις και εύθύνας. Προκειμένου περί δημοσίας συναθροίσεως διοργανουμένης υπό νομικού προσώπου ή ένώσεως προσώπων τάς ύποχρεώσεις και εύθύνας ταύτας ύπέχουν όμοίως και τά συμπράξαντα μέλη των διοικητικών αύτών συμβουλίων.

4. Ό πρόεδρος της δημοσίας συναθροίσεως ύποχρεούται νά γνωστοποιήση έγγραφως ταύτην είς την άστυνομικήν άρχήν του τόπου, έν τώ όποιώ ή συνάθροιςις μέλλει νά πραγματοποιηθή, τεσσαράκοντα όκτώ τούλάχιστον ώρας πρό της ώρας της πραγματοποίησης της.

5. Η έγγραφος γνωστοποίησης της δημοσίας συναθροίσεως έπιδίδεται είς την άρμόδιαν άστυνομικήν άρχήν επί άποθείξει βεβαιούσθι την ήμερημνίαν και ώραν έπιδόσεως και δέον νά περιλαμβάνη:

α) Τό όνοματεπώνυμον και την διεύθυνσιν του προέδρου της συναθροίσεως και πάντων των κατά την παράγραφον 3 ύπευθύνων προσώπων.

β) Την ήμερημνίαν και ώραν της συναθροίσεως.

γ) Τόν άκριβή τόπον, είς όν ή συνάθροιςις μέλλει νά πραγματοποιηθή ή έν περιπτώσει κινουμένης συναθροίσεως (πορείας) την άφετηρίαν, τó τέρμα και την διαδρομήν, την όποιαν αύτη θά ακολουθήση, και

δ) Τόν ειδικόν σκοπόν της συναθροίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

ΟΡΟΙ ΤΗΡΗΤΕΟΙ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΙΣ

Άρθρον 4.

Γενικοί όροι.

1. Είς τάς κατά την έννοιαν του παρόντος δημοσίας συναθροίσεις δύναται πάντοτε νά παρίσταται ή Άστυνομία. Τά προς τούτο όρισθέντα άστυνομικά όργανα δέον, όπως μη μέτεχουν ένεργώς της συναθροίσεως, άπέχοντα οίανδήποτε ένεργείας ή έκδήλωσεως, δικαιούνται δέ νά παρεύθουν μόνον προς καταστολήν διαπιστωθείσης τυχόν ύπ' αύτών παραβάσεως των κειμένων νόμων ή κατόπιν δεδικοιολογημένης αίτήσεως του προέδρου της συναθροίσεως.

2. Η άστυνομική άρχή δύναται νά διατάξη την άπομάκρυνσιν έκ της δημοσίας συναθροίσεως παντός παρακωλύοντος ή διαταράσσοντος καθ' οίονδήποτε τρόπον την όμαλήν διεξαγωγήν αύτης. Προκειμένου περί συναθροίσεως σκοπούσης είς την προβολήν κοινών αίτημάτων των μετεχόντων, δύναται, ή άστυνομική άρχή, νά διατάξη την άπομάκρυνσιν παντός προσώπου άσχέτου ή ξένου προς τόν υπό της συναθροίσεως επιδιωκόμενον σκοπόν, ή συμμετοχή του όποιού δύναται νά προκαλέση διατάραξιν της τάξεως.

3. Ουδέμια δημοσία συνάθροισις επιτρέπεται να πραγματοποιηται κατά τας ώρας της κοινής ήσυχίας, οὐδὲ νὰ παρατείνεται πέραν τῆς 23ης ώρας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν μετεχόντων τῆς συναθροίσεως χρησιμοποίησις στολῶν, σημάτων ἢ ἄλλων διακριτικῶν σημείων διαλυθέντων κομμάτων ἢ δηλωτικῶν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν.

5. Ὁ πρόεδρος τῆς δημοσίας συναθροίσεως καὶ τὰ μέλη τῆς ὁρισθείσης τυχὸν ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ὀφείλουν νὰ παρίστανται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συναθροίσεως. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῦνται νὰ μεριμνοῦν διὰ τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς συναθροίσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν κειμένων νόμων, λαμβάνοντες πρὸς τοῦτο πᾶν πρόσφορον μέτρον καὶ δικαιούμενοι νὰ ἐπικαλῶνται τὴν παρέμβασιν τῆς Ἀστυνομίας. Δικαιοῦνται πρὸς τούτοις νὰ διακόψουν τὴν συνάθροισιν καὶ νὰ ἐπαναλάβουν ταύτην ἐντὸς πάντοτε τοῦ ὁρισθέντος χρόνου αὐτῆς ἢ καὶ νὰ κηρύξουν τὴν λήξιν ταύτης ἀνὰ πάσαν στιγμὴν.

6. Οἱ ὁρισθέντες ὁμιληταί, ἐν τῇ δημοσίᾳ συνάθροισι, ὀφείλουν νὰ μὴ προκαλοῦν διὰ τῶν λόγων των τὴν ἐπιχειρήσιν πράξεων ἀξιοποιῶν, στασιαστικῶν καὶ ἐν γένει πράξεων βιαιότητος. Εἰς τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑπόκεινται καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα παντὸς εἶδους συνδήματα.

* Ἄρθρον 5.

Εἰδικοί ὅροι ἐπὶ δημοσίων συναθροίσεων ἐν κλειστῷ χώρῳ.

1. Γνωστοποιηθείσης, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος, δημοσίας συναθροίσεως ἐν κλειστῷ χώρῳ, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ὀρίσῃ τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀναγκαζομένη ἀριθμὸν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἵνα παραστοῦν ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ. Τὰ ἀστυνομικὰ ταῦτα ὄργανα ἔχουν τὰ ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

2. Ἐπὶ δημοσίων συναθροίσεων ἐν κλειστῷ χώρῳ ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις μεγάλων πρὸς μετὰδοσιν τῶν ἐν τῇ συνάθροισι ὁμιλιῶν ἐκτὸς τοῦ χώρου αὐτῆς, ὡς καὶ οἰαδήποτε ἐκτὸς τοῦ χώρου τούτου συγκέντρωσις. Τὰ ἐντὸς τοῦ κλειστοῦ χώρου τῆς συναθροίσεως μεγάφωνα δέον νὰ εἶναι ἀκουστὰ μόνον ἐντὸς τοῦ χώρου τούτου.

3. Ἐπιφυλαττομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἐπομένου ἁρθρου, ὡς δημοσία συνάθροις ἐν κλειστῷ χώρῳ λογίζεται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ ἡ πραγματοποιουμένη εἰς ἀσκητὴν χώρον, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι πανταχόθεν μονίμως περιπεφραγμένος εἰς ὕψος δύο τοὐλάχιστον μέτρων καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συναθροίσεως εἶναι προσεγγιστὸς μόνον ἐξ εἰσόδων ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένων.

* Ἄρθρον 6.

Εἰδικοί ὅροι ἐπὶ δημοσίων συναθροίσεων ἐν ὑπαίθρῳ.

1. Γνωστοποιηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος δημοσίας συναθροίσεως ἐν ὑπαίθρῳ, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ ταύτην, ἐὰν ἤθελε κρίναι, μετ' ἔρευναν, ὅτι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς ἐπικεῖται κίνδυνος διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφαλείαν, μὴ θυνάμενος νὰ ἀποτραπῇ δι' ἡπιωτέρων ἀστυνομικῶν μέτρων.

2. Ἀρμοδίᾳ διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν δημοσίας συναθροίσεως ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ αὕτη μέλλει νὰ πραγματοποιηθῇ.

3. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἀπαγορεύσεως δημοσίας συναθροίσεως ἐν ὑπαίθρῳ δέον νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους τοὺς δικαιολογούντας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐκδόντος ταύτην, τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν ἀδυναμίαν ἀποτροπῆς αὐτοῦ δι' ἄλλων ἡπιωτέρων τῆς ἀπαγορεύσεως μέτρων.

4. Ἀντὶ τῆς πλήρους ἀπαγορεύσεως δύναται, δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς διὰ τὴν ἀπαγό-

ρευσιν ἀρχῆς, νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συνάθροις ὑπὸ ὅρους, ὡς ἡ μετάθεσις τοῦ χρόνου ἢ τοῦ τόπου τῆς συναθροίσεως ἢ ὑπὸ ἄλλους εἰδικούς περιορισμούς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀριζομένων.

5. Ἡ ἀπόφασις, ἡ ἀπαγορεύουσα τὴν δημοσίαν συνάθροισιν ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἡ ἐπιτρέπουσα ταύτην ὑπὸ ὅρους, δέον νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς συναθροίσεως ὀκτὼ τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς συναθροίσεως. Μὴ κοινοποιηθείσης ἀντιθέτου τινὸς ἀποφάσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροις λογίζεται ὡς μὴ ἀπαγορευθεῖσα.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ πραγματοποίησις δημοσίας ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεως ὡς καὶ ἡ διέλευσις κινουμένης τοιαύτης (πορείας) ἐντὸς ἀκτίνος διακοσίων τοὐλάχιστον μέτρων ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχόντος, ὡς καὶ ἀπὸ κτιρίων, εἰς τὰ ὅποια ἐδρεύου ἡ Βουλὴ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, δύναται νὰ καθορισθοῦν τὸ δι' ἐκάστην πόλιν μῆκος τῆς ἀκτίνος, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται ἡ πραγματοποίησις ἢ ἡ διέλευσις δημοσίας συναθροίσεως, αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι ἐκάστης πόλεως, εἰς τὰς ὁποίας ἰσχύει ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης, λεπτομέρεια. Τὰ Β. Διατάγματα ταῦτα ἐκδίδονται, τροποποιοῦνται ἢ ἀνακαλοῦνται μόνον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

7. Ἐπὶ κινουμένων δημοσίων ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεων (πορειῶν) αἱ ὁμιλίας δέον νὰ γίνωνται εἰς τὴν ἀφετηρίαν ἢ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν, ἀπαγορευομένης οἰασδήποτε στάσεως ἢ ὁμιλίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πορείας. Αἱ κινούμεναι δημόσιαι συναθροίσεις πραγματοποιοῦνται μόνον πεζῇ.

8. Ἡ δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροισις δέον νὰ περιορίζεται εἰς τὸν ὁρισθέντα χώρον αὐτῆς. Μόνον ἐντὸς τοῦ χώρου τούτου ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις μεγάλων. Πᾶσα πέραν τοῦ χώρου τούτου συγκέντρωσις ἀπαγορεύεται.

9. Ὡς δημοσία συνάθροις ἐν ὑπαίθρῳ θεωρεῖται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, καὶ ἡ πραγματοποιουμένη εἰς μονίμως περιπεφραγμένον ἄλλ' ἀσκητὴν χώρον, ἐφ' ὅσον τὸ πλῆθος, ὅπερ οὗτος, ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεως ἢ τῆς διαρρυθμίσεώς του, δύναται νὰ περιλάβῃ, ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας (10.000) προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ

* Ἄρθρον 7.

Λόγοι δι' οὓς ἐπιτρέπεται ἡ διάλυσις δημοσίων συναθροίσεων.

1. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ διαλύσῃ δημοσίαν, κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, συνάθροισιν εἰς τὰς ἀκολούθους καὶ μόνον περιπτώσεις :

α) Ἐὰν ὁ διοργανώσας τὴν δημοσίαν συνάθροισιν, ἡ μέλος τῆς ὀργανωτικῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἢ τις τῶν ὁρισθέντων ὁμιλητῶν, ἐμπέτῃ εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος.

β) Ἐὰν ἡ δημοσία συνάθροις δὲν ἐγνωστοποιήσῃ προσηκόντως, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν παραγράφοις 4 καὶ 5 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ παρόντος, ἢ ἐὰν πραγματοποιηθῇ κατὰ παράβασιν οὐσιασθῶν ὅρων τῆς γενομένης γνωστοποίησεως.

γ) Ἐὰν ἡ δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροισις πραγματοποιηθῇ, καίτοι ἀπαγορευθεῖσα κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν παραγράφοις 1 ἕως 5 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ παρόντος.

δ) Ἐὰν ἡ δημοσία συνάθροις διεξάγεται κατὰ παράβασιν ὅρου τινὸς ἐκ τῶν ὀριζομένων ἐν ἁρθροῖς 4, 5 καὶ 6 παραγράφοι 6 ἕως 9 τοῦ παρόντος καὶ

ε) Εάν η δημοσία συνάθροισις εξελίσσεται εις βίαιον ή εκ τής συνεχίσεως αὐτῆς προκαλῆται ἄμεσος κίνδυνος τῆς ζωῆς ή τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν μετεχόντων ή ἐάν οἱ μετέχοντες ταύτης ἐκτρέπονται εἰς ἀξιοποίνους πράξεις.

2. Εἰς τήν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ή ἀστυνομική ἀρχή ὀφείλει πρὸ πάσης ἐνεργείας νά ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς συναθροίσεως καὶ τὰ μέλη τῆς ὁργανωτικῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως ἀποκαταστήσουν τὴν νόμιμον διεξαγωγὴν ή ἄλλως κηρύξουν τὴν λήξιν ταύτης, μόνον δὲ ἐν ἀρνήσει ή ἀδυναμίᾳ τούτων, δικαιούται νά προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς συναθροίσεως.

3. Εὐθύς, ὡς ή ἀστυνομική ἀρχή διατάξῃ τὴν διάλυσιν δημοσίας συναθροίσεως, οἱ μετέχοντες ταύτης ὀφείλουν ν' ἀπομακρυνθῶν.

Ἄρθρον 8.

Μέσα πρὸς διάλυσιν δημοσίων συναθροίσεων.

Κανονισμὸς καταρτιζόμενος ὑπὸ τῶν Ἀρχηγείων τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐγκριθόμενος δὲ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης, Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως καὶ δημοσιευόμενος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, θέλει καθορίσει τὰ τῆς διαδικασίας τῆς διαλύσεως, ὡς καὶ τὰς προϋποθέσεις καὶ τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας οἱ ἄνδρες τῆς δημοσίας δυνάμειος καὶ τὰ τυχόν μετ' αὐτῶν συμπράττοντα ὄργανα, δύνανται, πρὸς διάλυσιν δημοσίων συναθροίσεων, νά ποιήσωνται χρῆσιν τῶν ὅπλων ἄνευ οὐδεμιᾶς διὰ τὰς συνεπείας εὐθύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 9.

Ποινική εὐθύνη τῶν διοργανωτῶν καὶ ὁμιλητῶν δημοσίας συναθροίσεως.

1. Τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα πρόσωπα τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς: α) ἐάν ή δημοσία συνάθροισις πραγματοποιηθῇ ἄνευ προηγουμένης γνωστοποιήσεως ή κατὰ τρόπον διαφέροντα οὐσιωδῶς τοῦ ἐν τῇ γνωστοποιήσει διαλαμβανομένου, β) ἐάν πραγματοποιηθῇ δημοσία συνάθροισις ἐν ὑπαίθρῳ, ἀπαγορευθεῖσα καὶ γ) ἐάν συνεχίζεται, οἰαδήποτε δημοσία συνάθροισις, καίτοι διετάχθῃ ή διάλυσίς της ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας.

2. Τὰ αὐτὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ πρόσωπα τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς μηνὸς καὶ χρηματικῆς ποινῆς: α) ἐάν, διαρκούσης τῆς δημοσίας συναθροίσεως, δὲν ἐκπληροῦν τὰς ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις των, β) ἐάν ἀρνοῦνται νά συμμορφωθῶν πρὸς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 πρόκλησιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ γ) ἐάν ή δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροισις τελεῖται κατὰ παράβασιν τῶν ὀριζομένων ἐν παραγράφοις 6 ἕως 9 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

3. Οἱ ἐν δημοσίᾳ συνάθροισι ἐμιλῇται παραβαίνοντες τὰς ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος εἰδικὰς ὑποχρεώσεις των τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς μηνὸς καὶ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 10.

Ποινική εὐθύνη τῶν διαταρασσότων δημοσίαν συνάθροισιν.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 170, 171 καὶ 189 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δέκα χιλιά-

δων (10.000) δραχμῶν: α) ὁ, ἐπὶ σκοπῷ παρεμποδίσεως ή διαλύσεως ή ματαιώσεως τῆς πραγματοποιήσεως δημοσίας συναθροίσεως, διαταράσσων ταύτην διὰ βίας ή ἀπειλῆς ή καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον. β) ὁ προβάλλων, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἐν δημοσίᾳ συνάθροισι συνθήματα ξένα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς καὶ γ) ὁ ἀρνούμενος νά συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάγας ή ὑποδείξεις τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ή τοῦ προέδρου ή τῶν μελῶν τῆς ὁργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς συναθροίσεως.

Ἄρθρον 11.

Ὅπλοφοροῦντες.

Ὁ ἐν δημοσίᾳ συνάθροισι φέρων ὅπλον, ή ἑτέρα ἀντικείμενα δυνάμενα ὁπωσδήποτε νά προκαλέσουν σωματικὰς βλάβας ή φθορὰν πραγμάτων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς, ἐάν ή πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην τινὰ ποινικὴν διάταξιν.

Ἄρθρον 12.

Πρόσωπα ξένα πρὸς τὴν δημοσίαν συνάθροισιν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ τελέσας τινὰ τῶν ἐν ἄρθροις 9, 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος πράξεων εἶναι πρόσωπον ξένον πρὸς τοὺς διοργανωτὰς ή τοὺς γνωστοποιηθέντας νομίμως σκοποὺς τῆς δημοσίας συναθροίσεως ή τὴν κατηγορίαν τῶν συμμετεχόντων εἰς αὐτὴν προσώπων, τιμωρεῖται, οὗτος, διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἑξ μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς τουλάχιστον πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 13.

Ἐξουσιοδότησις.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως καθορίζονται αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ή μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 795

Περὶ Σωματείων καὶ Ἑνώσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσουμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.
ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Ἄρθρον 1.

Ἐφηρμοστέον δίκαιον.

1. Ἡ σύστασις παντὸς ἐν γένει σωματείου, τὰ τῆς διοικήσεως, λειτουργίας καὶ διαλύσεως αὐτοῦ, διέπονται ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς αὐταὶ συμπληροῦνται ὑπὸ τῶν ὁρίσμων τοῦ παρόντος.

2. Εἰδικαὶ κατηγορίαι σωματείων διέπονται ὑπὸ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 γενικῶν διατάξεων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 2.

Ἐκτετατὴς ἐφαρμογῆς.

Ἑνώσεις οἰασδήποτε συνεταιριστικῆς φύσεως καὶ ενώσεις ἐπιδημιολογικαί, ἀποκλειστικῶς ἢ παρὰλληλῶς πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν σκοπόν, τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐπίτευξιν κέρδους, δὲν ἀποτελοῦν σωματεία, μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὰς περὶ τούτων διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Ἐλεγχος καταστατικοῦ.

1. Τὸ πρωτοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ σωματείου, προκειμένου νὰ ἐγκρίνῃ τὸ καταστατικόν, ἐλέγχει ἂν αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὸν νόμον.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καλῇ τοὺς ἰδρυτὰς τοῦ σωματείου, ὅπως ἐπιφέρουν τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις ἢ συμπληρώσεις, ἵνα τὸ καταστατικὸν πληροῖ τὰς νομίμους προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 4.

Τροποποιήσις καταστατικοῦ.

1. Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ἰσχύει μόνον μετὰ τὴν ἐγκρίσιν ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου καὶ τὴν ἐγγράφην αὐτῆς εἰς τὸ οἰκείον βιβλίον, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ διατάξεων.

2. Διὰ τὴν τροποποίησιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ καταστατικοῦ σωματείου, ὑποβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου καὶ τὸ ὅλον κείμενον τοῦ καταστατικοῦ, ὡς διαμορφοῦται διὰ τῆς ὑποβαλλομένης πρὸς ἐγκρίσιν τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἐσωτερικοὶ κανονισμοί.

1. Τὸ καταστατικὸν τοῦ σωματείου δύναται νὰ προβλέπῃ τὴν διὰ κανονισμῶν, ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν, ρύθμισιν θεμάτων ἀναγομένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τοῦ σωματείου.

2. Ἀντίγραφον τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κανονισμῶν κατατίθεται ἀμελλητί εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ πρωτοδικείου τῆς ἑδρας τοῦ σωματείου, συντασσομένης σχετικῆς ἐκθέσεως.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν κανονισμῶν τούτων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὡς ἂνω καταθέσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἐπωνυμία σωματείου.

1. Ἡ ἐπωνυμία τοῦ σωματείου δεῖν νὰ εἶναι διάφορος τῆς ἐπωνυμίας ἄλλου σωματείου ἐπιδιώκοντος τὸν αὐτὸν ἢ τοὺς αὐτοὺς ἢ παρεμφερεῖς σκοποὺς καὶ ἐδρεύοντος ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ αὐτοῦ πρωτοδικείου.

2. Ἐμβλήματα καὶ σήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐμβλήματα τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, ὁ τίτλος πάσης κρατικῆς ἢ θρησκευτικῆς ἀρχῆς, ἢ ὀνομαστὰ ἀντιβαίνουν εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύουσιν ὡς ἐπωνυμία σωματείου.

Ἄρθρον 7.

Τήρησις φακέλλων.

1. Παρ' ἐκάστῳ πρωτοδικεῖῳ τηρεῖται εἰδικὸς φάκελλος δι' ἑκάστην σωματεῖαν, ἐν ᾧ κατατίθενται, μερίμνη τῆς διοικήσεως αὐτοῦ: α) τὸ καταστατικὸν μετὰ πάσης τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως αὐτοῦ κωδικοποιημένον εἰς ἐνιαῖον κείμενον, β) οἱ τυχόν ὑπάρχοντες κανονισμοὶ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας αὐτοῦ, γ) ὁ ἐγκρινόμενος ἰσολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς ἐκάστου ἔτους καὶ δ) πῖναξ τῶν μελῶν τῆς ἐκάστοτε διοικήσεως αὐτοῦ, μετὰ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς διευδύνσεως κατοικίας αὐτῶν.

2. Ἐπίσης εἰς τὸν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ φάκελλον τοῦ σωματείου κατατίθεται, μερίμνη τοῦ γραμματέως τοῦ πρωτοδικείου, ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ παρόντος ἀποφάσεως περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ σωματείου.

3. Διαλυομένου τοῦ σωματείου δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν ἢ τοῦ δικαστηρίου, ἀντίγραφον ταύτης ἐντάσσεται εἰς τὸν φάκελλον τοῦ σωματείου, ὅστις τίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Ἄρθρον 8.

Μέλη σωματείου.

1. Ἀνήλικοι ἄνω τῶν 18 ἐτῶν δύναται νὰ εἶναι μέλη σωματείου, πλην ἐὰν δὲν συναίνῃ ὁ πατήρ, ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν καὶ ἀναγγείλῃ τοῦτο ἐγγράφως πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ σωματείου.

2. Ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῆς ἰσχυροῦς νομοθεσίας ὁ ἀνήλικος θεωρεῖται, ὡς πρὸς ὠρισμένας σχέσεις ἢ ὑπὸ ὠρισμένην ιδιότητα, ἱκανὸς πρὸς δικαιοπραξίαν, δύναται νὰ μετέχῃ ἐλευθέρως σωματείου τοῦ ὁποίου οἱ σκοποὶ συνάπτονται πρὸς τὰς ἀνωτέρω σχέσεις ἢ ιδιότητας.

3. Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις σωματείου, ἀπαιτεῖται ὅπως τὸ μέλος ἔχῃ ἐκπληρώσει ἀπᾶσας τὰς ἐκ τοῦ καταστατικοῦ οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸ σωματεῖον.

4. Δὲν δύναται νὰ εἶναι μέλος σωματείου ὁ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου στερηθεὶς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας ἰδρύσεως συνεταιρισμῶν ἢ ενώσεων προσώπων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ στέρησις αὐτῆ.

Ἄρθρον 9.

Πειθαρχικαὶ κυρώσεις.

1. Οἱ λόγοι καὶ προϋποθέσεις ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν κυρώσεων κατὰ μελῶν τοῦ σωματείου ἢ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ διὰ παραβάσεως τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ, ἢ διαδικασία ἐπιβολῆς καὶ τὰ εἶδη τῶν κυρώσεων τούτων, ὡς καὶ τὰ ἀρμόδια πρὸς τοῦτο ὅργανα, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ.

2. Πᾶσα δι' ὑπαίτιου πράξεως ἢ παραλείψεως μέλους τοῦ σωματείου ἢ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ παράβασις τῶν διατάξεων τῆς περὶ σωματείων νομοθεσίας ἀποτελεῖ ὅπωςδήποτε, ἀνεξαρτήτως τῆς τυχόν προβλεπομένης ποινικῆς διώξεως ἢ ἄλλης νομικῆς κυρώσεως, πειθαρχικὸν παράπτωμα ἐναντι τοῦ σωματείου, ἐπισφύρον πειθαρχικὰς κυρώσεις δυναμένας νὰ ἐξιγδοῦν καὶ μέχρις ἀποβολῆς τοῦ ὑπαίτιου ἐκ τοῦ σωματείου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενα.

3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποβολῆς μέλους ἐκ τοῦ σωματείου ἢ ἐκ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ διὰ πειθαρχικούς λόγους δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος προσφυγή.

Ἄρθρον 10.

Διοικήσις σωματείου.

Ἡ διοίκησις τοῦ σωματείου ἀποτελεῖται ἀποκλειστικῶς ἐκ προσώπων ἐχόντων πλήρη ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν.

Ἄρθρον 11.

Κωλύματα συμμετοχῆς εἰς διοίκησιν.

1. Ἀποκλείεται τῆς διοικήσεως μέλος τοῦ σωματείου στερηθὲν αὐτεδικαίως ἢ κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ στέρησις.

2. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ προβλέπῃ εἰδικώτερα προσόντα διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν μελῶν τοῦ σωματείου εἰς τὴν διοίκησιν.

Ἄρθρον 12.

Ἐκπτώσις διοικήσεως.

1. Εἰς περιπτώσεις παραβάσεως τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ ἐκτροπῆς ἐκ τῶν σκοπῶν τούτου, ἡ ἐποπτεύουσα ἀρχὴ δύναται νὰ αἰτῆται παρὰ τοῦ πρωτοδικείου ὅπως κηρύττῃ, ἐκπτῶτον τὴν διοίκησιν καὶ διερίξῃ προσωρινὴν τοιαύτην, ἥτις ἐντὸς τῆς τασσαμένης ὑπὸ τῆς περὶ ἐκπτώσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως προθεσμίας ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλέσῃ συνέλευσιν τῶν μελῶν πρὸς ἐκλογὴν νέας διοικήσεως.

2. Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, αἰτῆσει τῆς ἐποπτεύουσας ἀρχῆς, κηρύσσονται ἐκπτῶτα τῆς ἰδιότητός των καὶ μέλη τῆς διοικήσεως ἀντικαθιστώμενα κατὰ τὰ ἐν τῷ καταστατικῷ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 13.

Θητεία διοικήσεως.

1. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως σωματείου ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ μὴ θυμαμένη νὰ ὑπερβῇ ἐκάστοτε τὴν πενταετίαν.

2. Ὁ χρόνος τῆς θητείας τῆς διοικουμένης προσωρινῆς διοικήσεως ὀρίζεται ἐν συναρτήσει πρὸς τὸν ἀναγκαζοῦντα διὰ τὴν ἀνάδειξιν αἰρετῆς διοικήσεως. Πάντως ὁ χρόνος οὗτος δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 14.

Διαχείρισις ἐπείγουσων ὑποθέσεων.

Μέχρι τοῦ διορισμοῦ ἢ ἐκλογῆς νέας διοικήσεως καὶ ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῆς, ἡ παλαιὰ διοίκησις ἐξακολουθεῖ διαχειρίζομένη τὰς ἐπείγουσας ὑποθέσεις τοῦ σωματείου.

Ἄρθρον 15.

Περιορισμοὶ μελῶν διοικήσεως.

1. Μέλη τῆς διοικήσεως σωματείου, δὲν δύναται νὰ παρέχουν ἐπ' αἰμιβῇ ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἢ νὰ συνάπτουν μετ' αὐτοῦ συμβάσεις συνεπαγομένης τὴν λήψιν αἰμιβῆς διὰ προσφορὰν πάσης φύσεως ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἢ ἀποβλεπούσας εἰς τὴν ἐπίτευξιν κέρδους διὰ τῆς ἀναλήψεως ἔργου, προμηθείας, ἢ αἰασθήκατος ἄλλης παροχῆς πρὸς τὸ σωματεῖον.

2. Ἐπιβαλλασσόμενων τῶν περὶ ἐντολῆς διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως, ταῦτα δικαιοῦνται ἀποκλιμιάσεως δι' ἡμεραργίας λόγῳ ἀπασχολήσεώς των εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ σωματείου, ἐφ' ὅσον τούτο προβλέπεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 16.

Πόροι, οἰκονομικὴ διαχείρισις.

1. Ἐκαστον σωματεῖον τηρεῖ παρὰ Τραπεζῇ λογαριασμὸν, παρ' ᾧ κατατίθεται πᾶν ταμειακὸν ὑπόλοιπον ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

2. Ὁ τρόπος κινήσεως τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὰ τηρούμενα ὑφ' ἐκάστου σωματείου διελίξια καθορίζονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 17.

Οἰκονομικὸς ἐλεγχος.

1. Ὁ ἐλεγχος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν σωματείων, ἀναφερόμενος εἰς πάντα τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ τὰς πηγὰς αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὰς πραγματοποιηθείσας δαπάνας, διενεργεῖται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ.

2. Ὁ ἰσολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς ἐκάστου ἔτους, ὡς καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλονται ὑποχρεωτικῶς, πρὸς ἔγκρισιν, εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 18.

Κτῆσις καὶ ἐκμετάλλευσις περιουσίας.

1. Ἡ παρὰ σωματείου ἐξ ἐπαχθούσων αἰτίων κτῆσις ἀκινήτων ἢ κινήτων σημαντικῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ καταστατικοῦ, ἀξίας γίνεται πάντοτε μετ' ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν.

2. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς περιουσίας τοῦ σωματείου δὲν δύναται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν νὰ συνεπάγῃται τὴν ἀνάμειξιν αὐτοῦ εἰς κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τοῦ σωματείου λήψις προμηθείας κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν πράξεων ἐκμεταλλεύσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 19.

Διάθεσις περιουσίας.

Ἡ περιουσία τοῦ σωματείου δὲν δύναται νὰ διατίθῃται διὰ σκοποῦς διαφόρους τῶν ἐν τῷ καταστατικῷ προβλεπόμενων.

Ἄρθρον 20.

Κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαί.

1. Κληροδοσίαι καὶ δωρεαί ὑπὸ τὸν τρόπον γίνονται δεκταὶ μετ' ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν, παρεχομένης διὰ πλειοψηφίας τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τῶν μελῶν τοῦ σωματείου.

2. Κληρονομίαι καταλειπόμεναι εἰς σωματεῖον γίνονται δεκταὶ πάντοτε ἐπ' ὠφελείᾳ ἀπογραφῆς.

3. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαί ὑπὲρ σωματείου ἐπὶ ὠρισμένῳ σκοπῷ, τελοῦν ὑπὸ ἰδιαιτέραν διαχείρισιν ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ σωματείου, αἱ τυχόν δὲ πρόσδοι, αἱ προσερχόμεναι ἐξ αὐτῶν διατίθενται ἀποκλειστικῶς κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ διαθέτου ἢ τοῦ δωρητοῦ τεθέντας ὅρους.

4. Αἱ δωρεαί πρὸς σωματεῖον γίνονται ἐκωνόμως.

Ἄρθρον 21.

Διάλυσις.

Σωματεῖα: α) τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς ἢ ἡ δράσις στρέφεται κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κράτους ἢ τοῦ πολιτεύματος ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος ἢ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ἢ τῶν πολιτικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν καὶ β) ἐπιδιώκοντα σκοπὸν διάφορον τοῦ ἐν τῷ καταστατικῷ ὀριζομένου, ἢ ἂν ὁ σκοπὸς ἢ ἡ λειτουργία των ἀπέβησαν παράνομοι ἢ ἀνῆθικοι ἢ ἀντίθετοι πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν, διαλύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 22.

Προσωρινὴ ἀναστολὴ λειτουργίας.

1. Ὑποβληθείσης αἰτήσεως περὶ διαλύσεως σωματείου, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν δέ-

ναι, ἐφ' ὅσον συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι καὶ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν αἴτησιν περὶ διαλύσεως, νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀναστολὴν λειτουργίας τοῦ σωματείου, μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

2. Ἄμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀναστολέουσας τὴν λειτουργίαν τοῦ σωματείου ἀποφάσεως ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐνέργεια τῆς διοικήσεως ἢ τῶν μελῶν ἀναφερομένη εἰς τοὺς καταστατικούς σκοποὺς τοῦ σωματείου.

3. Ἐπιτρέπεται πάντως ἡ διενέργεια πράξεων διαχειρίσεως τῶν ἐπείγουσων ὑποθέσεων τοῦ σωματείου πλην τῆς ἐκποιήσεως ἀκινήτων.

Ἄρθρον 23.

Συντέλειαι ἐκουσίας διαλύσεως.

1. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ σωματείου περὶ διαλύσεως αὐτοῦ κοινοποιεῖται, μερὴν τῆς προέδρου τῆς συνελεύσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς, εἰς τὸ ἀρμόδιον πρωτοδικεῖον πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 78 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος βιβλίον καὶ ἐνημέρωσιν τοῦ σχετικοῦ φακέλλου, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐποπτεύουσαν ἀρχήν.

2. Ἡ διάλυσις ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐγγραφῆς τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 24.

Ἐκκαθάρισις.

1. Ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐκκαθαρίσεως σωματείου, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἔτους. Παράτασις τούτου ἐπὶ τρίμηνον εἶναι δυνατὴ μόνον ἐφ' ὅσον συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ πρωτοδικείου.

2. Ὁ ἐκκαθαριστὴς ὑποχρεοῦται, ὅπως, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔργου του, ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐποπτεύουσαν ἀρχὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐνεργειῶν του πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας τοῦ σωματείου.

Ἄρθρον 25.

Τύχη περιουσίας.

1. Τὸ μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας διαλυθέντος σωματείου δύναται νὰ περιέρχεται εἰς ἕτερον σωματεῖον τοῦ αὐτοῦ ἢ συναφοῦς σκοποῦ ἢ εἰς τὴν ἑνωσιν σωματείων τῆς ὁποίας τὸ διαλυθὲν ἀποτελεῖ ἢ ἐδικαιοῦτο νὰ ἀποτελῇ μέλος. Περὶ τῆς τοιαύτης διαδοχῆς ἀποφασίζει τὸ πρωτοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ διαλυθέντος σωματείου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ πρὸς ὃ ἡ μεταβίβασις τῆς περιουσίας σωματεῖον ἢ ἑνώσις ἀποδέχεται ταύτην.

2. Ὅσῳκις διὰ κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς κατελείφθῃ περιουσία πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐκ τῶν προσόδων αὐτῆς τῶν σκοπῶν τοῦ σωματείου, διαλυομένου τούτου, ἡ περιουσία, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ περὶ διαδόσεως αὐτῆς πράξει δὲν ὀρίζεται ἄλλως, διατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου πρὸς ἐξυπηρέτησιν παρεμφεροῦς σκοποῦ.

Ἄρθρον 26.

Ἐποπτεία περιεχόμενον καὶ ὄργανα.

1. Ἡ ἀσκῆσις ἐποπτείας τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῶν σωματείων συνίσταται εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς δράσεως τῶν ὀργάνων αὐτῶν καὶ εἰς τὴν λήψιν τῶν κατὰ νόμον μέτρων, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν τήρησιν τοῦ νόμου καὶ τοῦ καταστατικοῦ.

2. Ἡ ἐποπτεία ἀνήκει εἰς τὸν Ὑπουργόν, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ σκοπὸς τοῦ σωματείου, ὁ συνδεόμενος πρὸς τὴν κατὰ περίπτωσιν ἐποπτευομένην δραστηριότητα αὐτοῦ (ἀνωτέρα ἐποπτικὴ ἀρχή), ἀσχεῖται δὲ ἐφ' ὅσον ἐν τῇ παρόντι δὲν ὀρίζεται εἰδικῶς ἄλλως, ὑπὸ τοῦ νομάρχου τῆς ἑδρας τοῦ σωματείου (ἐποπτεύουσα ἀρχή). Κατ' ἐξαιρέσιν, ἀμέσως ἐποπτεύουσα ἀρχὴ εἶναι ὁ Ὑπουργὸς ἐὰν ἡ λειτουργία τοῦ σωματείου ἢ τῆς ἐνώσεως ἐκτείνεται εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς νομοῦ.

3. Κατὰ πάσης πράξεως ἀσκήσεως ἐποπτείας τοῦ νομάρχου, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ διὰ παράδοσιν νόμου.

Ἄρθρον 27.

Διαδικασία ἐποπτείας.

1. Ἡ ἐποπτεύουσα ἀρχὴ ἐνημεροῦται ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑποβαλλομένων αὐτῇ στοιχείων, δυναμένη νὰ ζητήσῃ τὴν παροχὴν διευκρινίσεων ἢ συμπληρωματικῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τούτων. Δικαιοῦται ἐπίσης, ὅπως προβαίνει εἰς ἐλεγχον τῆς πληρότητος τῶν στοιχείων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος φακέλλου, διατάσσουσα τὴν συμπλήρωσιν τούτων, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσης.

2. Εἰς περίπτωσιν παρανόμου ἐνεργείας ἢ λήψεως παρανόμου ἀποφάσεως ὑπὸ ὀργάνου τοῦ σωματείου, ἡ ἐποπτεύουσα ἀρχὴ δικαιούται νὰ ἀπευθύνῃ συστάσεις πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ τοῦ ἢ νὰ ἀσκήσῃ εὐθείως τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχόμενα αὐτῇ μέσα, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς νομιμότητος καὶ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ σωματείου.

Ἄρθρον 28.

Ἐνημέρωσις ἐποπτεύουσας ἀρχῆς.

Ἡ διοίκησις ἐκάστου σωματείου ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐποπτεύουσαν ἀρχήν: α) ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ ὡς καὶ τῶν τροποποιήσεων ἢ συμπληρώσεων αὐτοῦ, μετὰ τῆς σχετικῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, β) ἀντίγραφον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 κανονισμῶν λειτουργίας, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν, γ) πίνακα τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως μετ' ἐκάστην συγκρότησιν ἢ μεταβολὴν αὐτῆς, περιέχοντα καὶ τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διεύθυνσιν κατοικίας τούτων, ὡς καὶ ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως ἢ μεταβολῆς καὶ δ) ἀντίγραφον τοῦ ἐγκεκριμένου ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ ἐκάστης διαχειριστικῆς χρήσεως, ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἐκδόσεως τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν ἐγκρίσεως τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΕΝΩΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Ἄρθρον 29.

Ἐννοια.

1. Πλείονα σωματεία δύναται νὰ συγκροτοῦν πρωτοβάθμιον ἑνώσιν πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν κοινῶν αὐτῶν σκοπῶν.

2. Πλείονες ἐνώσεις σωματείων δύναται νὰ συγκροτοῦν δευτεροβάθμιον ἑνώσιν πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν γενικωτέρων κοινῶν αὐτῶν σκοπῶν.

3. Ἡ πρωτοβάθμιος ἢ δευτεροβάθμιος ἑνώσις συνιστᾶται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ σωματεία, ἀποκτᾷ δὲ ἰδίαν προσωπικότητα ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 30.

Σχέσεις σωματείων καὶ ἐνώσεων.

1. Πρωτοβάθμιοι καὶ δευτεροβάθμιοι ἐνώσεις σωματείων ἐκπροσωποῦν μόνον τὰ εἰς τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐκουσίως ὑπαχθέντα σωματεία.

2. Τὰ μετέχοντα πρωτοβαθμίου ἐνώσεως σωματεία, ὡς καὶ αἱ πρωτοβάθμιοι ἐνώσεις αἱ μετέχουσαι δευτεροβαθμίου τοιαύτης, διατηροῦν τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτῶν αὐτοτέλειαν, ἀλλ' εἰς τὰς ἐναντι τῆς ἥς μετέχουν ἐνώσεως σχέσεις αὐτῶν διέπονται ὑπὸ τῶν καταστατικῶν διατάξεων τῆς τελευταίας.

Άρθρον 31.

Ανάλογος εφαρμογή διατάξεων.

Αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Α' τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 29 ἐνώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΕΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρον 32.

Έννοια.

1. Πρόσωπα, γκωστοῦ ἢ καὶ ἀδήλου ἀριθμοῦ, συννούμενα κατὰ τρόπον ὅπως ἴδωτε μόνιμον εἰς ὀργανωμένην δραστηριότητα πρὸς προβολὴν ζητημάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος ἢ ἐπιδιώξιν κοινῶν σκοπῶν, στεροῦνται νομικῆς προσωπικότητος.

2. Τοιαύτας ἐνώσεις ἀποτελοῦν καὶ οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν σύστασιν σωματείου μέχρι τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐγκρινούσης τὸ καταστατικὸν ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου εἰς τὸ οἰκεῖον ἐμβλῖον.

Άρθρον 33.

Κήρυξις τῆς ἐνώσεως ὡς παρανόμου καὶ διάλυσις αὐτῆς.

1. Ἐὰν ἡ ἀναπτυσσομένη ὑπὸ τῆς ἐνώσεως δράσις στρέφεται κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀπαιριότητος τοῦ Κράτους ἢ τοῦ πολιτεύματος ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος ἢ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ἢ τῶν πολιτικῶν καὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν, ἢ ἀντίκειται πρὸς διατάξεις δημοσίας τάξεως ἢ γενικοῦ συμφέροντος, δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου κήρυξις τῆς ἐνώσεως ὡς παρανόμου καὶ ἡ διάλυσις αὐτῆς. Τὸ πρωτοδικεῖον, κηρύσσει τὴν ἔνωσιν παρανόμον, διαλύει αὐτὴν καὶ ἀπαγορεύει πᾶσαν σχετικὴν δραστηριότητα αὐτῆς.

2. Ἀρμόδιον πρωτοδικεῖον, κρίνει κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκουσίας δικαιοδοσίας τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, εἶναι τὸ πρωτοδικεῖον τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ἀναπτύσσεται ἡ δράσις τῆς ἐνώσεως. Ἐὰν ἡ δράσις ἀναπτύσσεται καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, ἀρμόδιον καθίσταται τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν. Ἐὰν ἡ δράσις εἶναι ἐντεταπισμένη εἰς ὀρισμένην περιοχὰς τῆς Ἐπικρατείας, ἀρμόδιον καθίσταται τὸ πρωτοδικεῖον τῆς περιοχῆς ἐνθα κατὰ κύριον λόγον ἐκδηλοῦται ἡ δράσις.

3. Εἰς τὴν δίκην περὶ χαρακτηρισμοῦ δραστηριότητος τῆς ἐνώσεως ὡς παρανόμου καὶ διαλύσεως ταύτης δύναται νὰ παρέμβῃ πᾶς συμμετέχων εἰς τὴν ἐν λόγω δραστηριότητα, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς νομιμότητος τῆς δράσεως καὶ τῶν σκοπῶν τῆς ἐνώσεως.

4. Ἡ κηρύττουσα τὴν ἔνωσιν παρανόμον καὶ διαλύουσα ταύτην ἀπόφασις τοῦ πρωτοδικείου δημοσιεύεται ἐν περιλήψει διὰ τοῦ τύπου, εἰς δύο τοῦλάχιστον ἡμερησίας ἐφημερίδας τῆς πρωτεύουσας.

5. Πᾶς ἔχων, κατὰ τὴν παράγραφον 3, δικαίωμα παρεμβάσεως εἰς τὴν δίκην καὶ μὴ παρεμβάς, οὐδὲ κληθεὶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 794 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, δύναται νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τῆς κηρυττούσης παρανόμου καὶ διαλύσεως τῆς ἔνωσιν ἀποφάσεως τριτανασκοπὴν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 34.

Ψευδὴς βεβαίωσις ἢ ἀπόκρυψις γεγονότων.

Μέλη τῆς διοικήσεως, ἐλεγκταὶ καὶ ἐκκαθαρισταὶ σωματείων, ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως βεβαιοῦντες ψευδῆ γεγο-

νότα περὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἢ ἀποκρύπτοντες γεγονότα ἀφαιρῶντα εἰς τὴν κατὰστασιν τῶν ἰσολογισμῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, εἰς ἐκθέσεις πρὸς τὴν συνέλευσιν ἢ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἢ χρηματικῆς μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Άρθρον 35.

Άλλοίωσις πρακτικῶν.

Μέλη τῆς διοικήσεως σωματείου συντάσσοντα, ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως, πρακτικὰ βεβαιοῦντα γεγονότα ἀλλοῖα τῶν πράγματι λεγθέντων ἢ γενομένων ἐν συνεδριάσει ἢ συνελεύσει, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἀλλοίωσις κρίνεται ἔχουσα οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ σωματείου, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἢ χρηματικῆς τοιαύτης μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Άρθρον 36.

Παρεβάσεις διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἐπὶ ἐγκλήσει τῆς ἐποπτεούσης ἀρχῆς ἢ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἢ διὰ χρηματικῆς τοιαύτης μέχρι πενήτηντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν, ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, τὰ μέλη τῆς διοικήσεως σωματείου τὰ παραβαίνοντα τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 15 ἢ τελούντα πράξιν δι' ἣν, κατὰ τὰ ἄρθρα 12 παρ. 1 καὶ 21 τοῦ παρόντος, δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐκπτώσις τῆς διοικήσεως ἢ διάλυσις τοῦ σωματείου.

Άρθρον 37.

Ἀνάπτυξις δραστηριότητος μετὰ τὴν διάλυσιν.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως σωματείου κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος, ἐπιβάλλεται ποινὴ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς τοιαύτης μέχρι πενήτηντα χιλιάδων δραχμῶν, ἢ ἡ ἐτέρα τῶν ποινῶν τούτων, εἰς ἐκείνους οἵτινες, συνεχίζοντες τὴν δράσιν τοῦ διαλυθέντος σωματείου ἢ ἀνασυνιστῶντες τὸ διαλυθὲν σωματεῖον, προβαίνουν εἰς τὴν ἐνέργειαν πράξεων, ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἔδωκαν ἀφορμὴν πρὸς διάλυσιν τοῦ σωματείου. Ἡ ἀνάπτυξις ἡγετικῆς δραστηριότητος κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀποτελεῖ ἐπιβαρυντικὴν περίστασιν.

Άρθρον 38.

Δράσις μετὰ τὴν διάλυσιν ἐνώσεως προσώπων.

1. Ἡ, μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 33 ἀποφάσεως περὶ διαλύσεως τῆς ἐνώσεως καὶ ἀπαγορεύσεως πάσης δραστηριότητος αὐτῆς ὑπὸ τοῦ δικατηρίου, συνέχισις συμμετοχῆς εἰς τοιαύτην δραστηριότητα, ὡς καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἡγετικῆς πρωτοβουλίας πρὸς τοῦτο, τιμωροῦνται, ἢ μὲν πρῶτον διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πενήτηντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν, ἢ δὲ δευτέρα διὰ ποινῆς φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ (6) μηνῶν καὶ στέρησεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

2. Ἐὰν ἡ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ δραστηριότης ἐνέχῃ καὶ ἑαυτὴν τὰ στοιχεῖα ἰδίου ποινικοῦ ἀδικήματος διώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ ταύτης ποινικὰς διατάξεις. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην ἡ ἐκδήλωσις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἡγετικῆς πρωτοβουλίας ἀποτελεῖ ἐπιβαρυντικὴν περίστασιν κατὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς.

Άρθρον 39.

Αἱ ποιναὶ πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι Νομοθετικῷ Διατάγματι προβλεπομένων ἐγκλημάτων ἐπιβάλλονται, ἐφ' ὅσον κατ' ἄλλην τινὰ ποινικὴν διάταξιν ἢ πράξιν δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

(5)

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 40.

Άρμόδιον δικαστήριον.

Όπου του παρόντος αναφέρεται ως αρμόδιον δικαστήριον επί ώρισμένου θέματος τὸ πρωτοδικεῖον, νοεῖται τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον τῆς ἑδρας τοῦ σωματείου, πλην τῆς περιπτώσεως τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 22 παρ. 1 καθ' ἣν ἀρμόδιος τυγχάνει ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν.

Άρθρον 41.

Προσαρμογὴ καταστατικῶν.

1. Ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος πᾶν ὕφιστάμενον σωματεῖον, τὸ καταστατικὸν τοῦ ὁποῖου δὲν τελεῖ ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὸν νόμον τοῦτον, ὑποχρεῖται ὡς τροποποίησιν τὸ καταστατικὸν ἵνα τοῦτο προσάρμοσθῇ καὶ τελῇ ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ὡς ἂνω τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν λαμβανομένης δι' ἀπλῆς πλειονότητος τῶν παρόντων καὶ ἐγκρινόμενης κατὰ τὰς ὁρὰς τοῦ άρθρου 4 τοῦ παρόντος.

Άρθρον 42.

Σύστασις νέων σωματείων.

1. Τὸ καταστατικὸν σωματείων, συστατικῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς οὐσιαστικῆς ἰσχύος αὐτοῦ, δεῖν νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

2. Θέματα τῶν ὁποίων ἡ ρύθμισις εἶναι, συμφώνως πρὸς τὴν προϋπόστασιν νομοθεσίαν, διάφορος, ἀντιμετωπίζονται ἐν τῷ καταστατικῷ διὰ προσωρινῶν διατάξεων, καθισταμένων αὐτοδικαίως ἀνισχύρων ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς οὐσιαστικῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Άρθρον 43.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Πᾶσα διάταξις νόμου ἀντικείμενη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἀναφερομένη εἰς θέματα ρυθμιζόμενα ὑπ' αὐτοῦ καταργεῖται.

Άρθρον 44.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Τὸ παρὸν Ν. Δ) γίγνεται ἐν ἰσχύϊ μετὰ ἑξ ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΑΡΤ-ΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 796

Περὶ τῆς ἀσκήσεως τοῦ κατὰ τὸ δόγμα 20 τοῦ Συντάγματος δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεισθαι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεισθαι.

Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Συντάγματος δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεισθαι πρὸς τὰς ἀρχὰς ἀπολαύουν, ἀνεξαρτήτως ἰθαγενείας, πάντα τὰ φυσικὰ καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα.

Άρθρον 2.

Ἐννοια τῆς ἀναφορᾶς.

1. Ἀναφορά, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος, θεωρεῖται ἔγγραφον διαλαμβάνον αἰτιάσεις κατὰ ἐνεργείας ἢ παραλείψεως ἀρχῆς τινος ἢ ὀργάνου αὐτῆς, πλην τῶν ἀφορώσων εἰς κυβερνητικὰς πράξεις, καὶ περτέχον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως αἰτησίν, περὶ ἐπανορθώσεως ἢ ἀποτροπῆς ἡθικῆς ἢ ὑλικῆς βλάβης.

2. Δὲν θεωρεῖται ὡπωσδήποτε ἀναφορά:

- α) αἰτήσεις περὶ παροχῆς ἀπλῶν πληροφοριῶν,
- β) ἐνδίκον μέσον ἢ διαδικαστικὴ πρᾶξις ἐνώπιον παγτὸς δικαστηρίου,
- γ) ἐνδικοφανὴς προσφυγὴ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου.

Άρθρον 3.

Προϋποθέσεις ὑποβολῆς ἀναφορᾶς.

1. Ἡ ἀναφορὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν ἢ τὴν προϊσταμένην αὐτῆς ἢ τὴν νόμῳ ἐμπειστούσαν ταύτην, δύναται δὲ νὰ ὑποβάλληται δι' οἰουδήποτε προσφύρου μέσου.

2. Ἡ ἀναφορὰ δεόν ὅπως:

- α) εἶναι συντεταγμένη εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ ὑπογεγραμμένη νομίμως,
- β) περιέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα πατρός, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν διεύθυνσιν κατοικίας, τὰ στοιχεῖα τῆς ἀτυνομικῆς ταυτότητος ἢ, ἐλλείψει τοιαύτης, τὰ στοιχεῖα τοῦ διαβατηρίου ἢ ἐτέρου ἐπιστήμου ἐγγράφου, παραστατικῆς ταυτότητος τοῦ ἀναφερομένου καὶ τοῦ ὑπογράφοντος, προκειμένου δὲ περὶ νομικοῦ προσώπου, τὴν νομικὴν μορφήν, τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν ἑδραν καὶ τὴν νόμιμον αὐτοῦ ἐκπροσώπησιν,
- γ) φέρῃ τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τέλη χαρτοσήμου ἢ ἄλλα ἐνσημα.

Άρθρον 4.

Ὑποχρέωσις τῆς ἀρχῆς.

1. Ἀμα τῇ λήψει τῆς ἀναφορᾶς, ἢ πρὸς ἣν αὕτη ἀπευθύνεται ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ὅπως ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς, ἀπαντήσῃ δὲ ἐγγράφως καὶ ἡτιολογημένως πρὸς τὸν ἀναφερόμενον ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς τοῦτο χρονικοῦ διαστήματος, μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ τὰς τριάνοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς περιελύσεως τῆς ἀναφορᾶς εἰς αὐτήν.

2. Ἐὰν ἡ ἀναφορὰ περιῇθεν εἰς ἀναρμόδιαν ἀρχήν, αὕτη ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχήν καὶ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἀναφερόμενον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ προθεσμία τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀφ' ἧς περιῇθεν ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχήν.

3. Ἡ εἰς ἣν περιῇθεν τὸ πρῶτον ἡ ἀναφορὰ ἀρμόδια ἀρχὴ δύναται, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ἀνακοινουμένης εἰς τὸν ἀναφερόμενον, νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν τῆς παρ. 1, μέχρι τριάνοντα εἰσέτι ἡμέρας, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων κοινῆς ἀρμοδιότητος πλειόνων ὑπηρεσιῶν ἢ ἀπαιτουσῶν ἰδιαιτέραν μελέτην ἢ συγκέντρωσιν στοιχείων.

Άρθρον 5.

Πειθαρχική δίωξις τῶν ὑποχρέων ὑπαλλήλων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ὑπαλλήλου παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος συνιστᾷ, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς καὶ ἀστικῆς εὐθύνης αὐτοῦ, πειθαρχικὸν ἀδίκημα δυνάμενον ἐν ὑποτροπῇ νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν ποινὴν τῆς ὀριστικῆς παύσεως.

Άρθρον 6.

Δίωξις τοῦ ἀναφερομένου.

1. Ποινικὴ δίωξις κατὰ τοῦ ἀναφερομένου ἐνεκα ἀξιοποίνων πράξεων τελουμένων διὰ τῆς ἀναφορᾶς ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν τῆς ἀρχῆς.

2. Πειθαρχικὴ δίωξις κατὰ τοῦ ἀναφερομένου ὑπαλλήλου, ἐνεκα πειθαρχικῶν ἀδικημάτων τελουμένων διὰ τῆς ἀναφορᾶς, ἀσχεῖται διὰ μεταγενέστερας πράξεως ἐκείνης, δι' ἧς ἐγνωστοποιήθη αὐτῇ ἡ τελικὴ ἀπόφασις.

Άρθρον 7.

Ἄδεια τῆς ἀρχῆς.

Διὰ τὴν ποινικὴν ἢ πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ ἀναφερομένου, ἐνεκα ἀξιοποίνων πράξεων ἢ πειθαρχικῶν παραβάσεων τελουμένων διὰ τῆς ἀναφορᾶς, ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, πρὸς ἣν ἀπευθύνεται ἡ ἀναφορά. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 54, 55 καὶ 56 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Άρθρον 8.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κ.α.α.ρ.γ.οὖνται ὁ Νόμος 149)1914, «περὶ τῆς εἰς ἀπάντησιν ὑποχρέωσης τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐταῖς ἀναφορῶν», τὰ ἀρθρα 1, 2, 3 παρ. 4, ἀρθρον 4 παρ. 2 καὶ ἀρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 13)1967, «περὶ λήψεως μέτρων τινῶν περὶ ταχείας διεξαγωγῆς τῶν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου», ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διάταξις ἀναφερομένη εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος εἰδικῶς ρυθμιζόμενα θέματα καὶ ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τούτου.

Άρθρον 9.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΤΡ. ΖΑΠΗΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΥΛ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ξιέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 797

Περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ

Άρθρον 1.

Τρόπος κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἢ ἡ εἰς θάρος αὐτῶν σύστασις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου, διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, κηρύσσεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου, ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως, Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἀπαλλοτριώσεων μείζονος σημασίας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις δύναται νὰ κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐπιτροπῆς ἐξ Ὑπουργῶν, ὀριζομένης ὑπὸ τούτου. Ἡ ἀπόφασις περὶ κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἶναι δυνατὸς ὁ καθορισμὸς τρόπου μείζονος δημοσιότητος τῶν περὶ κηρύξεως τῶν ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ἀποφάσεων, πρὸς μεγαλυτέραν διασφάλισιν τῶν συναλλαγῶν, ὡς καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν σχεδίων πόλεων ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις, ὡς καὶ αἱ ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων τοιαῦται, κηρύσσονται κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ τούτων διατάξεις.

3. Αἱ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἢ κοινοφελῶν ἰδρυμάτων ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις ἀγροτικῶν ἀκινήτων κηρύσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Ὁ νομάρχης, ἀντὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δύναται νὰ προβαίνει, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, εἰς ἀπ' εὐθείας ἐξαγορὰν τοιούτων ἀκινήτων, ἐπὶ τιμήματι καθοριζομένῳ δι' ἐκθέσεως τῶν ἀρμοδίων οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ διευθυντοῦ γεωργίας, ἐκπροσωπῶν τὸ Δημόσιον κατὰ τὴν σύναψιν τῆς σχετικῆς συμβάσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀστικῶν ἀκινήτων, κειμένων ἐντὸς τῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀνευ ἐγκριμένου σχεδίου πόλεως διαμορφωθέντων οἰκισμῶν, εἰς τὴν περιπτώσει δὲ ταύτην, ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐκθέσις συντάσσεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ τίθενται ἀνώτερα ὅρια ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα παράγραφος καὶ νὰ ρυθμίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων ταύτης. Ἡ παρούσα παράγραφος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀκινήτων, κειμένων ἐντὸς τῶν, κατὰ τὸ ἀρθρον 14 τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 17.7.1923 «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν», ζωνῶν περὶ τῶν ἐγκριμένων σχεδίων πόλεων.

4. Ἀρμόδιος νομάρχης πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, εἶναι ὁ τῆς περιφερείας, ἐν ἣ καίται τὸ ἀπαλλοτριούμενον ἀκίνητον ἢ τὸ μείζον μέρος αὐτοῦ.

Άρθρον 2.

Προϋποθέσεις κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀπαιτοῦνται: α) Κτηματολογικὸν διάγραμμα, εἰκονίζον τὴν ἀπαλλοτριωτέαν ἔκτασιν καὶ τὰς περιλαμβανόμενους ἐν αὐτῇ ἀκινήτους.

νομένως ἐπὶ μέρους ιδιοκτησίας. β) Κτηματολογικὸς πῖναξ, ἐμφαίνων τοὺς εἰκαζομένους ιδιοκτήτας τῶν ἀπαλλοτριωμένων ἀκινήτων, τὸ ἐμβαδὸν ἐκάστου τούτων, ὡς καὶ πάντα τὰ κύρια προσδιοριστικὰ στοιχεῖα τῶν ἐπ' αὐτῶν ὑφισταμένων κατασκευῶν. Ἐπὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων, κηρυσσομένων κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις, τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ παρόντος, ἀπαιτοῦνται τὰ ὑπὸ τούτων ὀριζόμενα στοιχεῖα.

2. Διὰ τὴν κήρυξιν ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων πρὸς ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως ἔργων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας ἢ ἔργων θεραπείας ἐκτάκτων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, ἀρκεῖ ἀπλοῦν διάγραμμα ὀριζοντιογραφίας, εἰκονίζον τὴν ἀπαλλοτριωτέαν ἑκτασιν, μετὰ μνείας ἐν τῇ ἀποφάσει κηρύξεως τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως περὶ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν λοιπῶν ὁρῶν ἢ προϋποθέσεων. Τὸ κτηματολογικὸν διάγραμμα καὶ ὁ κτηματολογικὸς πῖναξ δεόν νὰ συνταχθῶν, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐντὸς προθεσμίας, ὀριζομένης διὰ τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ ἐξάμηνον, δυναμένης νὰ παραταθῇ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως ἐπὶ ἐν εἰσέτι τριμήνον. Τῆς προθεσμίας ταύτης παρερχομένης ἀπράκτου, ἡ ἀπόφασις κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀνακληθεῖσα.

3. Ὁ νομεὺς ἢ κάτοχος κτημάτων, τῶν ὁποίων προπαρασκευάζεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιτρέπη τὴν ἐπὶ τούτων ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν, πρὸς καταμέτρησιν καὶ σύνταξιν τῶν διαγράμμάτων. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τούτων δεόν νὰ μὴ παρακωλύῃ τὴν χρῆσιν καὶ κάρπωσιν τοῦ κτήματος. Ὁ βαρυνόμενος διὰ τῆς δαπάνης ἀπαλλοτριώσεως ὑποχρεοῦται εἰς ἀποκατάστασιν πάσης τυχόν βλάβης ἢ φθορᾶς, προσερχομένης ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 3.

Περιεχόμενον τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἀκινήτου συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν παντὸς ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχοντος κτίσματος, μονίμου κατασκευῆς, δένδρου ἢ φυτείας, ὡς καὶ πάντων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 953 καὶ ἐπόμενα τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος συστατικῶν τοῦ πράγματος, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα δὲν περιελήφθησαν ρητῶς εἰς τὴν περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 4.

Μνεία δικαιούχων.

Τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀφορώσης εἰς τὸ πρᾶγμα, ἀνεξαρτήτως τοῦ προσώπου τοῦ μέχρι ταύτης κυρίου ἢ δικαιούχου αὐτοῦ, ἡ τυχὸν ἐσφαλμένη ἀναγραφή τοῦ ὀνοματεπωνύμου τούτου ἢ καὶ ἡ πλήρης παράλειψις αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ τῇ κτηματολογικῇ πίνακι ἢ τῇ σχεδιαγραμμάτι, οὐδὲν ἔπηρεάζει τὸ κύρος ταύτης.

Ἄρθρον 5.

Χρόνος κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις θεωρεῖται κηρυχθεῖσα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ κηρύξεως αὐτῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

2. Αἰτήσεις ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἀσκουμένη ἐντὸς τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, συζητεῖται τὸ ἐραδύτερον ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτῆς εἰς τὸν γραμματεῖα τούτου, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐντὸς τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις κατὰ ζώνας καὶ ἀποζημιώσεις ἐπ' ἀντάλλαγματι.

1. Ἐπὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἢ ἔργων κοινῆς ὠφελείας, δύναται ν' ἀπαλλοτριουταὶ ἑκτασις καὶ πλέον τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον, ἐνεργουμένης πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἀπαλλοτριώσεως κατὰ ζώνας.

2. Ἡ ἀπαλλοτριωμένη ἑκτασις περιλαμβάνει ζώνην, κειμένην ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ρυματομικῶν σχεδίου καὶ ἐκτεινομένην περὶξ ἢ κατὰ μῆκος τοῦ χώρου τοῦ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργου καὶ ἐν ἐπαφῇ πρὸς αὐτόν.

3. Ἡ ἀπαλλοτριωμένη ἑκτασις δεόν νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον, τὴν πολεοδομικὴν ἀναμόρφωσιν τῆς περιοχῆς, τὴν ἰδρυσιν βοηθητικῶν ἢ ἐξυπηρετουσῶν τὸ κύριον ἔργον ἐγκαταστάσεων ἢ χώρων ἢ καὶ τὴν δημιουργίαν ιδιοκτησιῶν, παραχωρητέων ὡς ἀντάλλαγμα εἰς δικαιούχους ἀποζημιώσεως.

4. Ἐν τῇ ἀποφάσει κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν προβλεφένων πολεοδομικῶν σχεδίων ἢ πρὸς ἐφαρμογὴν ρυμοτομικῶν τοιούτων ἢ χάριν ἀναπλάσεως ἢ διαμορφώσεως εὐρύτερων περιοχῶν, ἐν συναρτήσει πρὸς τὰ σχέδια ταῦτα, δύναται, τόσον εἰς τὰς περιπτώσεις ἀπαλλοτριώσεων κατὰ ζώνας, ὅσον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀπαλλοτριώσεις, νὰ ὀρίζεται γενικῶς, ὅτι εἰς πάντας ἢ εἰς τινὰς τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως θέλει παραχωρηθῇ ὡς ἀντάλλαγμα, ἀντὶ ἀποζημιώσεως εἰς χρῆμα, διὰ μέρος ἢ τὸ ὅλον αὐτῆς, ἀκίνητον περιουσιακὸν στοιχεῖον, κατὰ τὰ ὑπὸ εἰδικὸν νόμου εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ

Ἄρθρον 7.

Τρόπος συντελέσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Συντέλεις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου, ἐπιφέρουσα κτήσιν τῆς κυριότητος ἢ τοῦ συσταθέντος ἐπὶ ἀλλοτρίου πράγματος ἐμπραγμάτου δικαιώματος παρὰ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοιαύτη ἀπαλλοτρίωσις, ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δικαιούχον καταβολῆς τῆς προσδιορισθείσης προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς ἀποζημιώσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος, ἢ ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς γενομένης εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος καταθέσεως τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης. Ἐὰν ὑπὸν ὀφειλῶν πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως εἶναι τὸ Δημόσιον, ἡ συντέλεις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπέρχεται καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου τῆς ἀποζημιώσεως ἐκδόσεως τοῦ οἰκείου χρηματικῶν ἐντάλματος πληρωμῆς.

2. Συντελεσθεῖσης, κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἐριζόμενα, τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιμεληθῇ ἀμελλητὶ τῆς μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως αὐτῆς, συνοδευομένης ὑπὸ τῆς πράξεως ἐξοφλήσεως τῆς ἀποζημιώσεως, ἢ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς παρακαταθέσεως ταύτης, ἢ τοῦ ἐκδοθέντος οἰκείου χρηματικῶν ἐντάλματος πληρωμῆς. Ἡ μεταγραφή αὕτη δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἐπιμελεία παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Ἄρθρον 8.

Παρακαταθέσεις ἀποζημιώσεως.

1. Ὁ ὑπόχρεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως δύναται, ἀντὶ καταβολῆς, νὰ καταθέσῃ τὴν προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς προσδιορισθεῖσαν τοιαύτην εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου, ἐὰν δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἐκδοθῇ τελειοδίκιος ἀπόφασις ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ. Ὁ ὑπόχρεως δύναται, ὁμοίως, νὰ καταθέσῃ ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τὸ ποσὸν αὐτῆς, δι' ὃ ὠρίσθη ἐγγύησις, κατὰ τὸ παρόν, ἥτις ὅπως δὲν παρεσχέθη εἰσέτι ὑπὸ τοῦ δικαιούχου.

2. Τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀποδίδει τὸ κατατεθέν ποσὸν εἰς τὸν ἀναγνωρισθέντα δικαιούχον, ἐπὶ τῇ προσκομίσει τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως περὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ. Ἐπίσης, ἀποδίδει τὸ διὰ μὴ παροχὴν τῆς ὀριζήσεως ἐγγυήσεως κατατεθέν ποσόν, ἐπὶ τῇ προσκομίσει τῶν δικαιολογητικῶν παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως ταύτης.

3. Ἡ κατάθεσις τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἶναι ὑποχρεωτική, ὅταν τὸ ἀπαλλοτριωθέν ἀκίνητον βαρύνεται δι' ὑποθήκης, κατασχέσεως ἢ διεκδικήσεως, ἢ ὅταν ὑφίστανται αἰτίαι, ἀφορώσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιούχου, ἢ ἕνεκα εὐλόγου ἀβεβαιότητος περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀληθοῦς δικαιούχου, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 434 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, καθίσταται ἀδύνατος ἢ ἐν ἀσφαλείᾳ καταβολὴ τῆς ἀποζημιώσεως.

4. Πᾶσα διαφορὰ περὶ τὴν ἀπόδοσιν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἰς τὸν δικαιούχον τοῦ κατατεθέντος ποσοῦ λύεται ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρμοδίου δικαστηρίου, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας προβλεπομένην διαδικασίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

5. Τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, καταβάλλοντα τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς δικαστικῶς ἀναγνωρισθέντας δικαιούχους, ἀπαλλάσσονται πάσης ὑποχρέσεως καὶ εὐθύνης ἐναντι οἰοῦντος τρίτου διεκδικητοῦ ἢ ἐμφανίζοντος ἑαυτὸν ὡς ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀληθὴ δικαιούχον, διατηρουμένης μόνως τῆς ἐναντι τῶν τελευταίων τούτων εὐθύνης τοῦ εἰσπράξαντος τὴν ἀποζημίωσιν.

6. Τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δύναται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν δικαιούχον τὴν ἀποζημίωσιν καὶ πρὸ τῆς δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαιούχου, μετ' ἐλεγχον τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ σύμφωνον γνώμην τῆς νομικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

Συνέπεται τῆς συντελέσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Συντελεσθείσης τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος, πᾶς νομέως ἢ κατόχος τούτου, ὡς καὶ εἰσδημιότης τρίτος, ἔλκων δικαιώματα ἐξ αὐτῶν, ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ προσκλήσει τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοιαύτῃ ἀπαλλοτριώσεως, παραδῶσιν τὸ ἀπαλλοτριωθέν ἐλεύθερον εἰς τούτον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

2. Ἀρνούμενου τοῦ ἰδιοκτήτου, τοῦ νομέως ἢ κατόχου τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος, ἢ παντὸς τρίτου ἔλκοντος δικαιώματα ἐξ αὐτῶν, νὰ παραδῶσιν τούτο ἐλεύθερον, ὡς ὀρίζει ἡ προηγουμένη παράγραφος, διατάσσεται ἡ ἀποβολὴ αὐτοῦ, κατὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος εἰδικὴν διαδικασίαν.

3. Συντελεσθείσης τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, πᾶν ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος οἰοῦντος τρίτου, μετασχόντος ἢ μὴ, ἐτι καὶ μὴ προσκληθέντος εἰς τὴν δίκην περὶ προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς προσδιορίσεως τῆς ἀποζημιώσεως, τρέπεται ἐφ' ἐξῆς εἰς ἐνοχικὴν ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς παρακατατεθείσης ἀποζημιώσεως ἢ κατὰ τοῦ ὑποσθέντος εἰσπράξαντος τὴν ἀποζημίωσιν ἢ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐξεδῶθη τὸ χρηματικὸν ἔνταλμα πληρωμῆς.

Ἄρθρον 10.

Παραγραφὴ.

1. Συντελεσθείσης τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ πρὸς εἰσπραξίν τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς προσδιορίσεως ἀποζημιώσεως ἀξίωσις κατὰ τοῦ ὑποχρέου εἰς καταβολὴν αὐτῆς παραγράφεται μετὰ δεκαετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς καταλήψεως τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος, βεβαιουμένης διὰ συντασσόμενης ἐκθέσεως καταλήψεως αὐτοῦ ἢ καθ' οἰονδήποτε ἕτερον τρόπον, ἢ ἀπὸ τῆς, μετ' αὐτὴν, καταθέσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος, τῆς ὀριστικῆς προσδιορίσεως ἀποζημιώσεως, ἐκτὸς ἐὰν δικαιούχος εἶναι τὸ Δημόσιον ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

2. Ἡ παραγραφὴ διακόπτεται καὶ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τῆς ἀποζημιώσεως ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς: α) δικαστικὴν ἢ διοικητικὴν ἀναγνώρισιν, β) εἰσπραξίν μέρους ἢ τοῦ συνόλου τῆς ἀποζημιώσεως καὶ γ) ἀνάκλησιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

3. Τὸ δικαίωμα πρὸς δικαστικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν παραγραφὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ

Ἄρθρον 11.

Αὐτοδικαῖα ἀνάκλησις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις, μὴ συντελεσθεῖσα, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, ἐντὸς ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσδιορίζουσας προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς τὴν ἀποζημίωσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθεῖσα. Ἀνακληθεῖσις αὐτοδικαίως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, λόγῳ μὴ ἐμπροσθέντος καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς προσδιορίσεως ἀποζημιώσεως, ὁ ὑπὲρ οὗ ἢ τοιαύτῃ ἀπαλλοτριώσεως, δικαιούται εἰς ἐπίσχεσιν τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος μέχρις ἐπιστροφῆς τῆς τυχόν καταβληθείσης προσωρινῆς ἀποζημιώσεως.

2. Θεωρεῖται ἐπίσης ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθεῖσα ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως αὐτῆς δὲν ἤθελε καθορισθῇ δικαστικῶς ἢ ἐξωδίκως, ἢ ἕνεκα ταύτης προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως. Προκειμένου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐφαρμογὴν σχεδίων πόλεων ἢ διὰ τὴν συντήρησιν ἢ ἀνεύρεσιν ἀρχαιοτήτων καὶ ἐν γένει δι' ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς, αὕτη θεωρεῖται ὡσαύτως αὐτοδικαίως ἀνακληθεῖσα, ἐφ' ὅσον ἐντὸς ὀκταετίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως αὐτῆς δὲν ἤθελε καθορισθῇ δικαστικῶς ἢ ἐξωδίκως, ἢ ἕνεκα ταύτης προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως.

3. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐτοδικαίως ἐπερχομένη ἀνάκλησις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως θεωρεῖται μὴ γενομένη, εἰς τὴν περίπτωσιν, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐκποῆς τῶν ἐν ταῖς παραγράφους ταύταις προθεσμιῶν, ὁ καθ' οὗ ἡ ἀπαλλοτριώσις ὑποβάλλει εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐγγράφον δῆλωσιν, περὶ τοῦ ὅτι ἐπιθυμῇ τὴν περαιτέρω διατήρησιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

4. Ἀνακληθεῖσης αὐτοδικαίως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ κηρύξεα ταύτην ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς διμήνου ἐκδώσῃ πρᾶξιν, βεβαιούσαν τὴν ἐπελθούσαν ἀνάκλησιν καὶ δημοσιευομένην διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, δύναται πᾶς ἐνδιαφερόμενος νὰ ζητήσῃ, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 19 ἕως καὶ 22 τοῦ παρόντος ὀριζομένην εἰδικὴν διαδικασίαν περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, τὴν ἐκδοσὶν δικαστικῆς ἀποφάσεως, βεβαιούσης τὴν ἀνάκλησιν, καλουμένου εἰς τὴν δίκην τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις καὶ τοῦ Δημοσίου. Ἡ βεβαιούσα τὴν ἀνάκλησιν πρᾶξις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις ὑποβάλλεται, μερίμνη παντὸς ἐνδιαφερομένου, εἰς τὸν οἰκεῖον φύλακα μεταγραφῶν, ὑποχρεούμενον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δέουσαν καταχώρισιν εἰς τὴν οἰκείαν μερίδα τοῦ κτήματος καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἡ καταχώρισις αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου καὶ δικαιώματα μεταγραφῆς.

5. Ἐὰν, μέχρι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνακλήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος μεταβολαί, δημιουργοῦνται ἀπαίτησις εἴτε ὑπὲρ τοῦ ὑπὲρ οὗ εἴτε ὑπὲρ τοῦ καθ' οὗ αὕτη, αὕται κρίνονται δικαστικῶς, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 18 καὶ ἐπ. τοῦ παρόντος καθοριζομένην διαδικασίαν.

6. Πρὸ τῆς παρόδος δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὁπωσδήποτε, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, ἐπελθούσης ἀνακλήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δὲν χωρεῖ, ἄκοντος τοῦ ἰδιοκτήτου, νέα τοιαύτῃ ἀπαλλοτριώσις τοῦ

ἀπαλλοτριωθέντος διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἐξαιροῦνται αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν σχεδίων πόλεων καὶ δι' ἀρχαιολογικοὺς ἐν γένει σκοποὺς, ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις.

Ἄρθρον 12.

Μὴ αὐτοδικαίᾳ ἀνάκλησις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

1. Οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοὶ δύνανται νὰ ἀνακαλέσουν τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 1 τοῦ παρόντος συντελέσεως αὐτῆς.

2. Συντελεσμένη ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακληθῇ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὡς αἰς, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, θεωρεῖται ὡς μὴ ἀναγκαία πρὸς ἐκπλήρωσιν εἴτε τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῆς σκοποῦ, εἴτε ἑτέρου σκοποῦ δημοσίας ὠφελείας καὶ ἀποδέχεται τὴν ἀνάκλησιν ὁ ἰδιοκτήτης, καθ' ὃν ἡ ἀπαλλοτριώσις.

3. Συντελεσμένη ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κηρυχθεῖσα ὑπὲρ νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ ἰδιωτῶν, ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' ὃν αὕτη ἰδιοκτῆτου, ὑποβαλλομένη ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας ἀπὸ τῆς συντελέσεως ταύτης, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ ἀπαλλοτριωθὲν δὲν ἔχει χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν σκοποῦ, ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἔχει ἐκτελεσθῇ μέρος τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαραιτήτων ἐργασιῶν, ὑπερβαῖνον κατ' ἀξίαν τὸ ἐν τρίτον τῶν ἐργασιῶν τούτων.

4. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνάκλησις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, γίνεται τηρουμένης τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, ἀπαιτουμένης πρὸς κήρυξιν ταύτης ἀδικασίας.

5. Παρὰ τὴν ἐπελθούσαν ἀνάκλησιν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ κυριότης τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος δὲν ἀνακτᾶται ὑπὸ τοῦ καθ' ὃν αὕτη ἰδιοκτῆτου, ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου συσταθὲν ἐμπράγματον δικαίωμα δὲν ἀποσβέννυται, πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὁλοσχεροῦς ἐπιστροφῆς τῆς ἢν ἔλαβε προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς προσδιορισθείσης ἀποζημιώσεως.

6. Τὸ ποσὸν τῆς ἐπιστρεπτέας ἀποζημιώσεως καταβάλλεται εἰς τὸν ὑπόχρεον πρὸς πληρωμὴν ταύτης ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καθ' ὃν ἡ ἀνακληθεῖσα ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἰδιοκτῆτην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 ἀποφάσεως περὶ ἀνακλήσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης, τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ ἐφ' ἀπαξ καὶ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἐξαμῆνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου ἐπιστροφῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἰδιοκτῆτου τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται δι' ἀποφάσεώς του νὰ κηρύξῃ ματαιωθείσαν τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

7. Ἐὰν μέχρι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνακλήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος μεταβολαί, δημιουργοῦσαι ἀπαιτήσεις εἴτε ὑπὲρ τοῦ ὑπὲρ οὗ εἴτε ὑπὲρ τοῦ καθ' ὃν αὕτη ἰδιοκτῆτου, αὗται κρίνονται δικαστικῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 18 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος καθοριζομένην διαδικασίαν.

8. Ἡ κυριότης τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀνακτᾶται μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὑπὸ τοῦ καθ' ὃν αὕτη ἰδιοκτῆτου, διὰ μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῶν μεταγραφῶν τῆς περὶ ἀνακλήσεως ταύτης ἀποφάσεως, συνοδευομένης ὑπὸ πράξεως ἐξορήσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 5 ἐπιστρεπτέας ἀποζημιώσεως ἢ λεβαυώσεως περὶ τούτου τῆς ἀρμόδιας ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἀποσέσιν τοῦ διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως συσταθέντος ἐμπραγμάτου δικαίωματος.

9. Διὰ τὴν μεταγραφὴν εἰς τὰ οἰκεία βιβλία μεταγραφῶν τῆς ἀνακλήτικῆς τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ καταβολὴ οἰωνδῆποτε τελῶν ἢ φόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ

Ἄρθρον 13.

Ὑπολογισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου.

1. Ἡ ἀποζημιώσις καθορίζεται συμφῶνως πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κατὰ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ὡς κριτήριον πρὸς διάγνωσιν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἰδίᾳ ἢ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν διαμορφωθείσα ἀξία παρακειμένων καὶ ὁμοειδῶν ἀκινήτων, ὡς καὶ ἡ τυχὼν ἐτήσια πρόσδοδος τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, προσκόντως ἀπαδεικνυομένη.

2. Πρὸς διάγνωσιν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, δὲν ὑπολογίζεται ἡ τυχὼν ἀνατίμησις ἢ ὑποτίμησις τούτου, ἢ ἐπελθούσα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ συνεπείᾳ ταύτης ἢ συνεπείᾳ τῆς ἐξαγγελίας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ λόγῳ τῆς κατασκευῆς τοῦ δι' ὃ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἐργου. Ὡσαύτως, δὲν ὑπολογίζεται ἀνατίμησις, προσερχομένη ἐξ ἐνεργειῶν τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου. Ὑπολογίζεται ὁμῶς μεταγενεστέρᾳ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως, καὶ μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, ἐπελθούσα ἀνατίμησις τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, ἐκ λόγων ἀσχετῶν πρὸς τὴν γενομένην ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν ἢ τὴν ἐξαγγελίαν ταύτης ἢ τὰς ἐνεργείας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου.

3. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀνευρισκομένη ἀξία τοῦ ἀπαλλοτριουμένου προσαυξάνεται κατὰ τὸν ἐκρύνοντα τὸν δικαιοῦχον τῆς ἀποζημιώσεως φόρον μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

4. Ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τμήματος ἀκινήτου, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ἀπομένον εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τμήμα ὑφίσταται σημαντικὴν ὑποτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἡ καθίσταται ἀχρηστον διὰ τὴν δι' ἣν προορίζεται χρῆσιν, διὰ τῆς αὐτῆς περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἀποφάσεως προσδιορίζεται καὶ παρέχεται ἰδιαίτερα δι' αὐτὴν ἀποζημιώσις εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην. Ἡ ἰδιαίτερα αὕτη ἀποζημιώσις καταβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ὁμοῦ μετὰ τῆς καταβαλλομένης διὰ τὸ ἀπαλλοτριούμενον τμήμα.

Ἄρθρον 14.

Διάδικοι.

1. Διάδικοι ἐν τῇ δίκῃ προσδιορισμοῦ ἀποζημιώσεως δύνανται νὰ εἶναι:

- α) Ὁ ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως.
- β) Ὁ ὑπὲρ οὗ ἐκηρύχθη ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις.
- γ) Ὁ ἀξίων κυριότητα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἢ ἕτερον ἐπ' αὐτοῦ ἐμπράγματον δικαίωμα.

2. Ἐὰν ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὴν διαδικασίαν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν δικαιούχων ἐκπροσωπεῖται τούτο ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ὅστις ἀναθέτει εἰς τὸν πληρεξούσιον τοῦ Δημοσίου τὴν υπεράσπισιν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, ἀνακινῶν ταυτόχρονον τὴν ἐντολὴν εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους.

3. Ὁ νομάρχης ἔχει τὴν γενικὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκτελέσεως πάσης ἐνεργείας ὑπὸ τῶν κατὰ περίπτωσιν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς περιφέρειας του, ἀποδλεπούσης εἰς τὸν ταχὺν τερματισμὸν τῆς διαδικασίας τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν δικαιούχων, ὡς καὶ τῆς συντελέσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

4. Ἐὰν ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὁ νομάρχης ὑποχρεοῦται ὅπως προδῇ εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 15 καὶ 16 τοῦ παρόντος ὀριζομένης ἐνεργείας, καταθέσῃ δὲ εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τὴν αἴτησιν περὶ προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

5. Προκειμένου περί της περιφέρειας της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ή κατά την προηγούμενην παράγραφον αρμοδιότης του νομάρχου ασκείται υπό του Υπουργού Οικονομικών και του καθ' ὅλην ἀρμοδίαν Υπουργού.

Άρθρον 15.

Προεκτίμησις.

1. Κηρυχθείσης της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως, συγκροτείται κατόπιν αίτήσεως παντός ενδιαφερομένου τριμελής επιτροπή, ήτις προβαίνει εις προεκτίμησιν του απαλλοτριουμένου. Η επιτροπή αποτελείται εκ του οικονομικού εφόρου της περιφέρειας του απαλλοτριουμένου, του διευθυντού τεχνικών υπηρεσιών της αὐτῆς περιφέρειας ή, εν τῇ περιφέρειᾳ τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, του νομομηχανικού και ενός εμπειρογνώμονος, διοριζομένου υπό του προέδρου του κατά τὸ άρθρον 18 παρ. 1 του παρόντος ἀρμοδίου δικαστηρίου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως δικαστηρίου. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐν ἑλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ καλύματι ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των καί, ἐν μὴ ὑπάρξει τοιούτων, ὑπὸ ἀντιπροσώπων των, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου ἢ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως δικαστηρίου, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἀντιστοιχῶς.

2. Ἡ αἴτησις πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐπιτροπῆς υποβάλλεται πρὸς τὸν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς οικονομικὸν ἔφορον. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως ταύτης, ὁ οικονομικὸς ἔφορος αἰτεῖται, ὅπως ὁ πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ άρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρμοδίου δικαστηρίου διορίσῃ τὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εμπειρογνώμονα. Τὸν εμπειρογνώμονα τοῦτον διορίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 387 καὶ 388 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀποστέλλων ἀντίγραφον τῆς οἰκείας πράξεως διορισμοῦ εἰς τὸν οικονομικὸν ἔφορον.

3. Τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει ἐπιπροσδέτως: α) προκειμένου περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν κτήματος, ὁ ἀρμόδιος διευθυντὴς γεωργίας, β) προκειμένου περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως δασικῆς ἐκτάσεως, ὁ ἀρμόδιος δασάρχης, καὶ γ) προκειμένου περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων, ὁ ἀρμόδιος προϊστάμενος τοῦ μηχανολογικοῦ τμήματος τῶν περιφερειακῶν Ἐπιθεωρήσεων τοῦ Υπουργείου Δημοσίων ἔργων.

4. Ἡ ἐπιτροπή, καλούμενων τῶν μελῶν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ οικονομικοῦ εφόρου, καταρτίζει, ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς τὸν οικονομικὸν ἔφορον τῆς πράξεως τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τοῦ δικαστηρίου, περὶ διορισμοῦ εμπειρογνώμονος, κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος άρθρου, ἐκδίδειν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, κατόπιν ἐπιτοπίου αὐτοψίας καὶ ἐλέγχου τῶν τυχόν υποβληθέντων αὐτῇ καθοδηγητικῶν στοιχείων, συμφώνως δὲ πρὸς τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ άρθρου 13 τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, περιγράφεται λεπτομερῶς ἡ κατάστασις καὶ αἱ ἰδιαιτέριαι συνθήκαι τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου, ἐκτιμᾶται δὲ ἡτιολογημένως καὶ ἀναλυτικῶς ἡ ἀξία τούτου. Ἐὰν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προκύψῃ διαφωνία, ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, καταχωρίζονται ἐν τῇ ἐκθέσει ἅπαναι αἱ γνώμαι αὐτῶν. Ἡ ἐκθεσις υποβάλλεται ἀκολούθως, κατὰ τὰ άρθρα 16 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ὡς στοιχεῖον προδικασίας τῆς δίκης περὶ προσωρινῆς ἢ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, αποτελοῦσα ἀπλὴν γνωμοδότησιν, μὴ δεσμεύουσαν τὸ δικαστήριον.

5. Ὁ ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως ὀφείλει νὰ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέσα τῆς ἐπιτοπίου μεταβάσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἀπαλλοτριούμενον. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ υποβάλλουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν σχετικὰ στοιχεῖα καὶ ἡ ἐπιτροπή νὰ ζητῇ παρ' αὐτῶν χρησίμους πληροφορίες.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, καθορίζεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναλόγως πρὸς τὴν γενομένην ἐργασίαν, ὡς καὶ αἱ τυχόν ἕτεροι δαπάναι, αἱ ἀπαιτηθεῖσαι πρὸς

διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζομένων ὀρίων καὶ προϋποθέσεων. Ἡ ἀμοιβὴ καὶ αἱ δαπάναι αὗται ἐκρύνουν τὸν ὑπόχρεον πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως.

7. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 6 ἀμοιβή, προκειμένου περί τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίου Υπουργοῦ.

Άρθρον 16.

Προδικασία.

1. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, μετὰ τοῦ σχετικοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος ἢ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀπλοῦ διαγράμματος ὀριζοντιογραφίας καὶ τῶν χρησίμων πρὸς ἀνέυρεσιν τῶν οἰκείων μερίδων τοῦ ἀπαλλοτριουμένου καὶ τοῦ ιδιοκτήτου αὐτοῦ στοιχείων, υποβάλλονται, μερίμνη παντός ενδιαφερομένου, πρὸς τὸν ἀρμόδιον φύλακα μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν. Ὁ φύλαξ μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς λήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἐγγράφων τούτων, καταχωρίσῃ τὴν δέουσαν σημείωσιν εἰς τὰς ἐν λόγῳ μερίδας. Ἐπίσης οὗτος ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας χορηγήσῃ ἀτελῶς πρὸς τὸν ἐνδιαφερόμενον πιστοποιητικὰ ἰδιοκτησίας, βαρῶν καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν περὶ τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν ἐγγραφῶν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου εἰς τὸ κατὰ τὸν νόμον 4697)1930 διβλίον διεκδικήσεων, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν τούτων γίνῃ ἡ, κατὰ τὰ άρθρα 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος, κλήτευσις τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν δίκην περὶ προσωρινῆς ἢ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ προσαγωγή τῶν ὑπὸ τοῦ φύλακος μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν χορηγούμενων κατὰ τὴν παράγραφον 1 πιστοποιητικῶν μετὰ σχετικοῦ σχεδιαγράμματος, τοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατὰ τὸ άρθρον 15 τοῦ παρόντος ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν κλήτευσις τῶν ἐνδιαφερομένων, μερίμνη τοῦ ἐπισπεύδοντος, ἀποτελοῦν στοιχεῖα προδικασίας τῆς δίκης περὶ προσωρινῆς ἢ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ αὐτῶν ἡ σχετικὴ αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

3. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 προσαγωγή τῶν αὐτόθι ἀναφερομένων πιστοποιητικῶν, ὅταν χαρηγῇ ὁ φύλαξ μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν, ὡς αὐτὸς οὗτος, καίτοι τῷ ὑπεβλήθησαν τὰ δέοντα δικαιολογητικὰ, ἀδυνατῇ νὰ ἀνέυρῃ τὰς οἰκείας μερίδας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, χορηγῇ οὗτος περὶ τῆς ἀδυναμίας ταύτης βεβαίωσιν, ἣν ὁ ἐπισπεύδων τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως προσάγει εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ὡς ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς προδικασίας.

4. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγή τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἀπαιτουμένης ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς αὐτὸς οὗτος, καίτοι ὑπεβλήθη ἀρμόδιως πρὸς 35ῆμέρου αἴτησις, ἵνα ἡ ἐπιτροπή ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου τῆς, τὰ μέλη αὐτῆς δὲν συνέταξαν δι' οἰονδήποτε λόγον τὴν ἐκθεσιν ταύτην. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, χορηγῇ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς οικονομικὸς ἔφορος βεβαίωσιν περὶ τοῦ γεγονότος τούτου, ἣν ὁ ἐπισπεύδων τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως προσάγει εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ὡς ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς προδικασίας.

Άρθρον 17.

Προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως.

1. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, καθορίζουσας μόνον τὴν τιμὴν μονάδος, ἄνευ ἀναγνωρίσεως δικαιούχων οὐδὲ καταψηφίσεως ὑποχρέου, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὀριζομένην ἐδικήν διαδικασίαν.

2. Ἡ ἐδικὴ διαδικασία περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως διεξάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου ἀτελῶς. Ἀπαντα τὰ δικόγραφα, αἱ ἐκθέσεις, αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις, τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων λαμβανόμενα

αντίγραφα τούτων και αι σχετικαί προς την διαδικασίαν επιδόσεις, κλήσεις, αιτήσεις και βεβαιώσεις ή πιστοποιητικά συντάσσονται ατελώς.

3. Οί διαδίκαιοι παρίστανται δια πληρεξουσίου δικηγόρου, προς όν ή πληρεξουσιότης δύναται να δοθή και δια δηλώσεως, είτε προφορικώς επ' άκρατηρίου ενώπιον του άρμοδίου δικαστού ή δικαστηρίου, είτε δι' έγγραφου φέροντος βεβαιώσιν της άστυνομικής αρχής, περί του γνησίου της υπογραφής του δηλούντος. Κατά την διαδικασίαν του προσωρινού προσδιορισμού της αποζημιώσεως, οί διάδικοι δύνανται να παρίστανται και αυτοπροσώπως.

4. Η δικαστική δαπάνη βαρύνει τον υπόχρεον προς καταβολήν της αποζημιώσεως και επιδικάζεται εκάστοτε υπό του άρμοδίου δικαστού ή δικαστηρίου, δια της αυτής αποφάσεως, της καθορίζουσας την αποζημιώσιν, εξαιρουμένων των περιπτώσεων, καθ' ός ο παρών νόμος ειδικώς όρίζει ότι αυτή βαρύνει τινά των διαδίκων.

5. Διαικονή της δίχης δέν χωρεί, μη εφαρμοζομένων των άρθρων 298 έως 305 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρον 18.

Προσωρινός προσδιορισμός της αποζημιώσεως.

1. Άρμόδιον να προσδιορίση προσωρινώς την αποζημιώσιν είναι τó Μονομελές Πρωτοδικείον, εν τη περιφερείᾳ του οποίου κείται τó απαλλοτριούμενον ή τó μείζον μέρος αυτού.

2. Τó Μονομελές Πρωτοδικείον επιλαμβάνεται τη αίτησι παντός ενδιαφερομένου, ήτις περιέχει τά κατά τά άρθρα 119—121 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας απαιτούμενα στοιχεία και κατατίθεται εις την γραμματείαν του δικαστηρίου τούτου.

3. Ο άρμόδιος Πρωτοδικής προσδιορίζει πάραυτα δικάσιμον προς συζήτησιν της αίτησεως και ώραν, εις χρόνον μη δυνατόν να είναι βραχύτερος των δέκα ουδέ μεγαλύτερος των είκοσιν ήμερών από της καταθέσεως ταύτης, διατάσσει δέ άμα την, επιμελεία του αίτούντος, επίδοσιν εις πάντα ενδιαφερόμενον αντιγράφου της αίτησεως μετά της πράξεως προσδιορισμού της δικασίμου και κλήσεως προς εμφάνισιν κατ' αυτήν, πέντε ήμέρας πρό ταύτης. Εάν ό προς όν ή επίδοσις τυγχάνη κάτοικος άλλωδαπής ή άγνώστου διαμονής, ή προθεσμία αυτή επιδόσεως είναι τριάκοντα ήμερών πρό της δικασίμου, εφαρμοζομένων κατά τά λοιπά των σχετικών περί επιδόσεως διατάξεων του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας και παρατεινομένου αναλόγως, εν ταιούτη περιπτώσει, του χρόνου προσδιορισμού της δικασίμου.

4. Εάν τις των ενδιαφερομένων δέν εκλήθῃ παντάπασιν ή νομίμως, ίνα παραστή κατά την συζήτησιν της αίτησεως, δικαιούται να παρέμβῃ εκουσίως εις ταύτην και άνευ σχετικής προδικασίας, κατά πᾶν στάδιον της διαδικασίας, καθίσταται δέ διάδικος κατόπιν σχετικής δηλώσεως του ενώπιον του δικαστηρίου, καταχωριζομένης εις τά πρακτικά και περιεχούσης τó όνομα, τó επώνυμον, τó πατρώνυμον και την κατοικίαν τούτου ή, προκειμένου περί νομικού προσώπου, την έπωνυμίαν και την έδραν αυτού.

5. Αναβολή της συζήτησεως της αίτησεως επιτρέπεται μόναν άπαξ και δι' αποχρώντα λόγον, ίδία δέ εάν αποδεικνύηται ότι ενδιαφερόμενός τις, άγνωστος ών εις τόν αίτούντα, δέν εκλήθῃ ίνα παραστή κατ' αυτήν και δέν κατέστη ούτω διάδικος. Νέα, εν ταιούτη περιπτώσει, δικάσιμος και ώρα προσδιορίζεται παραχρήμα υπό του δικαστηρίου εντός των έπομένων δέκα πέντε ήμερών, διατάσσοντος άμα την άνευ κλήσεως εμφάνισιν κατ' αυτήν των παρισταμένων διαδίκων, ως και την επιμελεία του αίτούντος επίδοσιν, πέντε ήμέρας πρό αυτής, εις τόν τυχόν ούτω απολειφθέντα ενδιαφερόμενον, αντιγράφου της αίτησεως μετά κλήσεως προς εμφάνισιν, επί ποινή άπαράδεκτου της αίτησεως και καταδίχης του αίτούντος εις την δικαστικήν δαπάνην. Εάν ό προς όν ή επίδοσις τυγχάνη κάτοικος άλλωδαπής ή άγνώστου διαμονής, ή προθεσμία αυτή επιδόσεως είναι τριάκοντα ήμερών πρό της δικασίμου, εφαρμοζομένων κατά τά λοιπά των σχετικών περί επιδόσεως διατάξεων

του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας και παρατεινομένου αναλόγως, εν ταιούτη περιπτώσει, του χρόνου προσδιορισμού της ρει' αναβολήν δικασίμου.

6. Η συζήτησις της αίτησεως διεξάγεται και περατούται εν μία και τη αυτή συνεδρίσει. Τό δικαστήριον υποχρεούται να έρευνᾷ την αίτησιν κατ' ουσίαν και εν άπουσία τινος των διαδίκων, και να εξέτάξῃ, αὐτεπαγγέλτως πᾶν στοιχείον, συμβάλλον εις την εκτίμησιν της βασμότητος αυτής υποδεικνύον εις τās άρμοδίας υπηρεσίας ή τούς διαδίκους, την προσαγωγήν παντός χρήσιμου έγγραφου, κατά τās διατάξεις του άρθρου 240 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας, εφαρμοζομένης εν προκειμένῳ αναλόγως.

7. Κατά την συζήτησιν της αίτησεως, οί διάδικοι άναγκάζονται προφορικώς τούς ισχυρισμούς αυτών. Ο γραμματεὺς υποχρεούται να καταχωρίσῃ εις τά πρακτικά τούς εκ τούτων ουσιώδεις, όμοι μετὰ των καταθέσεων των μαρτύρων και μνείας των προσαχθέντων υπό των διαδίκων έγγραφών. Έγγράφους προτάσεις, περιεχούσας τούς ισχυρισμούς των διαδίκων, δικαιούνται οὗτοι να καταθέσουν εις τόν γραμματέα εντός δύο ήμερών από της συζήτησεως και, ακολουθούως, εντός της έπομένης ήμέρας, να αντικρούσουν δι' αὐτετελούς έγγραφου τούς τυχόν μη εισέτι αντικρουθέντας υπ' αυτών ισχυρισμούς παντός αντιδίκου. Αί έγγραφοί προτάσεις κρείβχουν άπαραιτήτως τά κατά τά άρθρα 119 έως 121 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας απαιτούμενα στοιχεία του δικόγράφου.

8. Τά κατά την συζήτησιν της αίτησεως επιτρεπόμενα εις τούς διαδίκους αποδεικτικά μέσα, προς απόδειξιν των ισχυρισμών αυτών, είναι ή εξέτασις των ιδίων, τά έγγραφα, οί μαρτυρες, ή ιατροφία και ή όμολογία. Εάν, κατά την κρίσιν του δικαστηρίου, παρίσταται ανάγκη προς διεξαγωγήν αὐτοφίας, ίδία όταν εκ της ενώπιον αυτού συζήτησεως καταλείπωνται σοβαρά άμφιβολία ως προς την πραγματικήν αξίαν του απαλλοτριούμενου, αυτή διεξάγεται εντός πέντε ήμερών από της συζήτησεως της αίτησεως. Πρός τούτο, τó δικαστήριον όρίζει και ανακοινού εις τούς διαδίκους, κατά την συζήτησιν ταύτην, την ήμέραν και ώραν, ως και τόν τόπον διεξαγωγής της αὐτοφίας, της ανακοινώσεως αυτού καταχωριζομένης εις τά πρακτικά, ένθα καταχωρίζεται ώσάυτως τó πόρισμα της ιατροφίας. Η παρουσία των διαδίκων, κατά την διεξαγωγήν της αὐτοφίας, δέν είναι άπαραίτητος.

9. Παρεμπίπτουσα περί αποδείξεως απόφασις του δικαστηρίου επί της αίτησεως δέν εκδίδεται. Τούτο εκτιμών ελευθέρως τά προσαχθέντα υπό των διαδίκων εν γένει αποδεικτικά μέσα και αποφαίνόμενον κατὰ συνείδησιν περί της αληθείας των ισχυρισμών, όφείλει να εκδώσῃ απόφασιν εντός δέκα πέντε ήμερών από της συζήτησεως της αίτησεως.

10. Κατά της αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου περί προσωρινού προσδιορισμού της αποζημιώσεως ουδέν ένδικον μέσον επιτρέπεται.

Άρθρον 19.

Όριστικός προσδιορισμός της αποζημιώσεως.

1. Άρμόδιον να προσδιορίσῃ όριστικώς την αποζημιώσιν είναι τó Έφετεϊόν, εν τη περιφερείᾳ του οποίου κείται τó απαλλοτριούμενον ή τó μείζον μέρος αυτού.

2. Έντός τριάκοντα ήμερών τó βραχύτερον από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου, της προσδιορίζουσας προσωρινώς την αποζημιώσιν, δικαιούνται οί ενδιαφερόμενοι δι' αίτησεως των απευθυνόμενης ενώπιον του έν τη προηγουμένη παραγράφῳ Έφετείου, να αίτήσωνται τόν όριστικόν προσδιορισμόν της αποζημιώσεως. Εάν δέν επεδόθη απόφασις του Μονομελούς Πρωτοδικείου περί προσωρινού προσδιορισμού αποζημιώσεως, ή προθεσμία υποβολής αίτησεως προς όριστικόν προσδιορισμόν αυτής είναι, δια πάσαν περίπτωσιν, έξ μηνών από της δημοσίευσως της αποφάσεως.

3. Η αίτησις δια τόν όριστικόν προσδιορισμόν της αποζημιώσεως άσκειται δια κοινοποιήσεως, εντός της έν τη προηγουμένη παραγράφῳ προθεσμίας, αντιγράφου ταύτης, μετὰ πράξεως του προέδρου του άρμοδίου δικαστηρίου περί όρισμού

δικασίμου αυτής. Εάν η αίτηση ασκήται υπό του υπέρ ου ή απαλλοτριώσις ή του υποχρέου προς πληρωμήν, αυτή δέσν να στρέφεται κατά πάντων των διαδίκων των παραστάτων κατά την διαδικασία του προσωρινού προσδιορισμού της αποζημιώσεως.

4. Αντίθετος αίτησις κατά της απόφασεως περί προσωρινού προσδιορισμού αποζημιώσεως δύναται να ασκηθῇ καὶ διὰ τῶν προτάσεων, ὑπὸ παντὸς διαδίκου παραστάτος ἐνώπιον τοῦ ἐκδίδοντος τὴν ἀπόφασιν ταύτην δικαστηρίου, κατατιθεμένων παρὰ τῇ γραμμικῇ τοῦ Ἐφετερίου, ἐπὶ πενήτη ἀπαρδεύτου, τὸ βραδύτερον πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς αἰτήσεως.

5. Εάν τις τῶν ἐνδιαφερομένων εἶναι κάτοικος ἀλλοδαπῆς ἢ ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2, ἐδάφιον πρῶτον, προθεσμία εἶναι, διὰ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐξήκοντα ἡμερῶν. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2, ἐδάφιον δεύτερον, προθεσμία ἰσχύει, ἀδιακρίτως, καὶ ἐπὶ διαδίκων κατοικοῦντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἀγνώστου διαμονῆς.

6. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 5 προθεσμίας, ἡ ὑπὸ τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου προσδιορισθεῖσα προσωρινῶς ἀποζημιώσις θεωρεῖται ὁριστικὴ ὡς πρὸς τὸν ἀμελήσαντα ἐνδιαφερόμενον. Πᾶσα ἐμπρόθεσμος αἰτήσις ἐνδιαφερομένου περὶ ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ συμφέρον τούτου, πρὸς αὐξήσιν ἢ μείωσιν μόνον ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς προσωρινῶς προσδιορισθείσης.

7. Ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου, προσδιορίζοντος ὁριστικῶς τὴν ἀποζημιώσιν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 18 παρ. 2, 3, 5 καὶ 7.

8. Εάν τις τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν ἐκλήθῃ παντάπασι ἢ νομίμως, ἵνα παραστή κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως, δικαιούται νὰ παρέμβῃ ἐκούσιως εἰς ταύτην καὶ ἄνευ σχετικῆς προδικασίας, κατὰ πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας, καθίσταται δὲ διάδικος κατόπιν σχετικῆς δηλώσεως αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά καὶ περιεχομένης τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ πατρώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τούτου ἢ, προκειμένου περὶ νομικοῦ προσώπου, τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν ἔδραν αὐτοῦ.

9. Ἡ συζήτησις τῆς αἰτήσεως διεξάγεται κατ' ἀρχὴν καὶ περικοπῆς ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδριάσει. Δύναται τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον καθίσταται ἀναγκαῖον πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀληθείας, νὰ παρατείνῃ τὴν συζήτησιν εἰς πλείονας τῆς μιᾶς συνεδριάσεως, μὴ ἀπεχούσας ἀλλήλων πλέον τῶν εἰκοσιν ἡμερῶν. Ἐν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει ἡ ἐκδοσις τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ βραδύνῃ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς προσφυγῆς. Τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ ἐρευνᾷ τὴν αἴτησιν κατ' οὐσίαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἐτι τινὸς τῶν διαδίκων καὶ νὰ ἐξετάσῃ αὐτεπαγγέλτως πᾶν στοιχεῖον, συμβάλλον εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς βασιμότητος αὐτῆς, ὑποδεικνύον εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἢ τοὺς διαδίκους τὴν προσαγωγὴν παντὸς χρησίμου ἐγγράφου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 240 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφαρμοζομένης ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως.

10. Τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ἐπιτρεπόμενα ἀποδεικτικά μέσα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 355 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα, πλὴν τοῦ ὅρκου τοῦ διαδίκου.

11. Πραγματογνωμοσύνη διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μόνον ἐφ' ὅσον αὕτη καθίσταται, κατὰ τὴν κρίσιν τούτου, ἀπαραίτητος πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀληθείας. Ἡ πραγματογνωμοσύνη διενεργεῖται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῶν ἀρθρων 384 καὶ ἐπόμενα τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, κατ' ἀπόκλισιν δὲ αὐτῶν: α) Τὸ δικαστήριον ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ διενεργείας τῆς πραγματογνωμοσύνης καὶ διορισμοῦ πραγματογνωμόνων ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζήτησεως τῆς αἰτήσεως. β) Εάν διατάχῃ ἐγγράφος γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, αὕτη ὑποβάλλεται πρὸς τὸ δικαστήριον ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὁρκίσεως τῶν

πραγματογνωμόνων, μὴ δυναμένης τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ παραταθῇ. γ) Εάν διατάχῃ προφορικὴ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, οὗτοι ἐκθέτουν τὴν γνώμην των ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὴν νέαν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως.

12. Διὰ τῆς παρεμπιπτούσης περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, δι' ἧς διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη καὶ διορίζονται πραγματογνώμονες, προσδιορίζεται ἅμα καὶ ἡ νέα δικασίμος καὶ ὥρα, πρὸς περαιτέρω συζήτησιν τῆς αἰτήσεως, μὴ δυναμένη νὰ ἀφίσταται πέραν τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης ἀποφάσεως.

13. Εάν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, παρίσταται ἀνάγκη πρὸς διεξαγωγὴν αὐτοψίας, ἰδίᾳ ὅταν ἐκ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ συζητήσεως καταλείπωνται σοβαραὶ ἀμφιβολίαι ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, αὕτη διεξάγεται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ συζητήσεως τῆς αἰτήσεως. Πρὸς τοῦτο, τὸ δικαστήριον ὁρίζει καὶ ἀνακοινᾷ εἰς τοὺς διαδίκους, κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸν τόπον διεξαγωγῆς, τῆς ἀνακινώσεως αὐτοῦ καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, ἐνθα καταχωρίζεται ὡσαύτως τὸ πῶρισμα τῆς αὐτοψίας. Ἡ παρουσία τῶν διαδίκων κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς αὐτοψίας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος.

14. Παρεμπιπτούσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῆς αἰτήσεως δὲν ἐκδίδεται, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς πραγματογνωμοσύνης. Τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῶν ἐλευθέρως τὰ προσαχθέντα ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐν γένει ἀποδεικτικά μέσα καὶ ἀποσπινόμενον κατὰ συνείδησιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν, ὁρεῖται νὰ ἐκδώσῃ ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας συζητήσεως τῆς αἰτήσεως.

15. Τὸ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως δικαίον δικαστήριον δύναται, ἀνὰ πᾶν στάδιον τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας, νὰ μεταβάλλῃ τὴν προσωρινῶς προσδιορισθεῖσαν ἀποζημιώσιν, ἢ νὰ διατάσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου αὐτῆς παροχὴν ἐγγυήσεως.

16. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετερίου περὶ ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιτρέπεται μόνον τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναίρεσεως.

Ἄρθρον 20.

Ἀπ' εὐθείας αἰτήσεις ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

1. Αἰτήσεις ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου δύναται νὰ ὑποβληθῇ εὐθείως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν ἔχει προηγηθῇ προσωρινὸς προσδιορισμὸς ταύτης.

2. Μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς αἰτήσεως περὶ ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, δύναται νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τινος τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτήσις περὶ προσωρινού προσδιορισμοῦ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ματαιοῦται ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου ἀρξαμένη δίχη περὶ ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ δύναται οὗτος νὰ κριθῇ κατόπιν νέας αἰτήσεως, ὑποβαλλομένης μετὰ τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως περὶ προσωρινού προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

3. Μὴ προσδιορισθείσης προσωρινῶς τῆς ἀποζημιώσεως, ἡ διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετερίου ὁρισθεῖσα ταύτη εἶναι ὁριστικὴ καὶ τελεσιδίκως.

Ἄρθρον 21.

Ἀναίρεσις.

1. Ἀναίρεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετερίου περὶ ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιτρέπεται διὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ 577 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας λόγους.

2. Εάν ὁ ἀναίρεσις διανεμένη εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἡ προθεσμία τῆς ἀναίρεσεως εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετερίου.

3. Εάν ο αναίρεσις ή τις τών αναίρεσιδλήτων είναι κάτοικος άλλοδαπής ή τις τών τελευταίων τούτων είναι άγνώστου διανοήσεως, ή προθεσμία άσκησεως αναίρεσεως είναι έξιήκοντα ήμερών άρχομένη από της έπιδόσεως της περί όριστικού προσδιορισμού της άποζημιώσεως αποφάσεως του Έφετείου. Εάν ο δικαιούμενος εις άσκησιν αναίρεσεως απέδωκεν, ή προθεσμία αυτής άρχεται από της εις τούς καθολικούς διαδόχους ή κληροδόχους αυτού έπιδόσεως της υποκειμένης εις αναίρεσιν αποφάσεως. Εάν δέν έπέδωκεν απόφασις, υποκειμένη εις αναίρεσιν, ή προθεσμία αυτής είναι δια πάντων περιπτώσεων έξι μηνών από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως ταύτης.

4. Ημέρα και ώρα δικασίμου της αναίρεσεως προσδιορίζεται έντός πενήντα ήμερών από της κατά τόν άρθρον 586 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας καταθέσεως αντιγράφου της αναίρεσεως εις την γραμματεία του Άρείου Πάγου, εκτός αν ο αναίρεσιδλής είναι κάτοικος άλλοδαπής ή άγνώστου διανοήσεως, όποτε ο προσδιορισμός της δικασίμου γίνεται εις χρόνον έντός τριών μηνών από της καταθέσεως εις την γραμματεία αντιγράφου της αναίρεσεως. Αναβολή της συζητήσεως της αναίρεσεως έπιτρέπεται μόνον άπαξ και δι' άποχρώντα λόγον. Νέα έν τοιαύτη περιπτώσει δικάσιμος προσδιορίζεται πάραυτα υπό του δικαστηρίου έντός τών έπομένων τριάκοντα ήμερών. Η απόφασις του δικαστηρίου επί της άσκηθείσης αναίρεσεως εκδίδεται έντός τριάκοντα ήμερών από της συζήτησεως.

5. Επί της αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Έφετείου περί όριστικού προσδιορισμού της άποζημιώσεως εφαρμόζονται οι είνεις διατάξεις περί αναίρεσεως του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας, πλην αν και καθ' ό σημείον αντίτιθενται αύται προς τάς διατάξεις του παρόντος νόμου.

6. Άπορριθείσης αναίρεσεως, άσκηθείσης υπό μη υποχρέωσιν προς καταβολήν άποζημιώσεων δικαίου, καταδικάζεται ούτως εις την δικαστικήν δαπάνην.

*Άρθρον 22.

Συμβιβαστικός προσδιορισμός άποζημιώσεως ένώπιον του δικαστηρίου.

1. Τό άρμόδιον δικαστήριον, κατά την δικάσιμον και πρό πάσης συζητήσεως της αίτησεως περί προσωρινού ή όριστικού προσδιορισμού, έπιδίδει συμβιβασμόν μεταξύ τών διαδίκων. Εάν έπιτευχθή συμβιβασμός, τό δικαστήριον περιορίζεται εις την σύνταξιν του είνειου πρακτικού, μετά δέ την υπογραφήν τούτου υπό τών διαδίκων, ή διαδικασία του προσδιορισμού της άποζημιώσεως θεωρείται περατωθείσα.

2. Ο διά του συμβιβασμού προσδιορισμός της άποζημιώσεως ισχύει υπό την αίρεσιν, ότι ο μετασχών του συμβιβασμού διάδικος θέλει άναγνωρισθί ως δικαιούχος κατά την διαδικασίαν τών άρθρων 26 και έπομένων του παρόντος. Η επί τη θάσει του συμβιβασμού παρακατάθεσις της άποζημιώσεως έπιφέρει συνέπλεσιν της άπαλλοτριώσεως, τελούσαν υπό την αυτήν αίρεσιν.

3. Ο συμβιβαστικός προσδιορισμός της άποζημιώσεως δέν έπιφέρει αποτελέσματα, ει μή μόνον μεταξύ τών συμβιβασθέντων.

4. Η προς τόν δικαστικόν εκπρόσωπον του Δημοσίου έντολή προς παράστασιν, προκειμένου περί συνολικής άποζημιώσεως μέχρι πενήντα χιλιάδων δραχμών δι' έκαστον δικαιούχον, εκτείνεται και εις την κατάρτισιν του συμβιβασμού. Διά Βασ. Διατάγματα, εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού τών Οικονομικών, δύναται νά μεταβάλλεται τό ποσόν, επί του οποίου έπιτρέπεται εις τόν εκπρόσωπον του Δημοσίου ο συμβιβασμός. Προκειμένου όμως περί συμβιβασμού μείζονος του κατά τή άνωτέρω ορίζομένου ποσού, άπαιτείται πρόηγουμένη γνωμοδότησις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, προσδιορίζοντα ποσοτικόν όριον του συμβιβασμού.

*Άρθρον 23.

Παροχή έγγυήσεως.

1. Τό δικαστήριον, κατά την κρίσιν αυτού και εις πάντας στάσις της δίκες περί προσωρινού ή όριστικού προσδιορισμού της άποζημιώσεως, δύναται νά υποχρεώσιν τόν δικαιούχον αυτής εις παροχήν έγγυήσεως.

2. Η έγγυήσις σκοπόν έχει την προστασίαν τών συμφερόντων του υποχρέου προς καταβολήν της άποζημιώσεως, εις ήν περιπτώσιν διά της τελεσιδικίου δικαστικής αποφάσεως, δι' της προσδιορίζεται όριστικώς ή άποζημιώσις, ήθελεν όρισθί ποσόν έλαττον εκείνου, τό όποιον ώρίσθη υπό της προσδιορισάσης προσωρινώς ταύτην αποφάσεως.

3. Τό είδος της έγγυήσεως, τό μέγεθος και ο τρόπος παροχής ταύτης, καθορίζεται έκάστοτε υπό του δικαστηρίου, μή άποκλειομένης της παροχής προσημειώσεως υποθήκης επί ακινήτου υποθήκης, ή της παροχής προσωπικής έγγυήσεως.

4. Πρό της παροχής της έγγυήσεως, δέν δύναται ο δικαιούχος της άποζημιώσεως, προσωρινώς προσδιορισθείσης, νά αναλάβη ποσόν μείζον του 600ο ταύτης.

5. Από της παροχής της έγγυήσεως, συνισταμένης εις χρημα ή τίτλους παραστατικούς αξίας, ο ύπερ ου αύτη άποκτά επί τούτων δικαίωμα ενεχύρου χάριν της άπαιτήσεως, δι' ήν ή έγγυήσις.

6. Εάν μετά την παροχήν της έγγυήσεως δικαιολογείται ή άντικατάστασις αυτής, δύναται τό δικαστήριον νά διατάξη ταύτην. Δύναται, ώσάυτως, τό δικαστήριον νά διατάξη την άρσιν της διαταχθείσης ύπ' αυτού έγγυήσεως, έν ή περιπτώσει άποδεικνύεται, ότι διαρκούσης της δίκης περί προσδιορισμού της άποζημιώσεως έπαυσεν ή αίτία, δι' ήν έδόθη αύτη.

7. Καθ' ό μέρος επέλθει ή περίπτωσις, δι' ήν έδόθη ή έγγυήσις, αύτη καταπίπτει ύπερ εκείνου χάριν του οποίου έδόθη, άλλως άποδίδεται μετά τόν όριστικόν προσδιορισμόν της άποζημιώσεως εις τόν παρασχόντα αυτήν. Πάσα διαφορά περί τή θέματα ταύτα λύεται όριστικώς υπό του κατά τό άρθρον 18 παρ. 1 του παρόντος άρμόδιου δικαστηρίου, κατά την υπό του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας προβλεπομένην διαδικασίαν τών ασφαλιστικών μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

*Άρθρον 24.

Κτηματογράφσις.

1. Ο έλεγχος, ή διόρθωσις και ή τυχόν άναγκαία συμπλήρωσις του κατά τό άρθρον 2 παρ. 1 του παρόντος κτηματολογικού διαγράμματος της αναγκαστικής άπαλλοτριώσεως, ή και ή έξ άρχής κατάρτισις τούτου δι' άποτυπώσεως επ' αυτού τών επί μέρους ιδιοκτησιών, εάν ή κήρυξις της άπαλλοτριώσεως ταύτης έγένετο βάσει άπλου διαγράμματος όριζοντιογραφίας, ενεργείται υπό διπλωματούχου μηχανικού, ύπηρετούντος έν τη περιφέρειά του νομού, έν ή τό άπαλλοτριούμενον ή τό μείζον μέρος τούτου, ή, προκειμένου περί αναγκαστικών άπαλλοτριώσεων δι' έν γένει στρατιωτικής ανάγκας, υπό άξιωματικού του μηχανικού ή διπλωματούχου μηχανικού της ένδιαφερομένης μονάδος ή ύπηρεσίας του Υπουργείου Έθνικής Άμύνης, όριζομένου κατά περιπτώσιν, μεθ' ένός άναπρωτού, δι' αποφάσεως του νομάρχου, προτάσει της άρμόδιας στρατιωτικής μονάδος, κατά τή ειδικότερον έν παραγράφω 2 προβλεπόμενα.

2. Η κατά την παράγραφον 1 απόφασις του νομάρχου, δι' της όρίζεται κατά περιπτώσιν ο διά την κτηματογράφτην διπλωματούχος μηχανικός ή άξιωματικός του μηχανικού και άναπρωτός αυτού, εκδίδεται οίκοθεν ή τη αίτήσει παντός ένδιαφερομένου και έντός είκοσιν ήμερών από της υποβολής ταύτης. Η απόφασις δημοσιεύεται μερίμνη του νομάρχου εις τινα, ήμερησίαν εφημερίδα εύρείας κυκλοφορίας και έτέραν τοπικήν, τυχόν κυκλοφορούσαν έν τη περιφέρειά, τοιχοκολλάται, εις τό δημοτικόν ή κοινοτικόν κατάστημα της περιφέρειας, έν ή καίται τό άπαλλοτριούμενον ή τό μείζον μέρος τούτου, και άποστέλλεται ταχυδρομικώς, επί αποδείξει, εις τούς ειρχομένους ιδιοκτήτας, έφ' όσον είναι γνωστοί τη ύπηρεσία.

Διά της αυτής αποφάσεως τάσσεται προθεσμία, μή δύναμένη νά ύπερβή τό τετράμηνον, έντός της οποίας δέον νά περάσωθί ή έργασία κτηματογραφήσεως και προσκαλούνται, άνευ ιδιαιτέρας μνείας του όνόματος έκάστου, οι άξιούντες δικαίωμα επί τών άπαλλοτριούμενων όπως, έντός, είκοσιν ήμερών από της τοιχοκολλήσεως, παραδώσουν εις τόν όρισθέν-

τα διπλωματούχον μηχανικόν ή αξιωματικόν του μηχανικού, επί αποδείξει, τούς τίτλους ιδιοκτησίας και τὰ λοιπά δικαιολογητικά νομιμοποιήσεως αὐτῶν.

3. Ὁ ἑλεγχος, ή διόρθωσις, ή συμπλήρωσις ή ή εξ αρχής κατάρτισις του κτηματολογίου και του κτηματολογικοῦ πίνακος, γίνονται βάσει τῶν τίτλων και διαγραμμάτων ιδιοκτησίας ή τῶν υποδειχθουσέων υπό τῆς δημοτικῆς ή κοινοτικῆς αρχῆς ή τῆς υπηρεσίας ἀγοφυλακῆς ὁρίων ή ὁριοθεσιῶν.

Ὁ μηχανικός, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν κηρύξεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, τὸ κτηματολογικὸν διάγραμμα, τὸν κτηματολογικὸν πίνακα και ἀπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβληθέντα στοιχεῖα, προβαίνει, προσκαλὼν ἐν ἀνάγκῃ ἐπὶ τόπου τούτους, εἰς ἐπιτόπιον ἔρευναν και ἐφαρμογὴν τῶν τίτλων και καταρτίζει, ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, εἰς τριπλοῦν: α) τὸ κτηματολογικὸν διάγραμμα τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποτυπώνται, διὰ χαρακτηριστικῶν στοιχείων, αἱ ἐπὶ μέρους ιδιοκτησίαι, καθ' ὃ μέρος ἀπαλλοτριούνται, ὡς και αἱ τυχόν ἀμφισβητήσις δικαιωμάτων ἐπὶ τούτων, β) τὸν σχετικὸν κτηματολογικὸν πίνακα, εἰς ὃν ἀναγράφεται ὁ ἀξίων ἀριθμὸς τῆς ιδιοκτησίας, τὸ ὀνοματεπώνυμον και πατρώνυμον ἐκαστου ιδιοκτῆτου, τὸ συνολικὸν ἐμβαδὸν τῆς ιδιοκτησίας, ὁ ὄγκος τῶν κτισμάτων ταύτης κειωρισμένως, ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῆς κατασκευῆς και τῆς ποιότητος αὐτῶν, τὰ λοιπὰ ἐπικείμενα, κατ' εἶδος και κατηγορίαν, ὡς και πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια, χρήσιμος διὰ τὴν κατὰ μὲν ἑκάστην τῶν ἀπαλλοτριουμένων, και γ) λεπτομερῆ ἐκθεσιν περὶ ἐκαστου ἀπαλλοτριουμένου κατὰ κειωρισμένην ιδιοκτησίαν και τῆς ἐπὶ τούτου γενομένης ἐργασίας ἐπιτοπίου ἐφαρμογῆς τῶν προσαχθέντων τίτλων ιδιοκτησίας.

4. Κατὰ τὴν κτηματογράφειν συμπράττει και ὁ, ἐκ τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος ἐπιτροπῆς προεκτιμήσεως, οἰκονομικὸς ἔφορος, τὸ μὲν διὰ τὴν ἔρευναν περὶ τῆς τυχόν ὑπάρξεως δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων, τὸ δὲ διὰ τὴν προσαρμογὴν τοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος πρὸς τὰς τυχόν γενομένας ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, κατ' εἶδος και ποιότητα, διακρίσει τῶν ἀπαλλοτριουμένων. Τὸ πόρισμα τῆς ἐρεύνης, διὰ τὴν τυχόν ὑπαρξὴν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, καταχωρίζεται εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκθεσιν, προσυπογραφομένην και ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου και ὑποβαλλομένην ὑπὸ τούτου ἀμελλητὶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

5. Ἀπαντα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐνεργηθείσης κτηματογραφῆσεως, ἡλεγμένα και προσυπογεγραμμένα και ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς υπηρεσίας, εἰς ἣν ὑπηρετεῖ ὁ ἐνεργήσας ταύτην μηχανικός, ὡς και ἀπαντα τὰ λοιπὰ στοιχεῖα, ὑποβάλλονται ὑπὸ τούτου ἐντὸς τῆς ταχθείσης διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου προθεσμίας, εἰς τὴν διεύθυνσιν τεχνικῶν υπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ, πρὸς θεώρησιν τοῦ νομοτύπου τῆς συντάξεως τῶν. Ὁ διευθυντὴς τεχνικῶν υπηρεσιῶν, ὑποβάλλει, ἀκολούθως, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ἀπαντα τὰ στοιχεῖα εἰς τὸν νομάρχην, ὅστις πάραυτα διαβιβάζει, δύο μὲν ἀντίτυπα τῶν κτηματολογικοῦ πίνακος και διαγράμματος και τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τρίτον δὲ ἀντίτυπον τούτων, ὡς και πάντα τὰ λοιπὰ στοιχεῖα, πρὸς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρμόδιον δικαστήριον, διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων.

Ἄρθρον 25.

Βοηθητικὸν προσωπικὸν και δαπάναι κτηματογραφῆσεως.

1. Ὁ προϊστάμενος τῆς υπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ διαταχθεὶς ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν κτηματογράφειν μηχανικός, καθορίζει, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη και ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματογραφῆσεως, τούς ὑπαλλήλους και λοιπὸν προσωπικὸν τῆς αὐτῆς υπηρεσίας, οἵτινες θέλουν, βοηθήσει τὸν ὁρισθέντα μηχανικὸν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς κτηματογραφῆσεως.

2. Διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀποφάσεως αὐτοῦ, ὁ νομάρχης δύναται νὰ ὀρίξῃ τὴν σύστασιν συνεργείου ἐξ εἰδικευμένων ἰδιωτῶν (βοηθῶν τοπογράφου, μετρητῶν, σχεδιαστῶν και ἐργατῶν), προσλαμβανόμενων ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν κτηματογράφειν μηχανικοῦ. Διὰ τῆς ἰδίας ή ἐτέρας ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, καθορίζονται ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποτελούντων τὸ συνεργεῖον, ή εἰδικότης, ἣν δέον νὰ κέντηται ἕκαστος, και τὰ ἀνώτατα ὅρια ἡμερομισθίου τούτων και τῶν ἡμερῶν, καθ' ὅς θέλει ἕκαστος ἐργατῆ. Τὸ συνεργεῖον τοῦτο προβαίνει εἰς τὴν κτηματογράφειν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν, τὸν ἑλεγχον και τὴν εὐθύνην τοῦ ὁρισθέντος μηχανικοῦ.

3. Εἰς τὸν διαταχθέντα, ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν κτηματογράφειν, μηχανικόν, προκαταβάλλονται, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, τὰ ἐξ ὅσα προμηθεύει ὕλικῶν, τὰ ἡμερομισθία προσωπικοῦ και αἱ πάσης φύσεως δαπάναι κτηματογραφῆσεως.

4. Εἰς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν κτηματογράφειν μηχανικόν και εἰς τὸν συμπράττοντα οἰκονομικὸν ἔφορον, παρέχεται, πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων και τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, πρόσθετος ἀμοιβή, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἑκτασιν τῆς ἀπαιτηθείσης ἐργασίας και τῆς συμβολῆς ἐκαστου.

5. Αἱ δαπάναι τῆς κτηματογραφῆσεως, ἀποζημιώσεις και ἀμοιβαὶ ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἐντὸς τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενων ὁρίων και προϋποθέσεων, βαρύνουν δὲ τὸν ὑπόχρεον εἰς καταβολὴν τῆς ἐννεκα τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως.

6. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἣν προβλέπει ἡ παράγραφος 5, ἐπιτρέπεται προσφυγή, ἀσκουμένη ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος δικαστηρίου, ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Τὸ δικαστήριον δικάζει κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 26.

Ἀρμόδιον Δικαστήριον.

1. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὁριζομένην εἰδικὴν διαδικασίαν.

2. Ἀρμόδιον διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων, τῆς ἀποζημιώσεως, εἶναι τὸ Μονομελὲς Πρωτοδικεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριούμενον ή τὸ μείζον μέρος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 27.

Κυρία διαδικασία.

1. Τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβληθέντων αὐτῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 5 τοῦ παρόντος Ν.Δ. στοιχείων, ὡς και παντὸς στοιχείου, ὑποβαλλομένου αὐτῷ ὑπὸ τῶν διαδίκων ή αὐτεπαγγέλτως διερευνωμένου ὑπ' αὐτοῦ, δι' ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐνιαίας ὡς πρὸς ἀπαντας τούς ἀξιοῦντας δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου. Προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐντὸς σχεδίου πόλεως, διαιρουμένου ἐν τῷ κτηματολογικῷ διαγράμματι τῆς ἀπαλλοτριώσεως δι' ἐγκειμένων ὁδῶν εἰς οἰκοδομικὰ τετράγωνα, ἕκαστον τούτων θεωρεῖται αὐτοτελὲς ἑκτασις, δι' ἣν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἰδίᾳ ἀναγνωριστικὴ ἀπόφασις, ἐνιαία διὰ τούς ἐν τῷ οἰκοδομικῷ τούτῳ τετραγώνῳ ἀξιοῦντας δικαιώματα.

2. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, μετὰ τὴν λήψιν τῶν ὑποβληθέντων αὐτῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 5, στοιχείων, διὰ πράξεως αὐτοῦ, ἐκδιδόμενης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τούτων, ὀρίζει κατὰ προτίμησιν τόπον και χρόνον συζητήσεως. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως μετὰ κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν κοινοποιεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ δικαστηρίου, δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου, εἰς τὸν ὑπόχρεον πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως και εἰς ἀπαντας τούς φερομένους ὡς ιδιοκτῆτας ή ἔχοντας ἐμπράγματα δικαιώματα. Ἐάν ὁ πρὸς ὃν ή ἐπίδοσις τυγχάνῃ κάτοικος ἀλλοδαπῆς ή ἀγνώ-

του διαμονής, ή προθεσμία επιδόσεως είναι τριάκοντα ήμερων πρὸ τῆς δικασίμου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐπιδόσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ παρατεινομένου ἀναλόγως, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τοῦ χρόνου προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου.

3. Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης διαδικασίας, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 2, 3 καὶ 4, τοῦ ἄρθρου 18 παρ. 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9.

4. Τὸ δικαστήριον ἀπέχει τοῦ νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν περὶ ἀναγνώρισεως ἐνὸς ἢ πλειόνων δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως: α) Ἐὰν ἐκ τῆς διαδικασίας, ἰδίᾳ μετὰ σχετικὴν ἐκτίμησιν τοῦ Δημοσίου, γενομένην ἐπ' ἀκροατηρίῳ προκύπτῃ ὅτι πιθανολογοῦνται σφόδρα κυριότης ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα τοῦτο ἐπὶ τῷ ἀπαλλοτριωθέντι. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὰ ἐμπράγματα ταῦτα δικαιώματα κρίνονται δικαστικῶς κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, βάσει τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, κατόπιν ἐπὶ τούτῳ ἀγωγῆς τοῦ Δημοσίου ἢ παντὸς ἀξιούντος νὰ ἀναγνωρισθῇ δικαιούχος τῆς ἀποζημιώσεως. β) Ἐὰν ἐκ τῆς διαδικασίας προκύπτῃ, ὅτι ἡ κυριότης ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀμφισβητεῖται μεταξὺ πλειόνων ὑποτιθεμένων δικαιούχων, οὕτως ὥστε καθίσταται ἀναγκαία ἡ εἰδικὴ περαιτέρω δικαστικὴ ἔρευνα τῶν προβαλλομένων ὑπὸ τῶν μερῶν ἀξιώσεων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀμφισβήτησις περὶ τὰ ἐμπράγματα ταῦτα δικαιώματα κρίνεται δικαστικῶς κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, βάσει τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, κατόπιν ἐπὶ τούτῳ ἀγωγῆς παντὸς ἐπικαλουμένου τοιοῦτον δικαίωμα καὶ ἀξιούντος νὰ ἀναγνωρισθῇ δικαιούχος τῆς ἀποζημιώσεως. γ) Ἐὰν ἐκ τῆς διαδικασίας προκύπτῃ, ὅτι δὲν ἀποδεικνύεται ἐμπράγματον δικαίωμα τοῦ ἀξιούντος νὰ ἀναγνωρισθῇ δικαιούχος τῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δύναται οὗτος, προσκομίζων νέα στοιχεῖα, νὰ ζητήσῃ ἀπαξ καὶ μόνον εἰσέτι, δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ δικαστήριον, ὅπως ἡ ἀξίωσις αὐτοῦ κριθῇ ἐκ νέου, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένην διαδικασίαν. Οὗτος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ ὡς δικαιούχου τῆς ἀποζημιώσεως καὶ κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. βάσει τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Κώδικος τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

5. Μόνη ἡ ἀπόδειξις νομῆς ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος οὐδὲν δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν θεμελιού.

6. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκῳ μέσῳ.

* Ἀρθρον 28.

Διοικητικὴ ἀναγνώρισις δικαιούχων.

1. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῇται καὶ διοικητικῶς. Πρὸς τοῦτο, συνιστᾶται παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν («Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Τίτλων τῶν ἐξ Ἀναγκαστικῆς Ἀπαλλοτριώσεως Δικαιούχων», ἀποτελουμένη: α) ἐξ ἐνὸς τῶν παρέδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, β) ἐξ ἐνὸς πρωτοδικου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ γ) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς. Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ τετμητάρχης τοῦ τμήματος Διαδικασίας τῆς Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εἰσηγείται, ἀνευ ψήφου, ἐφ' ἐκάστης ὑποθέσεως. Ὡς γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀνήκει ὁ ἐλεγχὸς τῶν δικαιολογητικῶν ἀναγνώρισεως δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως, ὡς πρὸς τὸν αἰτούντος ἀξιούμενη ἀποζημιώσις κατ' ἀπαλλοτριούμενον, βάσει τῆς προσδιορισθείσης προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμὰς. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ μεταβάλληται τὸ ποσόν, ὡς πρὸς ὃ, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπομένας περιπτώσεις, ἐπιτρέπεται ἡ διοικητικὴ ἀναγνώρισις δικαιούχων.

μικῶν εἰς τῶν ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας τῆς Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

3. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνήκει ὁ ἐλεγχὸς τῶν δικαιολογητικῶν ἀναγνώρισεως δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως, ὡς πρὸς τὸν αἰτούντος ἀξιούμενη ἀποζημιώσις κατ' ἀπαλλοτριούμενον, βάσει τῆς προσδιορισθείσης προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμὰς. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ μεταβάλληται τὸ ποσόν, ὡς πρὸς ὃ, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπομένας περιπτώσεις, ἐπιτρέπεται ἡ διοικητικὴ ἀναγνώρισις δικαιούχων.

4. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διοικητικὴ ἀναγνώρισις δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως δὲν χωρεῖ, ὡς πρὸς τὸν αἰτούντος ἀξιούμενη ἀποζημιώσις κατ' ἀπαλλοτριούμενον, βάσει τῆς προσδιορισθείσης προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμὰς. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ μεταβάλληται τὸ ποσόν, ὡς πρὸς ὃ, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπομένας περιπτώσεις, ἐπιτρέπεται ἡ διοικητικὴ ἀναγνώρισις δικαιούχων.

5. Ἡ αἴτησις πρὸς διοικητικὴν ἀναγνώρισιν δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας, ἢ μέτῳ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἣτις διαβιβάζει ταύτην πάραυτα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν.

6. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ καὶ αὐτεπαγγέλτως διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀπαιτούμενων στοιχείων. Ἀπαντὰ τὰ ἀναγκαῖα, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἔγγραφα, συντάσσονται ἢ ἐκδίδονται ἀτελῶς. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδίδεται τὸ ταχύτερον, πάντως δὲ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς αὐτὴν τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν στοιχείων τῆς τυχόν ἐνεργηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ παρόντος Ν.Δ. κτηματογραφήσεως, ὡς καὶ δεξαιώσεων τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

7. Εἰς τὰ μέλη, τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀμοιβή, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ βαρύνουσα τὸ Δημόσιον.

* Ἀρθρον 29.

Συμβιβαστικὸς προσδιορισμὸς ἀποζημιώσεως μετ' ἀναγνώρισεως δικαιούχων.

1. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιούχων αὐτῆς ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῇται καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένην εἰδικὴν διαδικασίαν, κατόπιν ἐκδόσεως ἐκάστοτε ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐκάστου πρωτοδικείου συνιστᾶται ἐπιτροπὴ, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ὡς προέδρου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ διευθυντοῦ γεωργίας τοῦ νομοῦ, ἀρμοδίων ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου, ἢ τῶν νομίμων τούτων ἀναπληρωτῶν. Προκειμένου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀστικοῦ ἀκινήτου, ἀντὶ τοῦ διευθυντοῦ γεωργίας μετέχει ὁ διευθυντὴς τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ, διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, ὁ νομομηχανικός. Ὡς γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπάλληλος τοῦ πρωτοδικείου ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορίας, διὰ πράξεως τοῦ προέδρου αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου, συνεδριάζει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ πρωτοδικείου ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορίας ἢ καὶ ἐπὶ τόπου, ἂν κριθῇ τοῦτο ἀναγκαστικόν ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν.

3. Πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ υποβάλῃ αἰτήσιν περὶ συμβιβαστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως μετ' ἀναγνώρισεως δικαιούχων. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις ὀρίζει πάραυτα ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως ἐντὸς μηνός, καλῶν τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸ εὐλό-

γού χρόνου δι' άτομικῆς κλήσεως καὶ διὰ γενικῆς, δημοσιευμένης διὰ τινος ἐφημερίδος εὐρείας κυκλοφορίας καὶ ἐτέρας τυχόν κυκλοφορούσης ἐν τῇ περιφερείᾳ τοπικῆς καὶ διὰ τοιχοκλήσεως εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατὰστημα τῆς περιφερείας, ἐν ἣ κεῖται τὸ ἀπαλλοτριούμενον ἢ τὸ μείζον μέρος αὐτοῦ.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δεσμεύεται ἐκ δικονομικῶν τύπων, οὐδὲ εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν συζήτησιν ἢ αὐτοπρόσωπος προσέλευσις τῶν ἐνδιαφερομένων, δυναμένων νὰ ἐκπροσωπηθῶν καὶ δι' ἀντιπροσώπου, ἐγγράφως ἐξουσιοδοτημένου. Ἡ μὴ προσέλευσις ἢ ἐκπροσώπησις τυχόν ἀπάντων τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν παρακωλύει τὴν πρόσδον τῆς διαδικασίας. Ἡ ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ παρόντος, καθορίζει διὰ τῆς αποφάσεώς της τὴν ἀξίαν τῶν ἀπαλλοτριούμενων καὶ τὸ ποσὸν τῆς καταβλητέας εἰς ἕκαστον δικαιούχον ἀποζημιώσεως, ἀναγνωρίζουσα ὅσα διὰ τῆς αὐτῆς αποφάσεως τούτου.

5. Ὁ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἔλεγχος τῶν τίτλων καὶ δικαιολογητικῶν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων γίνεται τὸ ταχύτερον. Ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων, διὰ δὲ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τῆς καὶ ἐξαιρέσεις τῶν ἀρχῶν ἢ καὶ καταθέσεις μαρτύρων, προτεινομένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ αὐτεπαγγέλτως ἐξεταζομένων, προσδιορίζουσα ἐπακριδῶς ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς τὸ εἰς ἕκαστον τῶν δικαιούχων ἀνήκον τμήμα τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, κατὰ τὴν ἐν τῷ κτηματολογικῷ πινάκι καὶ διαγράμματι περιγραφὴν του. Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν ἀποβῇ ἀνέφικτος ἢ ἀναγνώρισις τινὸς τῶν δικαιούχων, ἐλλείψει στοιχείων, ἢ ἐπιτροπὴ περιορίζεται εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀντιστοίχου τμήματος.

6. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδίδεται τὸ ταχύτερον, πάντως δὲ ἐντὸς τριάνοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως τῆς αἰτήσεως, καὶ δημοσιεύεται διὰ τοιχοκλήσεως εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατὰστημα τῆς περιφερείας, ἐν ἣ κεῖται τὸ ἀπαλλοτριούμενον ἢ τὸ μείζον μέρος αὐτοῦ. Ἡ ἐκ μέρους τῶν δικαιούχων καὶ τοῦ υποχρέου πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἀποδοχὴ τῆς αποφάσεως γίνεται ἐντὸς προθεσμίας τριάνοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω δημοσιεύσεως, διὰ δηλώσεως τούτων ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, συντασσμένου πρὸς τοῦτο σχετικοῦ πρακτικοῦ. Ἡ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον γίνῃ ἀποδεκτὴ, κηρύσσεται ἐκτελεστή, ὡς πρὸς τοὺς ἀποδεχθέντας ταύτην, διὰ πράξεως τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς ἐπομένης παραγράφου.

7. Ἐπὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων, ὧν ἡ δαπάνη βαρύνει τὸ Δημόσιον ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ πρακτικὰ ἀποδοχῆς ταύτης ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων υποβάλλονται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς αποφάσεως, διὰ τὴν ἀποδοχὴν ἢ μὴ τῆς αποφάσεως καὶ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀποδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν, κηρύσσεται αὕτη διὰ τῆς ἰδίας αποφάσεώς του ἐκτελεστὴ καὶ διατάσσεται ἡ πληρωμὴ τῶν δικαιούχων ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀποδοχῆς τῆς αποφάσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς τῆς αποφάσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συμβιβαστικὸς διακανονισμὸς θεωρεῖται ματαιωθείς. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἀποδοχὴ τῆς αποφάσεως ἀνακινῶνται εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, υποχρεούμενον ὥπως δημοσιεύσῃ ταύτην, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, διὰ τοιχοκλήσεως σχετικῆς ἀγγελίας εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατὰστημα τῆς περιφερείας, ἐν ἣ κεῖται τὸ ἀπαλλοτριούμενον ἢ τὸ μείζον μέρος αὐτοῦ.

8. Ἀπαντα τ' ἀναγκαῖα, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἐγγράφα, συντάσσονται ἢ ἐκδίδονται ἀτελῶς.

9. Διὰ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως δὲν θίγονται τυχόν δικαιώματα

τρίτων ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου. τοῦ Δημοσίου οὐδὲμιᾶς ὑπέχοντος εὐθύνην ἐναντι αὐτῶν, κατ' ἀρθρον 8 παρ. 5 τοῦ παρόντος.

10. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται διὰ τὸν προέδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς ἐφ' ἧς ἀπαξ ἀμοιβὴ διὰ τὴν γενομένην ἐργασίαν, ἀναλόγως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξετασθεῖσων περιπτώσεων, τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὁδοιπορικά, ὡς καὶ τὰ γραφικὰ καὶ ἑτέρα ἐξέδρα, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ καταστάσεως πληρωμῆς, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀμοιβὴ καὶ αἱ δαπάναι αὗται ἐκρύνουν τὸν ὑπόχρεον πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 30.

Ποινικαὶ καὶ Πειθαρχικαὶ Κυρώσεις.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως ὑποδεικνύων ψευδῆ ὄρια ἢ προσάγων εἰκονικὸς τίτλους ἢ παρεμβαίνων εἰς σχετικὴν δίκην ὑφ' οἰανδήποτε ιδιότητα, πρὸς ὑποστήριξιν ἀνυπάρχοντων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου, εἴτε ἐαυτοῦ εἴτε ἄλλου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποῖου ἐνεργεῖ, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου τοῦ τόπου τοῦ ἀκινήτου μὲ φυλάκισιν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρις ἐκατὸν χιλιάδων δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν τυχόν βαρυτέρων ποινῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

2. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρμόδιοι δικασταὶ ἢ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ἔχουν ἡδὲ μὲν καθεὶς ὅπως τηροῦν αὐστηρῶς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένας προθεσμίας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὀφείλουν νὰ ἐκτελοῦν τὰς ἀντιτεθειμένας αὐτοῖς ἀρμοδιότητας. Ἡ παραμέλησις τῶν προθεσμιῶν τούτων συνιστᾷ σοβαρὸν πειθαρχικὸν παράπτωμα, τιμωρῶμενον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 31.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς κηρυττομένων ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων. Ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις, κηρυχθεῖσαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐξακολουθοῦν διεπόμεναι ὑπὸ τῶν μέχρι τούδε κειμένων διατάξεων.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1731/1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» καὶ αἱ τροποποιητικαὶ ἢ συμπληρωματικαὶ αὐτοῦ διατάξεις, ὡς καὶ πάντα αἱ διατάξεις νόμων, γενικῶν ἢ ἐιδικῶν, αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ἀναγόμεναι εἰς θέματα ρυθμιζόμενα ὑπ' αὐτῶν. Καταργοῦνται ὁμοίως αἱ συντακτικαὶ πράξεις Ζ)1967 «περὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων πρὸς ἀνοικοδόμησιν οἰκισμῶν πληττομένων ὑπὸ θεομηνιῶν» καὶ ΚΕ)1968 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὰς περιπτώσεις ἀνεγέρσεως δικαστικῶν καταστημάτων, φυλάκων καὶ ἀναμορφωτικῶν καταστημάτων».

3. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις ἐιδικῶν νόμων περὶ μεταλλείων, ὀρυχείων, σπηλαίων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν, ἱαματικῶν, ρεόντων καὶ υπογείων ὑδάτων, ὡς καὶ ἐκεῖναι, δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ κήρυξις ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, χάριν ὠρισμένων σκοπῶν καὶ ἐνδεχομένως καθορίζονται τὰ δυνάμενα νὰ ἀπαλλοτριωθῶν διὰ τοὺς σκοποὺς τούτους ἀκίνητα, ὡς καὶ τὰ πρόσωπα ὑπὲρ ἧς δαπάναις τῶν ὁποίων κηρύσσεται ἡ ἀπαλλοτριώσις.

Άρθρον 32.

Έναρξίς ισχύος.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται μετά τριάκοντα ημέρας από της δημοσίευσής αυτού διά της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Εν Όνόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ, ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 798

Περί καταστάσεως πολιορκίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσαμεν:

Άρθρον 1.

Προϋποθέσεις κηρύξεως.

Υπό τούς όρους και τās έγγυήσεις του άρθρου 25 του Συντάγματος, εν περιπτώσει πολέμου, έπιστρατεύσεως ένεκεν έξωτερικών κινδύνων, ή σοβαράς διαταραχής ή έκδήλου άπειλής κατά της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας του Κράτους έξ έσωτερικών κινδύνων, δύναται νά κηρυχθῇ εις κατάστασιν πολιορκίας όλη ή Έπικράτεια, ή τμήμα αυτής, και νά άνασταλῇ προσκρίτως, εν όλω ή εν μέρει, ή ισχύς των άρθρων 10, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 111 και 112 του Συντάγματος ή τινών τούτων.

Άρθρον 2.

Έκδοσις Βασιλικού Διατάγματος.

Η κατάσταση πολιορκίας κηρύσσεται διά Βασιλικού Διατάγματος, μετά πρότασιν του Υπουργικού Συμβουλίου. Διά του Βασιλικού τούτου Διατάγματος, ή και έτέρου κατά τόν αυτόν τρόπον έκδομένου, όρίζεται τὸ τμήμα της Έπικρατείας, τὸ όποίον κηρύσσεται εις κατάσταση πολιορκίας, διατάσσεται ή εν όλω ή ή εν μέρει άναστολή της ισχύος των εν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ άναφερομένων άρθρων του Συντάγματος ή τινών τούτων και ή τυχόν σύστασις έξαιρετικών δικαιοτήτων.

Άρθρον 3.

Άνακοίνωσις εις την Βουλήν.

Τὸ κατά τὸ άρθρον 2 Βασ. Διατάγμα και τὰ κατ' έφαρμογήν αυτού ληφθέντα μέτρα, άνακοινούνται εις την Βου-

λήν κατά την πρώτην, μετά την δημοσίευσίν του, συνεδρίασιν αυτής. Έν περιπτώσει όμως σοβαράς διαταραχής ή έκδήλου άπειλής της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας του Κράτους έξ έσωτερικών κινδύνων, τὸ έκδοθέν Β. Διατάγμα τίθεται ύπ' όφιν του Συμβουλίου του Έθνους, εντός είκοσι τεσσάρων ώρών από της έκδόσεως αυτού. Έάν τὸ Συμβούλιον του Έθνους δέν συμφωνή πρὸς έκδοσιν του Β. Διατάγματος, συγκαλείται ύποχρεωτικῶς ή Βουλὴ, εντός είκοσι ημέρου, από της δημοσίευσής αυτού και άν έτι έχη διαλυθῇ, ίνα άποφασίσῃ πέρὶ της διατηρήσεως ή άρσεως της ισχύος του δι' άπολύτου πλειονοψηφίας του όλου έριθμού των μελών αυτής εν τῇ τελευταία περιπτώσει.

Άρθρον 4.

Χρονική άκτασις.

Η ισχύς του κατά τὸ άρθρον 2 Β. Διατάγματος, δέν εκτείνεται, εν περιπτώσει πολέμου, πέραν της λήξεως αυτού, εν πάση δέ άλλῃ περιπτώσει αίρεται αὐτοδικαίως μετά τρίμηνον από της δημοσίευσής του, πλην εάν εν τῷ μεταξύ παραταθῇ διά νεωτέρου Β. Διατάγματος άδεία της Βουλής.

Άρθρον 5.

Μεταβίβασις έξουσιών εις στρατιωτικήν Αρχήν.

1. Από της δημοσίευσής του περί κηρύξεως εις κατάσταση πολιορκίας Β. Διατάγματος, πάσαι αι έξουσίαι των πολιτικών Αρχών, αι άναγόμεναι εις την τήρησιν της ασφαλείας του Κράτους, της δημοσίας τάξεως και ειρήνης και την άστυνομίαν, μεταβιβάζονται εις την στρατιωτικήν Αρχήν.

2. Αι πολιτικαί Αρχαί εξακολουθοῦν εν τούτοις την άσκησιν των έξουσιών εκείνων, αἱτινες δέν μετεβιβάσθησαν εις την στρατιωτικήν Αρχήν, εν αἷς και την της δικαστικής άστυνομίας επί των μη ύπαχθέντων εις την στρατιωτικήν δικαιοδοσίαν έγκλημάτων.

3. Ο Αρχηγός των Ένόπλων Δυνάμεων, ὡς Άνωτάτη Στρατιωτική Αρχή, άσκει τās εν τῷ παρόντι Ν. Διατάγματι άναφεραμένης έξουσίας, είτε αὐτοπροσώπως είτε διά των κατά τόπους στρατιωτικών διοικητών.

Άρθρον 6.

Άνάληψις έξουσιών υπό Αρχηγού Ένόπλων Δυνάμεων.

Ο Αρχηγός των Ένόπλων Δυνάμεων:

1. Άναλαμβάνει υπό την έξουσίαν του, μέσω των οικείων Διοικήσεων και Οργανισμών, ὅτι άφορᾷ εις την συμβολήν των εις την άμυναν και ασφάλειαν της Χώρας, τὰ κάτωθι Σώματα και Υπηρεσίας:

α) Την Γενικήν Διεύθυνσιν Έθνικής Ασφαλείας.

β) Τὰ Σώματα Ασφαλείας (διά του Αρχηγείου Στρατού).

γ) Τὸ Λιμενικόν Σῶμα (διά του Αρχηγείου Ναυτικού).

δ) Την Γενικήν Διεύθυνσιν Πολιτικής Άμύνης της Χώρας (διά του Αρχηγείου Στρατού).

ε) Την Πυροσβεστικήν Υπηρεσίαν (διά του Αρχηγείου Στρατού) και

στ) Την Υπηρεσίαν Πολιτικής Άεροπορίας (διά του Αρχηγείου Άεροπορίας).

2. Κατόπιν άποφάσεως του Πολεμικού Συμβουλίου ή είσηγήσει του Αρχηγού Ένόπλων Δυνάμεων, δύναται νά ύπαχθόν υπό την έξουσίαν του πάντες οι Οργανισμοί και Έπιχειρήσεις δημοσίου ενδιαφέροντος, ὡν οι σκοποί θεωροῦνται ὡς συμβάλλοντες εις την άμυναν και την ασφάλειαν της Χώρας. Έν τῇ περιπτώσει ταύτῃ του Πολεμικού Συμβουλίου μετέχουν μετά ψήφου και οι άρμόδιοι Υπουργοί, έφ' όσον δέν προβλέπεται άλλως ή συμμετοχή των.

Άρθρον 7.

Έξουσία στρατιωτικής Αρχής.

Η στρατιωτική Αρχή έχει το δικαίωμα ιδίως:

α) Νά προβαίνει εις συλλήψεις και άνευ των διατυπώσεων του άρθρου 10 του Συντάγματος.

β) Νά ενεργή κατ' οίκον έρευνας ημέρας τε και νυκτός.

γ) Νά απομακρύνη πάντα υποπτον διαταράξεως της ασφαλείας του Κράτους, της δημοσίας τάξεως και ειρήνης εκ του τόπου της διαμονής του.

δ) Νά διατάσση την παράδοσιν των όπλων και εφοδίων και νά προβαίνει εις αναζήτησιν και αφαίρεσιν αυτών.

ε) Νά απαγορεύη την ανακοίνωσιν ή δημοσίευσιν πληροφοριών καθ' οιονδήποτε τρόπον και διά του τύπου και νά προβαίνει εις κατάσχες εντύπων εν γένει είτε πρό της κυκλοφορίας αυτών, είτε και μετ' αυτήν, ως και εις την παύσιν των εφημερίδων έφ' ώρισμένον χρόνον. Κατά την τελευταίαν ταύτην περίπτωσηιν ή διεύθυνσις της εφημερίδος υποχρεούται νά υποδοθῇ τὸ συντακτικόν και έργατικόν αυτής προσωπικόν διαρκούσης της παύσεως. Η τοιαύτη πρὸς μισθοδοσίαν υποχρέωσις δέν δύναται νά υπερβῇ τὸ δίμηνον.

στ) Νά άσκη πᾶσαν πρᾶξιν σκοποῦσαν εις την διασφάλισιν της άμύνης και ασφαλείας του Κράτους, του πολιτεύματος, του κοινωνικοῦ καθεστώτος, της δημοσίας τάξεως και ειρήνης και

ζ) Νά άσκη την ποινικὴν άγωγήν διά τὰ υπό του παρόντος προβλεπόμενα έγκλήματα και νά επιμελήται της εκδικάσεως ταύτης.

Άρθρον 8.

1. Η στρατιωτική Αρχή έχει το δικαίωμα:

α) Νά απαγορεύη και διαλύη οιαδήποτε συνάθροισιν και πάντα, υπό την έννοιαν του άρθρου 19 του Συντάγματος, συνεταιρισμόν ή ένωσιν προσώπων, ή νά αντικαθιστᾷ τὰς διοικήσεις αυτών.

β) Νά θέτῃ, διά διαταγών της, υπό μεσεγγύησιν κατά τὰς διατάξεις του Άναγκαστικοῦ Νόμου 2636)1940 «περί δικαιοπραξιῶν έχθρῶν και μεσεγγυήσεως έχθρικῶν περιουσιῶν», ως οὗτος εκάστοτε ίσχύει, εν όλῳ ή εν μέρει, περιουσίας διαλυθέντων συνεταιρισμῶν, ενώσεων προσώπων ή περιουσίας προσώπων φυσικῶν ή νομικῶν, έφ' ὅσον ήθελε δεδωδῇ εν τῶν εις χείρας της στοιχείων, ότι αἱ περιουσίαι αὗται χρησιμοποιούνται διά σκοποῦς θέτοντας εις κίνδυνον την άσφάλειαν του Κράτους, ή την δημοσίαν τάξιν και ειρήνην. Η περιουσία αυτών περιέρχεται εις τὸ Δημόσιον μόνον εάν έδημευθῇ δι' άποφάσεως δικαστηρίου τινός. Εἰς πᾶσαν άλλην περίπτωσιν, επιφυλασσομένων τῶν διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας, παρατίθεται εις τοὺς δικαιοῦχος μετὰ την άρσιν της καταστάσεως πολιτορκίας, μετ' άφίρεσιν τῶν γενομένων δαπανῶν συντηρήσεως.

2. Η στρατιωτική Αρχή δύναται νά άσῃ την μεσεγγύησιν της περιουσίας και ν' άποδώσῃ αυτήν εις τοὺς δικαιοῦχος και διακοῦσης της καταστάσεως πολιτορκίας, εάν ήθελε πεισθῇ ότι εξέλιπον οἱ λόγοι της μεσεγγυήσεως.

Άρθρον 9.

Ποινικαί κυρώσεις.

1. Η άπάθεια εις τὰς διαταγὰς της στρατιωτικής Αρχής, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν άρθρων 7 και 8, ως και εις πᾶσαν άλλην διαταγήν, εντός της κατὰ τὰ άνωτέρω άρμοδιότητος αυτής εκδιδομένην, εάν δέν φέρῃ τὰ στοιχεῖα βαρυτέρας άξιοποίνου πράξεως, τιμωρεῖται διά φυλακίσεως επιβαλλομένης υπό τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

2. Την αὐτήν ποινήν, επιβαλλομένην ὡσαύτως υπό τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, επισύρουν, εάν δέν φέρουν βαρύτερον άξιοποινον χαρακτήρα, δημοσιεύματα του τύπου, εξ ὧν εκτίθεται εις κίνδυνον ή ασφάλεια του εν καταστήματι πολιτορκίας τόπου, ή διασαλεύεται ή αὐτόθι δημοσία τάξις, ή άτινα διεγείρουν πρὸς τέλεσιν ἀδικημάτων, υπαγόμενα εις τοὺς ὅρους του άρθρου 10 του παρόντος.

Άρθρον 10.

Άρμοδιότης στρατιωτικοῦ δικαστηρίου.

1. Τὰ στρατιωτικά δικαστήρια είναι άρμόδια διά την εκδίκασιν πάντων τῶν έγκλημάτων τῶν στρεφόμενων κατὰ της άσφαλείας του Κράτους, του πολιτεύματος, του κοινωνικοῦ καθεστώτος, της δημοσίας τάξεως και ειρήνης, οιαδήποτε και αν είναι ή ιδιότης τῶν αὐτουργῶν ή συμμετόχων.

2. α) Εἰς την άρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων υπάγονται και τὰ κατὰ προσώπων ή περιουσιῶν στρεφόμενα έγκλήματα, ὡςάκις, κατὰ την κρίσιν της στρατιωτικής δικαστικής Αρχής, εκτίθεται εις κίνδυνον ή ασφάλεια του εν καταστάσει πολιτορκίας τόπου ή διασαλεύεται ή δημοσία τάξις. Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ έχει εφαρμογήν ή διάταξις του άρθρου 68 παρ. 2 του Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

β) Διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει του Υπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νά περιορίζεται ή εν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ άρμοδιότης τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

3. Εἰς τὰ στρατιωτικά δικαστήρια μεταβιβάζονται υπό τῶν εἰσαγγελέων και εκκρεμείς υποθέσεις διά τινα τῶν εν παραγράφῳ 1 και 2 έγκλημάτων, έφ' ὅσον ήθελε ζητηθῇ τοῦτο υπό της στρατιωτικής δικαστικῆς Αρχής.

4. Διὰ διαταγῶν του Αρχηγῶν Ενόπλων Δυνάμεων καθορίζονται τὰ της συγκροτήσεως και λειτουργίας τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ως και πᾶσα άλλῃ αναγκαία λεπτομέρεια πρὸς εφαρμογήν του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 11.

Σύστασις εκτάκτων στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

Ο Υπουργός Εθνικῆς Άμύνης, ή εν έπείγουσῃ ανάγκῃ ὁ Αρχηγός τῶν Ενόπλων Δυνάμεων δι' άποφάσεως αὐτοῦ, εις εκτέλεσιν του κατὰ τὸ άρθρον 2 Βασιλικῶν Διατάγματος, δύναται, πρὸς εκδίκασιν τῶν κατὰ τὰ άρθρα 9 και 10 του παρόντος έγκλημάτων, νά συνιστᾷ, εν εκάστῳ τόπῳ, εκτάκτα στρατιωτικά δικαστήρια και εν αναθεωρητικόν, ή νά αναθέτῃ την εκδίκασιν τῶν έγκλημάτων τούτων εις λειτουργοῦντα διαρκῇ στρατιωτικά δικαστήρια, κατὰ τὰς εκάστοτε ίσχύουσας διατάξεις του Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Άρθρον 12.

Άπαρόρεσις δημοσιότητος διαδικασίας.

Κατὰ την εκδίκασιν τῶν εν άρθροις 9 και 10 του παρόντος προβλεπομένων έγκλημάτων δύναται τὸ επιληφθέν της υποθέσεως δικαστήριον νά απαγορεύῃ, δι' άποφάσεώς του, προτάσει του Βασιλικῶν Επιτρόπου, την δημοσιότητα της διαδικασίας και διατάσῃ την κεκλεισμένων τῶν θυρῶν διεξαγωγήν της δίκης, εάν κατὰ την κρίσιν του ή δημοσιότης αὕτη δύναται νά άποθῇ επιβλαβής εις τὰ εθνικά συμφέροντα ή τὸ κοινωνικόν καθεστῶς ή τὰς ενόπλους δυνάμεις ή την δημοσίαν τάξιν.

Άρθρον 13.

Παρεπόμεναί ποιναί.

Επὶ καταδίκης διά τι τῶν εν άρθροις 9 και 10 του παρόντος έγκλημάτων τὰ στρατιωτικά δικαστήρια δύναται νά επιβάλλουν και: α) τὰς υπό τῶν άρθρων 59 έως και 68 του Ποινικοῦ Κώδικος παρεπομένας ποινάς, β) τὰς, κατὰ περίπτωσιν, εκπτώσεις του άρθρου 10 του Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος και γ) δήμευσιν της περιουσίας τῶν αὐτουργῶν ή συμμετόχων του έγκλήματος ή της περιουσίας του νομικοῦ προσώπου, ἐπὶ καταδίκης εκπροσώπου αὐτοῦ, έφ' ὅσον ή περιουσία αὕτη ή τὰ δι' αὐτῆς κτώμενα έσοδα χρησιμοποιοῦντο, εν όλῳ ή εν μέρει, διά τοὺς εν άρθρῳ 8 παράγραφος 1 στοιχ. β' σκοποῦς.

Άρθρον 14.

Ενδίκαια μέσα.

Διαρκούσης της εφαρμογῆς του παρόντος επιτρέπεται ή άσκησις κατὰ τῶν άποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων τῶν υπό του Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπομένων ενδίκων μέσων. Δύναται ὅμως διά Βασιλικῶν Διατάγμα-

τος, εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, να απαγορευθή ή άσκησις τούτων ή τινών εξ αυτών.

Άρθρον 15.

Εκτελέσεις αποφάσεως στρατιωτικών δικαστηρίων.

1. Αί αποφάσεις των στρατιωτικών δικαστηρίων εκτελούνται, άμα τή εκδόσει των, κατόπιν διαταγής των εν άρθροις 384, 388 και 389 του Σ.Π.Κ. αναφερομένων στρατιωτικών αρχηγών, άνευ άλλης τινός διατυπώσεως.

2. Διά την εκτέλεσιν της θανατικής ποινής, δέον όπως παρέλθουν τρείς ήμέραι από της άπαγγελίας της αποφάσεως.

3. Μη απαγορευθείσης, κατά το άρθρον 14 του παρόντος, της άσκήσεως ένδικων μέσων εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 407 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος.

Άρθρον 16.

Άρσις καταστάσεως πολιορκίας.

1. Η κατάσταση πολιορκίας αίρεται, έν όλω ή έν μέρει, πλην των έν άρθρω 4 περιπτώσεων, διά Βασιλικού Διατάγματος, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου εκδιδόμενου.

2. Μετά την άρσιν της καταστάσεως πολιορκίας, τα διαρκή στρατιωτικά δικαστήρια διατηρούν την εκδίκασιν των ενώπιον αυτών εύρισκόμενων έκκρεμών υποθέσεων, μόνον έφ' όσον οι κατηγορούμενοι είναι στρατιωτικοί, των εις ιδιώτας κατηγορουμένων αναφερομένων υποθέσεων μεταβιβαζόμενων υπό των στρατιωτικών Αρχών εις τα άρμόδια κοινά ποινικά δικαστήρια, έκτός εάν ή άξιόποινος πράξις στρέφεται κατά της ασφαλείας των ενόπλων δυνάμεων.

Άρθρον 17.

Ειδικαί διατάξεις.

Όπου έν τω παρόντι δέν όρίζεται ειδικώς άλλως κατά τα λοιπά εφαρμόζονται συμπληρωματικώς αι διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος και του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρον 18.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της άρσεως της εφαρμογής του Ν. ΔΕΘ)1912 «περί καταστάσεως πολιορκίας», του τεθέντος έν ισχύι διά της Β)5—6 Μαΐου 1967 Συντακτικής Πράξεως.

Εν Αθήναις τή 30 Δεκεμβρίου 1970

Εν Ονόματι του Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 799

Περί Αντιβασίλειας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεράσισαμεν και διατάσσαμεν:

Άρθρον 1.

1. Η βασιλική έξουσία άσκείται κατά τας περιπτώσεις του άρθρου 37 παράγραφος 1, 38 παράγραφος 2 και 41 παράγραφος 2 του Συντάγματος υπό Τριμελούς Αντιβασίλειας άπαρτιζομένης εκ του προέδρου της Βουλής, του προέδρου του Συνταγματικού Δικαστηρίου και του προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Εν περιπτώσει άπουλείας του αξιώματος ή άπουσίας ή κωλύματος μέλους ή μελών της Τριμελούς Αντιβασίλειας, μετέχουν αυτόδικαίως αυτής, προσωρινώς, οι κατά περίπτωσιν νόμμοι αυτών άναπληρωταί.

3. Εν περιπτώσει, καθ' ήν ή Βουλή έχει διαλυθή, ο πρόεδρος της διαλυθείσης Βουλής μετέχει της Τριμελούς Αντιβασίλειας μέχρι της εκλογής νέου προέδρου.

Άρθρον 2.

Τα μέλη της Τριμελούς Αντιβασίλειας, εις πάσαν περίπτωσιν καθ' ήν καλούνται να άσκήσουν την βασιλικήν έξουσίαν, δίδουν τόν ακόλουθον όρκον, παρουσία των μελών της Κυβερνήσεως και της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου:

«Όμνύω εις το όνομα της Αγίας και Όμοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος να προστατεύω την επικρατούσαν Θρησκείαν των Ελλήνων, να φυλάττω το Πολίτευμα της Βασιλευμένης Δημοκρατίας, το Σύνταγμα και τούς Νόμους και να διατηρώ και υπερασπίσω την Εθνικήν ανεξαρτησίαν και άκεραιότητα του Ελληνικού Κράτους».

Άρθρον 3.

Η κατά το άρθρον 1 Τριμελής Αντιβασίλειά άσκει πάσας τας εκ του Συντάγματος άρμοδιότητας του Βασιλέως.

Άρθρον 4.

1. Πρόεδρος της Τριμελούς Αντιβασίλειας είναι ο πρόεδρος της Βουλής.

2. Τα μέλη της Τριμελούς Αντιβασίλειας, κατά την διάρκεια της άσκήσεως υπ' αυτών της βασιλικής έξουσίας, τελούν έν άναστολή άσκήσεως του κυρίου λειτουργήματός των, άναπληρούνται δέ εις τούτο υπό των νομίμων άναπληρωτών των, διά πάσας τας περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης και της του άρθρου 54 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

3. Τα μέλη της Αντιβασίλειας δέν συμμετέχουν εις την λήψιν αποφάσεων των πολιτειακών όργάνων, των όποίων προεδρεύουν, επί θεμάτων των όποίων επελήφθησαν υπό την ιδιότητά των ως μελών της Αντιβασίλειας. Εν τη περιπτώσει αυτή άναπληρούνται υπό των νομίμων άναπληρωτών των.

Άρθρον 5.

Αί πράξεις της Αντιβασίλειας ύπογράφονται παρά πάντων των μελών της, τυχόν δέ διαφωνία τινός εκ τούτων καταχωρίζεται εις ειδικώς τηρούμενα πρακτικά. Εν άρνήσει μέλους της Αντιβασίλειας να ύπογράψη πράξιν τινά, αυτή ύπογράφεται υπό των λοιπών. Υπαρχουσών πλειόνων των δύο γνώμων, καταχωριζόμενων εις τα πρακτικά, ύπερισχύει ή γνώμη του προέδρου.

*Άρθρον 6.

1. Κατά την περίπτωσην του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 40 του Συντάγματος, η βασιλική εξουσία ασκείται υπό του κατά το άρθρον 4 του παρόντος προέδρου της Τριμελούς Αντιβασιλείας, ὅστις δίδει τὸν κατά τὸ ἄρθρον 2 ὅρον καὶ ὡς ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

2. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 3 καὶ 4 παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀσκήσιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας.

*Άρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 33 τοῦ Συντάγματος ἐφαρμόζονται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ἀσκήσεως ὑπὸ τῆς Ἀντιβασιλείας ἢ τοῦ προέδρου αὐτῆς τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας.

*Άρθρον 8.

1. Ἡ Τριμελής Ἀντιβασιλεία, ἡ ὁ πρόεδρος αὐτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ δευτέρου εδαφίου τοῦ άρθρου 40 τοῦ Συντάγματος, ἐδρεύει εἰς τὰ βασιλικά Ἀνάκτορα ἢ εἰς τὸν διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὀριζόμενον τόπον.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἀντιβασιλείας, ἢ τοῦ προέδρου αὐτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ δευτέρου εδαφίου τοῦ άρθρου 40 τοῦ Συντάγματος, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκρύνει δὲ τὸν Κρατικὸν προϋπολογισμόν.

*Άρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 128 τοῦ Συντάγματος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου τῆς Ἀντιβασιλείας, τοῦ ὁποίου αἱ θέσεις δύναται νὰ πληρῶνται καὶ δι' ἀποσπάσεως δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπάλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων. Ἡ παρὰ τῇ Ἀντιβασιλείᾳ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπαλλήλων λογίζεται διανυθείσα, ὡς πρὸς πάσας τὰς συνεπείας, εἰς τὰς ὑπηρεσίας καὶ θέσεις, ἐξ ὧν ἀπεσπάρθῃσαν. Οἱ κατ' ἀπόσπασιν ὑπηρετοῦντες λαμβάνουν τὰς ἀποδοχὰς τῆς ἐξ ἧς ἀπεσπάρθῃσαν θέσεως.

*Άρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως εἰς Σώμα τῆς πρώτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἐκλεγισμένης Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

*Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΕΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

*Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 800

(9)

Περὶ πολιτικῶν κομμάτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 1.

Ὅρισμός.

Πολιτικὸν κόμμα εἶναι ἡ ἐλευθέρᾳ ἐνωσις πολιτῶν, ἔχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, σωματικῶς ὀργανωμένη, ἥτις, ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν πλαισίων καὶ διὰ νομίμων μέσων, ἐκφράζει τὴν θέλησιν τῆς ὑποστηρίζουσας τοῦτο μερίδος τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος καὶ συμβάλλει εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

*Άρθρον 2.

Ἀποστολὴ καὶ θέσις τῶν κομμάτων.

1. Ἡ ὀργάνωσις, τὸ πρόγραμμα καὶ ἡ δράσις τῶν πολιτικῶν κομμάτων θέον νὰ διέπονται ὑπὸ ἐθνικῶν καὶ δημοκρατικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν πρόδον τοῦ ἔθνους καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ἐν ἐλευθερίᾳ, ἰσότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται σύστασις κομμάτων, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἀντιτίθενται, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἢ συγκαλυμμένως, πρὸς τὸ πολίτευμα ἢ τείνουν εἰς ἀνατροπὴν τοῦ ὑφισταμένου κοινωνικοῦ καθεστώτος, ἢ ἐκθέτουν εἰς κίνδυνον τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τοῦ Κράτους ἢ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

3. Τὰ πολιτικὰ κόμματα, ἐν τῇ ὀργανώσει καὶ δράσει των διὰ τὴν δι' ὑποψηφίων αὐτῶν ἐκπροσώπησιν τοῦ λαοῦ ἐν τῇ Βουλῇ, ὀργανοῦνται εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τμήματα αὐτῆς, δὲν δύναται δὲ νὰ ἐκφράζουν τὰ συμφέροντα ὀρισμένης ἐπαγγελματικῆς ἢ ἄλλης ομάδος.

4. Τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐκφράζουν τὰς ἰδεολογικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς θέσεις των ἐπὶ τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς Χώρας διὰ τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῶν προγραμμάτων των, ὡς καὶ διὰ τῶν ἀποφάσεων των πρὸς τοῦτο ἀρμοδίων ὀργάνων.

5. Τὰ πολιτικὰ κόμματα ἀπολαύουν ἰσότητος ἐναντι τῶν νόμων καὶ τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

6. Μεμονωμένοι ἢ ἀνεξάρτητοι ὑποψηφιότητες κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀπαγορεύονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

*Άρθρον 3.

Προϋποθέσεις ἰδρύσεως.

1. Ἕλληνες πολῖται, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν δύναται ἐλευθέρως νὰ ἰδρῶσιν πολιτικὰ κόμματα.

2. Δὲν δύναται νὰ ἰδρῶσιν πολιτικὸν κόμμα οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἐμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἢ δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἐπιχειρήσεων.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἰδρυσις κόμματος, ἐὰν αὕτη ἀποτελῇ συγκαλυμμένην, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ἀνασύστασιν ἐκτὸς νόμου τεθέντος κόμματος.

*Άρθρον 4.

Συστατικὴ πρᾶξις.—Καταστατικόν.

1. Πρὸς ἰδρυσιν πολιτικοῦ κόμματος, ἀπαιτεῖται ἡ σύσσωμος βούλησις ἐκατὸν τοῦλάχιστον φυσικῶν προσώπων, ἅτινα ὑπογράφουν τὴν συστατικὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, συντασσομένην ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

2. Μετά την υπογραφήν της συστατικής πράξεως, τὰ ἰδρυτικά μέλη ὀρίζουν διὰ πράξεώς των προσωρινήν Διοικούσαν Ἐπιτροπὴν καὶ προβαίνουν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 5.

Περιεχόμενον καταστατικοῦ.

1. Τὸ καταστατικὸν καθορίζει:

- α. Τὸν τίτλον καὶ τὴν τυχόν χρησιμοποιουμένην σύντησιν τούτου, τὸ ἔμβλημα καὶ τὴν ἑδραν τοῦ κόμματος.
- β. Τὰς γενικὰς πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ κατευθύνσεις τοῦ κόμματος, ἐντὸς τῶν ἐπιταγῶν τοῦ Συντάγματος.
- γ. Τοὺς ὅρους ἐγγραφῆς, ἀποχωρήσεως καὶ ἀποβολῆς τῶν μελῶν, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν.
- δ. Τὴν διάρθρωσιν ὡς καὶ τὰ κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα διοικήσεως τοῦ κόμματος, τὰς ἀρμοδιότητας ἐκάστου τούτων ὡς καὶ τοὺς ὅρους ἀναδείξεως, λογοδοσίας καὶ ἀποχωρήσεως αὐτῶν.
- ε. Τὴν διαδικασίαν συγκλήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.
- στ. Τοὺς πόρους, τὸν τρόπον διαθέσεως αὐτῶν, τὸν ἔλεγον τῆς διαχειρίσεως καὶ τὰ ὄργανα ἐλέγχου.
- ζ. Τοὺς ὅρους τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ καὶ
- η. Τοὺς ὅρους διαλύσεως τοῦ κόμματος.

2. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ προβλέπῃ πλαίσια ἀφορῶντα εἰς τὸν κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ κόμματος, περὶ οὗ τὰ ἄρθρα 18 ἕως 20 τοῦ παρόντος.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις ὡς τίτλου, ἢ συντήσεως τούτου, ἢ ἐμβλήματος κόμματος, τῶν ἐμβλημάτων καὶ συμβόλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τοῦ Θρόνου ἢ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τοιούτων δυναμῶν νὰ προκαλέσουν σύγχυσιν πρὸς ἀνήκοντα εἰς ἕτερον κόμμα ἢ εἰς κόμμα διαλυθὲν καὶ δι' ὃν χρόνον διαρκεῖ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 παρ. 3 ἀπαγόρευσις.

4. Ἡ ἑδρα τοῦ κόμματος δεόν νὰ εὑρίσκηται ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 6.

Ἐγκρίσις καταστατικοῦ.

1. Τὸ καταστατικὸν τοῦ κόμματος ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν ἢ τῆς προσωρινῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς αἴτησις, εἰς ἣν ἐπισυνάπτονται:

- α. Ἡ συστατικὴ πράξις.
- β. Ἡ πράξις διορισμοῦ τῆς προσωρινῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.
- γ. Τὸ καταστατικόν.
- δ. Πίναξ ὑπογεγραμμένος ὑπὸ τῆς προσωρινῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ ἐμφαίνων τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸν τόπον καὶ χρόνον γεννήσεως, τὴν διεύθυνσιν κατοικίας καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἰδρυτῶν τοῦ κόμματος.

2. Ἡ περαιτέρω διαδικασία τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

3. Τὸ πολιτικὸν κόμμα ὀφίσταται ὡς τοιοῦτον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐγκριτικῆς τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, καθ' ἃ ὁ περὶ τοῦ Δικαστηρίου τούτου νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 7.

Τροποποιήσις καταστατικοῦ.

Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγκρίσιν, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, μετ' ἀντιγράφου τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως καὶ τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ὑποβαλλομένης ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 8.

Ὅργανα διοικήσεως.

1. Ἡ ὁργάνωσις τοῦ κόμματος διακρίνεται εἰς κεντρικὴν καὶ περιφερειακὴν.

2. Κεντρικὰ ὄργανα διοικήσεως τοῦ κόμματος εἶναι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ὁ Ἀρχηγός, ἡ Διοικῶσα Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος.

3. Περιφερειακὰ ὄργανα διοικήσεως εἶναι ἡ Τοπικὴ Συνέλευσις, ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῶν Γραφείων ἐκάστης περιφέρειας.

Ἄρθρον 9.

Γενικὴ Συνέλευσις.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀμέσως προηγούμενῃ βουλευτικῇ περιόδῳ διατελεσάντων βουλευτῶν, ὡς καὶ τῶν μὴ ἐκλεγέντων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὑποψηφίων, τοῦ Ἀρχηγοῦ, τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν περιφερειακῶν ὁργανώσεων τοῦ κόμματος εἰς ἀριθμὸν μέχρι τοῦ διπλασίου, κατὰ τὰ ἐιδικότερον ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενα, τῶν δι' ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν προβλεπομένων κατὰ νόμον βουλευτῶν. Κατὰ τὴν πρώτην ὁργάνωσιν τοῦ κόμματος ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ἀποτελοῦσα τὸ κυρίαρχον ὄργανον τοῦ κόμματος, ἔχει τὰς ἐξῆς ἰδίᾳ ἀρμοδιότητας:

α. Ἐκλέγει τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος, τὰ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίζεῖ δέ, ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 10, περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν.

β. Ἐγκρίνει τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ κόμματος.

γ. Κυροῖ τὸν κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ κόμματος.

δ. Ἐγκρίνει τὴν ἐκθεσιν περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως.

ε. Ἀποφασίζει περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος.

στ. Ἀποφασίζει περὶ τῆς διαλύσεως τοῦ κόμματος, ἢ τῆς συγχωνεύσεως τούτου μετ' ἄλλου.

Ἄρθρον 10.

Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος.

1. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 43 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ θητεία ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος, μὴ δυναμένη ἐκάστοτε νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα ἔτη. Ἡ θητεία αὕτη παρατείνεται, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος διατελεῖ Πρωθυπουργός, ἢ Ἀντιπρόεδρος ἢ μέλος τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ διάστημα ἀποκλείεται καὶ ἡ ἀντικατάστασίς του δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 43 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος ἐκλέγεται δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος, συερχομένης ἐπὶ τούτῳ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν.

3. Ὁ Ἀρχηγός:

α. Ἐκπροσωπεῖ τὸ κόμμα εἰς ὅλας τὰς σχέσεις του καὶ ἐκφράζει ἐπίσημως τὰς ἰδεολογικὰς, πολιτικὰς καὶ προγραμματικὰς κατευθύνσεις τοῦ κόμματος.

β. Ἐκφράζει τὰς θέσεις τοῦ κόμματος ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἐμφανιζόμενα ζητήματα τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας.

γ. Προϊσταται τῆς ὅλης ὁργανώσεως τοῦ κόμματος καὶ ἐποπτεύει τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

δ. Ἡγεῖται τῆς κοινοβουλευτικῆς ομάδος τοῦ κόμματος, ἐφ' ὅσον εἶναι μέλος τῆς Βουλῆς.

ε. Προεδρεύει τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

4. Τὸν Ἀρχηγόν, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἰς ὅλας τὰς ἀρμοδιότητάς του ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 11.

Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου, μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν ἐπτά οὐδὲ μείζων τῶν δέκα πέντε.

2. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐκλέγεται, ἐκ μελῶν τοῦ κόμματος, ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ θητεία ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε ἔτη.

3. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει, μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀντιπρόεδρον καὶ γραμματέα.

4. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ:

α. Προπαρασκευάζει τὰς ἐργασίας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων.

β. Συντάσσει τὸ σχέδιον προγράμματος τοῦ κόμματος καὶ εἰσηγεῖται σχετικῶς εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

γ. Ὁρίζει τοὺς ὑποψηφίους βουλευτάς, λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς προτάσεις τῶν Τοπικῶν Συνελεύσεων τοῦ κόμματος.

δ. Καθορίζει τὴν περιφερειακὴν διάρθρωσιν τοῦ κόμματος, ἐντὸς τῶν πλασίων τοῦ παρόντος καὶ τῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ.

ε. Συντάσσει τὸν κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ κόμματος.

στ. Ἀσκεῖ πᾶσαν ἄλλην ἀρμοδιότητα προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος ἢ τοῦ καταστατικοῦ.

5. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν τρεχουσῶν καὶ ἐπείγουσων ὑποθέσεων, δύναται νὰ προβλέπεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὁ ἐκ μελῶν τῆς ὡς ἂν Ἐπιτροπῆς σχηματισμὸς τριμελοῦς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ συνιστῶνται ὁμάδες ἐργασίας ἢ ὑποεπιτροπαὶ πρὸς μελέτην καὶ ὑποβολὴν προτάσεων ἐπὶ τοῦ προγράμματος ἢ τῆς ὁργανώσεως τοῦ κόμματος ἢ ἐπὶ τρεχόντων πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον 12.

Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ.

1. Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ κόμματος, ἐκλεγόμενων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ θητεία ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ καὶ μὴ δυναμένη ἐκάστοτε νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε ἔτη. Τὰ μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν δύναται νὰ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ:

α. Ἐποπτεύει τὴν ἐγκαιρὸν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δαπανῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ κόμματος.

β. Καταρτίζει, κατὰ ἡμερολογιακὸν ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κόμματος.

γ. Καταρτίζει τὸν ἀπολογισμὸν διαχειρίσεως τοῦ κόμματος.

Ἄρθρον 13.

Περιφερειακὴ ὁργάνωσις τοῦ κόμματος.

Ἡ περιφερειακὴ ὁργάνωσις τοῦ κόμματος, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἐκλογικὰς περιφέρειάς τῆς Χώρας, καθορίζεται ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἥτις συνιστᾷ εἰς ἐκάστην περιφέρειαν τὰ τοπικὰ ὄργανα τοῦ κόμματος.

Ἄρθρον 14.

Τοπικὴ Συνέλευσις.

1. Ἡ Τοπικὴ Συνέλευσις ἐκάστης περιφέρειας ἀπαρτίζεται ἐκ:

α. Τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην βουλευτικὴν περίοδον διατελεσάντων βουλευτῶν τῆς περιφέρειας, ὡς καὶ τῶν μὴ ἐκλεγέντων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὑποψηφίων τοῦ κόμματος.

β. Τῶν μελῶν τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς.

γ. Τῶν κατὰ τὸ καταστατικὸν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ κόμματος τῆς οἰκείας περιφέρειας ἐκπροσώπων αὐτῶν. εἰς ἀριθμὸν μέχρι τοῦ δεκαπλάσιου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβλεπομένων κατὰ νόμον διὰ τὴν περιφέρειαν βουλευτῶν.

2. Ἡ Τοπικὴ Συνέλευσις εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον ἐκάστης περιφέρειας, ἔχει δὲ τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

α. Ἐκλέγει, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἐπομένου ἁρθρου, τὰ μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφασίζει περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν.

β. Ὑποβάλλει προτάσεις πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ κόμματος περὶ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας.

γ. Ἐκλέγει τοὺς ἐκπροσώπους τῆς περιφέρειας εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ κόμματος καὶ

δ. Ἐγκρίνει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς δράσεως τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 15.

Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται διὰ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν πέντε καὶ μείζων τῶν ἐννέα.

2. Τὰ μέλη τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται, μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν, μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ κόμματος τῆς περιφέρειας, ἐπὶ θητεία ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος, πλην τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὸ πρῶτον ὄργανοῦται τὸ κόμμα, ὅποτε ταῦτα ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, ἐπὶ τῇ αὐτῇ θητείᾳ.

3. Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς τὸν πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον καὶ γραμματέα αὐτῆς.

4. Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ:

α. Ἐκπροσωπεῖ τὸ κόμμα ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφέρειᾳ.

β. Καθορίζει τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τῆς δράσεως τοῦ κόμματος ἐντὸς τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας, ἐν τῷ πλαίσιῳ τῶν ἀποφάσεων καὶ κατευθύνσεων τῶν κεντρικῶν ὁργάνων τοῦ κόμματος.

γ. Μελετᾷ τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν περιφέρειαν ζητήματα καὶ εἰσηγεῖται περὶ αὐτῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ κόμματος.

δ. Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Τοπικῆς Συνελεύσεως καὶ

ε. Ἀσκεῖ πᾶσαν ἄλλην ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κόμματος προβλεπομένην ἀρμοδιότητα.

Ἄρθρον 16.

Γραφεῖα τοῦ κόμματος.

Ἐν ἐκάστῃ ἐκλογικῇ περιφέρειᾳ δύναται νὰ συνιστῶνται, κατὰ δήμους ἢ κοινότητες, ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, ἐν ἣ πλείονα γραφεῖα ἐξαρτώμενα ἐκ τῆς οἰκείας Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ καταστατικῷ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 17.

Τὰ μέλη τοῦ κόμματος.

1. Μέλη πολιτικοῦ κόμματος δύναται νὰ εἶναι μόνον πολῖται Ἕλληνες, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Οὗτοι μετέχουν τοῦ πολιτικοῦ κόμματος τῆς προτιμήσεώς των. Ἡ ἀποδοχὴ ἢ μὴ τινὸς ὡς μέλους εἶναι ἐλευθέρα διὰ τὸ κόμμα.

2. Δεν δύνανται νά είναι μέλη πολιτικού κόμματος:

α. Τά ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα πρόσωπα.

β. Οἱ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου στερούμενοι τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος.

γ. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος στερούμενοι τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτῶν δικαιώματος.

δ. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἀποστερούμενοι αὐτοδικαίως ἢ κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀποστέρησις.

3. Ἡ ἀποχώρησις μέλους κόμματος ἀπὸ τούτου εἶναι ἀπολύτως ἐλευθέρα εἰς πάντα χρόνον. ἀνεξαρτήτως πάσης προγενεστέρως ἀντιθέτου δηλώσεως αὐτοῦ. Ἐγγραφὴ μέλους πολιτικοῦ κόμματος εἰς ἕτερον κόμμα λογίζεται αὐτοδικαίως ὡς παραίτησις ἀπὸ τῆς ιδιότητος τοῦ μέλους τοῦ πρώτου, τῆς διαγραφῆς ἐκ τοῦ μητρώου τούτου οὗτης ὑποχρεωτικῆς.

4. Ἡ ιδιότης τοῦ μέλους πολιτικοῦ κόμματος εἶναι δεκτικὴ ἀντιπροσωπεύσεως. Οὐδεὶς δύναται νά εἶναι ἀντιπρόσωπος πλεόν τοῦ ἑνὸς μέλους.

5. Ἡ ἐνάσκησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ μέλους δύναται νά ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐκπληρώσεως τῶν οικονομικῶν του ὑπεχρεώσεων (τακτικῆς εἰσφορᾶς).

6. Αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἐγγραφῆς τῶν μελῶν, ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν, τὰ κατ' αὐτῶν δυνάμενα νά ληφθοῦν μέτρα, ὡς καὶ οἱ λόγοι ἐπιβολῆς τῶν, αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἀποβολῆς τῶν μελῶν ρυθμίζονται εἰδικώτερον διὰ τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ κόμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 18.

Πηγαὶ κανόνων λειτουργίας.

1. Ἡ ἐν γένει λειτουργία τῶν κομμάτων, διεπομένη βασικῶς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ παρόντος, ρυθμίζεται εἰδικώτερον καὶ ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις, διὰ τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ συμπληροῦντος τοῦτο κανονισμοῦ λειτουργίας.

2. Οἱ ἀνωτέρω κανόνες λειτουργίας τῶν κομμάτων ἐρμηνεύονται πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν κεφαλῇ Α' τοῦ παρόντος ἀρχῶν.

Ἄρθρον 19.

Ἀντικείμενον κανονισμοῦ λειτουργίας.

Ὁ κανονισμὸς λειτουργίας τοῦ κόμματος περιέχει εἰδικώτερον:

α. Τὸν δικαστικὸν κανονισμὸν, ἀναφερόμενον εἰς θέματα ἐγγραφῆς τῶν μελῶν καὶ συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν ἐν γένει δραστηριότητα τοῦ κόμματος, εἰς τὰς λεπτομερεῖας τῆς ἀναδείξεως τῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος, εἰς τὰ τοῦ τρόπου συγκλήσεως καὶ λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων αὐτοῦ, εἰς τὰ τοῦ τρόπου λήψεως τῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τῶν καθ' ἑκάστα ὀργάνων καὶ ἐκτελέσεως αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς πᾶν ἕτερον θέμα διοικήσεως τοῦ κόμματος.

β. Τὸν πειθαρχικὸν κανονισμὸν, καθορίζοντα τοὺς λόγους καὶ τὰς προϋποθέσεις λήψεως πειθαρχικῶν μέτρων κατὰ τῶν μελῶν ἢ τῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος, τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασία καὶ τὴν κλίμακα τῶν μέτρων τούτων, τὰς δυνάμενας νά ἀσκηθοῦν προσφυγᾶς, ὡς καὶ τὰ ἀρμόδια, πρὸς ἐπιβολὴν τῶν κυρώσεων ἢ κρίσιν ἐπὶ τῶν προσφυγῶν, ὅργανα τοῦ κόμματος.

γ. Τὸν κανονισμὸν οικονομικῆς διαχειρίσεως, ρυθμίζοντα τὰ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ κόμματος, τὰ τῆς

διενεργείας τῶν πληρωμῶν, τὰ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ τῆς τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 20.

Σύνταξις καὶ ἐγκρίσις κανονισμοῦ λειτουργίας.

1. Ὁ κανονισμὸς λειτουργίας τοῦ κόμματος συντάσσεται ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ κυροῦται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ κόμματος. κατατίθεται ἀμελλητί εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, ἀποτελεῖ δὲ στοιχεῖον κρίσεως διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐνάσκησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παραγράφου 4 καὶ 5 τοῦ Συντάγματος δικαιοδοσίας του.

2. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθοριζόμενα τμήματα τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας δύναται νά συνταχθοῦν καὶ κυρωθῶν κεχωρισμένως ὡς εἰδικοὶ κανονισμοὶ τοῦ κόμματος, ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας.

3. Πᾶσα τροποποίησις τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 διαδικασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 21.

Γενικοὶ κανόνες.

1. Ἡ λειτουργία τῶν συλλογικῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πλειονοψηφίας. Αἱ ἐν αὐτοῖς συζητήσεις καὶ ψηφοφορίαι διεξάγονται ἐλευθέρως καὶ ἐπὶ ἴσοις ὅροις δι' ἅπαντας τοὺς συμμετέχοντας. Κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεων τῶν μελῶν ἢ τὴν ψηφοφορίαν πρὸς λήψιν ἀποφάσεων, εἶναι ἀνεπίτρεπτος ἡ δέσμευσις τῶν συμμετεχόντων ἐξ ἀποφάσεων ἢ ὑποδείξεων ἄλλων ὀργάνων.

2. Αἱ εἰσηγήσεις πρὸς τὰ συλλογικὰ ὅργανα τοῦ κόμματος ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως διατυπώνονται ἐγγράφως καὶ διανέμονται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως.

3. Τὰ συλλογικὰ ὅργανα τοῦ κόμματος εὐρίσκονται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐφ' ὅσον παρίστανται περισσότερα τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν αὐτῶν.

4. Δεν δύναται νά λυθῇ ἡ συνεδρίασις συλλογικοῦ ὀργάνου, πλην τῆς περιπτώσεως τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐλλείψεως ἀπαρτίας, πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων, ἀνεῦ τῆς συναινέσεως τῆς πλειονοψηφίας τῶν παρισταμένων μελῶν.

Ἄρθρον 22.

Λειτουργία Γενικῆς Συνελεύσεως.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἑτοῦς κατόπιν προσκλήσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἐκτάκτως δὲ ὅποτεδήποτε κρίνουν ἀναγκαίαν τὴν σύγκλησιν αὐτῆς ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος ἢ ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συγκαλεῖται ὡσάυτως ὅποτεδήποτε ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεωτικῶς, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦλάχιστον τῶν μελῶν τοῦ κόμματος. Ἐν τῇ αἰτῇσι ἀναγράφονται τὰ συζητητέα θέματα καὶ ὁ λόγος τῆς ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Συνελεύσεως. Ἐν ἀρνήσει τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς πρὸς σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, οἱ αἰτούντες δικαιοῦνται νά προσφύγουν εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, τὸ ὅποῖον δι' ἀποφάσεώς του δύναται, κρίνον ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, νά ἐξουσιοδοτήσῃ τοὺς αἰτούντας, ὅπως συγκαλέσουν ταύτην, καθορίζον ἅμα καὶ τὰ τῆς προεδρίας τῆς οὕτω συγκαλουμένης συνελεύσεως.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, πλην τῶν περιπτώσεων τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, ἐκλογῆς ἢ ἀνακλήσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἐκλογῆς ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ διαλύσεως ἢ συγχωρεύσεως

τοῦ κόμματος, καθ' ὅς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἡ πλειονοψηφία τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπὶ προσωπικῶν θεμάτων λαμβάνονται πάντοτε διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 23.

Λειτουργία Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει τακτικῶς ἀνὰ δίμηνον καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις κληθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς.

2. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 24.

Λειτουργία Τοπικῶν Συνελεύσεων.

Αἱ Τοπικαὶ Συνελεύσεις συνέρχονται τακτικῶς κατ' ἔτος δύο μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ χρόνου συγκλήσεως τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ κόμματος, ἐκτάκτως δὲ ὡσαυτὴν κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ἡ οἰκεία Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐπὶ προσωπικῶν δὲ θεμάτων διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 25.

Λειτουργία Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν.

Τὰ τῶν συνεδριάσεων τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, τὰ τῆς ἀπαρτίας καὶ τρόπου λήψεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, διέπονται, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ κανονισμῷ λειτουργίας τοῦ κόμματος δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ παρόντος, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΝ

Ἄρθρον 26.

Ὑπόδειξις ὑποψηφίων.

1. Ἀπὸ τῆς προκηρῆξεως γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐκαστὴ Τοπικὴ Συνέλευσις καταρτίζει πῖνακα, εἰς ὃν ἐγγράφονται οἱ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἱκανοὶ νὰ εἶναι ὑποψήφιοι τοῦ κόμματος ἐν τῇ περιφερείᾳ.

2. Ὁ πῖναξ οὗτος, περιλαμβάνων ὀνόματα ἐκλογίμων πολιτῶν μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ νόμον προβλεπομένων διὰ τὴν οἰκείαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν βουλευτῶν, υποβάλλεται εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ κόμματος, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος, περὶ προκηρῆξεως τῶν γενικῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 27.

Κατάρτισις συνδυασμῶν τοῦ κόμματος.

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποβαλλομένους αὐτῇ πίνακας, ἐπιλέγει ἐκ τούτων ὡς καὶ ἐξ ἄλλων ἐνδεδουλευμένων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς προσώπων, μὴ δυναμένων ὅμως νὰ ὑπερβούν τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐδρῶν τῆς περιφερείας, τοὺς ὑποψηφίους τοῦ κόμματος καὶ καταρτίζει τοὺς συνδυασμοὺς αὐτοῦ δι' ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας.

2. Ἐν παραλείψει ἐγκαιροῦ ὑποβολῆς πίνακος προτεινομένων ὑποψηφίων ὑπὸ Τοπικῆς τινὸς Συνελεύσεως, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος χωρεῖ εὐθὺς, κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς κρίσιν, εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κόμματος διὰ τὴν οἰκείαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

3. Οὐδεὶς συνδυασμὸς πολιτικοῦ κόμματος δύναται νὰ περιλαμβάνῃ, εἰς ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἀριθμὸν ὑποψηφίων ἐλάσσονα τοῦ ἡμίσεος τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῇ ἐκλεγομένων βουλευτῶν.

4. Ἐλλειπῆς κατάρτισις συνδυασμοῦ εἰς οἰανδήποτε ἐκλογικὴν περιφέρειαν, κατὰ παράβασιν τῆς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ διατάξεως, συνεπάγεται τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ κόμματος ἀπὸ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐκλογάς, καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, ἀπαγγελλόμενον ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

5. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω συνδυασμῶν, καταρτίζει κατάλογον τῶν ἐνταύτως δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν προτεινομένων ὑποψηφίων τοῦ κόμματος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος. Ὁ κατάλογος οὗτος περιλαμβάνει ὀνόματα ὑποψηφίων μέχρι τοῦ ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας προβλεπομένου ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ κατατίθεται εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, κατὰ τὰ εἰδικότερον ἐν τῇ ἐκλογικῇ νομοθεσίᾳ ὀριζόμενα.

6. Ὁ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ κατάλογος ὑποψηφίων συντάσσεται, ἀνεξαρτήτως πάσης προτάσεως ἢ ὑποδείξεως τῶν Τοπικῶν Συνελεύσεων, κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, δὲν δύναται δὲ νὰ περιλάβῃ ὀνόματα ὑποψηφίων ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς συνδυασμοὺς τοῦ κόμματος ἐν ταῖς ἐπὶ μέρους ἐκλογικαῖς περιφερείαις.

Ἄρθρον 28.

Διεξαγωγὴ προεκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ συμμετοχῇ εἰς τὰς ἐκλογάς.

1. Ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν ἐκαστοῦ κόμματος στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου προγράμματος αὐτοῦ, διεξάγεται δὲ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Χώραν ζητήματα.

2. Κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον, τὰ πολιτικὰ κόμματα τὰ συμμετέχοντα τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος δικαιούνται, ὅπως προβαίνουν εἰς ἀνακοινώσεις διὰ τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλεφίας. Ὁ χρόνος διαρκείας τῶν ἀνακοινώσεων τούτων καθορίζεται ἴσος δι' ἅπαντα τὰ κόμματα.

3. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀνακοινώσεων, ἐπιτρέπεται ὅπως ζητηθῇ ὑπὸ τῶν κομμάτων ἢ ὑπὸ τῆς τηλεφίας ἐμφάνισις καὶ ὁμιλία τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ ἄλλων ἐκπροσώπων αὐτῶν. Ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης ἐμφανίσεως, μὴ δυνάμενος νὰ εἶναι κατώτερος τῆς μιᾶς ὥρας οὐδὲ ἀνώτερος τῶν δύο ὥρῶν δι' ἕκαστον κόμμα καὶ δι' ἅπαντα τὴν προεκλογικὴν περίοδον, εἶναι ἴσος δι' ἅπαντα τὰ κόμματα. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀνωτέρω χρόνου δύναται νὰ γίνῃ τῇ αἰτήσῃ τοῦ κόμματος καὶ εἰς πλείονας ἐκπομπάς, μὴ ὑπερβαίνουσας πάντως τὰς τέσσαρας.

4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὁ συνασπισμὸς κομμάτων λογίζεται ὡς ἐνιαῖον κόμμα.

5. Πολιτικὸν κόμμα μὴ μετέχον βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐπὶ ἐξαετίαν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, διαλύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Πᾶσα παρότρυνσις τῶν πολιτῶν περὶ ἀποχῆς ἐκ τῆς ἐνασχέσεως τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτῶν δικαιώματος, κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 56 τοῦ Συντάγματος, ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ κόμματος, τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν ἢ τῶν ὀργάνων διοικήσεως αὐτοῦ, ἀνεξαρτήτως συμμετοχῆς τοῦ κόμματος εἰς τὰς ἐκλογάς, συνεπάγεται τὴν διάλυσιν αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 29.

Κρατικὴ συμμετοχὴ εἰς ἐκλογικὰς δαπάνας.

1. Αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι δαπάναι τῶν κομμάτων πρὸς κανονικὴν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ προσηκόντι μέτρῳ διεξαγωγὴν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Κράτους.

2. Αἱ ὡς ἂν δαπάναι ὑπολογίζονται γενικῶς καὶ ἐνταύτως δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, ἐπὶ τῇ θάσει ἐλαχίστου ὁρίου ἐξόδων κατὰ ἐκλογέα καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, τὸ οὗτο δὲ προκύπτον ποσὸν δαπανῶν κατανέμεται εἰς τὰ κόμματα, κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ἐκαστοῦ πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν κομμάτων προταθέντων κατὰ τὰς ἐκλογάς ὑποψηφίων.

3. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατανεμομένου ποσοῦ προκταβάλλεται εἰς ἕκαστον κόμμα τὸ ἡμισυ μὲν πρὸ τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ τὰς ἐκλογάς καὶ ἐφ' ὅσον τὸ κόμμα συνεχέντρωσε τὸ ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος, ὀριζόμενον ποσοστὸν ψήφων.

4. Τὸ ὕψος τοῦ κατὰ ἐκλογέα ἐλαχίστου ὁρίου ἐξόδων καὶ ἡ διαδικασία καταβολῆς τῶν δαπανῶν καθορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενον τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑσω-

τερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, τῶν ἀναγκαίων κονδυλίων ἐγγραφομένων κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΠΟΡΟΙ—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

*Ἀρθρον 30.

Πόροι τῶν κομμάτων.

1. Οἱ πόροι τῶν κομμάτων εἶναι τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι.
2. Τακτικοὶ πόροι εἶναι:
 - α. Αἱ ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ τῶν μελῶν.
 - β. Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς τῶν νέων μελῶν.
 - γ. Αἱ ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ κόμματος πρόσδοι.
 - δ. Ἡ κρατικὴ συνεισφορά πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκλογικῶν ἐξόδων.

3. Ἐκτακτοὶ πόροι εἶναι:
 - α. Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ πρὸς τὸ κόμμα.
 - β. Ἔσοδα ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν.
 - γ. Ἔσοδα ἐξ ἐορτῶν καὶ ἄλλων σχετικῶν ἐκδηλώσεων.
4. Τὸ ὕψος τῶν κατὰ τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς παραγράφου 2 ἐσόδων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, ὃ δὲ τρόπος εἰσπράξεως αὐτῶν ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ κόμματος.
5. Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὁρίξῃ ἐπίσης τὸν τρόπον γενικῆς αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν ἀρχικῶς καθορισθέντων, διὰ τὰς εἰσφοράς καὶ τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς τῶν μελῶν, ποσῶν.

6. Αἱ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ πρὸς πολιτικὸν κόμμα γίνονται πάντοτε ἐπώνυμος. Τοιαῦτα παροχαὶ συνιστάμεναι εἰς εἶδος ἢ εἰς προσφοράν ὑπηρεσιῶν ἀποτιμῶνται εἰς χρῆμα καὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ οἰκεία βιβλία εἰς τὰς τιμὰς, αἵτινες θὰ κατεβάλλοντο δι' ὅμοια ἢ παρεμφερῆ εἶδη ἢ ὑπηρεσίας.

*Ἀρθρον 31.

Λογαριασμός κόμματος.

1. Ἐκαστον κόμμα ὀφείλει νὰ τηρῇ παρ' ἀνεγνωρισμένης ἑλληνικῆς τραπεζίης εἰδικὸν λογαριασμόν, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνεται ἡ συνολικὴ κίνησις τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν αὐτοῦ.
2. Αἱ πληρωμαὶ τῶν δαπανῶν τοῦ κόμματος ἐνεργοῦνται δι' ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας ὁριζόμενα.
3. Ὁ κανονισμὸς λειτουργίας δύναται νὰ προβλέπῃ τὴν ἐκδοσιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.

*Ἀρθρον 32.

Τηρούμενα βιβλία.

1. Ἐκαστον κόμμα τηρεῖ τὰ κάτωθι βιβλία:
 - α. Βιβλίον ἐσόδων, εἰς ὃ ἀναγράφονται, συνολικῶς καὶ κατὰ κατηγορίας, τὰ πάσης φύσεως ἔσοδα τοῦ κόμματος κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν πραγματοποιήσεώς των.
 - β. Βιβλίον δαπανῶν, εἰς ὃ ἀναγράφονται, κατ' αὐξήσαντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν, τὰ ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα πληρωμῆς καὶ προπληρωμῆς.
 - γ. Βιβλίον ἀποδόσεως λογαριασμῶν ἐπὶ τῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, εἰς ὃ ἀναγράφονται αἱ ἐπὶ τῇ ἐξέσει τούτων πραγματοποιηθεῖσαι τελικῶς δαπάναι.
2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βιβλία θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου πρὸ πάσης χρησιμοποίησώς των.
3. Τὰ ἀποδεικτικά τῶν λογαριασμῶν δεόν νὰ φυλάσσωνται ἐπὶ δέκα ἔτη, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, εἰς ὃ ταῦτα ἀναφέρονται.

*Ἀρθρον 33.

Δημοσιότης διαχειρίσεως καὶ ὑποβολὴ στοιχείων.

1. Ὁ ὑπὸ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτιζόμενος προϋπολογισμὸς περιλαμβάνει πάντα τὰ ἐτήσια ἔσοδα καὶ

ἔξοδα τοῦ κόμματος, ὑποβάλλεται δὲ μετὰ σχετικῆς ἐκθέσεως πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τούτου, ἣτις εἰσηγείται τὸν προϋπολογισμόν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν πρὸς ἔγκρισιν.

2. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ προηγουμένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὅστις δημοσιεύεται εἰς δύο τούλάχιτον ἡμερησίας ἐφημερίδας τῆς πρωτεύουσας.

3. Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσίν του ὁ ἀπολογισμὸς, μετὰ σχετικῆς ἐκθέσεως, ὑποβάλλεται εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον πρὸς ἔλεγχον. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς πᾶν δικαιολογητικὸν στοιχεῖον, χρήσιμον πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐλέγχου του, ἀποτελεῖ δὲ τοῦτο στοιχεῖον κρίσεως διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀνάσκησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παραγράφοι 4 καὶ 5 τοῦ Συντάγματος δικαιοδοσίας του.

4. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐκάστου ἔτους τὰ κόμματα ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλουν πρὸς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον πλήρη στοιχεῖα, ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν γένει κεντρικὴν καὶ περιφερειακὴν ὀργάνωσιν τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

5. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφαις τοῦ παρόντος ἁρθρου στοιχείων, ἢ ὑποβολῆς ἀτελῶν τοιούτων, τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον καλεῖ τὴν διοίκησιν τοῦ πολιτικοῦ κόμματος ὅπως συμμορφωθῇ, ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας, μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ τρίμηνον.

6. Προκυπτούσης ἀμφισβήτησεως ὡς πρὸς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ὑποβληθεισῶν στοιχείων, τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐξακρίβωσιν διὰ παντὸς νομίμου ἀποδεικτικοῦ μέσου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

*Ἀρθρον 34.

Ἐκουσία διάλυσις.

1. Τὸ πολιτικὸν κόμμα διαλύεται ἐκουσίως κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ ἢ, ἀνεξαρτήτως τούτων, εἰς οἰονδήποτε χρόνον δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, καθορίζουσας συνάμα καὶ τὴν τύχην τῆς περιουσίας αὐτοῦ. Ἡ ἐκουσία διάλυσις ἀπαγορεύεται, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐκκρεμῇ ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου θέμα διαλύσεως αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 ἁρθρου 58 τοῦ Συντάγματος.

2. Ἄμα τῇ διαλύσει τὸ κόμμα τελεῖ ἐν ἐκκαθαρίσει, διατηροῦν τὴν νομικὴν αὐτοῦ προσωπικότητα διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ μέχρι πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως.

3. Οἱ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ, ἢ διὰ τῆς κατὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, διοριζόμενοι ἐκκαθαρισταὶ ὀφείλουν, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων αὐτῶν, νὰ ἐνεργήσουν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ κόμματος, ἅμα δὲ τῷ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως, νὰ συντάξουν ἰσολογισμόν. Ὁ ἰσολογισμὸς, μετὰ τῶν λογαριασμῶν τῆς ἐκκαθαρίσεως, ὑποβάλλεται εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον πρὸς ἔλεγχον.

4. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριστῶν τοῦ λειτουργήματος αὐτῶν, τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, τῇ αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, διορίζει τοὺς ἐκκαθαριστάς, καθορίζον συνάμα τὸ ὕψος καὶ τὸν τρόπον καταβολῆς τῆς ἀμοιβῆς των, καταλογιζομένης εἰς ἔαρος τῆς περιουσίας τοῦ κόμματος.

5. Ἀπλὴ μετονομασία τοῦ κόμματος ἢ τροποποιήσις τῆς ὀργανώσεως αὐτοῦ δὲν συνιστᾷ διάλυσιν.

6. Αἱ ἀποφάσεις περὶ διαλύσεως κόμματος κατατίθενται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, διὰ τῆς καταθέσεως δὲ ταύτης τελειοῦται ἡ διαδικασία τῆς διαλύσεως.

7. Απαγορεύεται ή παρ' ούοδῆποτε χρήσις τοῦ τίτλου ή τῆς συντήσεως τούτου ὡς καὶ τοῦ ἐμβλήματος αὐτοδιαλυθέντος κόμματος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπὶ ἐξαετίαν ἀπὸ τῆς διαλύσεως.

Ἄρθρον 35.

Συγχώνευσις κομμάτων.

1. Ἡ συγχώνευσις κόμματος εἰς ἕτερον εἶναι ἐλευθέρα, διὰ δὲ τὴν πραγματοποιήσιν αὐτῆς ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων, λαμβανομένη διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 22 παρ. 3 πλειονοψηφίας.

2. Ἐπὶ συγχώνευσιν κόμματος εἰς ἕτερον, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ, δὲν ἐνεργεῖται ἐκκαθάρισις. ἡ ἐν γένει δὲ περιουσία τοῦ συγχωνευομένου κόμματος μεταβιβάζεται ἐκουσίως εἰς τὸ κόμμα, εἰς δ' ἡ συγχώνευσιν.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ συγχώνευσιν κόμματος εἰς κόμμα.

Ἄρθρον 36.

Διάλυσις ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, διαπιστοῦν κατὰ τὸ ἔλεγχον τῆς λειτουργίας καὶ τῆς δράσεως κόμματος τὴν συνδρομὴν προϋποθέσεως τινος. ἐκ τῶν ἐν παραγράφοις 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος, προβαίνει, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, εἰς τὴν διάλυσιν τούτου, κηρύττον ἅμα τὸ κόμμα ἐκτὸς νόμου ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένην διαδικασίαν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπόφασις περὶ διαλύσεως τοῦ κόμματος δύναται νὰ ληφθῇ καὶ διαρκούντος τοῦ ἐκλογικοῦ ἁγῶνος καὶ μέχρι τῆς προτεραιᾶς τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ, ὅτι τὸ κόμμα, κατὰ παρέκκλισιν ἢ παράβασιν τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῶν προγραμματικῶν αὐτοῦ ἐξαγγελιῶν, ἐμπίπτει εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος.

3. Παρερροχόμενων ἀπράκτων τῶν ἐν ἄρθρῳ 33 προθεσμιῶν ἡ διαπιστουμένη ὁπωσδήποτε ὅτι τὸ κόμμα δὲν συμμορφώθη πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις, τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ κόμματος, θέτον ἅμα τούτο ἐκτὸς νόμου, ἐφ' ὅσον, ἐκ τῆς μὴ συμμορφώσεως αὐτοῦ συνάγεται συνδρομὴ τινὸς τῶν ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος περιπτώσεων.

Ἄρθρον 37.

Συνέπειαι ἀναγκαστικῆς διαλύσεως.

1. Ἡ περιουσία τοῦ ἐκτὸς νόμου τιθεμένου, κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος, κόμματος δημεύεται περιερχομένη εἰς τὸ Δημόσιον, ὅπερ εὐδύνεται διὰ τὰ χρέη μέχρι τοῦ ἐνεργητικοῦ.

2. Τὸ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διαλυμένον, κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος, κόμμα τελεῖ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν. Οἱ ἐκκαθαρισταί, ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ἐνεργοῦν καὶ ἀμείβονται κατὰ τὰ ἐν παραγράφοις 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος διαλαμβανόμενα. Τὸ τυχὸν ἀπομένον ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας τοῦ κόμματος κατατίθεται εἰς ἀνεγνωρισμένην ἑλληνικὴν τράπεζαν, ἐφ' ὅσον δὲ ἐντὸς πενταετίας δὲν ἀναζητηθῇ ὑπὸ κόμματος ἀποτελοῦντος ἀνασύστασιν τοῦ διαλυθέντος, περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν διαλύσεως κόμματος κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος, τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον καθορίζει καὶ τὸν χρόνον ἀπαγορεύσεως χρησιμοποίησεως τοῦ τίτλου καὶ τοῦ ἐμβλήματος τοῦ κόμματος. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὡς ἄνω χρόνου, ὁ τίτλος καὶ τὸ ἐμβλημα δύναται νὰ χρησιμοποιηθοῦν κατὰ προτίμησιν ὑπὸ τοῦ κόμματος ὅπερ ἀποτελεῖ ἀνασύστασιν τοῦ διαλυθέντος, ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως. Τίτλος καὶ ἐμβλημα ἐκτὸς νόμου τεθέντος κόμματος, κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθοῦν καθ' οἷονδήποτε τρόπον.

4. Ἐπιφυλασσομένης τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ περιουσία διαλυθέντος κόμματος διατίθεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ, ἀπαγορευομένης ὁπωσδήποτε τῆς διανομῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, μετὰ τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 38.

Ἀνασύστασις κόμματος.

Διαλυθὲν κόμμα θεωρεῖται ὡς ἀνασυσταθὲν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐφ' ὅσον τὸ νέον κόμμα διέπεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν, κατὰ βάσιν, γενικῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ κατευθύνσεων, τὰ δὲ ἰδρυτικὰ αὐτοῦ μέλη, κατὰ πλειονοψηφίαν, ἦσαν μέλη τοῦ διαλυθέντος κόμματος. Κατὰ τὰ λοιπὰ δέον νὰ συντρέχουν αἱ περὶ ἰδρύσεως κόμματος προϋποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 39.

Ἐφαρμογὴ τῶν περὶ σωματείων διατάξεων.

Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ εἰδικώτερον περὶ σωματείων διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ ἄλλων νόμων, ἐφ' ὅσον τὰ περὶ ὧν ἐκάστοτε πρόκειται θέματα δὲν ρυθμίζονται ἄλλως ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 40.

Ἀποκλίσεις κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν.

1. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἡ κατάρτισις τῶν συνδυασμῶν τοῦ κόμματος δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ μόνῃς τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, ἀνευ προτάσεων ἐκ μέρους τῶν Τοπικῶν Συνελεύσεων.

2. Ἐπίσης, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ ἐν ἄρθρῳ 29 προβλεπομένη κρατικὴ συμμετοχὴ προκαταβληθῇ ἐν τῷ συνόλῳ εἰς τὰ συμμετέχοντα τῶν ἐκλογῶν κόμματα, κατὰ τὸ ἀναλογοῦν ἐκάστῳ μερίδιον.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἀποτελεῖ τὸ σύνολον τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν.

Ἄρθρον 41.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καθορίζεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΥΛΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΤ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(10)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 801

Περί τῆς λειτουργίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 77 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος Ἑξειαστικῶν Ἐπιτροπῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Συγκρότησις - Λειτουργία.

Πᾶσα κατὰ τὸ ἄρθρον 77 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος συνιστωμένη ὑπὸ τῆς Βουλῆς Ἑξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται, διασκέπτεται καὶ ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ἐκάστοτε ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

Δικαιοδοσίαι.

Ἡ Ἑξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἀναγκασίαν ἐξέτασιν, πρὸς διακρίβωσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῇ, δύναται δὲ νὰ ζητῇ πρὸς τοῦτο πληροφορίας ἐγγράφους ἢ προφορικὰς παρὰ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἀρχῶν, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ παρὰ φυσικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 3.

Ἐξουσίαι Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἑξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ ἐξετάζη μάρτυρας, νὰ διατάσῃ πραγματογνωμοσύνην καὶ νὰ ἐνεργῇ αὐτοψίαν, ὅφ' οὗς ὅρους καὶ διατυπώσεις διεξάγει ταύτας ὁ ἀνακριτὴς.

Ἄρθρον 4.

Ἐκτασις ἐξουσιῶν.

1. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ περιορίζη τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ἐξουσίας τῆς Ἑξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ χορηγῇ ρητῶς αὐτῇ καὶ τὰς ἐξουσίας τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ τῆς κατασχέσεως ἐγγράφων καὶ ἄλλων πειστηρίων.

2. Τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐξουσίας ἀσκαεῖ ἡ Ἑξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ὅφ' οὗς ὅρους καὶ διατυπώσεις ἀσχοῦνται αὐταί, κατὰ τὸν Κώδικα Ποινικῆς Δικονομίας, ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Χρονικά ὅρια ἐξουσιῶν.

Αἱ ἐξουσίαι τῆς Ἑξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἀνατέλλονται ἐν περιπτώσει λήξεως τῆς συνόδου, παύουν ὅμως ἐν περιπτώσει λήξεως τῆς Βουλευτικῆς περιόδου ἢ διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἥτις συνέστησεν αὐτήν.

Ἄρθρον 6.

Μάρτυρες.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 212 παρ. 1 ἐδ. α' ἕως γ' καὶ παρ. 2 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μαρτύρων ἐξεταζομένων ὑπὸ τῆς Ἑξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ὁ μάρτυς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ περιστατικά, ἀτινα ἀποκαλύπτομενα δύνανται νὰ προκαλέσων εἰς αὐτὸν ἢ εἰς πρόσωπον μεθ' οὗ οὗτος διατελεῖ εἰς τινὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 222 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας συγγενικῶν σχέσεων, ἀμεσον περιουσιακὴν ζημίαν ἢ ἡθικὴν βλάβην ἢ δύνανται νὰ ἐκθέσων τοῦτον ἢ τὸ κατὰ τὰ ὡς ἀνω συγγενικὸν αὐτοῦ πρόσωπον εἰς κίνδυνον ποινικῆς διώξεως.

3. Ὁ μάρτυς δὲν ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ καταθέσῃ περιστατικά ἀποκαλύπτοντα θεμιτὸν ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν ἀπόρητον.

4. Ὁ μάρτυς ὀφείλει, προσκαλούμενος, νὰ θεβαιώσῃ καὶ ἐνόρκως τὴν συνδρομὴν γεγονότος, ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ κατὰ τὰς παρ. 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρνησις τῆς μαρτυρίας του.

5. Δημοσιοὶ ὑπάλληλοι, ὡς καὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐν ἄρθρῳ 9 παρ. 1 Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὑπηρεσιῶν, προκειμένου περὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν καὶ ἀσφάλειαν δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, αἰτήσῃ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἥθελεν ἐξουσιοδοτήσῃ αὐτοὺς πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 7.

Ὁρκος μαρτύρων.

1. Οἱ μάρτυρες δύνανται νὰ ἐξετάζωνται καὶ ἐνόρκως.
2. Ὁ ὅρκος δίδεται κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 218 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὁριζόμενον τύπον.

Ἄρθρον 8.

Μέτρα εὐταξίας.

Κατὰ τῶν θορυβούντων, ἐναντιουμένων ἢ ἄλλως πῶς διαταρασσόντων τὸ ἔργον τῆς Ἑξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἔχει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 252 παρ. 3 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας χορηγούμενα τῷ ἀνακριτῇ δικαιώματα.

Ἄρθρον 9.

Ἐγγραφα.

1. Ἡ Ἑξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ ζητῇ μόνον παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τὴν προσαγωγὴν δημοσίων ἢ ἄλλων ἐγγράφων κατατεθειμένων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν Ὑπουργείων, ὡς καὶ τοῖς ἀρχείοις τῶν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὑπηρεσιῶν καὶ Ἀρχῶν, τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῶν ὑπαγομένων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ παραχωρηθεισῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τῶν ἀπολαύοντων εἰδικῶν προνομίων ἢ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, τῶν νομίμων ἐκπροσώπων τούτων ὑποχρεομένων ὅπως διαβιβάζουν τὰ αἰτούμενα ἔγγραφα εἰς τὸν Ὑπουργόν.

2. Οἱ Ὑπουργοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προσαγάγουν τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκτὸς ἂν ταῦτα, κατὰ τὴν κρίσιν των, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 10.

Ἑξεταστικαὶ πράξεις κατ' ἐξουσιοδότησιν.

1. Ἡ Ἑξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐνέργειαν εἰδικῶς ὁρισμένων ἐξεταστικῶν πράξεων εἰς ἐν ἡ πλείονα τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ εἰς ἐφέτην ἢ πρωτοδικὴν ὑπηρετοῦντα ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐν ἡ μέλλει νὰ διενεργηθῇ ἡ ἐξεταστικὴ πράξις.

2. Τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐντεταλμένα τὴν ἐνέργειαν τῶν εἰδικῶς ὁρισμένων ἐξεταστικῶν πράξεων πρόσωπα ἔχουν ὡς πρὸς τούτας τὰς αὐτὰς ἐξουσίας, οἷας ἡ Ἑξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς. Ἡ Ἑξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται ὅποτεδήποτε νὰ ἀνακαλῇ ἢ νὰ περιορίζη τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐντεταλμένων τούτων προσώπων.

Ἄρθρον 11.

Κυρώσεις.

Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀπειθείας μὴ ἐμφανιζομένων μαρτύρων ἢ ἀρνούμενων νὰ καταθέσων ἢ νὰ ὀρκισθῶν ἐφαρμόζονται ἀντὶ λόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 229 καὶ 230 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Τὰ ἐντάλματα εἰαίας προσαγωγῆς τῶν

ἀπειθούντων μαρτύρων υπογράφονται υπό του προέδρου τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, υπό του ἐντεταλμένου τὴν ἐνέργειαν ὀρισμένης ἐξεταστικῆς πράξεως προσώπου καὶ διαβιβάζονται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, ἐπιμελεῖα τοῦ ὁποίου καὶ ἐκτελοῦνται κατὰ νόμον.

Ἄρθρον 12.

Ὅστις ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας βεβαιοῖ, ἐνόρκως ἢ ἀνωμοτί, ἐνώπιον τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν ἐνέργειαν ὀρισμένης ἐξεταστικῆς πράξεως προσώπου ψευδῆ πράγματα ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀποκρύπτει τὰ ἀληθῆ, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 224 καὶ 225 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 13.

Ἀποζημιώσεις — Δαπάναι.

1. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν προσώπων, ὧν ἐξητήθη ἡ συνδρομή κατὰ τὴν ἐξέτασιν, καθορίζονται διὰ πράξεως τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Προκειμένου περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων αἱ ἀποζημιώσεις ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχύουσας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων διατάξεις.

3. Αἱ περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀποζημιώσεις, ὡς καὶ πάσαι αἱ συναφεῖς πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς δαπάναι, βαρύνουν τὸν προϋπολογισμόν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 14.

Πόρισμα.

Μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἐξεταστικῶν πράξεων, ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκτιμᾷ καὶ ἀξιολογεῖ τὸ συλλεγὲν ἀποδεικτικὸν ὕλικόν, υποβάλλει δὲ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν, μετὰ σχετικοῦ πορίσματος, ἐντὸς τῆς ὑπ' αὐτῆς ταχθείσης προθεσμίας.

Ἄρθρον 15.

Ἐναρξεις ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(11)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 802

Περὶ εὐθύνης τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1.

Εὐθύνη ἐκ παραβιάσεως διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων.

Μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός, ὅστις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, δι' ἐνεργείας ἢ παραλείψεως του, παραβιάζει ἐκ προθέσεως διατάξεις τοῦ Συντάγματος, τῶν νόμων ἢ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 παρ. 1 ἕως 3 τοῦ Συντάγματος ἐκδιδομένων βασιλικῶν διαταγμάτων, ἢ ἐτέρων κανονιστικῶν πράξεων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν καὶ ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 63 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὀριζόμενα, διαρκείας ἀπὸ δύο μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Βλάβη συμφερόντων τοῦ Κράτους.

Μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός, ὅστις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, χωρὶς νὰ παραβιάξῃ διάταξιν τοῦ Συντάγματος, τῶν νόμων, τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων, ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 παρ. 1 ἕως 3 τοῦ Συντάγματος ἐκδιδομένων βασιλικῶν διαταγμάτων ἢ ἐτέρων κανονιστικῶν πράξεων, δι' ἐνεργείας ἢ παραλείψεως του βλάπτει, ἐκ προθέσεως, τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν καὶ ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων διαρκείας ἀπὸ δύο μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Εὐθύνη ἐκ προσυπογραφῆς πράξεων.

Μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός, προσυπογράφων βασιλικὸν διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει ἢ ἀποφάσει τῆς Κυβερνήσεως ἢ υπογράφων πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τῶν ὁποίων στοιχειοθετοῦνται αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀξιόποιναι πράξεις, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ αὐτοῦρου, μειωμένην κατὰ τὸ ἄρθρον 83 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 4.

Εὐθύνη ἐξ ἀνακοινώσεων.

Μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργός, ὅστις κατὰ παράβασιν τῶν καθηκόντων του ἀνακοινοῖ εἰς τρίτον περὶ πράγματος, τὸ ὁποῖον γνωρίζει, ἢ περὶ ἐγγράφου διαπεπιστευμένου ἢ προσοιτοῦ αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην προέβη ἐπὶ σκοπῷ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους ἢ τρίτου τινὸς ἢ ἰδίας αὐτοῦ ἢ τρίτου ὀφελείας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἀπὸ δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Εὐθύνη ἐκ παραβιάσεως ποινικῶν διατάξεων.

Ἡ ὑπὸ μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ παραβίασις, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, τῶν κειμένων ποινικῶν διατάξεων, συνεπάγεται τὴν κατὰ τοῦ παραβάτου ἐπιβολὴν τῶν ἐν αὐταῖς ποινῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένην διαδικασίαν.

*Άρθρον 6.

Πράξεις άσχετοι προς δημόσια καθήκοντα.

Τά έγκλήματα τών μελών τής Κυβερνήσεως και τών Υφυπουργών, τά άσχετα προς τά δημόσια αυτών καθήκοντα, δέν υπάγονται εις τās διατάξεις του παρόντος, εκδικάζονται δέ ταύτα υπό τών κατά τās διατάξεις τών άρθρων 111 παρ. 6 και 112 παρ. 2 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας προβλεπομένων δικαστηρίων.

*Άρθρον 7.

Παραγραφή.

Τά υπό τών άρθρων 1 έως 5 του παρόντος προβλεπόμενα έγκλήματα παραγράφονται άμα τή παρόδω τής πρώτης συνόδου τής έπομένης βουλευτικής περιόδου, εκείνης καθ' ήν διεπράχθησαν.

*Άρθρον 8.

Παράλληλος έφαρμογή Ποινικού Κώδικος.

Αί διατάξεις του Γενικού μέρους του Ποινικού Κώδικος, ως αὐται ισχύουν εκάστοτε, εφαρμόζονται και επί τών διά του παρόντος προβλεπομένων έγκλημάτων, έφ' όσον έν αὐτῷ δέν όρίζεται άλλως.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διαδικασία ενώπιον τής Βουλής.

*Άρθρον 9.

*Άσκησης ποινικής διώξεως.

Τήν κατά τό παρόν Νομοθετικόν Διάταγμα ποινικήν διώξιν κατά μέλους Κυβερνήσεως ή Υφυπουργού, διατελοῦντος ή μη έν τή άρχή, ως και τών τυχόν συμμετόχων, μόνη ή Βουλή δικαιοῦται νά άσκήση ενώπιον του κατά τό άρθρον 94 του Συντάγματος Ειδικού Δικαστηρίου, πρό τούτου δέ ουδεμία επιτρέπεται διώξις, άνάκρισις ή προανάκρισις.

*Άρθρον 10.

Προϋποθέσεις ποινικής διώξεως.

Η περί διώξεως πρότασις είναι άπαράδεκτη, εάν δέν φέρη τās υπογραφάς δέκα πέντε τουλάχιστον βουλευτών και δέν προσδιορίζη τά στοιχεία, έφ' όν στηρίζεται ή συνιστώσα τό αντικείμενον τής κατηγορίας παράβασις.

*Άρθρον 11.

Διαδικασία.

1. Η κατά τά άνωτέρω πρότασις, εὐθὺς ως παραδοθή εις τό προεδρείον τής Βουλής, αναγιγνώσκεται έν δημόσια συνεδρίασι, ακολουθῶν δέ εκτυπῶνται και διανέμεται εις τούς βουλευτάς.

2. Η πρότασις έγγραφεται εις τήν ήμερησίαν διάταξιν έντός όκτώ ήμερῶν από τής καταθέσεως. συζητείται δέ κατά τήν σειράν τής έγγραφής, πλην αν ή Βουλή κηρύξη ταύτην κατεπείγουσαν και όρίση άλλην ήμέραν προς συζήτησιν.

*Άρθρον 12.

1. Η ενώπιον τής Βουλής συζήτησις περιορίζεται εις τήν λήψιν αποφάσεως περί διεξαγωγής ή μη προανακρίσεως.

2. Η απόφασις λαμβάνεται διά μυστικής ψηφοφορίας, εις τήν όποιαν δέν μετέχει ό καταγγελλόμενος εάν είναι βουλευτής.

*Άρθρον 13.

1. Εάν ή Βουλή άπορρίψη τήν περί διώξεως πρότασιν, αὐτή δέν δύναται πλέον νά επαναληφθῇ, έντός εάν προκύψουν νέα στοιχεία. Εάν ή πρότασις γίνη δεκτή, παραπέμ-

πεται εις τόν κατά τό άρθρον 127 του Συντάγματος Έπιτροπον προς διενέργειαν εξέτασεως και υποβολήν πορίσματος, κατά τό άρθρον 94 του Συντάγματος, έντός τασσομένης υπό τής Βουλής προθεσμίας.

2. Μη υπάρχοντος Έπιτρόπου τής Βουλής αὐτή προβαίνει εις γενικήν συζήτησιν και λαμβάνει απόφασιν επί τής περί διατυπώσεως κατηγορίας προτάσεως.

*Άρθρον 14.

Δικαιώματα και καθήκοντα Έπιτρόπου.

1. Ο Έπιτροπος, ενεργῶν εξέτασιν, έχει τά κατά τόν Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δικαιώματα και καθήκοντα του παρά Πλημμελειοδικαίς Εισαγγελέως, συλλέγει δέ τά απαιτούμενα στοιχεία προς λήψιν υπό τής Βουλής αποφάσεως περί παραπομπής ή μη εις δίκην του καταγγελλομένου, ό όποιος και καλείται νά άπαντήσει επί τής κατηγορίας.

2. Ο Έπιτροπος, δύναται νά παραγγείλῃ εις εισαγγελέα, παρ' Εφέταις ή παρά Πλημμελειοδικαίς, τήν διενέργειαν εξέτασεως επί όρισμένων θεμάτων.

*Άρθρον 15.

Ανακοίνωσις πορίσματος εξέτασεως εις τήν Βουλήν.

Έντός τής υπό τής Βουλής όρισθείσης προθεσμίας, ή όποία δύναται νά παραταθῇ τή αίτήσει του Έπιτρόπου, οὗτος αναγιγνώσκει εις τήν Βουλήν τήν επί τής εξέτασεως έκθεσιν. Η έκθεσις αὐτή, περιέχουσα τό πόρισμα τής εξέτασεως, καταλήγει εις πρότασιν περί παραπομπής ή μη εις δίκην του καταγγελλθέντος και τών τυχόν συμμετόχων, αν κατά τήν εξέτασιν άπεκαλύφθησαν τοιοῦτοι, κατατίθεται δέ εις τό Προεδρείον τής Βουλής μετά τών σχετικῶν εκθέσεων και λοιπῶν έγγραφων. Η έκθεσις εκτυπῶνται και διανέμεται εις τούς βουλευτάς έντός πέντε ήμερῶν. Οί βουλευται και οί καταγγελλόμενοι δύνανται νά λάβουν γνώσιν πάντων τῶν έν πῶ Γραφείῳ τής Βουλής κατατεθειμένων έγγραφων.

*Άρθρον 16.

Γενική συζήτησις έν τή Βουλή.

Κατά τήν έν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ συνεδρίασιν, ή Βουλή όρίζει ήμέραν γενικής συζητήσεως επί τής προτάσεως, συγχρόνως δέ καλεῖ τούς καταγγελλομένους, και εάν δέν είναι μέλη τής Κυβερνήσεως, Υφυπουργοί ή βουλευταί, νά εμφανισθοῦν κατά τήν συζήτησιν ταύτην και νά αντικριθῶσιν τά βαρύνοντα τούτους στοιχεία.

*Άρθρον 17.

Εάν ό Έπιτροπος δέν υποβάλῃ τήν έκθεσιν έντός τής ταχθείσης, κατά τό άρθρον 13 προθεσμίας, ή Βουλή χωρεῖ και άνευ εκθέσεως εις γενικήν συζήτησιν επί τής περί κατηγορίας προτάσεως.

*Άρθρον 18.

Ψηφοφορία έν τή Βουλή.

Μετά τό πέρας τής γενικής συζητήσεως, ή επί τής προτάσεως ψηφοφορία διεξάγεται μυστικῶς και ίδιαιτέρως επί εκάστου κεφαλαίου αὐτῆς.

*Άρθρον 19.

Συνέπειαι άπορρίψεως κατηγορίας.

Εάν ή Βουλή άπορρίψη τήν περί κατηγορίας πρότασιν, ουδέποτε πλέον επαναλαμβάνεται αὐτή, επί του αὐτου αντικειμένου. Εάν ή πρότασις γίνη δεκτή, ή Βουλή διατυπώνει τό κατηγορητήριον κατά τās σχετικās διατάξεις του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και χωρεῖ εις τήν διά μυστικής ψηφοφορίας εκλογήν τριῶν βουλευτῶν μετά ισαρίθμων άναπληρωματικῶν, όπως υποστηρίξουν τήν κατηγορίαν ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου. Οί κατηγοροί ενεργοῦν εγκύριως κατά πλειονοψηφίαν, έχουν δέ τά κατά τόν Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δικαιώματα και καθήκοντα του εισαγγελέως.

*Άρθρον 20.

Συνέπεται ἐν περιπτώσει λήξεως περιόδου
ἢ διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐὰν ἡ Βουλὴ διαλυθῇ ἢ λήξῃ ἡ βουλευτικὴ περίοδος πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως ἐκθέσεως, ἢ ἐκ τῶν ἐκλογῶν, προσελθούσα νέα Βουλὴ ἀποφασίζει, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος, περὶ τῆς διεξαγωγῆς νέας ἐξετάσεως. Ἐὰν ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἢ ἡ λήξις τῆς βουλευτικῆς περιόδου, ἐπέλθῃ μετὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς ἀναγνώσιν τῆς ἐκθέσεως, ἡ γενικὴ συζήτησις περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς προτάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης, διεξάγεται μετὰ τὴν συγκρότησιν εἰς Σώμα τῆς ἐκ τῶν ἐκλογῶν προκυπούσης νέας Βουλῆς.

*Άρθρον 21.

Κλήρωσις μελῶν Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

1. Κατὰ τὴν πρώτην δημοσίαν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, μετὰ πάροδον τριῶν ἡμερῶν ἀπ' ἧς ἀπεφασίσθῃ ἢ εἰς δίκην παραπομπῇ, ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἐνεργεῖ, κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Συντάγματος, τὴν κλήρωσιν τῶν δώδεκα μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ ἐξ ἀναπληρωματικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου τῶν κληρωτέων δικαστῶν, τὸν ὁποῖον ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ ἐγκαίρως.

2. Ἡ κλήρωσις δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ, ἂν δὲν εἴναι ἐφικτὴ ἡ συγκρότησις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

*Άρθρον 22.

Ἡ κλήρωσις τῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν κατηγορῶν, ἂν δὲν ἐγένετο, παρελείφθῃ ἢ διεκόπη, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ κατὰ τὴν ἐπομένην σύνοδον τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης περιόδου τῆς Βουλῆς.

*Άρθρον 23.

Διάδισις ἀποφάσεως Βουλῆς εἰς Ἄρειον Πάγον,
ἀναστολὴ προόδου τῆς δίκης.

1. Μετὰ τὴν κλήρωσιν, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀποστέλλει ἀμελλητί εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν περὶ παραπομπῆς εἰς δίκην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, κατὰλογον τῶν κληρωθέντων δικαστῶν καὶ τῶν ἐκλεγέντων κατηγορῶν, τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν, ὡς καὶ ὀλόκληρον τὴν δικογραφίαν.

2. Ἡ λήξις τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν πρόοδον τῆς δίκης. Ἐν περιπτώσει λήξεως τῆς περιόδου ἢ διαλύσεως τῆς Βουλῆς, μετὰ τὴν παραπομπὴν ἢ καὶ διαρκούσης τῆς δίκης, ἀναστέλλεται ἡ ἐνδίκασις ἢ ἡ πρόοδος ταύτης μέχρι διορισμοῦ κατηγορῶν ὑπὸ τῆς νέας Βουλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προδικασία ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

*Άρθρον 24.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, εὐθὺς ὡς λάβῃ τὴν δικογραφίαν, διορίζει ἐν ἐκ τῶν κληρωθέντων μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἀνακριτὴν καὶ ἀποστέλλει εἰς τοῦτον τὴν δικογραφίαν.

2. Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω διοριζόμενος ἀνακριτὴς ἔχει τὰ κατὰ τὸν Κώδικα Ποινικῆς Δικονομίας δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ παρὰ Πλημμελειοδίκαις τακτικοῦ ἀνακριτοῦ, κωλύμενος δὲ ἀναπληροῦναι δι' ἄλλου μέλους τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Καθήκοντα γραμματέως παρὰ τῷ ἀνακριτῇ ἀσκεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

*Άρθρον 25.

Πρὸς ἐπίλυσιν πάσης κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἀνακυπτούσης δυσχερείας, ἰδίως δὲ πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 307

καὶ 309 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὀριζομένων, συγκροτεῖται τριμελὲς συμβούλιον, ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἀνακριτοῦ καὶ δύο ἐκ τῶν κληρωθέντων τακτικῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, λαμβανομένων κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει κωλύματος, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου ἀναπληροῦνται ἐκ τῶν ἀμέσως κατὰ τὴν κλήρωσιν ἐπομένων.

*Άρθρον 26.

1. Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 συμβουλίου προεδρεύει ὁ κατὰ ἑαυτὸν ἀνώτερος δικαστὴς, ἐπὶ ἰσοδύναμον δὲ ὁ ἀρχαιότερος.

2. Ὁ παρὰ τῷ ἀνακριτῇ γραμματεὺς ἀσκεῖ καὶ τὰ καθήκοντα γραμματέως παρὰ τῷ Συμβουλίῳ.

*Άρθρον 27.

Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ περαιώσῃ τὴν ἀνάκρισιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἀποστολῆς τῆς δικογραφίας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Συμβούλιον, τῇ αἰτήσει του, παρατείνῃ τὴν ἀνωτέρω προθεσίαν. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἀνακρίσεως ἀποστέλλει τὰ περὶ ταύτης ἐγγράφα εἰς τοὺς κατηγορούμενους, γνωστοποιεῖ δὲ ταῦτα καὶ εἰς τὸν κατηγοροῦμενον.

*Άρθρον 28.

Παρατηρήσεις κατηγορῶν καὶ κατηγορουμένου ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως.

Ἐπὶ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως οἱ κατηγοροὶ καὶ ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ὑποβάλουν, εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ὅσας κρίνουν ἀναγκαίως παρατηρήσεις καὶ αἰτήσεις, ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 27 ἀποστολῆς τῆς δικαγραφίας ἢ τῆς γνωστοποιήσεως.

*Άρθρον 29.

Ἐὰν οὐδεμία ἐγένετο, ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 δεκαήμερου προθεσμίας, παρατηρήσεις ἢ αἰτήσεις ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως, ὁ ἀνακριτὴς διαδίδει τὴν δικογραφίαν εἰς τοὺς κατηγορούμενους καὶ ἀνακοινεῖ τοῦτο ἀμελλητί εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, οὗτος δὲ ἐκδίδει ἐντὸς δύο ἡμερῶν πρᾶξιν, διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζει δικάσιμον τῆς ὑποθέσεως μετὰ τεσσαράκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας, καὶ σημειοῖ προτέτι τὰ ὀνόματα τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς συνεδριάσεως τούτου. Ἡ πρᾶξις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς τε τοὺς κατηγορούμενους καὶ τὸν ἀνακριτὴν.

*Άρθρον 30.

Ἐὰν ἐγένετο ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα παρατήρησις ἢ αἴτησις καὶ ὁ ἀνακριτὴς δὲν ἀπεδέχθῃ ταύτην, ἀποφαίνεται τὸ Συμβούλιον, ἅμα δὲ τῇ ἐκδόσει ἢ τῇ ἐκτελέσει τῆς ἀποφάσεως τούτου ἢ δικογραφία ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς κατηγορούμενους καὶ εἰδοποιεῖται ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων.

*Άρθρον 31.

Πρόεδρος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου — ἀναπλήρωσις
τακτικῶν μελῶν.

Πρὸς νόμιμον συγκρότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Συντάγματος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἀπαιτεῖται, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 43, ἡ παρουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ ὁποῖος καὶ προεδρεύει αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ παρουσία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 κληρωθέντων δώδεκα τακτικῶν δικαστῶν, τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἐκλεγέντων κατηγορῶν. Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου, κωλύμενα, ἀντικαθίστανται δι' ἀναπληρωματικῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη παρυσκόκονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως καὶ ἀναπληροῦν τὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἀποχωρήσαντα μέλη.

*Άρθρον 32.

Διορισμός συνηγόρων.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος δὲν διώρισε συνηγόρους, τὸ Δικαστήριον διορίζει δύο ἢ τρεῖς ἐξ ἐπαγγέλματος.

*Άρθρον 33.

Διεξαγωγή τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίας.

Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς δημοσιεύσεως τῆς αποφάσεως, διεξάγεται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα ἢ δὲν τροποποιεῖνται ὑπὸ τοῦτου.

*Άρθρον 34.

Μὴ ἐμφάνισις κλητευθέντος κατηγορουμένου.

1. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος, κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῇ, λογίζεται ὡς κατ' ἀντιμωλίαν δικαζόμενος, τὸ δὲ νόμιμον τῆς κλητεύσεως κρίνεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον ὁριστικῶς. Δύναται ὅμως ὁ κλητευθεὶς κατηγορούμενος νὰ ζητήσῃ δι' ἐνὸς ἢ πλείονων συνηγόρων, ἐμφανιζομένων ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον, τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης ὡς πρὸς αὐτόν, ἀποδεικνύων, ὅτι ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ ἀποβαίνει ἀδύνατος ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του. Ἡ πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότης χορηγεῖται καὶ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

2. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης παραχρῆμα, ἐάν δὲ κρίνῃ, ὅτι οἱ προβαλλόμενοι λόγοι εἶναι θάσμιοι καὶ σπουδαῖοι ἀναβάλλει τὴν δίκην εἰς ἐτέραν ρητὴν δικάσιμον ἢ ἀορίστως, ὡς πρὸς πάντας τοὺς κατηγορουμένους ἢ χωρίζει ταύτην ὡς πρὸς τὸν μὴ ἐμφανισθέντα.

*Άρθρον 35.

Ἀπουσία ἢ ἄγνωστος διαμονὴ κατηγορουμένου.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀπὼν καὶ ἀρνησθῇ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, ἡ ἀνάκρισις προχωρεῖ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, παραλειπομένων τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ὀριζομένων κλητεύσεων καὶ κοινοποιήσεων μέχρι πέρατος τῆς ἀνακρίσεως.

*Άρθρον 36.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθρου 35, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὀρίζει δικάσιμον μετὰ ἐξήκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς περὶ τοῦτου πράξεώς του, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας περὶ κλητεύσεως τῶν ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν δικάσιμον, δικάζεται ἐρήμην, δυνάμενος νὰ υποβάλῃ αἰτήσιν ἀκυρώσεως τῆς αποφάσεως ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως ταύτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐπίδοσιν πρὸς πρόσωπα ἀγνώστου διαμονῆς.

3. Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως κατατίθεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Ἀρείου Πάγου, οὗτος δὲ υποβάλλει ἀμελλητί ἀντίγραφα τῆς περὶ τοῦτου ἐκδόσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοὺς κληττόρους.

4. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας, ἡ ἀπόφασις καθίσταται ἀμετάκλητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐπανάληψις διαδικασίας.

*Άρθρον 37.

Κατὰ τῶν αποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

*Άρθρον 38.

Ὁ Ἀρειὸς Πάγος δικάζει κατὰ τὰ ἐν ἁρθροῖς 528 καὶ ἐπόμενα τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα καὶ ἀποφαίνεται, ἐάν ὑπάρχῃ ἢ μὴ περίπτωσις ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, χωρὶς νὰ ἀκυροῖ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

*Άρθρον 39.

Ἐάν ὁ Ἀρειὸς Πάγος ἀποφανθῇ, ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, ἡ δικογραφία ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἡ δὲ ὑπόθεσις ἀνακρίνεται καὶ ἐκδικάζεται ἐκ νέου κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὀριζομένην διαδικασίαν. Ὁ Πρόεδρος γνωστοποιεῖ τὴν ἐπανάληψιν ταύτην εἰς τὴν Βουλὴν.

*Άρθρον 40.

Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀκυροῖ τὴν πρώτην ἀπόφασιν του, ἐάν πεισθῇ ὅτι αὕτη ἀντίκειται εἰς τὰ κατὰ τὴν νέαν δίκην βεβαιωθέντα καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐκ νέου κατ' οὐσίαν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐκτέλεσις τῶν αποφάσεων.

*Άρθρον 41.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα.

*Άρθρον 42.

Αἱ διὰ τῶν αποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καταγινωσκόμεναι ποιναὶ παύουν ἐκτελοῦμεναι ἢ ἐξαλείφονται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Γενικαὶ διατάξεις.

*Άρθρον 43.

Ἐφαρμογὴ διατάξεων Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐπὶ δικονομικῶν θεμάτων μὴ ρυθμιζομένων ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

*Άρθρον 44.

Ἀναπλήρωσις Προέδρου καὶ Γραμματέως.

Κατὰ πάσας τὰς διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένας περιπτώσεις, τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπόντα, ἐλλείποντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἰς ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου κατὰ τάξιν ἀρχαιότητος. Τὸν Γραμματέα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπόντα, ἐλλείποντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Γραμματεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, τοῦτου δὲ ἀπόντος, ἐλλείποντος ἢ κωλυομένου, οἱ νόμιμοι τοῦ πρώτου ἀναπληρωταί.

*Άρθρον 45.

Ἐξαίρεσις μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Αἰτήσεις ἐξαίρεσεως ὁλοκλήρου τοῦ κατὰ τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἢ τῶν δικαστῶν. ὥστε διὰ τοῦ ὑπολειπομένου ἀριθμοῦ αὐτῶν νὰ μὴ καθίσταται δυνατὴ ἡ νόμιμος συγκρότησις τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἶναι ἀπαράδεκτος.

*Άρθρον 46.

Ἀγωγή ἀποζημιώσεως—Ἀστικὴ εὐδύνῃ τοῦ Δημοσίου.

1. Ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι ὀριζομένων ἐγκλημάτων γεννᾶται κατὰ τοῦ καταδικασθέντος μέλους Κυβερνήσεως ἢ Ὑπουργοῦ καὶ ἀγωγή ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ ζημιωθέντος. Ἡ ἀγωγή ἐγείρεται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις.

2. Τὸ Δημόσιον ἐνέχεται εἰς ἀποζημίωσιν ἑνακα παρανόμων πράξεων ἢ παραλείψεων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ πράξις ἢ ἡ παράλειψις ἐγένετο κατὰ παράδωσιν διατάξεως κειμένης χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Ματὰ τοῦ Δημοσίου ἐνέχεται εἰς ὀλβκληρον καὶ τὸ μέλος τῆς Κυβερνήσεως ἢ ὁ Ὑπουργός, ἐὰν ἡ πράξις ἢ ἡ παράλειψις αὐτοῦ εἶναι ὑπαιτία, καὶ ἐφ' ὅσον ἐχώρησεν κατάδικη.

*Ἀρθρον 47.

Προϋπόθεσις διώξεως μέλους Κυβερνήσεως ἢ Ὑπουργοῦ διαρκούσης τῆς θητείας.

Διαρκούσης τῆς θητείας τοῦ μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑπουργοῦ δὲν διώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἂνυ ἀδείας τῆς Βουλῆς.

Μεταβατικὴ διάταξις.

*Ἀρθρον 48.

Ἀσκησις ἀρμοδιοτήτων Βουλῆς, Ἐπιτρόπου Βουλῆς καὶ κατηγορῶν—παραγραφὴ.

1. Μέχρι τῆς συγκροτήσεως εἰς Σῶμα τῆς πρώτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ἐκλεγχομένης Βουλῆς, τὰς ἐν τῷ παρόντι ἀρμοδιότητας τῆς Βουλῆς ἀσκεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὰς δὲ ἀρμοδιότητας τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ὁ Πρωθυπουργός.

2. Τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Βουλῆς καὶ τῶν κατηγορῶν ἀσχοῦν μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐκλεγόμενα ὑπὸ ταύτης.

3. Ἀσκηθείσης ποινικῆς διώξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος κατὰ μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑπουργοῦ καὶ μὴ ἐκδοθείσης ἐπὶ ταύτης ἀποφάσεως μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Βουλῆς, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 20 καὶ 23 τοῦ παρόντος.

4. Ἐγκλήματα, περὶ ὧν τὸ παρὸν διὰ τὰ ὅποια δὲν ἡσκήθη ποινικὴ δίωξις μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συγκλήσεως εἰς Σῶμα τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Βουλῆς, παραγράφονται ἅμα τῇ συγκροτήσει ταύτης.

*Ἀρθρον 49.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὁνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ εἰτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 803

Περὶ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟῦ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟῦ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

*Ἀρθρον 1.

Ἀριθμὸς μελῶν.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὁρίζεται εἰς ἑνδεκα. Δύναται ὅμως νὰ ἀυξηθῇ μέχρι δέκα πάντε διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

2. Εἰς τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀριθμὸν τῶν μελῶν περιλαμβάνονται ὁ Πρόεδρος καὶ δύο Ἀντιπρόεδροι.

*Ἀρθρον 2.

Προσόντα διορισμοῦ.

1. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διορίζονται: α) ἐξ ἀνωτάτων δικαστικῶν ἢ καθηγητῶν νομικῶν μαθημάτων τῶν ἀνωτάτων σχολῶν ἢ διακεκριμένων νομομαθῶν καὶ β) ἐκ δημοσίων ἀνδρῶν διακριθέντων εἰς τὴν πολιτικὴν, τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ζωὴν, ὡς καὶ ἀνωτάτων δημοσίων λειτουργῶν.

2. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχείον α' τῆς προηγουμένης παραγράφου κατηγοριῶν.

*Ἀρθρον 3.

Κωλύματα διορισμοῦ.

1. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 40ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

2. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐντὸς ἐνενηκόντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως συντεταγμένης ληξιαρχικῆς πράξεως, ἐν ἑλλείψει δὲ ταυτῆς ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων ἢ, προκειμένου περὶ γυναικῶν, ἐκ τοῦ δημοτολογίου.

3. Ἐν ἑλλείψει τῶν ἐν παρ. 2 στοιχείων, περὶ τοῦ ἔτους καὶ τῆς ἡμέρας γεννήσεως ἀποφασίζει τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐν Ὁλομελείᾳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοῦτο ὑποβαλλομένων ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Ἐν ἀδυναμίᾳ διαπιστώσεως ὑπὸ τούτου τῆς ἡμέρας γεννήσεως, ὡς ταυτῆς θεωρεῖται ἡ 30ῇ Ἰουνίου τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως.

4. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου: α) ὁ μὴ ἐμπληρώσας τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις του ἢ μὴ ἀπαλλαγείς τούτων νομίμως. β) ὁ καταδικασθείς ἐφ' οἰσδήποτε κακούργηματι ἢ ἐφ' οἰσδήποτε πλημμελήματι. γ) ὁ καταδικασθείς ἀμετακλήτως ἐπὶ ἐνεργῶ συμμετοχῇ εἰς λόγμα, ὀργάνωσιν, τωματοῖον ἢ ἑνωσιν, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ διάδοσις καὶ ἐφαρμογὴ ἰδεῶν τεινουσῶν εἰς ἀνατροπὴν τοῦ κρατούντος πολιτεύματος ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ εἰς ἀπόσπασιν μέρους τῆς Ἑπικρατείας, δ) ὁ ὑπόδικος, ὁ διὰ τελεσιδικίου βουλεύματος παραπεμφθείς εἰς δίκην ἐφ' οἰσδήποτε ἐγκλήματι ἐκ τῶν ἐν ἐδαφίοις β' καὶ γ' τῆς παρούσης παραγράφου ἀναφερομένων, ε) ὁ ἐκπεσὼν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, στ) ὁ ἀπολυθείς τῆς θέ-

σεως δημοσίου εν γένει υπαλλήλου, συνεπεία οιασδήποτε ποινικής ή πειθαρχικής καταδίκης ή ανεπαρκείας και ζ) ο δι' οιονδήποτε λόγον αποβαλὼν τὴν ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

5. Ἡ παραγραφή τοῦ ἐγκλήματος ἐφ' ᾧ διετάχθη ή παραπομπή, ή παραγραφή τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ή ἀποκατάστασις, ή ἀμνηστία και ή χάρις μετ' ἄρσεως τῶν συνεπειῶν δὲν αἰρουν τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου κώλυμα.

*Ἀρθρον 4.

Διαδικασία διορισμοῦ.

1. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διορίζονται, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ὀλομελείας αὐτοῦ, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς κενωθῇ θέσις μέλους τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἀπευθύνει ἐρώτημα πρὸς αὐτό, ἵνα τοῦτο γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του διοριστέου ἐν τῇ κενῇ θέσει.

3. Περίληψις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και δύο τοῦλάχιστον ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς Πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

4. Μετὰ παρέλευσιν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, συνέχεται τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον και γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν υποβληθεισῶν αἰτήσεων και λοιπῶν στοιχείων, μὴ κωλύμενον νὰ γνωμοδοτήσῃ και περὶ προσώπου μὴ υποβαλόντος αἴτησιν.

5. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διοριζόμενα δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, παρισταμένου τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

6. Ἡ ἀρχιότης τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καθορίζεται ἐκ τοῦ χρόνου διορισμοῦ αὐτῶν. Ἐπὶ ταυτοχρόνου διορισμοῦ ἀρχαιότερος λογίζεται ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα προτάσσεται ἐν τῷ περὶ διορισμοῦ Β. Διατάγματι.

*Ἀρθρον 5.

Πρόεδρος και Ἀντιπρόεδροι.

1. Αἱ προαγωγὰς εἰς τὰς θέσεις τοῦ Προέδρου και τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐνεργοῦνται ἐκ μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ Πρόεδρος προΐσταται τοῦ Δικαστηρίου, προεδρεύει τῆς Ὀλομελείας, δύναται δὲ νὰ προεδρεύῃ και Τμημάτων.

3. Οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀναπληροῦν κατὰ σειράν ἀρχιότητος τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ή κωλύμενον και προεδρεύουν τῶν Τμημάτων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κατὰ Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους, ὀριζόμενα. Ἐπὶ ταυτοχρόνου προαγωγῆς, ἀρχαιότερος Ἀντιπρόεδρος θεωρεῖται ἐκεῖνος, οὗτινος προετάρχη κατὰ τὴν δημοσίευσιν τὸ Διάταγμα ή τὸ ὄνομα ἐν τῷ Διατάγματι. Τούτοις Ἀντιπροέδρους ἀναπληροῦν τὰ λοιπὰ μέλη κατὰ σειράν ἀρχιότητος.

*Ἀρθρον 6.

Ἱεραρχική τάξις.

Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου κατέχουν τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα ἐν τῇ δικαστικῇ ἱεραρχίᾳ.

*Ἀρθρον 7.

Τήβεννος.

Τὰ μέλη και οἱ πάρεδροι τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς δημοσίας συνεδριάσεις αὐτοῦ φέρουν τήβεννον, καθοριζομένην διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

*Ἀρθρον 8.

Ἀποδοχαί.

Αἱ ἀποδοχαί τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων και τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὀρίζονται ἀντιστοίχως ἴσαι πρὸς τὸν ἐκάστοτε μηνιαῖον μισθὸν προσηυξημένον κατὰ 200ο τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρων και μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, μετὰ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων, ἅτινα κατ' ἀνώτατον ὅριον προβλέπονται ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας διὰ τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ οὕτω καθορισθέντος μισθοῦ.

*Ἀρθρον 9.

Ἀνάλογος ἐφαρμογή διατάξεων καταστάσεως μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

1. Αἱ ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἱσχύουσαι διατάξεις περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας, κανονικῶν ή ἀναρρωτικῶν, περὶ δωσιδικίας και περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐν γένει καταστάσεως αὐτῶν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως και ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ἐκτὸς ἐὰν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι.

2. Αἱ αἰτήσεις ἀδειῶν υποβάλλονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὅστις ἐπισημειοῖ και τὴν γνώμην του περὶ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας και τῆς χρονικῆς διαρκείας αὐτῆς.

*Ἀρθρον 10.

Ἀποχώρησις—Παύσις—Ἐκπτώσις.

1. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν ἀπόδειξιν ταύτης τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 3 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

2. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου παύονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἀρθρου 97 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος και τῶν ἐκάστοτε ἱσχυουσῶν διὰ τοὺς ἰσοβίους δικαστικούς λειτουργοὺς συναφῶν διατάξεων, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων.

3. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετ' ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τὰ μέλη αὐτοῦ ἐκπίπτουν τοῦ λειτουργήματός των ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ή κτήσεως και ἀλλοδαπῆς ἰθαγενείας.

*Ἀρθρον 11.

Παραίτησις.

1. Τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου δικαιοῦνται νὰ παραιτηθοῦν. Αἴρεσις, ὅρος ή προθεσμία ἐν τῇ παραίτησει θεωροῦνται ὡς μὴ γεγραμμένοι.

2. Ἡ παραίτησις υποβάλλεται ἐγγράφως πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, τὰ ἀποτελέσματα δὲ ἐπέρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ἀποδοχῆς ταύτης Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

3. Ἡ υποβληθεῖσα παραίτησις δὲν γίνεται δεκτὴ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων ἔλαβε μέρος ὁ παραιτούμενος. Οὗτος ἀπὸ τῆς υποβολῆς μέχρι τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραίτησεως του υποχρεοῦται νὰ μετέχῃ τῶν διαπραγμάτων ἐπὶ τῶν συζητηθεισῶν τῇ συμμετοχῇ του ὑποθέσεων, νὰ ἀπέχῃ δὲ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν νέων ὑποθέσεων.

4. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3, ή παραίτησις λογίζεται γενομένη δεκτὴ, και ὁ υποβαλὼν ταύτην ὁποῖα ἔβαλλε τὴν ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, μετὰ πάροδον δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΟ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

*Άρθρον 12.

Σύνθεσις.

1. Τὸ βοηθητικὸν δικαστικὸν προσωπικὸν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἀποτελεῖται ἐξ ἑνδεκα παρόδρων καὶ ἑνδεκα εἰσηγητῶν, δυνάμενων νὰ αὐξήσων μέχρι δέκα πέντε διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον αὐξάνεται ἀντιστοίχως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ.

2. Οἱ παρόδροι καὶ οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου εἶναι μόνιμοι δικαστικοὶ λειτουργοί.

3. Πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν συνεπεία προκηρύξεως ἐκλογῶν ἢ ἄλλων λόγων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν μέχρι ἐξ κατ' ἀνώτατον ὅριον μηνῶν ἀπόσπασιν τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκασιούτος προσθέτου βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ, ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν πάσης κατηγορίας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρωτοδίκου μέχρι καὶ τοῦ ἐφέτου, πρὸς ἀσκήσιν καθηκόντων εἰσηγητοῦ καὶ παρόδρου παρὰ τῷ Συνταγματικῷ Δικαστηρίῳ. Ἡ ἀπόσπασις, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κεκλιμένας διατάξεις. Οἱ ἀποσπώμενοι διατηροῦν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς ὀργανικῆς τῶν θέσεως ἀπορρέοντα δικαιώματα, τοῦ ἐν τῇ θέσει τοῦ παρόδρου ἢ εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ Συνταγματικῷ Δικαστηρίῳ διανομένου χρόνου, λογιζομένου ὡς διανυθέντος ἐν τῇ ὀργανικῇ θέσει αὐτῶν.

*Άρθρον 13.

Εἰσηγηταί.

1. Αἱ θέσεις τῶν εἰσηγητῶν πληροῦνται διὰ διορισμοῦ τῶν ἐπιτυχόντων εἰς διαγωνισμὸν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Ἡ σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ἐξεταστέα μαθήματα, ἡ διαδικασία διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

2. Εἰς τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ πτυχιῶχοι Νομικοῦ Τμήματος Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου, συμπληρώσαντες ἐνιαύσιον παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου τῶν ἢ ἀπλήσαντες ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον τὸ δικηγορικὸν λειτουργήμα, δικαστικοὶ λειτουργοὶ πάσης κατηγορίας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐμίσθου παρὰ πρωτοδικῆς παρόδρου καὶ ἄνω καὶ δημόσιοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, πτυχιῶχοι νομικοῦ τμήματος Νομικῆς Σχολῆς ἐπὶ ὅτ τοῦλάχιστον βαθμῷ, ἔχοντες συμπληρώσει διετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς βαθμοῖς τούτοις. Οὐδεὶς δύναται νὰ μετᾷσῃ τοῦ διαγωνισμοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προκηρύξεως αὐτοῦ ἔχει ὑπερβῇ τὸ τριακστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὡς πρὸς τὰ κωλύματα διορισμοῦ εἰς θέσιν εἰσηγητοῦ ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 3 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

3. Περί τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν καταρτίζεται πινὰξ ἰσχύων ἐπὶ ἓν ἔτος.

4. Οἱ εἰσηγηταὶ ἐπιρίζονται ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς ἐμίσθου παρόδρου παρὰ πρωτοδικῆς, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, κατὰ τὴν σειράν ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸν πινὰκα ἐπιτυχίας ἐν τῷ διαγωνισμῷ. Οὗτοι δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν δὲ διανύουν διετὴ δοκιμαστικὴν ὑπηρεσίαν.

5. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διετοῦς δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας, τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον γνωμοδοτεῖ, ἐν Ὁλομελείᾳ, περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ ἐπαρκείας τῶν εἰσηγητῶν. Εἰσηγηταί, κρινόμενοι ὡς ἱκανοὶ καὶ ἐπαρκεῖς, μονοποιοῦνται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, προαγόμενοι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πρωτοδίκου καὶ λαμβάνουν τὰς εἰς αὐτὸν ἀντι-

στοιχοῦσας ἀποδοχάς. Δι' ὁμοίου Διατάγματος ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας οἱ κρινόμενοι ὡς μὴ ἱκανοὶ καὶ ἐπαρκεῖς.

6. Οἱ εἰσηγηταὶ μετὰ διετῇ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ πρωτοδίκου προάγονται, μετὰ γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ παρόδρου πρωτοδικῶν καὶ λαμβάνουν τὰς εἰς αὐτὸν ἀντιστοιχοῦσας ἀποδοχάς.

7. Οἱ εἰσηγηταὶ ἐπικουροῦν τὰ μέλη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοὺς παρόδρους ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν καθηκόντων τῶν.

*Άρθρον 14.

Πάρεδροι.

1. Αἱ θέσεις τῶν παρόδρων πληροῦνται 1) διὰ προαγωγῆς εἰσηγητῶν μετὰ ἐξαετὴ εὐδόκιμον ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπηρεσίαν ἢ 2) διὰ διορισμοῦ α) ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν ἐν γένει ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρωτοδίκου, ἐχόντων ἐξαετὴ τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὡς ἐμίσθων παρόδρων ὑπηρεσίαν, β) ἐξ εἰσηγητῶν Α' τάξεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ ἐκ δικαστικῶν ἀντιπροσώπων Α' τάξεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐχόντων τοῦλάχιστον ἐξαετὴ συνολικὴν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν, γ) ἐξ ὑφηγητῶν Νομικῆς Σχολῆς ἡμεδαποῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτίμου ἀλλοδαπῆς Σχολῆς καὶ δ) ἐκ δικηγόρων παρ' ἐφέταις ἐχόντων τοῦλάχιστον ἐξαετὴ συνολικὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ πάρεδρος ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐν παρ. 3 τοῦ παρόντος άρθρου προκηρύξεως ὑπερβᾷς τὸ πεντηκστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὡς πρὸς τὰ κωλύματα διορισμοῦ εἰς θέσιν παρόδρου ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 3 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

3. Προκειμένης πληρώσεως θέσεως παρόδρου γνωμοδοτεῖ ἡ Ὁλομελεία τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου περὶ τῶν προακτέων. Ἐὰν οἱ ὑπηρετοῦντες εἰσηγηταὶ δὲν συγκεντροῦν τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ προσόντα ἢ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὡς ἱκανῶν κρινόντων δὲν ἐπαρκῇ πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων ἢ ἐὰν ἐνδείκνυται ἡ πληρώσις κενῶν θέσεων διὰ διορισμοῦ, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης διὰ προκηρύξεως δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους, καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὑποβάλουν, ἐντὸς προθεσμίας εἰκοσιν ἡμερῶν, σχετικὴν αἴτησιν.

4. Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τῆς προκηρύξεως ταχθείσης προθεσμίας συνέρχεται ἡ Ὁλομελεία τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἵνα γνωμοδοτήσῃ περὶ τῶν διοριστέων.

5. Ἡ προαγωγή καὶ ὁ διορισμὸς εἰς θέσιν παρόδρου γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Οἱ διοριζόμενοι πάρεδροι δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

6. Οἱ πάρεδροι ἔχουν βαθμὸν καὶ ἀποδοχὰς ἐφέτου, μετὰ πενταετὴ δὲ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγονται, μετὰ γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρεοπαγίτου καὶ λαμβάνουν τὰς εἰς τοῦτον ἀντιστοιχοῦσας ἀποδοχάς.

7. Οἱ πάρεδροι τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐκτελοῦν ἔργα εἰσηγήσεως ἐπὶ τῶν ἀντιθεμένων εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεων, μετέχοντες κατὰ τὸ ἄρθρον 20 παρ. 3 καὶ 4 τῶν συνεδριάσεων καὶ διασκέψεων τοῦ Δικαστηρίου, ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

*Άρθρον 15.

Ὑπηρεσιακὴ Κατάστασις.

1. Οἱ πάρεδροι καὶ οἱ εἰσηγηταὶ ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπλήρωσει τοῦ ἐξακστὸς πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

2. Ἡ ἡλικία τῶν παρέδρων καὶ εἰσηγητῶν διὰ τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν ἀποδεδεικνύεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 2 καὶ 3 ὀριζόμενα.

3. Ὡς πρὸς τὴν παῦσιν, τὴν ἔκπτωσιν καὶ τὴν παραίτησιν τῶν παρέδρων καὶ τῶν εἰσηγητῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 2 καὶ 3 καὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος, τῶν σχετικῶν Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

4. Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ ἀσκήσεται ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Ἡ πειθαρχικὴ ἀγωγή ἐγείρεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν παρέδρων καὶ τῶν εἰσηγητῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἐκαστοτε διὰ τοὺς δικαστικούς λειτουργοὺς ἰσχύουσαι διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ἄρθρον 16.

Σύνθεσις.

1. Παρὰ τῷ Συνταγματικῷ Δικαστηρίῳ λειτουργεῖ Γραμματεία. Εἰς ταύτην ὑπάγονται οἱ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες.

2. Αἱ θέσεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν κλητῆρων ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως:

- α. Μία θέσις Γραμματέως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.
- β. Δύο θέσεις Προϊσταμένων Τμημάτων τῆς Γραμματείας.
- γ. Δύο θέσεις Γραμματέων α' τάξεως.
- δ. Δύο θέσεις Γραμματέων β' τάξεως.
- ε. Δέκα πέντε θέσεις γραφεῶν β' τάξεως ἕως γραμματέων γ' τάξεως.
- στ. Μία θέσις ἀρχικλητῆρος.
- ζ. Ἐξ θέσεις κλητῆρων δ' ἕως α' τάξεως.

3. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἀνήκουν εἰς τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ, ἀκολουθοῦντες τὴν ἐκαστοτε ἰσχύουσαν διὰ τούτους βαθμολογικὴν κλίμακα, ἀντιστοιχοῦν πρὸς αὐτοὺς κατὰ βαθμὸν, μισθὸν καὶ λοιπὰς ἀποδοχὰς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ παντὸς ἄλλου ταμείου, τοῦ ὁποίου τυγχάνουν μέτοχοι, ὡς ἀκολούθως:

- α. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου πρὸς Γραμματέα τοῦ Ἀρείου Πάγου.
 - β. Ὁ Προϊστάμενος τμήματος τῆς Γραμματείας πρὸς Γραμματέα ἐφετῶν ἢ προϊστάμενον τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου.
 - γ. Οἱ γραμματεῖς α' τάξεως πρὸς δικαστικούς γραμματεῖς α' τάξεως ἢ γραμματεῖς πρωτοδικῶν ἢ προϊσταμένους τμήματος ἐφετείου.
 - δ. Οἱ γραμματεῖς β' τάξεως πρὸς δικαστικούς γραμματεῖς β' τάξεως ἢ γραμματεῖς εἰρηνοδικείων α' τάξεως ἢ πταισματοδοκείων.
 - ε. Οἱ γραμματεῖς γ' τάξεως πρὸς δικαστικούς γραμματεῖς γ' τάξεως ἢ γραμματεῖς εἰρηνοδικείων β' τάξεως.
 - στ. Οἱ ὑπογραμματεῖς γ' ἕως α' τάξεως πρὸς δικαστικούς ὑπογραμματεῖς γ' ἕως α' τάξεως.
 - ζ. Οἱ γραφεῖς β' ἕως α' τάξεως πρὸς δικαστικούς γραφεῖς β' ἕως α' τάξεως.
 - η. Ὁ ἀρχικλητὴρ πρὸς δικαστικὸν ἀρχικλητῆρα καὶ οἱ κλητῆρες πρὸς ποινικούς κλητῆρας δ' ἕως α' τάξεως.
4. Αἱ ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ κεναὶ θέσεις προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας δύναται, λόγω ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, νὰ λογίζωνται κεναὶ καὶ διὰ πάντας τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

5. Αἱ θέσεις τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν τμημάτων τῆς Γραμματείας αὐτοῦ δύναται νὰ πληρῶνται καὶ διὰ μετατάξεως ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τῶν λοιπῶν δικαστηρίων ἢ τῶν εἰσαγγελιῶν, ὅσας οἱ παρὰ τῷ Συνταγματικῷ Δικαστηρίῳ ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι κρίνονται, ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας αὐτοῦ, ὡς μὴ συγκεντροῦντες τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ ἢ οὐσιαστικὰ προσόντα πρὸς κατὰληψιν, διὰ προαγωγῆς, τῶν κενῶν θέσεων. Ἡ περὶ τούτου ἡττολογημένη γνώμη τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διαβιβάζεται πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης. Ἡ μετατάξις ἐκτελεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ προηγουμένην ἡττολογημένην γνώμην τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν συμβουλίων, κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως. Οἱ μετατασσόμενοι διατηροῦν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς προτέρας θέσεως αὐτῶν ἀπορρέοντα πάσης φύσεως δικαιώματα.

Ἄρθρον 17.

Πλήρωσις κενῶν θέσεων.

1. Αἱ ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ κεναὶ θέσεις ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου πληροῦνται διὰ διορισμῶν τῶν ἐπιτυχόντων εἰς διαγωνισμὸν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκροτούμενης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ἐξεταστέα μὲθ-ήματα, ἡ διαδικασία διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ πᾶσα ἰσχυρὰ λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

2. Προκατεμένης πληρώσεως θέσεων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης διὰ προκηρύξεως δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους, καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὑπαβάλουν, ἐντὸς προθεσμίας εἰκοσιν ἡμερῶν, σχετικὴν αἴτησιν.

3. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 προκηρύξεως ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος.

4. Περί τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν καταρτίζεται πίναξ ἰσχύων ἐπὶ ἓν ἔτος.

5. Πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐκαστοτε κενῶν ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ θέσεων κλητῆρων δημοσιεύεται, ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας, πρόσκλησις πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως, ἐντὸς τασσομένης διὰ ταύτης προθεσμίας, ὑποβάλουν αἴτησιν μετὰ τῶν κατὰ νόμον δικαιολογητικῶν. Περί τῶν διοριστέων γνωμοδοτεῖ τὸ ἀρμόδιον Τμήμα τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου βάσει τῶν αἰτήσεων καὶ τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ὑποψηφίων.

6. Ὁ διορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κλητῆρων γίνε-ται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Οἱ διοριζόμενοι δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Οὗτοι διανύουν διετὴ δοκιμαστικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὁποίας τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐν Ὀλομελείᾳ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐπαρκείας των.

7. Ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες κρίνονται κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὡς ἐπαρκεῖς μονιμοποιῶνται ἐν τῇ θέσει ταύτῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Δι' ὁμοίαν ἀποφάσεως ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας οἱ κρινόμενοι ὡς ἀνεπαρκεῖς.

Ἄρθρον 18.

Ὑπηρεσιακὴ κατάστασις.

1. Ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἐκαστοτε διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ διαβαθμίσεως αὐτῶν, περὶ προσόν-

των και κωλυμάτων διορισμού, περί προαγωγών, περί υπηρεσιακών καθηκόντων και περιορισμών, περί αποδοχών και αδειών και περί της υπηρεσιακής εν γένει καταστάσεως αὐτῶν.

2. Ἐπὶ τῶν κλητῆρων τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις, αἱ ρυθμιζούσαι τὰ τῆς υπηρεσιακῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν ποινικῶν κλητῆρων τῶν δικαστηρίων.

3. Ὁ ἀρχικλητὴρ καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου φέρουν στολὴν ὑπηρεσίας, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν ποινικῶν κλητῆρων τῶν δικαστηρίων ἰσχύουσας διατάξεις.

4. Αἱ ὁδεῖαι τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κλητῆρων χορηγούνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

5. Ὅπου ἐν τῇ κεκμένη νομοθεσίᾳ περί τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἀναφέρονται Ὑπηρεσιακὰ ἢ Πειθαρχικὰ Συμβούλια, διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου νοεῖται διὰ πάντας τοὺς βαθμοὺς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παρ. 3 ἀρμόδιον Τμήμα αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ἄρθρον 19.

Ἔδρα.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις, τὸ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 20.

Ὁλομέλεια—Τμήματα.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀσκεῖ τὰς ἀρμοδιότητας τοῦτο διὰ τῆς Ὁλομελείας καὶ δύο Τμημάτων.

2. Ἡ Ὁλομέλεια καὶ τὰ Τμήματα συνεδριάζουν δημοσίᾳ ἢ ἐν συμβουλίῳ.

3. Ἡ Ὁλομέλεια συνεδριάζει νομίμως παρόντων ἑπτὰ τοῦλάχιστον μελῶν, δύο παρέδρων καὶ τοῦ γραμματέως. Προσερχομένων πλειόνων τῶν ἑπτὰ μελῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δέον νὰ διατηρῆται περὶ τοὺς, ἀποχωροῦντος πρὸς τοῦτο τοῦ νεωτέρου ἢ, ἐὰν οὗτος εἴηαι εἰσηγητῆς τῆς συζητουμένης ὑποθέσεως, τοῦ ἀμείνους πρὸ αὐτοῦ.

4. Τὰ Τμήματα συνεδριάζουν νομίμως παρόντων πέντε μελῶν, δύο παρέδρων καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 21.

Ἀρμοδιότητες τῆς Ὁλομελείας.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ὁλομελείας ὑπάγονται:

α. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις περί στερήσεως ἀπομικτοῦ δικαιώματος.

β. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἐγκρισὶς τοῦ καταστατικοῦ παντὸς κόμματος.

γ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 4 καὶ 5 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις περί διαλύσεως καὶ θέσεως ἐκτὸς νόμου οἰουδήποτε κόμματος.

δ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτ. α' τοῦ Συντάγματος ἐκδίκασις προσφυγῶν κατὰ νομοθετικῶν ἢ διοικητικῶν πράξεων προπαρασκευῆς ἢ ἐνεργείας βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

ε. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 65 καὶ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτωσις α' τοῦ Συντάγματος ἐξέλεγχις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ὑπεβλήθησαν ἐνστάσεις.

στ. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 69 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἐλεγχὸς τῆς συνταγματικότητος τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

ζ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτ. β' τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος νόμου, νομοθετικοῦ διατάγματος ἢ διατάξεως τινος αὐτῶν εἰς περίπτωσιν ἐκδόσεως ἀντιθέτων περὶ αὐτῆς ἀποφάσεων μεταξὺ τοῦ Συμ-

βουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

η. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἀπόφασις περί πύσεως ἢ ἐκπτώσεως μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

θ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παρ. 8 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις περί ἄρσεως πάσης δυνάμει νόμου ἐπιβληθείσης στερήσεως τῆς ἐλευθερίας χρήσεως καὶ καρπώσεως τῆς ιδιοκτησίας.

ι. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 61 παρ. 3 καὶ τὸ ἄρθρον 88 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Συντάγματος, ἀπόφασις ἐπὶ ἀμφισβήτησεως περὶ τοῦ ἐὰν βουλευτῆς, Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργὸς ἐστερήθῃ τινὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 61 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος προσόντων ἢ ἐμπίπτῃ εἰς τινὰ τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ ἢ ἐν τῷ νόμῳ ἀναφερομένων περιπτώσεων, τῶν συνεπαγομένων ἐκπτώσιν ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ, τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ Ὑφυπουργοῦ.

ια. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 παρ. 7 καὶ τὸ ἄρθρον 88 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις ἐπὶ ἀμφισβήτησεως περὶ τῆς συνδραμῆς κωλυμάτων, ἀσυμβιβάστων πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ, Ὑπουργοῦ ἢ Ὑφυπουργοῦ, ἢ λόγων συνεπαγομένων τὴν ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦτο.

ιβ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχόντος, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

ιγ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 98 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 1 τοῦ παρόντος γνωμοδότησις περί τῶν διοριστέων μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 3 τοῦ παρόντος ἀπόφασις περί τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

ιδ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 98 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 1 παρ. 1 καὶ 12 παρ. 1 τοῦ παρόντος σύμφωνος γνωμοδότησις περί αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, τῶν παρέδρων καὶ τῶν εἰσηγητῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παρ. 6 ἀπόφασις περί τῆς ἀνάγκης πληρώσεως θέσεων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας διὰ μετατάξεως.

ιε. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ παρόντος κατάρτισις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου.

ιστ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. 5 τοῦ παρόντος γνωμοδότησις περί τῆς ἱκανότητος καὶ ἐπαρκείας τῶν εἰσηγητῶν.

ιζ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παρ. 4 τοῦ παρόντος ἀσκήσις πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ.

ιη. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παρ. 3 τοῦ παρόντος ἀπόφασις περί κατανομῆς τῶν ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ τῶν Τμημάτων.

ιθ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος ἀσκήσις διαρκοῦς ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν κομμάτων.

2. Αἱ ὑπὸ στοιχ. ιβ' ἕως ιθ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρμοδιότητες τῆς Ὁλομελείας, πλην τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παῦσιν βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ, ἀσκούνται ἐν συμβουλίῳ.

Ἄρθρον 22.

Ἀρμοδιότητες τῶν Τμημάτων.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Τμημάτων ὑπάγονται:

α. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 48 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος γνωμοδότησις περί τοῦ ἐπείγοντος πρὸς ἔκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων.

β. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος δημοσίευσις τῶν καταλόγων τῶν δι' ἅπασιν τὴν Ἐπικράτειαν ὑποψηφίων βουλευτῶν.

γ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παρ. 4 τοῦ παρόντος ἀπόφασις περί τῶν κενῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας.

δ. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 5 τοῦ παρόντος ἀσκήσις καθηκόντων υπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας.

2. Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρμοδιότητες τῶν Τμημάτων, πλην τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παῦσιν προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας ἀσκούνται ἐν συμβουλίῳ.

3. Ἡ κατανομή τῶν ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ τῶν Τμημάτων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ὁλομελείας.

*Άρθρον 23.

Παραπομπή εις την 'Ολομέλειαν.

1. 'Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου δύναται διὰ πράξεώς του νὰ εἰσαγγῇ εἰς τὴν 'Ολομέλειαν ὑπόθεσιν ὑπαγομένην εἰς Τμήμα, λόγῳ τῆς σπουδαιότητός της.

2. Τὰ Τμήματα δύνανται δι' ἀποφάσεώς των νὰ παραπέμψουν εἰς τὴν 'Ολομέλειαν ὑπόθεσιν μείζονος, κατὰ τὴν κρίσιν των, σπουδαιότητος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ γνώμη τοῦ Τμήματος διατυπῶνται ἐν τῇ παραπεμπτικῇ ἀποφάσει, περιεχοῦσῃ καὶ τὴν γνώμην τῆς τυχόν ὑπαρχούσης μειοναριθμίας, ἀναπτύσσεται δὲ ἐνώπιον τῆς 'Ολομελείας διὰ τινος τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος, ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

*Άρθρον 24.

Ἑσωτερικὸς Κανονισμός.

Δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς 'Ολομελείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται α) ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν συμβουλίῳ συνεδριάζοντος διαδικασία, β) ἡ διάρθρωσις καὶ ὀργανώσις τῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν, γ) αἱ τακτικαὶ ἡμέραι συνεδριάσεων τῆς 'Ολομελείας καὶ τῶν Τμημάτων, δ) αἱ ἐργασίαι ὧραι καὶ ε) πᾶσα ἀναγκαία διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δικαστηρίου λεπτομέρεια.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

*Άρθρον 25.

*Ἐκπαισις ἐφαρμογῆς.

1. Αἱ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει συζητούμενων αἰτήσεων, πλὴν ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τοῖς Κεφαλαίοις Β' καὶ Γ' τοῦ παρόντος μέρους.

2. Αἱ περὶ τῶν αἰτήσεων διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται ὡσαύτως καὶ ἐπὶ προσφυγῶν καὶ ἐνστάσεων.

*Άρθρον 26.

Σχέσις πρὸς ἄλλας δίκας.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου δίκη εἶναι αὐτοτελής καὶ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίκης, οὐδόλως ἐπηρεαζομένη ἐκ ταύτης.

*Άρθρον 27.

Κατάθεσις καὶ περιεχόμενον αἰτήσεως.

1. Ἡ ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν αὐτοῦ ἐν πρωτοτύπῳ μετὰ τοῦ ἀναγκαίου κατὰ περίπτωσιν ἀριθμοῦ ἀντιγράφων.

2. Παρὰ τῇ Γραμματεῖᾳ τοῦ Δικαστηρίου τηρεῖται βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον καταχωρίζονται πᾶσαι αἱ αἰτήσεις κατὰ χρονολογίαν καὶ σειρὰν ἐγχειρίσεώς των, ὡς καὶ πινάκιον δικασίμων.

3. Ἡ αἴτησις δέον, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, νὰ περιέχῃ α) τὸ εἰς ὃ ἀπευθύνεται δικαστήριον, β) τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἰδιότητα, κατοικίαν τοῦ αἰτούντος ὡς καὶ τοῦ καθ' οὗ τυχόν στρέφεται αὕτη, γ) τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς μετ' ἐκθέσεως τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, ἐφ' ὧν ἐρείδεται, δ) χρονολογίαν, ε) ὑπογραφὴν καὶ στ) διορισμὸν ἀντικλήτου διαμένοντος ἐν Ἀθῆναις.

4. Ἡ αἴτησις, ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ Δημοσίας Ἀρχῆς ἢ Ἀρχηγοῦ Κόμματος, δέον ὅπως ὑπογράφηται ὑπὸ δικηγόρου διωρισμένου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ διατελοῦντος καθη-

γητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ Νομικοῦ Τμήματος Νομικῆς Σχολῆς ἡμεδαποῦ Πανεπιστημίου.

5. Μετὰ τῆς αἰτήσεως κατατίθεται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ταύτης, παράβολον ἐκ δραχμῶν χιλίων (1.000).

6. Παράβολον δὲν ἀπαιτεῖται α) ἐπὶ αἰτήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 55 τοῦ παρόντος, ἐν σχέσει πρὸς ἀποδιδόμενας εἰς κόμμα ἐνεργείας ἢ παραλείψεις καὶ β) ἐπὶ προσφυγῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 56 πρὸς ἐλεγχον τῆς συνταγματικότητος διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

7. Τὸ παράβολον, ἐν παραδοχῇ μὲν τῆς αἰτήσεως ἀποδίδεται εἰς τὸν αἰτούντα, ἐν ἀπορρίψει δὲ ταύτης καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Δύναται ὅμως τὸ Δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, νὰ διατάξῃ ἀπόδοσιν τοῦ παραβόλου καὶ ἀπορριπτομένης ἐτι τῆς αἰτήσεως. Τὸ Δικαστήριον ἐπὶ προφανῶς ἀπαράδεκτων ἢ ἀδυσίμων αἰτήσεων, δύναται νὰ ἐπιβάλῃ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000).

*Άρθρον 28.

Ὅρισμός εἰσηγητοῦ καὶ δικασίμου.

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς αἰτήσεως, ὁ Πρόεδρος ὀρίζει διὰ πράξεώς του δικασίμον τῆς ὑποθέσεως, ἀναγραφομένην εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρ. 2 τηρούμενον βιβλίον, ὡς καὶ εἰσηγητὴν αὐτῆς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἢ τῶν παρέδρων, παραγγέλλων τὴν εἰς αὐτὸν παράδοσιν τοῦ φακέλλου.

*Άρθρον 29.

Κοινοποιήσις αἰτήσεως.

1. Ἡ αἴτησις ἐν ἀντιγράφῳ, μετ' ἐπισημειώσεως περὶ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ, κοινοποιεῖται, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἀνακοινούται, διοικητικῶς, εἰς τὴν ἀρμοδίαν Δημοσίαν Ἀρχήν, εἰκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ συντμηθῇ διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 1 ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐπισημειώσεως κοινοποιεῖται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, τοὺς διαδίκους μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδεδόσαν αἱ ἀντίθετοι ἀποφάσεις, ὡς καὶ τὰ ἐκδόσαντα τὰς ἀποφάσεις ταύτας δικαστήρια.

*Άρθρον 30.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 εἰσηγητὴς ἐπιμελεῖται τῆς συγκεντρώσεως παντὸς στοιχείου χρησίμου διὰ τὴν διερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως, συντάσσει ἐμπεριστατωμένην ἐκθεσιν, διαλαμβάνουσαν τὸ ἱστορικὸν καὶ ἀναλυτικῶς τὰ προκύπτοντα ζητήματα, τὰ ἐκ τοῦ φακέλλου στοιχεῖα καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἡτιολογημένην γνώμην του.

2. Ὁ εἰσηγητὴς ἔχει δικαιώματα καὶ ἀρμοδιότητας ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, δύναται δὲ νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν αἰτούντα καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις τὴν παρ' αὐτῶν προσαγωγὴν ἐλλειπόντων ἢ ὅπωςδήποτε χρησίμων στοιχείων.

3. Αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλου νὰ παρέχουν πρὸς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον πᾶσαν ἀναγκαίαν εἰς τοῦτο συνδρομήν.

4. Ἡ ἐκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ κατατίθεται εἰς τὸν φακέλλον τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

*Άρθρον 31.

Δικαίωμα παραστάσεως.

Δικαίωμα παραστάσεως ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἔχουν, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι, Νομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Κράτους καὶ δικηγόροι διωρισμένοι παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ διατελοῦντες καθηγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ Νομικοῦ Τμήματος Νομικῆς Σχολῆς ἡμεδαποῦ Πανεπιστημίου. Ἡ πρὸς δικηγόρους πληρεξουσιότητος, ἐφ' ὅσον ὁ ἐντολεὺς

δὲν εἶναι παρὼν, δίδεται διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου δι' ἄλλου κατὰ νόμιμον τύπον συντεταγμένου δημοσίου ἐγγράφου.

Ἄρθρον 32.

Ἐξαιρέσεις.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 53 ἕως 62 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν, τοῦ βετηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 33.

Πρόσδετοι λόγοι.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ προσθέτων λόγων διὰ δικηγράφου κατατιθεμένου παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου ἐν πρωτοτύπῳ καὶ κοινοποιουμένου ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτούντος, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, δέκα πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 1 ἀντίγραφον τοῦ δικηγράφου τῶν προσθέτων λόγων κοινοποιεῖται ἐντὸς τῆς ἐν παρ. 1 προθεσμίας, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, τοὺς διαδίκους μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν αἱ ἀντίθετοι ἀποφάσεις, ὡς καὶ τὰ ἐκδόσαντα τὰς ἀποφάσεις ταύτας Δικαστήρια.

Ἄρθρον 34.

Παρέμβασις.

1. Παρέμβασις εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως εἰδικῶς ὀρίζεται.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις παρεμβάσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 106 παρ. 2 ἐδαφ. β' τοῦ Συντάγματος, διὰ δικηγράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Δικαστηρίου καὶ κοινοποιουμένου ἐπιμελείᾳ τοῦ παρεμβαίνοντος, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, ἑξὶ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης καὶ τοὺς διαδίκους.

3. Τὸ δικόγραφον τῆς παρεμβάσεως ἐκτὸς τῶν στοιχείων πάσης κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρ. 3 αἰτήσεως, δεόν νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν θεμελιούται τὸ ἐπικαλούμενον ἐννομον συμφέρον.

Ἄρθρον 35.

Συζήτησις.

1. Ἡ συζήτησις ἄρχεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ ἀναγνώσεως καὶ προφορικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐκθέσεώς του.

2. Ὁ αἰτῶν καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις δύνανται νὰ ὑποβάλλουν πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑπομνήματα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Κατ' ἐξαιρέσιν δύναται ὁ Πρόεδρος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑποβολὴν ὑπομνημάτων καὶ ἐκπροθέσμως.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 241 ἕως 244, 249, 254, 255, 256, 259, 261 ἕως 265, 267, 268, παρ. 1 καὶ 3, 270 καὶ 594 παρ. 1 ἕως 3 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διαδικασίας.

Ἄρθρον 36.

Διακοπὴ τῆς δίκης.

1. Ἐὰν μέχρι τοῦ πέρατος τῆς προφορικῆς συζητήσεως ἀποβῇ τις τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του ἢ ἐπέλθῃ ἄλλη μεταβολὴ εἰς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τινὸς ἐξ αὐτῶν, ἐπηρεάζουσα τὴν ικανότητά τῆς ἐπὶ δικαστηρίου παραστάσεως ἢ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου πρὸς ἐκπροσώπησιν, ἢ δίκη διακόπτεται, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, τὰ γεγονότα ταῦτα ἐπιβάλλουν τὴν διακοπὴν.

2. Ἡ ἐπανάληψις τῆς διακοπείσης δίκης γίνεται αἰτήσιν τοῦ ἔχοντος ἐννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, καλουμένων πρὸς τοῦτο τῶν νομιμοποιουμένων πρὸς συνέχισιν ταύτης διαδίκων δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 37.

Παραίτησις.

1. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικηγράφου τῆς αἰτήσεως ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον ἡ αἴτησις ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ συμφέρον τοῦ παραιτουμένου.

2. Ἡ παραίτησις, ὑποβαλλομένη τὸ ἐραδύτερον μέχρι τῆς συζητήσεως, γίνεται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΕΛΕΓΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἄρθρον 38.

Ἐνστάσις.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀσκεῖ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 65 καὶ 106 παρ. 2 περιπτ. α' τοῦ Συντάγματος ἀρμοδιότητα αὐτοῦ πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατόπιν ὑποβολῆς ἐνστάσεως ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο νομιμοποιουμένων.

Ἄρθρον 39.

Λόγοι ἐνστάσεως.

1. Λόγοι ἐνστάσεως κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἐν ὠρισμένη ἐκλογικῇ περιφερείᾳ εἶναι:

α) Ἐλλειψὶς νομίμων προσόντων τῶν ἀνακηρυχθέντων βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἢ νόμιμον κώλυμα πρὸς ἀνακήρυσιν αὐτῶν.

β) Μὴ τήρησις τῆς νομίμου διαδικασίας ἀνακηρύξεως τῶν υποψηφίων, ὡς καὶ πᾶσα παράβασις τοῦ νόμου κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκλογῆς.

γ) Λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων.

2. Λόγοι ἐνστάσεως κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἐκλεγομένου δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, εἶναι:

α) Ἐλλειψὶς νομίμων προσόντων τῶν ἀνακηρυχθέντων βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἢ νόμιμον κώλυμα πρὸς ἀνακήρυσιν αὐτῶν.

β) Μὴ τήρησις τῆς νομίμου διαδικασίας ἀνακηρύξεως τῶν υποψηφίων.

γ) Λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων προτιμήσεως.

3. Οἱ λόγοι ἐνστάσεως δεόν νὰ εἶναι εἰδικοί καὶ ὠρισμένοι. ἐφ' ὅσον δὲ ἀναφέρονται εἰς παράβασιν τοῦ νόμου κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἢ εἰς λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων, δεόν νὰ προσδιορίζουν εἰδικῶς καὶ τὰ στοιχεῖα. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἡ προσβαλλομένη παράβασις ἢ τὸ λάθος προκαλοῦν ἀμυβολίας ὡς πρὸς τὸ ἐὰν αὐτῶν τὸ ὀλικὸν ἀποτάλειμα τῆς ψηφοφορίας διὰ ἦτο τὸ αὐτό.

Ἄρθρον 40.

Νομιμοποιούμενοι.

1. Ἐνστάσιν κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἐν ὠρισμένη ἐκλογικῇ περιφερείᾳ δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ α) πᾶς κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀνακηρυχθεὶς υποψήφιος ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 39 παρ. 1 ἀναφερομένους λόγους καὶ β) πᾶς ἐκλογεὺς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῆς αὐτῆς ἐκλογικῆς περιφερείας μόνον διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 39 παρ. 1 ἐδαφ. α' καὶ β' ἀναφερομένους λόγους.

2. Ἐνστάσιν κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἐκλεγομένου δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, δικαιούται ν' ἀσκήσῃ α) πᾶς ἀνακηρυχθεὶς υποψήφιος τῆς κατηγορίας ταύτης διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 39 παρ. 2 ἀναφερομένους λόγους καὶ β) πᾶς ἐκλογεὺς ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους μόνον διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 39 παρ. 2 ἐδαφ. α' καὶ β' ἀναφερομένους λόγους.

3. Ἡ ἐνστάσις κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ στρέφεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν εἴτε ἐν ὠρισμένη ἐκλογικῇ περιφερείᾳ εἴτε δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν. Προσβολὴ διὰ τοῦ αὐτοῦ δικηγόρου ἀποφάσεων περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ἐκλογικᾶς περιφέρειας ἢ εἰς περιφέρειαν καὶ εἰς ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 41.

Ἀσκήσις ἐνστάσεως

1. Ἡ ἐνστάσις κατὰ τοῦ κύρους ἐκλογῆς βουλευτοῦ ἀσκεῖται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς καθ' ἧς στρέφεται ἀποφάσεως περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν. Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, προβλεπόντος πλείονας κατανομὰς βουλευτικῶν ἐδρῶν, ἡ ἐνστάσις δύναται νὰ στρέφεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐξ οἰαδήποτε κατανομῆς, ἀσκεῖται δὲ πάντοτε μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν, δι' ἧς συμπληροῦται ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

2. Ἡ ἐνστάσις ἀσκεῖται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου ἐπιδόσεως αὐτῆς, μετ' ἀντιγράφου, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν εἰσγγελέα τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου.

3. Ἡ ἐνστάσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου ἢ ὑπὸ πληρεξουσίου δικηγόρου, μὴ ἰσχύοντος τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἁρθροῦ 27 παρ. 4. Τὸ πληρεξούσιον δέον νὰ εἶναι εἰδικὸν καὶ προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐνστασιν ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου ταύτης.

4. Ἡ ἐνστάσις δέον νὰ περιέχῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας τοῦ ἐνισταμένου καὶ τοῦ υπογράφοντος αὐτὴν πληρεξουσίου δικηγόρου. Προκειμένου περὶ ἐνισταμένου μὴ κατοικοῦντος ἐν Ἀθῆναις, ἡ ἐνστάσις, ἐφ' ὅσον ὑπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ πληρεξουσίου δικηγόρου, μὴ κατοικοῦντος ὁμοίως ἐν Ἀθῆναις, δέον νὰ περιέχῃ, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου, καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν Ἀθῆναις. Ἐπὶ ἐνστάσεως πλείονων προσώπων ἀσκουμένης διὰ τοῦ αὐτοῦ δικηγόρου, διορίζεται διὰ τούτου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου, κοινὸς ἀντίκλητος κατοικῶν ἐν Ἀθῆναις.

5. Παραιτήσεις ἀπὸ ἀσκήσεως ἐνστάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 42.

Διάδικοι.

1. Διάδικοι εἰς τὴν διὰ τῆς ἐνστάσεως ἐγερθεῖσαν δίκην εἶναι οἱ ἐνισταμένοι καὶ οἱ βουλευταὶ ἢ ἀναπληρωματικοί, κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὁποίων στρέφεται ἡ ἐνστάσις.

2. Πᾶς ἀνακηρυχθεὶς βουλευτῆς ἢ ἀναπληρωματικὸς δικαιούται, ἐφ' ὅσον ἔχει ἔννομον συμφέρον, νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν δίκην διὰ καταθέσεως εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, δέκα πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, δικηγόρου περιέχοντος τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρ. 3 στοιχεῖα, κοινοποιουμένου, ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου, εἰς τοὺς κατὰ τὴν παράγραφον 1 διαδίκους.

Ἄρθρον 43.

Διαβίσεις ἐνστάσεων.

1. Οἱ ἀρμόδιοι εἰσγγελεῖς, ἅμα τῇ παρῳδῇ τῆς πρὸς ἀσκήσιν ἐνστάσεως ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 41 παρ. 1 προθεσμίας, διαβιβάζουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν ἁπάσας τὰς τυχόν ἐπιδοθείσας εἰς αὐτοὺς ἐνστάσεις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου καὶ ἀπάντων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐγγράφων καὶ στοιχείων, ὡς καὶ δύο κεκρυμμένων ἀντιγράφων τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐκάστης ἀποφάσεως, ἐὰν αὗται εἶναι πλείονες, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεκηρύχθησαν οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ἀναπληρωματικοὶ τῆς αὐτῆς περιφέρειας ἢ οἱ δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν διαβιβάζει ἀμελλητί τὸ ἐν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀντιγράφων τῆς ἀποφάσεως, μετ' ἀντιγράφου τῆς ἐνστάσεως, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, τὸ ἕτερον δέ, μετὰ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἐνστάσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων καὶ στοιχείων τῆς ἐκλογῆς, εἰς τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον.

3. Πᾶς ἀνακηρυχθεὶς βουλευτῆς ἢ ἀναπληρωματικὸς δύναται νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἀσκηθεισῶν ἐνστάσεων παρὰ τῷ Γραφεῖῳ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 44.

Προσδιορισμὸς δικασίμου καὶ εἰσηγητοῦ.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου εὐθὺς ὡς παραλάβῃ τὰς ἐνστάσεις ὁρίζει τὴν δικάσιμον αὐτῶν καὶ τὸν ἐφ' ἑκάστης τούτων εἰσηγητὴν. Ἡ δικάσιμος δέον νὰ ἀφίσταται τοῦλάχιστον εἴκοσι πλήρεις ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς.

2. Δι' ἐκάστην δικάσιμον συντάσσεται ἑκθεμα, περιλαμβάνον τὴν ὥραν ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, τὰς κατὰ τὴν δικάσιμον ταύτην συζητηθησούσας ἐνστάσεις, τὸ ὀνομαστικὸν τοῦ ἐνισταμένου, τῶν βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὁποίων στρέφεται ἡ ἐνστάσις καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὡς καὶ τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν εἰς ἣν ἡ ἐνστάσις ἀναφέρεται. Τὸ ἑκθεμα τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου καὶ κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ, ἐπιμελείᾳ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, εἰς ἕνα ἑκάστον τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγραφομένων ἐνισταμένων ἢ εἰς τὸν πληρεξούσιον δικηγόρον ἢ τὸν ἀντίκλητον δέκα πέντε τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 45.

Κοινοποιήσις ἐνστάσεως—ἀντιρρήσεις.

1. Ὁ ἐνιστάμενος ὑποχρεοῦται δώδεκα τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου, ὅπως κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τῆς ἐνστάσεως, μετὰ μνείας τῆς ἐρισιθείσης δικασίμου καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ εἰσηγητοῦ, εἰς τοὺς βουλευτάς ἢ τοὺς ἀναπληρωματικούς, κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὁποίων στρέφεται. Ἡ ἐπίδοσις εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐνστάσις, γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

2. Οἱ καθ' ὧν ἡ ἐνστάσις δικαιοῦνται, ὅπως ὑποβάλλουν ἐγγράφως εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὀκτὼ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, τὰς ἀντιρρήσεις τῶν κατὰ τῆς ἐνστάσεως. Τὰς ὑποβληθείσας ἀντιρρήσεις καὶ μόνον ταύτας δικαιούται ὅπως ἀντικρούσῃ ἐγγράφως ὁ ἐνιστάμενος, τρεῖς τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 46.

Προδικασία ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ.

1. Ἡ ἐνστάσις, μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς δικασίμου, παραδίεται μεθ' ἀπάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ στοιχείων εἰς τὸν ὀρισθέντα εἰσηγητὴν, ὅστις συντάσσει τὴν ἐπ' αὐτῆς ἑκθεσίν του.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν, ἡ διὰ τῆς ἐνστάσεως διωκομένη ἀκύρωσις τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐν ὠρισμένη ἐκλογικῇ περιφερείᾳ, ἐπάγεται ἀφ' ἐαυτῆς ἐννόμους συνεπείας καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν δι' ἄλλην ἢ ἄλλας ἐκλογικὰς περιφέρειας ἢ δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, ἡ μὲν ἐνστάσις δὲν καθίσταται ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπαράδεκτος, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως εἰσηγητῆς ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν, ἐντὸς προθεσμίας δέκα τοῦλάχιστον πλήρων ἡμερῶν πρὸ ἐκάστης δικασίμου, κοινοποιήσιν ἀντιγράφου τῆς ἐνστάσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Οἱ εἰς αὐς ἀφορᾷ ἡ κοινοποιήσις βουλευταὶ ἢ ἀναπληρωματικοὶ λογίζονται ἀπὸ ταύτης διάδικοι.

3. Ἡ παράλειψις ἢ ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος κοινοποιήσις δύναται νὰ κριθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὡς δικαιολογούσα ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς ἐνστάσεως.

4. Οἱ διάδικοι ὀφείλουν ὅπως προσκομίσουν εἰς τὸν ὀρισθέντα εἰσηγητὴν, πέντε τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δι-

κασίμου, άπαντα τὰ άποδεικτικά στοιχεία τών ύπ' αὐτῶν προβαλλομένων ισχυρισμών. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας οἱ διάδικοι δικαιούνται νά προσάγουν, εἰς τὸν ὁρισθέντα εἰσηγητήν, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ισχυρισμῶν τῶν καὶ ἐνόρκους καταθέσεις μαρτύρων, μέχρι τριῶν ἑκάστος. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον ἀρμοδίου δικαστηρίου τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας, εἰς ἣν ἀφορᾷ ἡ ἔνστασις ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ. Ἀποδεικτικά στοιχεία ἐκπροθέσμως ὑποβάλλόμενα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει, πλην ἐὰν ἡ ἐκπρόθεσμος ὑποβολὴ εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου δεδικοιολογημένη.

5. Οἱ κατὰ τὴν παρ. 2 καθιστάμενοι διάδικοι, ὀφείλουν νά γνωστοποιήσουν διὰ δηλώσεώς των, ἐπιδιδομένης εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου, τὴν ἀκριβῆ κατοικίαν, ἢ διαμονὴν αὐτῶν ἐν Ἀθήναις ἢ νά ὀρίσουν ἀντίκλητον ἐν Ἀθήναις, πρὸς ὃν δύναται νά γίνουν αἱ διὰ τῶν ἐπομένων ἁρθρῶν ἐπιβαλλόμεναι ἐπιδόσεις, ἄλλως αὐταὶ παραλείπονται.

Ἄρθρον 47.

Ἐξέτασις μαρτύρων κατὰ τὴν διαδικασίαν.

1. Ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων διάδικος ὑποβάλλει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 παρ. 4 ἀρμοδίου δικαστηρίου αἴτησιν, περιλαμβάνουσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον ἑκάστου τῶν ἐξετασθησομένων μαρτύρων, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν καὶ ἐν περιλήψει τὸ θέμα, ἐφ' οὗ ἕκαστος τούτων μέλλει νά ἐξετασθῇ. Ὁ πρόεδρος προσδιορίζει αὐθόρῃ διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἡμέραν καὶ ὥραν ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως, μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς πράξεως τοῦ προέδρου, κοινοποιεῖται, ἐπιμελεία τοῦ ἐπισπεύδοντος διαδίκου, εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν λοιπῶν διαδίκων ἢ τὸν πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτῶν, τεσσαράκοντα ὀκτὼ τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων.

2. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἐνεργεῖται ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, παρισταμένου καὶ γραμματέως. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν δύναται νά παρίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου, οἱ διάδικοι, οἵτινες δικαιούνται νά ὑποβάλουν καὶ ἐρωτήσεις εἰς τοὺς ἐξεταζομένους μάρτυρας.

3. Πλην τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων καὶ ἕκαστος τῶν λοιπῶν διαδίκων δικαιούται, ὅπως ἐν συνεχείᾳ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ προέδρου καὶ ἰδίου μάρτυρας, ἐφ' ὅσον ἔχει γνωστοποιήσει τούτους εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα πρὸ εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1.

4. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἑκθεσις, εἰς τὴν ὁποίαν καταχωρίζονται αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως, τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων καὶ τῶν παραστάντων διαδίκων ἢ πληρεξουσίων αὐτῶν.

5. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους μαρτυρικῶν ἀποδείξεων, τὸ Δικαστῆριον δύναται, ἐκδίδον προδικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 66, νά διατάξῃ περαιτέρω ἀποδείξεις.

6. Μετὰ τὴν, συνεπείᾳ προδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν δὲν γίνεται νέα συζήτησις ἐπ' ἀκροατηρίου. ἄλλα τὸ Συνταγματικὸν Δικαστῆριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνόλου τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

Ἄρθρον 48.

Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου.

1. Κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δύναται νά παρίστανται πάντες οἱ διάδικοι, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31. Τὸ Δικαστῆριον προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν διαδίκων ἢ τινὸς ἐξ αὐτῶν.

2. Ἡ συζήτησις, οὕσα προφορική, ἄρχεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀναγνώσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ἐκθέσεώς του.

3. Οἱ διάδικοι δύναται νά ὑποβάλλουν εἰς τὸ Δικαστῆριον, κατὰ πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας, ὑπομνήματα, ἐφαρμοζόμενων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 35 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

4. Τὸ Δικαστῆριον ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως μὲν τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐνστάσεως καὶ τῶν προβαλλομένων λόγων, περιορίζεται δὲ εἰς τὴν ἐξέτασιν μόνον τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων νομοτύπως προβαλλομένων λόγων καὶ ισχυρισμῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν πρὸς ἀπόδειξιν τούτων νομοτύπως προσκομισθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 35 καὶ ἐπόμενα.

5. Ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἁρθρου 46 παρ. 3 ἐπὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως δι' οἰονδήποτε λόγον, πᾶσαι αἱ πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ὀριζόμεναι προθεσμίαι, αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἐνεργείας τῶν διαδίκων, ὑπολογίζονται ἐν ὄψει τῆς ἀρχικῶς προσδιορισθείσης δικασίμου καὶ οὐχὶ τῆς μετ' ἀναβολὴν τοιαύτης.

Ἄρθρον 49.

Ἀποφασίς.

1. Τὸ Δικαστῆριον, διαπιστοῦν ἔλλειψιν νομίμου προσόντος ἀνακηρυχθέντος βουλευτοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἢ νόμιμον κώλυμα πρὸς ἀνακήρυξιν ἢ μὴ τήρησιν τῆς νομίμου διαδικασίας ἀνακηρύξεως, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν τοῦ βουλευτοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ. Ἡ διὰ τῆς ἀκυρώσεως κενουμένη ἔδρα πληροῦται ὑπὸ τοῦ πρώτου κατὰ σειράν ἀναπληρωματικοῦ βουλευτοῦ τοῦ αὐτοῦ συνδυασμοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, ἄλλως διὰ προκηρύξεως ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς.

2. Τὸ Δικαστῆριον, διαπιστοῦν παράβασιν νόμου κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐκλογῆς, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἐὰν τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἤθελεν εἶναι τὸ αὐτὸ ἄνευ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς ἐκλογῆς, περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν ὁποίων πείθεται τὸ Δικαστῆριον, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν δι' ἕνα ἢ πλείονας τῶν ἐκλεγέντων, εἴτε ὡς πρὸς ἅπαντα, εἴτε ὡς πρὸς τινα τμήματα τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας, εἴτε δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

3. Τὸ Δικαστῆριον, διαπιστοῦν λάθος περὶ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων, ἀποφαίνεται ἄκυρον τὴν, συνεπείᾳ τοῦ λάθους, γενομένην ἀνακήρυξιν καὶ ἀνακηρύσσει βουλευτὰς ἢ ἀναπληρωματικούς τοὺς κατὰ τὴν ὀρθὴν ἀρίθμησιν τῶν ψήφων πλειονοψηφήσαντας.

4. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἢ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 ἀκύρωσις τῆς ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἐπάγεται ἐννόμως συνεπείᾳ καὶ ἐπὶ ἀνακηρύξεως βουλευτῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν δι' ἄλλην ἢ ἄλλας ἐκλογικὰς περιφερείας ἢ δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, τὸ Δικαστῆριον ἀπαγγέλει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του καὶ τὰς συνεπείας ταύτας.

Ἄρθρον 50.

Ἐκπλήρωσις καθήκοντων βουλευτῶν, ὧν προσεδλήθη ἢ ἀνακηρύχθῃ.

Οἱ ἀνακηρυχθέντες βουλευταί, καθ' ὧν ἠσκήθη ἔνστασις, ἐκπληροῦν, μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ καὶ ἀπολαύουν πάντων τῶν ἐν ἁρθροῖς 67, 68 καὶ 70 τοῦ Συντάγματος δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 51.

Γνωστοποιήσις ἀποφάσεων.

Ἄμα τῇ δημοσιεύσει ἑκάστης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐκδιδομένης, ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ διαβιβάζει κεκυρωμένον αὐτῆς ἀντίγραφον πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΛΟΙΠΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ

Ἄρθρον 52.

Στέρησις ἀτομικοῦ δικαιώματος.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ στερήσεως ἀτομικοῦ δικαιώματος κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος. αἰτῆσαι τῆς Βουλῆς, τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

2. Ἡ αἴτησις κατατίθεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταχρηστικῆς ἀσκήσεως τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος ἢ, ἐπὶ κατ' ἐξακολουθήσιν καταχρήσεως, ἀπὸ τῆς τελευταίας πράξεως.

3. Τὸ Δικαστήριον δεχόμενον τὴν αἴτησιν, προσδιορίζει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὴν ἑκτασιν τῆς στερήσεως τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος, οὗτινος ἐγένετο κατάχρησις, ἢ πάντων τῶν διὰ τοῦ Συντάγματος κατοχυρουμένων, λαμβάνον, κατὰ περίπτωσιν, ὑπ' ὅσιν ἰδίᾳ τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεξαν τὸ πολίτευμα, αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι, ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ἐδαφικὴ ἀκεραιότης τοῦ Κράτους, τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς συνετελέσθη ἡ κατάχρησις τοῦ δικαιώματος, τὰ πρὸς τοῦτο χρησιμοποιηθέντα μέσα καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ δράστου.

Ἄρθρον 53.

Ἐγκρίσις καταστατικοῦ κομμάτων.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ παντὸς κόμματος κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἰδρυτῶν ἢ τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, εἰς ἣν ἐπισυνάπτονται τὰ ἐν τῷ νόμῳ περὶ πολιτικῶν κομμάτων ἀναφερόμενα στοιχεῖα.

2. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, μετ' ἐξακρίβωσιν, ὅτι τὰ ὑποβληθέντα στοιχεῖα εἶναι πλήρη καὶ ὅτι τὸ καταστατικὸν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ νόμου, ἐγκρίνει τοῦτο δι' ἀποφάσεώς του, ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν.

3. Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔγκρισιν, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, μετ' ἀντιγράφου τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως καὶ τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ὑποβαλλομένης ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς

Ἄρθρον 54.

Ἐλεγχος λειτουργίας κομμάτων.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀσκεῖ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος διαρκῆ ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν κομμάτων, ἐπὶ τῇ θάσει τῶν στοιχείων, ἅτινα κατὰ νόμον ὑποχρεοῦνται τὰ κόμματα, ὅπως ὑποβάλλουν εἰς τοῦτο καὶ ἐπὶ τῇ θάσει στοιχείων αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τούτου συλλεγομένων.

2. Ἐλεγχον ἐπὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν κομμάτων ἀσκεῖ ἐπίσης τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς κόμματος, περιεχούσης συγκεκριμένην καταγγελίαν ἐν σχέσει πρὸς ἀποδιδόμενας εἰς κόμμα ἐνεργείας ἢ παραλείψεις.

3. Τὸ Δικαστήριον, μετ' ἐκτίμησιν τῆς βαρύτητος τῶν ἀποδειχθεῶν παραβάσεων, δύναται εἴτε νὰ παραγγεῖλῃ τὴν ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας συμμόρφωσιν τοῦ κόμματος πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων, εἴτε νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 58 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, διαλύσεως τοῦ κόμματος

4. Τὸ Δικαστήριον ἀπαγγέλον τὴν διάλυσιν κόμματος, κηρύσσει ἐκπτώτους τοῦ ἀξιώματός των τοὺς κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας τοῦ ἐλέγχου ἢ καὶ πρὸ ταύτης, κατὰ τὰς συντρεχούσας περιστάσεις, ἀνήκοντας εἰς τὸ κόμμα τοῦτο βουλευτάς.

Ἄρθρον 55.

Θέσις ἐκτὸς νόμου καὶ διάλυσιν κόμματος.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ θέσεως ἐκτὸς νόμου καὶ διαλύσεως οἰουδήποτε κόμματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος, εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς κόμματος, περιεχούσης συγκεκριμένην καταγγελίαν ἐν σχέσει πρὸς ἀποδιδόμενας εἰς τὸ κόμμα ἐνεργείας ἢ παραλείψεις.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ σκοποὶ ἢ ἡ δρᾶσις τοῦ κόμματος ἐμπίπτουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος, τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του θέτει ἐκτὸς νόμου τὸ κόμμα, ἀπαγγέλλει τὴν διάλυσιν αὐτοῦ καὶ κηρύσσει ἐκπτώτους τοῦ ἀξιώματός των τοὺς κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας ἢ καὶ πρὸ ταύτης, κατὰ τὰς συντρεχούσας περιστάσεις, ἀνήκοντας εἰς τὸ κόμμα τοῦτο βουλευτάς.

Ἄρθρον 56.

Ἐλεγχος συνταγματικότητος Κανονισμοῦ Βουλῆς.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐλέγχου τῆς συνταγματικότητος διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 69 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῇ προσφυγῇ παντὸς βουλευτοῦ.

2. Ἀντίγραφον τῆς προσφυγῆς κοινοποιεῖται εἰκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὰ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς ἀνεγνωρισμένα κόμματα.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κόμματα δύνανται νὰ παρίστανται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ δι' ἀντιπροσώπου των, ὀριζομένου ἐγγράφως, πρὸς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεων των ἐπὶ τῆς προσφυγῆς, ὡς καὶ νὰ ὑποβάλλουν ὑπομνήματα.

4. Ὑπομνήματα ἐπὶ τῆς προσφυγῆς δύναται νὰ ὑποβάλλῃ καὶ πᾶς βουλευτὴς πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 57.

Ἀποφάνσεις ἐπὶ τῆς ἐννοίας καὶ ἐκτάσεως ἀρμοδιότητων Ἀνωτάτου Ἀρχontos, Βουλῆς, Κυβερνήσεως.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον προκυψάσης ἀμφισβήτησεως ἀποφαίνεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχontos, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἢ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς κόμματος.

2. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως κοινοποιεῖται πρὸ τῆς συζήτησεως πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὰ κόμματα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθη ὑπὸ τούτων ἡ αἴτησις.

3. Ὁ Πρωθυπουργός, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ τὰ κόμματα δύνανται νὰ παρίστανται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ δι' ἀντιπροσώπου των, ὀριζομένου ἐγγράφως, πρὸς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεων των ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ὡς καὶ νὰ ὑποβάλλουν ὑπομνήματα.

*Άρθρον 58.

Ἐκδίκασις προσφυγῶν κατὰ πράξεων προπαρασκευῆς — διενεργείας βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει, ἐπὶ τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτ. α' τοῦ Συντάγματος, προσφυγῶν κατὰ νομοθετικῶν ἢ διοικητικῶν πράξεων προπαρασκευῆς ἢ διενεργείας βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἕνεκα παραβάσεως τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων.

2. Ἡ προσφυγὴ ὑποβάλλεται μόνον ὑπὸ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος κόμματος, ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προβαλλομένης πράξεως.

*Άρθρον 59.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος νόμων.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει, κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 2 περίπτ. β' τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος νόμου, νομοθετικοῦ διατάγματος ἢ διατάξεως τινος αὐτῶν εἰς περίπτωσιν ἐκδόσεως ἀντιθέτων περὶ αὐτῆς ἀποφάσεων μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἰτῆσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον. Εἰς τὴν αἴτησιν δεόν νὰ ἐπισυνάπτονται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, ἀντίγραφα τῶν ἀντιθέτων ἀποφάσεων. Περίληψις τῆς αἰτήσεως δημοσιεύεται εἰκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἐντὸς τοῦ Προέδρου, εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας τῆς Πρωτεύουσας.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀρμοδιότης τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὑφίσταται, ἐφ' ὅσον ἡ μία τοῦλάχιστον τῶν ἀντιθέτων ἀποφάσεων ἐδημοσιεύθη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος (15 Νοεμβρίου 1968).

3. Διατάξεις νόμου ἢ νομοθετικοῦ διατάγματος, κηρυσσομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἀντισυνταγματική, εἶναι ἀνίσχυρος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τούτου ἢ ἀπὸ τοῦ ὀριζομένου ἐν τῇ ἀποφάσει χρονικοῦ σημείου, ὑποθέσεις δὲ κριθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οὕτω κηρυχθείσης ἀνιχνύρου διατάξεως ἐπαναφέρονται πρὸς νέαν κρίσιν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, τῇ αἰτῇσι παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἐντὸς ἑτους.

*Άρθρον 60.

Ἀπόφασις περὶ ἄρσεως τῆς στερήσεως ἐλευθέρως χρήσεως καὶ καρπώσεως ἰδιοκτησίας.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παρ. 8 τοῦ Συντάγματος, περὶ τῆς ἄρσεως ἢ μὴ πάσης διὰ νόμου ἐπιβληθείσης στερήσεως τῆς ἐλευθέρως χρήσεως καὶ καρπώσεως τῆς ἰδιοκτησίας, ἐπὶ τῇ προσφυγῇ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

2. Ἡ προσφυγὴ δύναται νὰ στρέφεται εἴτε κατὰ τοῦ νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη στέρσις τῆς ἐλευθέρως χρήσεως καὶ καρπώσεως τῆς ἰδιοκτησίας, εἴτε κατὰ τῆς ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς ἀρνήσεως τῆς διοικήσεως, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἄρσιν τῆς στερήσεως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὑφίσταται σιωπηρὰ ἀρνήσις, ὡς αἰς ἀπὸ τῆς ὑποβληθείσης πρὸς τὴν διοίκησιν αἰτήσεως πρὸς ἄρσιν τῆς στερήσεως παρῆλθεν ἀπρακτος προθεσμία ἐξήκοντα ἡμερῶν.

3. Ἐπὶ ἀρνήσεως τῆς Διοικήσεως, ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

4. Τὴν ἄρσιν τῆς στερήσεως ἀποφασίζει τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐφ' ὅσον διαπιστοῖ, ὅτι ἐξέλιπον οἱ προκαλέσαντες αὐτὴν λόγοι, προσδιορίζει δ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον, ἀφ' οὗ ἐξέλιπον οἱ λόγοι οὗτοι.

*Άρθρον 61.

Γνωμοδότησις περὶ τοῦ ἐπείγοντος πρὸς ἐκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον γνωμοδοτεῖ ἀμελλητί κατὰ τὸ ἄρθρον 48 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος, περὶ τοῦ ἐπείγοντος πρὸς ἐκδοσιν νομοθετικοῦ διατάγματος, κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐκθέτοντος τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος ρύθμισιν. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν λόγων τούτων δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ὑπὸ μέλους τῆς Κυβερνήσεως.

*Άρθρον 62.

Κατάθεσις καὶ δημοσίευσις καταλόγων ὑποψηφίων βουλευτῶν δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον δημοσιεύει τοὺς παρ' αὐτῷ κατατιθεμένους καταλόγους τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος ὑποψηφίων βουλευτῶν δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, μετ' ἑλεγχον περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 58 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος νομίμου ὑποστάσεως τοῦ οἰκείου κόμματος, παραπέμπει δὲ τούτους εἰς τὸ ἀρμόδιον κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον ὄργανον πρὸς ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων.

2. Ἡ κατάθεσις τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 καταλόγων γίνεται δέκα ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἡ δὲ δημοσίευσις αὐτῶν γίνεται δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τούτων.

*Άρθρον 63.

Ἀπόφασις ἐπὶ ἀμφισβητήσεων ὡς πρὸς τὰ προσόντα, ἀσυμβίβαστα ἢ κωλύματα βουλευτῶν, ὑπουργῶν ἢ ὑφυπουργῶν.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἄρθρα 61 παρ. 3 καὶ 88 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Συντάγματος ἐπὶ ἀμφισβητήσεων: α) ἐὰν βουλευτῆς, ὑπουργὸς ἢ ὑφυπουργὸς ἐστερηθῇ τῶν ἐν ἄρθρῳ 61 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος προσόντων, ἢ ἐὰν οὗτος ἐμπίπτῃ εἰς τινὰ τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναφερομένων περιπτώσεων καὶ β) ἐὰν συντρέχουν κωλύματα, ἀσυμβίβαστα πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ, ὑπουργοῦ ἢ ὑφυπουργοῦ ἢ λόγοι συνεπαγόμενοι τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τούτου κατὰ τὰ ἄρθρα 63 παρ. 7 καὶ 88 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ εἰς ὃν ἀφορᾷ ἢ στέρσις, τὸ κώλυμα, τὸ ἀσυμβίβαστον ἢ ἡ ἔκπτωσις, παντὸς ἄλλου βουλευτοῦ, ὡς καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

*Άρθρον 64.

Λήψις ἀποφάσεων.

Αἱ ἀποφάσεις καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀπόφασις τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται, κατόπιν διαρκέσεως, διὰ πλειονοψηφίας τῶν μετасχόντων τῆς συνεδριάσεως μελῶν. Αἰτῆσει τῆς μειονοψηφίας καταχωρίζεται ἡ γνώμη αὐτῆς εἰς ἴδιον πρακτικόν, μὴ δημοσιεύμενον. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθοῦν πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν μειονοψηφίαν ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἐπικρατεστέρων γνωμῶν. Ἐὰν πλείονες τῶν ἀσθενεστέρων γνωμῶν συγκεντρώσουν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων, καθορίζεται μετὰ ψηφοφορίαν ὁ ἀποκλεισμός τῆς μιᾶς τούτων, οἱ ἀκολουθήσαντες δὲ ταύτην ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἄλλων γνωμῶν μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ πλειονοψηφίας.

*Άρθρον 65.

Ὑπογραφή καὶ δημοσίευσις ἀποφάσεων.

1. Ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφήν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει συζητουμένων ὑποθέσεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως

αί αντίστοιχοι διατάξεις του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.

2. Αι εν συμβουλίω αποφάσεις και ή κατά το άρθρον 106 παρ. 1 του Συντάγματος αποφάνσεις διατυπώνται εις πρακτικόν, όπερ υπογράφεται υπό του Προέδρου και του Γραμματέως. Εις το πρακτικόν αναγράφονται τὰ ονόματα των μετασχόντων της συνεδριάσεως μελών, καταχωρίζεται δὲ τούτο αὐθημερόν εις ἴδιον βιβλίον.

3. Κατ' ἐντολήν του Προέδρου του Συνταγματικού Δικαστηρίου και άνευ άλλης τινός διατυπώσεως δημοσιεύονται αμελλητί και διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, εις ἴδιον αὐτῆς τεύχος, α) αἱ ὀριστικαὶ αποφάσεις του Συνταγματικού Δικαστηρίου ἐπὶ των ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει συζητουμένων υποθέσεων, β) αἱ προδικαστικαὶ αποφάσεις κατὰ τὰς ὀριστικὰς διατάξεις αὐτῶν, γ) ή κατά το άρθρον 106 παρ. 1 του Συντάγματος αποφάνσεις και αἱ λοιπαὶ ἐν συμβουλίῳ ἐκδιδόμεναι αποφάσεις.

*Άρθρον 66.

Προδικαστική απόφασις.

1. Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαίαν πρὸς μόρφωσιν τῆς κρίσεώς του τὴν διεξαγωγὴν ἢ συμπλήρωσιν ἀποδείξεων, δύναται νὰ ὀρίσῃ τοῦτο διὰ προδικαστικῆς αποφάσεως.

2. Ἡ προδικαστικὴ ἀπόφασις δύναται νὰ περιλαμβάνῃ και ὀριστικὰς διατάξεις, ἐφ' ὧν θεμάτων δὲν κρίνεται ἀναγκαία περαιτέρω ἀποδείξεις.

3. Ἡ προδικαστικὴ ἀπόφασις ὀρίζει τὰ ἀποδεικνύεα θέματα, τὰ μέσα ἀποδείξεως, τὸν βαρυνόμενον διὰ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην διάδικον, τοὺς ἐξεταστέους μάρτυρας και τὸν τόπον και τὴν προθεσμίαν τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν. Ἡ ἐξέτασις των μαρτύρων γίνεται, εἴτε ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς υποθέσεως, εἴτε ἐνώπιον ἰσοδίου δικαστικοῦ λειτουργοῦ, εἰδικῶς ὀριζομένου και ὑποχρεωμένου πρὸς τοῦτο διὰ τῆς προδικαστικῆς αποφάσεως, ἐνεργεῖται δὲ πάντοτε μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν, ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἐξέτασιν, των διαδίκων ἢ των πληρεξουσίων αὐτῶν, παρισταμένου και τοῦ γραμματέως.

4. Ἡ διὰ τὴν ἐξέτασιν των μαρτύρων ἀπαιτουμένη δαπάνη ὀρίζεται διὰ τῆς προδικαστικῆς αποφάσεως, προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ φέροντος τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως διαδίκου και βαρύνει τελικῶς αὐτὸν μὲν εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ ταχθὲν θέμα ἤθελε κριθῇ ὡς μὴ ἀποδειχθέν, ἄλλως δὲ τὸν ἠττώμενον διάδικον ἢ τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰς περιπτώσεις.

*Άρθρον 67.

Δεδικασμένον.

1. Αἱ ἀφάσεις του Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἀμετάκλητοι.

2. Αἱ ὀριστικαὶ ἀφάσεις ἀποτελοῦν δεδικασμένον ἐναντὶ μὲν των διαδίκων και των νομίμως μετασχόντων τῆς δίκης προσώπων ἀπὸ τῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει δημοσιεύσεώς των, ἐναντὶ των τρίτων δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

*Άρθρον 68.

Τέλη, έξοδα, δικαστικὴ δαπάνη.

1. Ἡ αἵτησις, ἐφ' ὅσον δὲν υποβάλλεται ὑπὸ Δημοσίας Ἀρχῆς ἢ ἀρχικοῦ κόμματος, ὡς και τὰ λοιπὰ ἐγγράφα και ἀντίγραφα τῆς διαδικασίας, αἱ ἐπιδόσεις, τὸ δικόγραφο προσθέτων λόγων, τὰ πρακτικὰ και αἱ ἀφάσεις ὑπόκεινται εἰς τὰ κατὰ νόμον διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διαδικασίαν ἰσχύοντα τέλη.

2. Τὰ λοιπὰ έξοδα τῆς αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου διεξαγομένης διαδικασίας προκαταβάλλονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐκκαθαριζόμενα ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς υποθέσεως, καταψηφίζονται δὲ διὰ τῆς αποφάσεως εἰς βάρος τοῦ τυχόν ἠττηθέντος διαδίκου.

3. Ἡ δικαστικὴ δαπάνη, προσδιοριζομένη διὰ τῆς αποφάσεως, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἠττώμενον διάδικον.

4. Τὸ Δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἠττηθέντα διάδικον, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀπὸ των κατὰ τὴν παρ. 2 έξόδων και τῆς δικαστικῆς δαπάνης.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΕΔΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 69.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, περὶ τῆς κατὰ τὸ άρθρον 3 παρ. 3 ἡλικίας των μελών του Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἀποφασίζει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

*Άρθρον 70.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὁ πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόεδροι και τὰ λοιπὰ μέλη του Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

*Άρθρον 71.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἡ πλήρωσις των θέσεων των παρέδρων γίνεται διὰ διορισμοῦ κατὰ τὰ ἐν άρθρῳ 14 ὀριζόμενα, τοῦ περὶ διορισμοῦ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ και τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

*Άρθρον 72.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ θέσεις του Γραμματέως του Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου και των προϊσταμένων των Τμημάτων τῆς Γραμματείας αὐτοῦ, πληροῦνται διὰ μετατάξεως κατὰ τὰ ἐν άρθρῳ 16 παρ. 5 ὀριζόμενα. Ἐπίσης κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος και μέχρι πληρώσεως των κατὰ τὸ άρθρον 16 θέσεων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας, δύναται νὰ ἀποσπῶνται εἰς ταύτας ὑπάλληλοι τῆς Γραμματείας των λοιπῶν δικαστηρίων και εισαγγελιῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

*Άρθρον 73.

Ἡ ἰσχὺς των διατάξεων των άρθρων 1 ἕως και 19, 24 και 69 ἕως 72 τοῦ παρόντος ἀρχεῖται μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος τίθενται ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὰ ὀρισθιζόμενα διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόμαϊ τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐδωρῆθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(13)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 804

Περὶ μικτῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Συγκρότησις.

1. Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κακουργημάτων καὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων, συγκροτεῖται ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου πρωτοδικείου καθ' ἑκάστον μῆνα πλὴν τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου, καθ' ὅς μόνον ἐνεκὰ ἐξαιρετικῶν λόγων δύναται νὰ συγκροτηθῇ. Ἐκάστη σύνοδος τοῦ δικαστηρίου δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν εἴκοσι τεσσάρων ἡμερῶν.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ὁρίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου τῆς περιφερείας του διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους τὴν τυχόν κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου ἀναγκασίαν συγκρότησιν αὐτοῦ. Ἡ περὶ τούτου ἀνακοίνωσις δημοκολλᾶται εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκάστου μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὅποτεδήποτε δι' ἐν ἡ περισσύτερα ἐξ αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Σύνθεσις.

1. Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον συντίθεται ἐξ ἐνὸς ἐφέτου ὡς πρόεδρος, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν, τριῶν πρωτοδικῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος προέδρου τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐκ τριῶν ἐνόρκων, τοῦ εἰσαγγελεως καὶ τοῦ γραμματέως. Ἐὰν ὁ πρόεδρος ἐφετῶν προβλέπῃ μακρὰν τὴν διάρκειαν δίκης τινὸς δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς ἀναπληρωτὴν τοῦ προέδρου καὶ ἕτερον ἐφέτην. Ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ἐν παραμοίᾳ περιπτώσει, δύναται νὰ προσλάβῃ καὶ ἓνα εἰσέτι δικαστὴν πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωλυνησομένου τυχόν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης.

2. Ὁ πρόεδρος ἐφετῶν δύναται νὰ προεδρεύῃ αἰουδήποτε μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου τῆς περιφερείας του, ὡς αἰεὶ κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ ὀρισθῇ μέλος τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ἡ πρόεδρος τούτου, ἐφ' ὅσον καθίσταται ἀνέφικτος ἡ ἰδιαζόντως δυσχερὴς ἡ συγκρότησις ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἐφέτου. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἡ ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν ἀσχεῖ καθήκοντα εἰσαγγελεως ἐνώπιον παντὸς μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου τῆς περιφερείας του. Εἰς τὰς ἑδρας τῶν πρωτοδικείων ἐνθα δὲν ἔδρῃ ἐφετεῖον, καθήκοντα εἰσαγγελεως δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἡ ἀντεισαγγελεὺς πρωτοδικῶν. Καθήκοντα γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ πρωτοδικείου ἡ ὑπάλληλος τῆς γραμματείας αὐτοῦ.

3. Ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν προσδιορίζει τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον τῆς περιφερείας του, ὅπερ δὲ ἐκδικᾷ τὴν ὑπόθεσιν, ὡς καὶ τὴν δικάσιμον.

4. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, ὡς αἰεὶ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ σύνθεσις μικτοῦ τινος ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς μέλη τοῦ δικαστηρίου ἑτέρους πρωτοδικᾶς τῆς περιφερείας τοῦ ἐφετείου τούτου.

Ἄρθρον 3.

Προσόντα ἐνόρκων.

1. Ἱκανοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου εἶναι οἱ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ πρωτοδικείου κατοικοῦντες ἡ μονίμως διαμένοντες Ἑλληνες πολῖται ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἔχον-

τες συμπληρώσει τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 70ον, κεκτῆμένοι τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον στοιχειώδους ἐκπαίδευσως, καὶ ἀπαλύνοντες τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων.

2. Ἡ ἰδιότης τοῦ δημοσίου, δημοτικοῦ ἡ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἡ ὑπάλληλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου δὲν συνιστᾷ κώλυμα διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου.

Ἄρθρον 4.

Κωλύματα.

Ἐνόρκοι δὲν δύναται νὰ εἶναι, ἰσοθίως μὲν οἱ κληρικοὶ αἰουδήποτε ἐκθιμοῦ καὶ θρησκευματος ὡς καὶ οἱ μοναχοί, προσκαίρως δὲ α) τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Ὑπουργοί, ὁ Ἐπίτροπος τῆς Βουλῆς, ὁ Ἐπίτροπος Διοικήσεως καὶ οἱ βουλευταί, β) οἱ ἰσθῖοι καὶ μόνιμοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ πάσης κατηγορίας, γ) ὁ πρόεδρος καὶ οἱ σύμβουλοι τοῦ Α.Σ.Δ.Υ., τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν ὑπουργείων, οἱ νομάρχαι καὶ οἱ διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, δ) οἱ ἐμμισθοὶ παρὰ πρωτοδικᾶς καὶ εἰσαγγελίας πρέδροι καὶ οἱ πρέδροι τῶν φορολογικῶν πρωτοδικείων, ε) οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πρέδροι κοινοτήτων καὶ στ) οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας πάντων τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἰσθῖος ἀνικανότης.

Ἰσθῖος ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου, ἀνεξαρτήτως ἀπακαταστάσεως ἡ μὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 531 καὶ ἐπόμενα τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, εἶναι: α) οἱ ἀμετακλήτως καταδικασθέντες δι' αἰουδήποτε ἐγκλημα, πηγάζον εἴτε ἐκ θόλου εἴτε ἐξ ἀμελείας, εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἄνω τοῦ ἔτους, β) οἱ ἀμετακλήτως καταδικασθέντες ἐπὶ κλοπῇ (ἄρθρα 372 καὶ 373 Π.Κ.), ἀπάτῃ (ἄρθρον 386 Π.Κ.), ὑπεξαίρεσει, κοινῇ ἢ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (ἄρθρα 375 καὶ 258 Π.Κ.), ἐκδιᾶσει (ἄρθρον 385 Π.Κ.), πλαστογραφίᾳ (ἄρθρον 216 Π.Κ.), πλαστογραφίᾳ πιστοποιητικῶν (ἄρθρον 217 Π.Κ.), πλαστογραφίᾳ καὶ καταχρήσει ἐνσήμων (ἄρθρον 218 Π.Κ.), ψευδεὶ ἐξαιώσει καὶ νοθεύσει (ἄρθρον 242 Π.Κ.), ψευδορκίᾳ καὶ ψευδεὶ ἄνωμότῳ καταθέσει (ἄρθρα 224 καὶ 225 Π.Κ.), παραπληρώσει εἰς ψευδορκίαν (ἄρθρον 228 Π.Κ.), ψευδεὶ καταμηνύσει (ἄρθρον 229 Π.Κ.), ἀπιστίᾳ δικηγόρου (ἄρθρον 235 Π.Κ.), ἀπιστίᾳ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν (ἄρθρον 256 Π.Κ.), δωροδοκίᾳ (ἄρθρα 235, 236 καὶ 237 Π.Κ.), καταπιέσει (ἄρθρον 244 Π.Κ.), παραβάσει καθήκοντος (ἄρθρον 259 Π.Κ.), συκοφαντικῇ δυσφημίσει (ἄρθρον 363 Π.Κ.), ὑφαρπαγῇ ψευδοῦς ἐξαιώσεως (ἄρθρον 220 Π.Κ.), ὑπεξαγωγῇ ἐγγράφου (ἄρθρον 252 Π.Κ.), ἐγκλημάτι κατὰ τῶν ἡθῶν τῶν ἄρθρων 341 καὶ 353 ἐδάφ. α' τοῦ Π.Κ., παραβάσει τῆς νομοθεσίας περὶ ναρκωτικῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τῆς ἐπιβληθείσης ἐπὶ τινὶ τῶν ἀνωτέρω πράξεων ποινῆς, γ) οἱ μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις καὶ μὴ ἀπαλλαγέντες τούτων νομίμως, οἱ ἀνυπότακτοι καὶ οἱ ἀμετακλήτως καταδικασθέντες ἐπὶ λιποταξίᾳ καὶ δ) οἱ συνεπὶς ἀμετακλήτου καταδίκης ἀποστερηθέντες τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων καὶ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὀρισθέντος χρόνου.

Ἄρθρον 6.

Πρόσκαιρος ἀνικανότης.

1. Προσκαίρως ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου εἶναι: α) οἱ παραπεμφθέντες ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐγκλημάτων, μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀθωωτικοῦ βουλεύματος ἡ ἀποφάσεως, β) οἱ δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθέντες ἐπὶ τινὶ τούτων, μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, γ) οἱ τελούντες ὑπὸ δικαστικὴν ἀπαγόρευσιν ἡ δικαστικὴν ἀντίληψιν καὶ δ) οἱ διανοητικῶς πάσχοντες καὶ οἱ στεροῦμενοι τῶν αἰσθήσεων τῆς ἀκοῆς ἡ τῆς ὁράσεως.

2. Ἀκυρότης ἐκ παραβάσεως τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ὑφίσταται μόνον ἐφ' ὅσον, προταθεῖσα σχετική ἐνστάσις ἐπ' ἀρροστηρίου κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, ἀπερρίφθη αὕτη.

Ἄρθρον 7.

Κατάλογοι ἐνόρκων.

1. Τὸ συμβούλιον τῶν πρωτοδικῶν, μετέχοντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἄνευ ψήφου, συντάσσει μέχρι τῆς 20 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὸν κατάλογον τῶν ἐνόρκων ἐκ τῶν πολιτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, τῶν κατοικοῦντων ἢ μονίμως διαμεινόντων ἐν τῇ πόλει ἐν ἣ ἑδρεύει τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα προσόντα καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς ἀπαλλαγὴν ἢ εἰς ἰσόβιον ἢ πρόσκαιρον ἀνικανότητα.

2. Ὁ κατάλογος, συντασσόμενος κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν ἐπωνύμου, περιέχει τὸ κύριον ὄνομα, τὸ ὄνομα πατρός, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ταυτότητος. Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν καταλόγων τούτων προτιμῶνται τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα ἐχέγγυα χρηστότητος, ἀνεξαρτησίας γνώμης καὶ μείζονος μορφώσεως καὶ κοινωνικῆς πείρας.

3. Τὸ συμβούλιον τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ ζητήσῃ πληροφορίας παρὰ τῆς Ἀκαδημίας, τῶν Πανεπιστημίων, Πολυτεχνείων, Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Σχολῶν, Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Συλλόγων, Ὁργανώσεων, Σωματείων, Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν, Τεχνικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων, Συνεταιρισμῶν, Ἐργατικῶν Κέντρων, Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ὁργανώσεων, ὡς καὶ πάσης Δημοσίας, Δημοτικῆς, Κοινοτικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς.

4. Ὁ ἀνωτέρω κατάλογος τῶν ἐνόρκων περιλαμβάνει ἐν συνόλῳ διὰ τὰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ μέχρι χιλίων (1.000) ὀνομάτων, ἀλλ' οὐχὶ ἕλασσον τῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα (750), διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις μέχρις ἑπτακοσίων πεντήκοντα (750) ὀνομάτων, οὐχὶ δὲ ἕλασσον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150).

Ἄρθρον 8.

Προεδρεῖται συντάξεως καταλόγων.

Μέχρι τέλους Ἰανουαρίου τὸ βραδύτερον ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἀνὰ ἐν ἀντίγραφον τοῦ συνταγέντος καταλόγου εἰς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν καὶ εἰς τὸν δήμαρχον τῆς ἑδρας τοῦ πρωτοδικείου. Ἀπὸ 1 ἕως 15 Φεβρουαρίου ὁ κατάλογος μένει ἀνηρτημένος ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ πρωτοδικείου καὶ τοῦ δημαρχείου πρὸς γνῶσιν τῶν πολιτῶν.

Ἄρθρον 9.

Αἰτήσεις καὶ ἐνστάσεις.

Μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ὁ εἰσαγγελεὺς, οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὡς καὶ πᾶς πολίτης δύναται νὰ ἀπευθύνουν ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου τῶν πρωτοδικῶν αἰτήσεις περὶ ἐγγραφῆς ἐνόρκων ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα ἢ ἐνστάσεις πρὸς διαγραφὴν ἀπολεσάντων ταῦτα, καταστάντων ἀνικάνων, ἐχόντων λόγους ἀπαλλαγῆς ἢ ἀποβυσάντων. Αἱ αἰτήσεις ἢ αἱ ἐνστάσεις γίνονται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς εἰσαγγελίας τῶν πρωτοδικῶν, συντασσόμενης ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἐκθέσεως καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ ἐνισταμένου καὶ τοῦ γραμματέως, ὅστις καὶ διαβιβάζει ταύτας πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖα πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Μαρτίου ὁ εἰσαγγελεὺς ὑποβάλλει τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ αἰτήσεις καὶ ἐνστάσεις μετὰ τῶν προτάσεων του εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

2. Τὸ συμβούλιον ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ἐντὸς τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐπὶ τῶν αἰτήσεων καὶ ἐνστάσεων, ἐγγράφει τοὺς κρινόμενους ὡς ἱκανοὺς καὶ καταλλήλους, διαγράφει τοὺς στερουμένους ἢ στερηθέντας ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐνόρκου καὶ κηρύσσει ὁριστικὸν τὸν κατάλογον, ἰσχύοντα διὰ τὸ

ἐπόμενον δικαστικὸν ἔτος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου. Ἐὰν ἐξ οἰουδήποτε λόγου δὲν καταρτισθῇ ἢ δὲν κηρυχθῇ ἐκτελεστὸς ὁ κατάλογος οὗτος, ἰσχύει ὁ τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἄρθρον 11.

Ἐκλογὴ ἐνόρκων.

1. Δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἐκάστου μηνός, τὸ πρωτοδικεῖον ἐν συμβουλίῳ ἐκλέγει, ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, ἐξήκοντα (60) ἐνόρκους. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ πρωτοδικεῖον, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, προβαίνει εἰς τὴν κλήρωσιν εἰκοσι τεσσάρων (24) ἐνόρκων ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκλεγέντων.

2. Ἐκ τῶν κληρωθέντων, οἱ μὲν πρῶτοι ὀκτὼ (8) εἶναι οἱ τακτικοὶ ἐνόρκοι διὰ τὸ πρῶτον δωδεκαήμερον τῆς συνόδου, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς τέσσαρες (4) ἀναπληρωματικοί, διὰ τὸ αὐτὸ δωδεκαήμερον. Οἱ ἐπόμενοι κατὰ σειρὰν ὀκτὼ (8) ἀποτελοῦν τοὺς τακτικούς ἐνόρκους τοῦ δευτέρου δωδεκαήμερου τῆς συνόδου καὶ οἱ ὑπόλοιποι τέσσαρες (4) τοὺς ἀναπληρωματικούς τοῦ δευτέρου δωδεκαήμερου.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς συνεδριάσεως ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα κατὰ τάξιν κληρώσεως, σημειουμένου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ, ὃν φέρει ἕκαστος ἐν τῷ γενικῷ καταλόγῳ.

2. Τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην σύνοδον τοῦ αὐτοῦ ἔτους κληρωθέντων ἐνόρκων, δὲν τίθενται εἰς τὴν κληρωτὶδα τῆς ἀμέσως ἐπομένης συνόδου.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν ἐξ οἰουδήποτε λόγου παραλειφθῇ εἰς τινὰ περιφέρειαν ἐφετείου ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐκλογὴ καὶ κλήρωσις τῶν ἐνόρκων, ἰσχύει ἐπὶ μὴ ἐκλογῆς ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεγέντων τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἐπὶ δὲ μὴ κληρώσεως ὁ κατάλογος τῶν κληρωθέντων τῆς τελευταίας συνόδου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 14.

Διαγραφή καὶ ἀντικατάστασις.

Ἐὰν, μετὰ τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα κλήρωσιν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου, βεβαιωθῇ ὅτι τινὲς τῶν κληρωθέντων, κατὰ τὰ ἀνω τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν ἐνόρκων, ἀπεβίωσαν, ἀπώλεσαν τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου ἢ ἐστερουντο τινὸς τούτων, ἀπηλλάγησαν ἢ εἶναι ἀνύπαρκτα πρόσωπα ἢ βεβαιωθῇ, ὅτι εἶναι ὁπωσδήποτε ἀνίκανοι νὰ ἐκπληρώσουν τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου κατὰ τὰ ἄρθρα 4 ἕως 6 τοῦ παρόντος, οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου διαγράφουν τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παρόντος, καὶ προβαίνουν εἰς τὴν κλήρωσιν ἴσου ἀριθμοῦ ἐνόρκων, πρὸς τοὺς διαγραφέντας, ἐκ τοῦ οἰκείου καταλόγου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ἐκλεγέντων. Οἱ οὕτω κληρωθέντες ἀντικαθίστοῦν τοὺς ἱσχυμένους διαγραφέντας.

Ἄρθρον 15.

Κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 κληρωθέντες τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοὶ ἐνόρκοι, ὡς καὶ οἱ ἀντικαταστήσαντες τούτους κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 17, καλοῦνται, διὰ κλήσεως ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν, νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των κατ' ἐκάστην δικάσιμον τῆς περιόδου, δι' ἣν ἐκληρώθησαν.

2. Ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως γίνεται τοὐλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 155 Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως κληρωθέντες εἰδοποιοῦνται ἀμέσως.

3. Οἱ νομίμως προσκληθέντες, τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοὶ ἐνόρκοι, ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν τακτικῶν δικαστῶν κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου, ἐκτὸς ἐὰν νομίμως δικαιολογήσῃ τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν.

*Άρθρον 16.

Ἀπαλλοτρίωσις καὶ ἀντικατάστασις κληροθέντων.

Οἱ κληροθέντες ἑνόρκοι, πρὶν ἢ ἀναλάβουν τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐν ἐκάστῃ συνόδῳ, ὀφείλουν νὰ δηλώσουν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, καλούμενοι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, ἐὰν ὑπάγῃται εἰς τινα πῶν περιπτώσεων ἀπαλλοτρίωσις ἢ ἀνικανότητος τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν άρθρων 4 ἕως 6 τοῦ παρόντος. Περὶ τῆς δηλώσεως ταύτης συντάσσεται ἐκθεσις κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἐκθέσεων, ὃ δ' ἑνόρκος ὁ ἀποκρύψας τὴν ἀλήθειαν τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δύο χιλιάδων (2.000) ἕως εἰκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἐξ ἄλλων διατάξεων τῆς καμμένης νομοθεσίας προβλέπεται ἑαυτέρᾳ ποινή. Ἡ ποινὴ αὕτη δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, ἐὰν διαρκούσης τῆς συνόδου, βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ἑνόρκος ἀπέκρυψε τὴν ἀλήθειαν.

*Άρθρον 17.

1. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου ἀναγιγνώσκεται ὁ κατάλογος τῶν κληροθέντων ἐνόρκων δι' ἀμφοτέρας τὰς περιόδους τῆς συνόδου. Οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου ἀποφαίνονται ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων νομίμων δικαιολογητικῶν περὶ ἀπαλλοτρίωσις. Οἱ δ' ἀποφάσεις αὐτῶν ἀπαλλοτρίωντες ἑνόρκοι διαγράφονται ἐκ τοῦ καταλόγου. Ἐπίσης διαγράφονται ἐκ τοῦ καταλόγου καὶ οἱ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κλητῆρος ἀποβιώσαντες, οἱ μὴ κατοικοῦντες ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, καὶ οἱ ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Ἐὰν ἐγερθῇ ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κληροθέντος ἐνόρκου, ἀποφαίνονται περὶ τούτου οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου. Μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω διαγραφὴν οἱ τακτικοὶ δικασταὶ προβαίνουν εἰς τὴν κλήρωσιν ἄλλων κατὰ τὸ ἄρθρον 14. Τὰ ἀνωτέρω ἐνεργεῖται καὶ ἂν, διαρκούσης τῆς συνόδου, ἐκ τῶν μνησθέντων λόγων, προκύψουν δυσχερεῖαι συγκροτήσεως δικαστηρίου ἐνόρκων.

3. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

*Άρθρον 18.

Συνέπειαι ἀπουσίας.

1. Οἱ κληροθέντες τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοὶ ἑνόρκοι ὀφείλουν νὰ ἐμφανίζονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου, ὡς καὶ κατὰ πᾶσαν δικαστικὴν τοῦ διωδικαυμένου, δι' ἃ ἐκλήρωθησαν.

2. Οἱ τακτικοὶ ἑνόρκοι καὶ οἱ ἀναπληροῦντες τοὺς ἀπουσιάζοντας ἢ ἐλλειπόντας κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα, τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστῶν ὁμοῦς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου διὰ χρηματικῆς ποινῆς χιλίων (1.000) ἕως δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, ἐὰν ἀπουσιάσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ δικαστηρίου ἄνευ νομίμου λόγου, καὶ ἐν ἐκάστῃ ὑποτροπῇ διὰ χρηματικῆς ποινῆς διπλασίας τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τῆς προηγούμενης ἀποφάσεως, μὴ θυμαμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰς εἰκοσι χιλιάδας (20.000) δραχμὰς διὰ τὸν αὐτὸν ἑνόρκον εἰς ἐκάστην σύνοδον.

3. Νόμιμοι λόγοι ἀπουσίας τῶν ἐνόρκων θεωροῦνται, α) νόσος τοῦ ἐνόρκου ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν, βεβαιουμένη δι' ἐκθέσεως δύο ἰατρῶν, β) ἐκπακτος δημοσία ὑπηρεσία, βεβαιουμένη ἐπιστήμως καὶ ἡτισταλογμένως ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, γ) λόγοι σπουδαῖοι καὶ εἰδικῶς διαπιστούμενοι, κατεστήσαντες ἀδύνατον τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐνόρκου. Ἰατροὶ βεβαιούντες ἐγγράφως ἢ προφορικῶς ψευδῇ περιστάσει τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 221 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Τὴν ποινὴν δύναται νὰ ἐπιβάλλουν ὁμοῦς δι' ἀποφάσεως τῶν καὶ οἱ τακτικοὶ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 19.

Ἀπαλλοτρίωσις ἐκ τῶν τελῶν.

Ἀπαῖται αἱ κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα δηλώσεις, αἰτήσεις καὶ ἐναγόμεναι περὶ ἐγγραφῆς ἢ διαγραφῆς ἐνόρκου, αἱ ἐπὶ τούτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ αἱ ἐκθέσεις ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς εἰσαγγελίας τοῦ δικαστηρίου, συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

*Άρθρον 20.

Ἀδείαι ἀπουσίας.

Διαρκούσης τῆς συνόδου δύναται νὰ χορηγηθῇ δι' ἀποφάσεως τῶν τακτικῶν δικαστῶν τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνόρκου, ἀδείαι ἀπουσίας, ἐὰν οὗτοι πεισθοῦν, ὅτι ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνάγκη, ὅπως ὁ ἑνόρκος ἀπόσχη τῶν συνεδριάσεων ἢ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἐδρας τοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 21.

Κλήρωσις κατὰ τὴν συζήτησιν.

1. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἐκάστης ὑποθέσεως ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντος τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου, ἀρχεῖται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἐνόρκων, μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ἐξ αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀκτῶ (8) ἐνόρκων. Τὰ ὀνόματα τῶν ὡς ἂν ὀκτῶ (8) ἐνόρκων τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα πρὸς κλήρωσιν τῶν τριῶν ἐνόρκων, αἵτινες συγκροτοῦν μετὰ τῶν παγκτικῶν δικαστῶν τὸ μικτὸν ὀρκωτὸν δικαστήριον, ὅπερ θὰ διακᾶσθαι τὴν ὑπόθεσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 22 τοῦ παρόντος ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων προχωρεῖ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ δέκα (10) ἐν ὅλῳ ἐνόρκων.

2. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ ἐνόρκου, οὗτος τὸ ὄνομα ἐξεφωνήθη ἐκ τοῦ καταλόγου, καὶ μετ' ἀποφασίν τῶν τακτικῶν δικαστῶν δὲν τίθεται εἰς τὴν κληρωτίδα τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόρκου, ὅστις ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ συνέπραξεν ὁμοῦς ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως ἢ ὡς μάρτυς ἐμαρτύρησεν ἢ ὡς πραγματογνώμων ἐγνωμοδότησεν ἢ ἔχει συμφέρον, ὡς ἀδικηθεὶς ἢ ζημιωθεὶς, ἢ παρέστη ὡς συνήγορος κατὰ τὴν προδικασίαν τινὸς τῶν διαδίκων, συμβουλευσας, συντάξας ὑπομνήματα, δικόγραφα πολιτικῶν ἀγωγῶν, αἰτήσεις κλπ. ἢ παρέστη ἢ παρίσταται ὡς τοιοῦτος ἐπ' ἀκροατηρίου κατ' οἰοῦντοτε συμμετόχου ἢ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, ἢ τοῦ κατηγορουμένου, πρὸς δὲ τῶν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου συγγενῶν μέχρις ἑκτοῦ βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ τετάρτου ἐξ ἀγγιστείας τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, κατηγορουμένου, ἢ τῶν συνηγόρων. Μὴ γενομένης ἀντιρρήσεως ἡ συγκρότησις λογίζεται νόμιμος.

*Άρθρον 22.

1. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου κρίνῃ ὅτι ἐνεκα τῆς προβλεπομένης διαρκείας δίκης τινὸς ἐνδέχεται νὰ κωλυθῇ τις τῶν τριῶν (3) ἐνόρκων ὅπως παραμείνῃ μέχρι πέρατος τῆς διαδικασίας, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐξαγωγήν ἐκ τῆς κληρωτίδος τῶν ἐνόρκων ἐνὸς (1) εἰσέτι ὀνόματος, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτούμενων τριῶν πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου.

2. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναπληρωματικὸς ἐνόρκος παρευρίσκεται κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως καὶ ἀναπληροῦ τὸν πρὸς πέρατος τῆς διαδικασίας τυχὸν ἀποχωρήσαντα ἐνόρκον.

*Άρθρον 23.

Ἐξαίρεσις ἐνόρκων.

1. Ἀφοῦ τεθῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τὰ ὀνόματα τῶν ὀκτῶ (8) ἐνόρκων εἰς τὴν κληρωτίδα, ὁ Πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου ἐξάγει ἐκ ταύτης ἑνὰ ἐν ὅνομα, ὅπερ ἐκφωνεῖ καὶ γνωστοποιεῖ ἰδιαίτερος εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν κατηγορούμενον, πρὸς ἀκρίβειαν τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρμένην παράγραφον δικαιώματος ἐξαίρεσεως, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριῶν (3) ἐνόρκων.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ἐξαίρεσουν ἕκαστος ἑνὰ δύο (2) ἐνόρκους, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 22 μόνον ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσῃ ἑνὰ ἐπὶ πλέον ἐνόρκον.

*Άρθρον 24.

Ἐπὶ πλείονων κατηγορουμένων εἰς τὴν αὐτὴν δίκην καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν συμφωνοῦν μεταξὺ τῶν ὡς πρὸς τὴν ἐξαίρεσιν, προσδιορίζεται διὰ κλήρου ἡ τάξις, κατ' ἣν ἕκαστος

τῶν κατηγορουμένων θέλει ἀσκήσει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαίρεσως, οὕτως ὥστε ὁ πρῶτος λαχὼν κατηγορούμενος ἐρωτᾶται πρὸ τῶν ἄλλων καὶ τούτου μὴ χρησαμένου ἐν δικαίωμτι τῆς ἐξαίρεσως, ὁ δεύτερος καὶ οὕτω καὶ ἑξῆς, μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος δικαιώματος ἐξαίρεσως τῶν ἐνόρκων.

*Ἀρθρον 25.

Περὶ ἐκάστου ὀνόματος δύναται πρῶτος ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐκφρασθῇ ἐλευθέρως, ἐὰν θάλλῃ νὰ ἐξαίρεσῃ τὸν ἐνόρκον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐξήχθη. Οὔτε ὁ κατηγορούμενος, οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς υποχρεοῦνται νὰ ἐκθέσουν τοὺς λόγους ἐξαίρεσως.

*Ἀρθρον 26.

*Ὁρκος.

1. Οἱ ἐνόρκοι, τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοί, ὀρκίζονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντων τοῦ εἰσαγγελεὺς καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

2. Ὁ πρόεδρος τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου ἀνγγιγγνῶσκει εἰς τοὺς ἐνόρκους τὸν ἐξῆς ὅρκον: «Ὁμῶστε καὶ ὑποσχεθῆτε, ὅτι θὰ θεωρήσητε μὲ προσοχὴν καὶ θὰ ἐξετάσητε εὐσυνειδήτως, κατὰ τὴν προκειμένην δικαστικὴν συζήτησιν, τὴν κατὰ τοῦ (θεῖνα) κατηγορίαν καὶ τὴν υπεράσπισίν του, ὅτι δὲν θὰ συνεννοηθῆτε μὲ κανένα περὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως, καὶ ὅτι, ἐκπληροῦντες τὰ εἰς ὑμᾶς ὡς ἐνόρκους ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα δὲν θὰ πράξετε κατὰ φιλίαν, ἔχθραν, φόβον, χάριν, οὔτε πρὸς ἰδιαιτέραν τινὰ ὠφέλειαν, ἢ δι' ἄλλην τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλὰ θὰ ἔχητε πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸν Θεόν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ θὰ δώσητε τὴν ψήφον σας κατὰ συνειδήσιν καὶ κατὰ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων προεληθούσαν ἐλευθέραν πεποιθήσιν σας, προσφερόμενοι κατὰ πάντα πιστῶς καὶ ἀδόλως, διὰ νὰ ἔχητε βοηθὸν τὸν Θεόν καὶ τὸ Ἱερόν Αὐτοῦ Εὐαγγέλιον».

3. Εἰς τοὺς μὴ προσβεβόντας τὴν Χριστιανικὴν ὁρκίαν ἐνόρκους ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὅρκου ἀνευ τῆς ἐν τέλει ἐπικλησεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ἐὰν ὅμως ὁ ὅρκος δοθῇ καὶ ἀνευ τῆς τροπολογίας ταύτης χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντίρρησης, ὁ ὅρκος εἶναι ἔγκυρος. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅρκου ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καλεῖ κατ' ὄνομα ἕκαστον τῶν ἐνόρκων, ὅστις ἀνατείνων τὴν δεξιάν, προσφέρει τὴν λέξιν «ὁμνῶ».

*Ἀρθρον 27.

Συνέπειαι ἀναβολῆς.

Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τῶν ἐνόρκων ἄρχεται ἡ συζήτησις τῆς δικασθησομένης υποθέσεως. Ἐὰν διὰ τινὰ αἰτίαν ἀναβληθῇ ἡ ἐκδίκασις τῆς υποθέσεως εἰς ἑτέραν δικάσιμον τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης συνόδου τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, γίνεται τότε κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις νέα συγχρότης αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 28.

Αἰτήσεις ἀκυρώσεως τιμωρηθέντων ἐνόρκων.

1. Ἀποφάσεις ἐπιβάλλουσαι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 2 ποινὴν συντάσσονται καὶ υπογράφονται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀποστέλλονται δὲ τὸ βραδύτερον τὴν ἐπιούσαν τῆς υπογραφῆς τῶν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα, ὅστις ἐπιμελεῖται: κῆρυγμα τῆς διὰ δικαστικὴν κλητήρος κοινοποιήσεως, τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται αἰτήσεις ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 341 Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Ἡ ἀπκηθεῖσα αἴτησις ἀκυρώσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ εἰσάγεται κατὰ τὴν ἐπομένην σύνοδον ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελεὺς μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ αἰτούντος. Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ δεκτὴ, ἀκυροῦται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις.

*Ἀρθρον 29.

Ἀρμοδιότης μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου.

Τὸ ἐκ τακτικῶν δικαστῶν καὶ ἐνόρκων δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐνοχής, τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς, περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ὀρων τοῦ ἄρθρου 86 Ποινικοῦ Κώδικος, περὶ τοῦ ἐὰν ἡ τελεσθεῖσα πράξις ἐδημιούργησε σκάνδαλον ἢ διηγείρει τὴν κοινὴν περιέργειαν, περὶ πάσης ἀναβολῆς τῆς υποθέσεως, περὶ τῆς συνολικῆς ποινῆς ἐν περιπτώσει συντρεχουσῶν ποινῶν ἐπιβληθεισῶν τόσον ὑπὸ τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου, ὅσον καὶ περὶ παντὸς θέματος μὴ εἰδικῶς ὑπαχθέντος εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τελευταίων τούτων.

*Ἀρθρον 30.

Ἀρμοδιότης τῶν τακτικῶν δικαστῶν.

Οἱ τέσσαρες τακτικοὶ δικασταὶ ἀποφασίζουν μόνοι, παρόντος τοῦ γραμματέως καὶ μετ' ἀκρόασιν τοῦ εἰσαγγελεὺς καὶ τῶν διαδίκων, περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 384 παρ. 1 Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας περιστασέων, περὶ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἀνακυπτόντων νομικῶν ζητημάτων, ὡς καὶ περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

*Ἀρθρον 31.

Ἐφαρμογὴ διατάξεων Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Αἱ οἰκείαι διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν διαδικασίαν, εἰς τὴν κυρίαν διαδικασίαν καὶ εἰς τὴν φυγοδικίαν ἔχουν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμογὴν.

*Ἀρθρον 32.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ προθεσμίαι τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ δὲ ὀριστικὸς κατάλογος θέλει ἰσχύσει διὰ τὸ τρέχον ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον δικαστικὸν ἔτος.

*Ἀρθρον 33.

*Εναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος θέλουσι ἰσχύσει μετὰ τμήτηνον ἀπὸ ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΑΡΤ-ΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

*Εδωροῦρηθῇ καὶ εἰδέθῃ ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(14)
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 805

Περὶ παινοματικῶν παραβάσεων, δεβαιουμένων ταρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

***Ἀρθρον 1.**

Πταισματικαὶ παραβάσεις καὶ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα.

1. Κατὰ τῶν καταλαμβανομένων ἐπ' αὐτοφώρῳ ὡς ὑπαίτιων πταισματικῶν παραβάσεων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ὀδικὴν κυκλοφορίαν, τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ὡς καὶ τὴν καθαριότητα καὶ εὐπρεπὴ ἐμφάνισιν τῶν δημοσίων, κοινοχρήστων ἢ ἰδιωτικῶν χώρων, ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ δεβαιούντος τὰς ἐν λόγῳ παραβάσεις ἀστυνομικοῦ ὁργάνου τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα πρόστιμα, ἢ καταβολὴ τῶν ὁποίων ἀπαλλάσσει τοὺς παραβάτας τῆς ποινικῆς διώξεως.

2. Τὰ ποσὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων προστίμων καθορίζονται, κατὰ κατηγορίας πταισματικῶν παραβάσεων, ὡς ἐξῆς:

α. δραχμαὶ πενήτηκοντα (50), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ κυκλοφορίας πεζῶν κειμένων διατάξεων.

β. δραχμαὶ διακόσιαι (200), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων διατάξεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς:

αα) τὴν χρῆσιν ἡχητικῶν ὁργάνων ὀχημάτων καὶ τὴν πρόκλησιν ὑπ' αὐτῶν ἐνοχλητικῶν θορύβων.

ββ) τὴν στάσιν ἢ στάθμευσιν ὀχημάτων.

γ. δραχμαὶ πεντακόσιαι (500), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων διατάξεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς:

αα) τὰ φωτεινὰ καὶ ὑπὸ τροχονόμων διδόμενα σήματα.

ββ) τὴν κατακόρυφον καὶ ὀριζόντιον ὀδικὴν σήμανσιν.

δ. δραχμαὶ ἑκατὸν (100), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ καθαριότητος καὶ εὐπρεποῦς ἐμφάνισως τῶν δημοσίων, κοινοχρήστων καὶ ἰδιωτικῶν χώρων κειμένων διατάξεων καὶ

ε. δραχμαὶ διακόσιαι (200), προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ κοινῆς ἡσυχίας κειμένων διατάξεων.

3. Ἐν περιπτώσει συρροῆς πταισματικῶν παραβάσεων ἐπιβάλλεται συναλικὸν πρόστιμον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ διὰ τὴν βαρυτέραν παράβασιν προβλεπόμενου προστίμου, ἐπαυξανόμενον κατὰ τὸ ἥμισυ τῶν λοιπῶν συντρεχόντων προστίμων.

4. Ἐν περιπτώσει συνεχιζομένης πταισματικῆς παραβάσεως, τὸ δεβαιοῦν ταύτην ἀστυνομικὸν ὄργανον ὀρίζει εὐλογον χρόνον πρὸς ἄρσιν ταύτης καί, ἐν μὴ συμμορφώσει τοῦ παραβάτου, ἐπιβάλλει νέον πρόστιμον ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὀριζομένων, μεθ' ἑκάστην νέαν δεβίωσιν.

***Ἀρθρον 2.**

Παραπομπὴ εἰς Πταισματοδικεῖον.

1. Οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος καταλαμβανόμενοι ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἀμφισβητοῦντες τὴν ἀποδιδόμενην αὐτοῖς παράβασιν, δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν, διὰ προφορικῆς δηλώσεως τὴν πρὸς τὸ δεβαιοῦν τὴν παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον, τὴν παραπομπὴν τῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας Πταισματοδικεῖου, ἵνα δικασθῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις αὐτῆς. Ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικεῖου ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων οὐσιαστικῶν ποινικῶν διατάξεων προβλεπόμεναι ποιναί.

2. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω αἰτούμενοι τὴν παραπομπὴν τῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικεῖου, καλοῦνται, παρὰ τῶν δεβαιούντων τὴν παράβασιν ἀστυνομικῶν ὁργάνων, ὅπως ἐμφανισθῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ τοῦ Πταισματοδικεῖου τῆς ἑδρας τοῦ Πρωτοδικεῖου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ δι-

πράχθῃ ἡ παράβασις, καθ' ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, σημειουμένην ἐν τῇ, κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ παρόντος, πράξει δεβιώσεις τῆς παραβάσεως, ἥτις ἐπέχει θέσιν κλητηρίου θεσπίσματος.

3. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικεῖου ἐκδίκασιν τῆς παραβάσεως δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐμφάνισις τοῦ δεβαιώσαντος τὴν παράβασιν ἀστυνομικοῦ ὁργάνου, ἐκτὸς ἂν αὕτη διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, οὔτε ἀπαιτεῖται ἡ συνταξίς νέας πράξεως δεβιώσεως τῆς παραβάσεως.

***Ἀρθρον 3.**

Πρᾶξις δεβιώσεως τῆς παραβάσεως.

1. Τὸ δεβαιοῦν τὴν παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον συντάσσει εἰς τριπλὸν πρᾶξιν δεβιώσεως τῆς παραβάσεως, ἐν ἣ ἀναγράφονται:

α. τὰ πρὸς ἐξατομικεύσιν τοῦ παραβάτου ἀπαιτούμενα στοιχεῖα ταυτότητος αὐτοῦ.

β. ὁ χρόνος καὶ τόπος τελέσεως τῆς παραβάσεως, καὶ

γ. συνοπτικὴ περιγραφή τῆς τελεσθείσης παραβάσεως.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ παραβάτης δὲν ἐζήτησε τὴν παραπομπὴν τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικεῖου, κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, ἐν τῇ ἀνωτέρῳ πράξει δεβιώσεως ἀναγράφεται καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου, μετὰ προειδοποιήσεως πρὸς τὸν παραβάτην, ὅτι ἐὰν ἤθελεν ἀμελήσει τὴν καταβολὴν τοῦ προστίμου, ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ παρόντος ἀναγραφόμενης προθεσμίας, ἡ πρᾶξις δεβιώσεως ἐπέχει καὶ θέσιν κλητηρίου θεσπίσματος, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικεῖου, πρὸς ἐκδίκασιν τῆς παραβάσεως κατὰ δικαίωμα, καθοριζομένην ἐν αὐτῇ, καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν μεταγενεστέραν κατὰ 30 ἡμέρας τοῦλάχιστον ὑπὸ τῆς παρόδου τῆς ἐν λόγῳ προθεσμίας καταβολῆς τοῦ προστίμου. Ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικεῖου ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων οὐσιαστικῶν ποινικῶν διατάξεων προβλεπόμεναι ποιναί.

3. Τόσον κατὰ τὴν ἀνωτέρῳ περίπτωσιν, ὅσον καὶ ὅταν ὁ παραβάτης ἐζήτησε τὴν παραπομπὴν τοῦ εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον, ἡ πρᾶξις δεβιώσεως ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δεβαιούντος τὴν παράβασιν ἀστυνομικοῦ ὁργάνου καὶ τοῦ παραβάτου. Ἐν ἀρνήσει τοῦ παραβάτου, ὅπως ὑπογράψῃ τὴν πρᾶξιν δεβιώσεως, αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ μόνου τοῦ ἀστυνομικοῦ ὁργάνου, μετὰ δεβίωσιν ὑπ' αὐτοῦ τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως τοῦ παραβάτου.

***Ἀρθρον 4.**

Διαδικασία.

1. Ἡ πρᾶξις δεβιώσεως τῆς παραβάσεως, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιβολῆς προστίμου, κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν προηγουμένων ἀρθρων, συντάσσεται εἰς τριπλὸν. Ἐν ἐκ τῶν ἀντιτύπων παραδίδεται εἰς τὸν παραβάτην, ἕτερον παραδίδεται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ δεβαιούντος τὴν παράβασιν ἀστυνομικοῦ ὁργάνου εἰς τὴν προϊστάμεν ἑαυτοῦ ὑπηρεσίαν καὶ τὸ τρίτον παραμένει εἰς τὸ στέλεχος, τὸ ὁποῖον παραδίδεται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν, ἅμα τῇ ἐξαντλήσει τοῦ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ παραβάτης ἀρνεῖται ὅπως παραλάβῃ τὸ παραδιδόμενον αὐτῷ ἀντίτυπον, ἢ τοιαύτη ἀρνήσις τοῦ δεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὁργάνου, ἐπέχει θέσιν δηλώσεως τούτου, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν παραπομπὴν τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικεῖου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον ἀνακινεῖ εἰς τὸν παραβάτην τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν συνεδριάσεως τοῦ Πταισματοδικεῖου ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ οφείλει νὰ παρουσιασθῇ, ἢ δὲ πρᾶξις, ὑπογραφομένη ὑπὸ μόνου τοῦ ἀστυνομικοῦ ὁργάνου, ἐπέχει θέσιν ἐπιδοτηρίου τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος.

2. Ἐὰν ὁ φερόμενος ὡς ὑπαίτιος τῆς παραβάσεως παραπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Πταισματοδικεῖον, ἄνευ ἐπιβολῆς προστίμου, ἡ προϊστάμενη ἀρχὴ τοῦ δεβαιούντος τὴν παράβασιν ἀστυνομικοῦ ὁργάνου διαβιβάζει ἀμελλητί τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων τῆς πράξεως εἰς τὸν ἀρμόδιον δημόσιον κατήγορον, ὅστις καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πινάκιον τῆς ὀρισθείσης δικασίμου.

3. Εάν η πράξις βεβαιώσεως περιλαμβάνη επιβολήν προστίμου, η Αστυνομική Αρχή υποχρεούται να κρατήσει τα εις χειράς της αντίτυπα ταύτης εν εκκρεμότητι επί 20ήμερον, εϋθύς δε ως λάβη γνώσιν της έμπροθέσου καταβολής του προστίμου, κατά τα κατωτέρω εν παραγράφω 4 του παρόντος άρθρου οριζόμενα, θέτει τα αντίτυπα εις το αρχείο, άλλως, παρερχομένου απράκτου του 20ημέρου, διαβιβάζει εν τοιούτον προς τον παρά τω αρμοδίω Πταισματοδικείο δημόσιον κατηγορον, όστις έπιμελείται της έγγραφης της υποθέσεως εις το πινάκιον της όρισθείσης δικασήμου.

4. Οι παραβάται υποχρεούνται, όπως καταβάλουν, αυτοπροσώπως ή δι' άλλου προσώπου, επί τη προσκομίσει της έπιδοθείσης πράξεως, το έπιβληθέν πρόστιμον εις το Δημόσιον Ταμείον του τόπου της κατοικίας ή διαμονής των, ή εις την αστυνομικήν αρχήν, εις ήν ύπηρετεί το βεβαιούν την παράβασιν αστυνομικόν όργανον, εντός προθεσμίας δέκα (10) ήμερών από της έπομένης της χρονολογίας της πράξεως βεβαιώσεως της παραβάσεως. Έν περιπτώσει δε καταβολής του προστίμου εις το Δημόσιον Ταμείον, τουτο υποχρεούται να διαβιβάσῃ αυτεπαγγέλτως και άμελλητι προς ταύτην αντίγραφον του γραμματίου εισπράξεως του προστίμου.

Άρθρον 5.

Έξακρίβωσις ταυτότητος παραδάτου.

Έπί περιπτώσεων επ' αυτοφώρῳ καταληφθείσης πταισματικής παραβάσεως, εκ των εν παραγράφω 1 του άρθρου 1 του παρόντος αναφερομένων, καθ' ός ο υπάιτιος είναι άπών ή, εν γένει, δεν είναι δυνατή ή άμεσος έξακρίβωσις της ταυτότητος αυτού, το βεβαιούν την παράβασιν αστυνομικόν όργανον συντάσσει πράξιν βεβαιώσεως της παραβάσεως και έπιβολής προστίμου και υποβάλλει ταύτην εις την ύπηρεσίαν του. Αυτή καλεί τον παραδάτην, όπως προσέλθῃ παρ' αυτή εντός πενθημέρου προς συμπλήρωσιν των στοιχείων της ταυτότητος αυτού, υπογραφήν της πράξεως βεβαιώσεως της πταισματικής παραβάσεως και έξόφλησιν του έπιβληθέντος προστίμου, ή προς υποβολήν αίτήματος παραπομπής ενώπιον του αρμοδίου Πταισματοδικείου, κατ' έφαρμογήν των εν άρθρω 2, 3 και 4 του παρόντος οριζομένων, της σχετικής προθεσμίας άρχομένης από της έπομένης της χρονολογίας της υπογραφής της πράξεως ταύτης. Παρερχομένης απράκτου της άνωτέρω πενθημέρου προθεσμίας, ο παραδάτης παραπέμπεται εις το αρμόδιον Πταισματοδικείον, κοινοποιουμένου προς τουτον κλητηρίου θεσπίσματος, κατά τας διατάξεις του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρον 6.

Ειδική δωσιδικία επί πταισματικών παραβάσεων.

Αί διατάξεις του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας περί προσώπων άπολαμβάνοντων ειδικής δωσιδικίας, δεν εφαρμόζονται επί των παραβάτων, των εν τη παραγράφω 1 του άρθρου 1 του παρόντος αναφερομένων πταισματικών παραβάσεων, τόσον όταν έπιβάλλεται εις έάρος αυτών πρόστιμον υπό του βεβαιούντος την παράβασιν αστυνομικού όργάνου, όσον και όταν ούτοι παραπέμπονται ενώπιον του αρμοδίου Πταισματοδικείου.

Άρθρον 7.

Τελικαί Διατάξεις.

1. Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, δημοσιευομένων δια της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα αρμόδια αστυνομικά όργανα προς βεβαίωσιν των υπό του παρόντος προβλεπομένων πταισματικών παραβάσεων, τα της χρησιμοποίησεως εντύπων πράξεων βεβαιώσεως παραβάσεων εις στελέχη μετά ήριθμημένων σελίδων, ως και πάσα δια την έφαρμογήν αυτού λεπτομέρεια.

2. Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Δικαιοσύνης, Οικονομικών και Δημοσίας Τάξεως, δημοσιευομένων δια της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται να άνατεθῇ ή είσπραξις των έπιβαλλομένων προστίμων εις άλλας, πλην του Δημόσιου Ταμείου, ύπηρεσίας ή όργανα.

3. Από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος καταργούνται αι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 του άρθρου 4 του Α.Ν. 170)1967 «περί τρόπου βεβαιώσεως παραβάσεων και έπιβολής ποινών σχετικώς με την στάθμευσιν όχημάτων κ.λ.π.», ως και πάσα έτέρα διάταξις, αντικειμένη εις τας διατάξεις αυτού.

4. Επί των υπό του παρόντος προβλεπομένων προστίμων ουδεμία έπιβάλλεται προσώξεσις ή τέλος.

Άρθρον 8.

Έναρξις ισχύος.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από 1ης Απριλίου 1971.

Έν Αθήναις τη 30 Δεκεμβρίου 1970

Έν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(15)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 806

Περί του Έπιτρόπου της Βουλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσταμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Έκλογή Έπιτρόπου.

1. Ο κατά το άρθρον 127 του Συντάγματος Έπίτροπος της Βουλής εκλέγεται υπ' αυτής κατά την πρώτην μετά τας γενικάς εκλογάς τακτικήν βουλευτικήν σύνοδον, μετά την άνάδειξιν των μελών του Προεδρείου και την παροχήν ψήφου έμπιστοσύνης εις την νέαν Κυβέρνησιν.

2. Η εκλογή διενεργείται δια μυστικής δια ψηφοδελτίων ψηφοφορίας, Έπίτροπος δε εκλέγεται ο συγκεντρώσας υπέρ αυτού τας ψήφους των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών.

3. Έν περιπτώσει καθ' ήν δεν έπιτευχθῇ ή κατά την παρ. 2 του παρόντος άρθρου πλειοψηφία, ή ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μετά τρίτημερον, άν δε και κατά την δευτέραν ταύτην ψηφοφορίαν δεν έπιτευχθῇ ή πλειοψηφία των δύο τρίτων, διεξάγεται τρίτη τοιαύτη μετά δεκαήμερον από της δευτέρας. Αν και κατά την τρίτην ψηφοφορίαν δεν έπιτευχθῇ ή ως άνω πλειοψηφία, ο Πρόεδρος της Βουλής δικαιούται να διατάσῃ, όποτεδήποτε κρίνη σκόπιμον, εντός όμως της πρώτης βουλευτικής συνόδου, την διεξαγωγήν νέας ψηφοφορίας, είδοποιών έκαστοτε περί τούτου πρό τρίτημερου τουλάχιστον την Βουλήν.

4. Έν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως, άρνήσεως όρκου, δόσεως ή εκπτώσεως του Έπιτρόπου, ως και εν περιπτώσει άδυναμίας άσκήσεως των καθηκόντων αυτού, βεβαιουμένης υπό

τῆς Βουλῆς δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης, μετὰ πρότασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἢ ἀρχηγοῦ ἀνεγνωρισμένου κόμματος ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ Βουλὴ, κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τινος τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω γεγονότων συνεδρίσιν αὐτῆς, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου Ἐπιτρόπου, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἀνάδειξιν τούτου κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2, 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Ἡ πρότασις ὑποψηφιότητος διὰ τὴν ἀνάδειξιν Ἐπιτρόπου διατυπύεται ἐγγράφως καὶ κατατίθεται εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, δύνάται δὲ νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὑπὸ ἑνὸς μόνον βουλευτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Διορισμὸς Ἐπιτρόπου.

Ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐκλεγείς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 Ἐπίτροπος διορίζεται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 3.

Ὁρκωμοσίᾳ Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος δίδει, ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τῆς Βουλῆς, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ διορισμοῦ του, τὸν ἐν ἄρθρῳ 66 τοῦ Συντάγματος θεσπιζόμενον διὰ τοὺς βουλευτὰς ὅρκον.

Ἄρθρον 4.

Θητεία Ἐπιτρόπου.

Ἡ θητεία τοῦ Ἐπιτρόπου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁρκωμοσίας αὐτοῦ, λήγει δὲ ἅμα τῇ λήξει τῆς βουλευτικῆς περιόδου ἢ τῇ διαλύσει τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 5.

Προσόντα Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος δεόν νὰ συγκεντρώη τὰ ἀκόλουθα προσόντα:

- α) νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 40ον ἔτος τῆς ἡλικίας του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, τὴν κατὰ νόμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν. νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς ἐκλογικὸν κατάλογον καὶ
- β) νὰ εἶναι νομομαθὴς ἀνεγνωρισμένου κύρους.

Ἄρθρον 6.

Κωλύματα καὶ ἀσυμβίβαστα Ἐπιτρόπου.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐκλεγῇ οὐδὲ νὰ διορισθῇ Ἐπίτροπος: α) ἂν εἶναι μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, β) ἂν εἶναι ὑπουργὸς ἢ ὑφυπουργὸς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διετελέσεν ὑπουργὸς ἢ ὑφυπουργὸς κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν περίοδον, γ) ἂν εἶναι βουλευτὴς καὶ δ) ἂν ἐμπίπτῃ εἰς τινὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 61 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος περιπτώσεων.

2. Ὁ Ἐπίτροπος, ἐφ' ὅσον κατέχει θέσιν τινὰ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 62 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένων, δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὰ συναφῇ πρὸς ταύτην καθήκοντα κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του, οὐδὲ νὰ μισθοδοτῇται ἐξ αὐτῆς.

3. Δικηγόρος ἐκλεγόμενος Ἐπίτροπος τελεῖ ἐν ἀναστολῇ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του.

4. Τὰ ἀσυμβίβαστα τοῦ ἄρθρου 63 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ Συντάγματος ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 20 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 1)1968 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν Ἐπίτροπον, ὅστις ἀπὸ τῆς ὁρκωμοσίας του ἐκπύπτει τῶν ἐν αὐτοῖς προβλεπομένων θέσεων, ἀξιώματων ἢ ιδιοτήτων.

Ἄρθρον 7.

Ἐκπτώσις Ἐπιτρόπου.

1. Ἐπίτροπος στερούμενος τινὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 περιπτ. α' τοῦ παρόντος προσόντων ἢ ἐμπίπτων εἰς τινὰ τῶν

κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 περιπτώσεων ἐκπύπτει τοῦ ἀξιώματός του.

2. Ἐπίτροπος ἀποδεχόμενος τὸ ἀξίωμα μέλους Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ ἢ οἰκονομικοῦ θέσιν ἢ ἔργον ἐκ τῶν ἐν ἄρθροισι 62 καὶ 63 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἀναφερομένων ἐκπύπτει τοῦ ἀξιώματός του.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 63 παρ. 6 τοῦ Συντάγματος ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν Ἐπίτροπον.

Ἄρθρον 8.

Ἀμφισβήτησις περὶ κωλυμάτων, ἀσυμβιβάστων καὶ ἐκπτώσεως.

Ἐπὶ πάσης ἀμφισβήτησεως περὶ τῶν κωλυμάτων, τῶν ἀσυμβιβάστων καὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ Ἐπιτρόπου κρίνει ἡ Βουλὴ, δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς.

Ἄρθρον 9.

Ἀποδοχαὶ Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος λαμβάνει τὰς ἐκάστοτε προβλεπομένας διὰ τοὺς Ὑπουργοὺς ἀποδοχάς.

Ἄρθρον 10.

Προβάδισμα.

Ὁ Ἐπίτροπος ἔπεται κατὰ τὸ προβάδισμα τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἀρμοδιότης Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος εἶναι ἀρμόδιος ὅπως προβαίνει: α) εἰς ἐξετάσεις καὶ ἐρεῦνας πρὸς τὸν ἀπακλειστικὸν σκοπὸν τῆς ὑποβοηθήσεως τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου καὶ β) εἰς ἐξέτασιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 94 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ ἐιδικώτερον ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εὐθύνῃς τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑφυπουργῶν ὀριζόμενα, ἐπὶ ὑποβαλλομένων εἰς τὴν Βουλὴν προτάσεων περὶ διατυπώσεως κατηγορίας ἐναντίον μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ Ὑφυπουργοῦ.

Ἄρθρον 12.

Περιορισμοὶ ἀρμοδιότητος Ἐπιτρόπου.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 περ. α' τοῦ παρόντος ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, ὁ Ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ ἐπιλαμβάνεται ἄνευ ἀδείας τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ οἰκονομικοῦ θέματος ἀναγκαζομένου εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν καὶ ἀσφάλειαν, ἢ περὶ τοῦ ὁποῖου ἐκκρεμῇ δίκη ἐνώπιον δικαστηρίου.

Ἄρθρον 13.

Ἐντολαὶ πρὸς τὸν Ἐπίτροπον.

1. Ὁ Ἐπίτροπος ἐνεργεῖ μόνον κατόπιν ἐγγράφου πρὸς αὐτὸν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ καθορίζονται σαφῶς τὰ θέματα, περὶ τὰ ὁποῖα θὰ σφραγῇ ἢ διενεργηθῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 11 περιπτ. α' τοῦ παρόντος ἐξέτασις ἢ ἐρευνα.

2. Ἡ πρὸς ἐξέτασιν ἢ ἐρευναν ἐντολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν Ἐπίτροπον δίδεται μόνον κατόπιν ἐγγράφου κατῆψεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἢ ἀρχηγοῦ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς κόμματος, ἐν τῇ ὁποίᾳ προσδιορίζονται καὶ τὰ πρὸς ἐξέτασιν ἢ ἐρευναν θέματα. Ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ ταυτὴ αἴτησις, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὑποχρεοῦται ὅπως διατυπώσῃ τὴν σχετικὴν ἐντολὴν ἐξέτασεως ἢ ἐρεύνης πρὸς τὸν Ἐπίτροπον, τάσσων συγχρόνως καὶ εὐλόγον προθεσμίαν διὰ τὴν ὑπόβλησιν τῆς ἐκθέσεως ἢ τοῦ πορίσματος του, δυνάμενη νὰ παραταθῇ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ Ἐπιτρόπου.

Άρθρον 14.

Ενέργειαι Επιτρόπου.

1. Ο Επίτροπος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων του ἐπικοινωνεῖ ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τῶν Ἀντιπροέδρων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν, τῶν Ὑφυπουργῶν, τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων καὶ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς.

2. Ἀπασαὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους, τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, τῶν παραχωρηθεισῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν ἀπολαύοντων ἐιδικῶν προνομίων ἢ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, ὑποχρεοῦνται, ὅπως παρέχουν εἰς τὸν Ἐπίτροπον πᾶσαν συνδρομὴν διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του.

3. Κατὰ τὰς διεξαγομένους ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου ἐξετάσεις ἢ ἐρεῦνας δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 2 ἀρχῶν, ὀργάνων, νομικῶν προσώπων καὶ ὑπηρεσιῶν ἐπίκλησις τοῦ καθηκόντος τῆς ἐξετάσεως, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἀπορρήτων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀμυναν καὶ ἀσφάλειαν ἢ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν.

4. Ὑπάλληλος τοῦ Κράτους, νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ δημοσίας ἐπιχειρήσεως, ἀρνούμενος νὰ παρασχη ἢ παρέχων ἀνταρξίαν τὰ αἰτούμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου στοιχεῖα ἢ παρακωλύων τὴν παροχὴν τῶν ἢ ὅπωςδήποτε καθιστῶν ἰσχύοντων ταύτην, τιμωρεῖται κατ' ἐγκλησιν τοῦ Ἐπιτρόπου διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ πᾶς ἰδιώτης παρακωλύων τὴν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου συγκέντρωσιν στοιχείων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 212 καὶ 222 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

5. Οἱ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου καλούμενοι μάρτυρες καταθέτουν ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ τινος τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 16 τοῦ παρόντος βοηθῶν του, ἀνωματὶ ἢ ἐνόρκως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐξετάζοντος.

Άρθρον 15.

Υποβολὴ πορίσματος ἢ ἐκθέσεως.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑπ' αὐτοῦ διενεργηθείσης ἐξετάσεως ἢ ἐρεῦνης, ὁ Ἐπίτροπος υποβάλλει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς πόρισμα ἢ ἐκθεσιν, μετὰ τοῦ σηματοεισθέντος φακέλλου. Τὸ πόρισμα ἢ ἡ ἐκθεσις υποβάλλεται κυριοκρῶν εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, ἀν δὲ ἡ ἐξέτασις ἢ ἡ ἐρευνα διενεργήθῃ κατόπιν αἰτήσεως ἀρχηγοῦ κόμματος υποβάλλεται καὶ εἰς τοῦτον.

2. Ἡ Βουλὴ εἶναι μόνη ἀρμοδία ὅπως ἀποφασίσῃ, ἐὰν θὰ δοθῶν εἰς τὴν δημοσιότητα, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, αἱ ἐνώπιον τοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τῶν βοηθῶν του γενόμεναι καταθέσεις, πάντως ὅμως μόνον μετὰ τὴν υποβολήν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, τῆς ἐκθέσεως ἢ τοῦ πορίσματος.

Άρθρον 16.

Σχέσεις πρὸς τὸν Ἐπίτροπον Διοικήσεως.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Βουλῆς ἀνάληψις ἐξετάσεως ἢ ἐρεῦνης ἐπὶ θέματος, τοῦ ὁποίου ἔχει ἤδη ἐπιληφθῇ ὁ κατὰ τὸ Ν.Δ. 2)1968 Ἐπίτροπος Διοικήσεως, συνεπάγεται τὴν ἀναστολὴν πάσης περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργείας ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου Διοικήσεως, ὁ ὁποῖος καὶ ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Βουλῆς τὰ ἤδη συγκεντρωθέντα παρ' αὐτοῦ στοιχεῖα.

2. Ὁ κατὰ τὸ Ν.Δ. 2)1968 Ἐπίτροπος Διοικήσεως δὲν δικαιούται νὰ ἐπιληφθῇ παραλλήλως τῆς ἐξετάσεως ἢ ἐρεῦνης οἰοῦντοθε θέματος, τοῦ ὁποίου ἔχει ἤδη ἐπιληφθῇ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Βουλῆς.

3. Ὁ Ἐπίτροπος Διοικήσεως ἐπιλαμβανόμενος βραδύτερον θέματος, περὶ τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη ἐκθεσις ἢ πόρισμα ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Βουλῆς, δεσμεύεται ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ διαπιστώσεων καὶ συμπερασμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον προκύψει νέα στοιχεῖα θυνάμενα νὰ θεμελιώσουν διάφορον κρίσιν.

Άρθρον 17.

Βοηθοὶ Ἐπιτρόπου.

1. Πρὸς ἀρτιωτέρην ἐκπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἀποστολῆς του, ὁ Ἐπίτροπος χρησιμοποιεῖ δύο βοηθοὺς δικηγόρους παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, κατετημένους τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 14 καὶ 17 ἕως 19 τοῦ Κώδικος περὶ καταστάσεως Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων (Ν. 1811)51) προβλεπόμενα προσόντα διαρισμοῦ.

2. Οἱ βοηθοὶ διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιτρόπου, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διατηροῦν δὲ τὴν θέσιν των μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ παρόντος θητείας αὐτοῦ χρόνου.

3. Οἱ βοηθοὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τελοῦν ἐν ἀναστολῇ ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος κατ' ὅσον τὸν χρόνον τῆς θητείας των, λαμβάνουν δὲ τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς Γενικοῦ Γραμματέως Ὑπουργείου.

Άρθρον 18.

Προσωπικὸν Γραφεῖον Ἐπιτρόπου.

1. Ἡ σύνθεσις τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Γραφείου τοῦ Ἐπιτρόπου διοικητικοῦ προσωπικοῦ καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τῇ προτάσει τοῦ Ἐπιτρόπου.

2. Αἱ θέσεις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσωπικοῦ καταλαμβάνονται ὑπὸ ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἀποσπασμένων κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων προτάσει τοῦ Ἐπιτρόπου δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἢ, τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένην διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἐπιτρόπου ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπαλλήλων λογίζεται ὡς διανυθείσα, διὰ πάσας τὰς συνεπείας, εἰς τὰς ὑπηρεσίας καὶ θέσεις ἐξ ὧν ἀπεσπασθήσαν, αἱ δὲ ἐκθέσεις περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἰκανότητος αὐτῶν συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου.

3. Οἱ κατ' ἀπόσπασιν ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐπιτρόπου λαμβάνουν τὰς ἀποδοχὰς τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν θέσεως.

Άρθρον 19.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως εἰς Σῶμα τῆς πρώτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἐκλεγχομένης Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1970

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤ-ΤΣΟΠΟΤΛΟΣ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΒΑΛΟΠΟΤΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΤΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΑ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΤΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΤ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐδωροῦνται καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ